

ความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ บุคลิกภาพและปัจจัยที่เกี่ยวข้องของ
นิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2552



นายติณพัฒน์ แก้วยอด

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

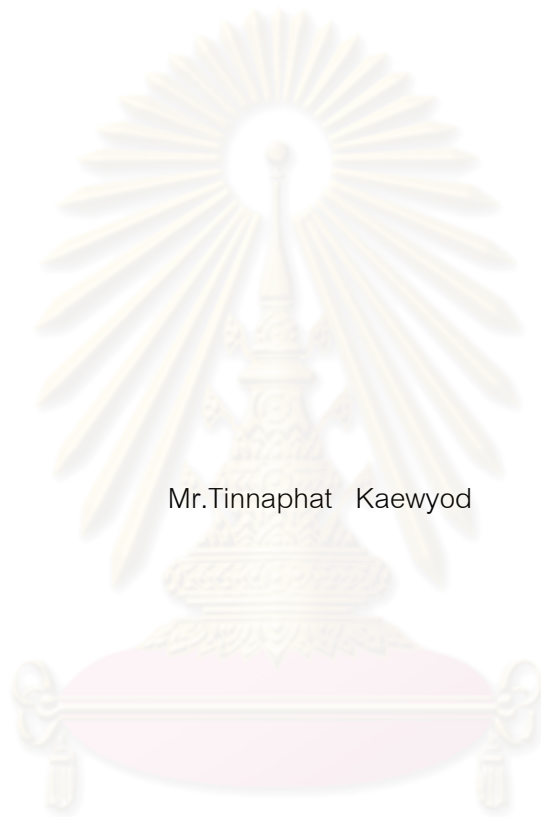
สาขาวิชาสุขภาพจิต ภาควิชาจิตเวชศาสตร์

คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2552

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

INTEREST IN MEDICAL SPECIALTIES, PERSONALITIES AND CORRELATED
FACTORS IN SIXTH YEAR MEDICAL STUDENT , FACULTY OF MEDICINE,
CHULALONGKORN UNIVERSITY



Mr.Tinnaphat Kaewyod

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Science Program in Mental Health

Department of Psychiatry

Faculty of Medicine

Chulalongkorn University

Academic Year 2009

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์
บุคลิกภาพและปัจจัยที่เกี่ยวข้องของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6
คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา
2552

โดย

นายติณพัฒน์ แก้วยอด


สาขาวิชา

สุขภาพจิต

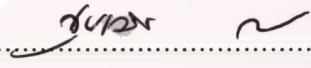
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก


รองศาสตราจารย์ แพทย์หญิง บุรณี กาญจนถวัลย์

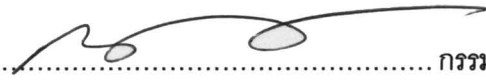
คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยเป็นส่วน
หนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต


..... คณบดีคณะแพทยศาสตร์
(ศาสตราจารย์ นายแพทย์ อติศร ภัทราคูสัย)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์


..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ สุขเจริญ ตั้งวงษ์ไชย)


..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(รองศาสตราจารย์ แพทย์หญิง บุรณี กาญจนถวัลย์)


..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(พันเอก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์ พงศธร เนตราคม)

ตีพิมพ์แล้ว : ความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์
บุคลิกภาพและปัจจัยที่เกี่ยวข้องของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 คณะแพทยศาสตร์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัยปีการศึกษา 2552. (INTEREST IN MEDICAL SPECIALTIES,
PERSONALITIES AND CORRELATED FACTOR IN SIXTH YEAR MEDICAL
STUDENT, FACULTY OF MEDICINE, CHULALONGKORN UNIVERSITY)
อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก: รองศาสตราจารย์ แพทย์หญิง บุรณี กาญจนถวัลย์,
226 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนามีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะ
ทางในวิชาชีพแพทย์ บุคลิกภาพและปัจจัยที่เกี่ยวข้องของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 คณะแพทยศาสตร์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัยปีการศึกษา 2552 จำนวน 159 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย
แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามในเรื่องของปัจจัยทางการเรียนและความสนใจในการปฏิบัติงาน
แบบสอบถามปัจจัยทางสังคมและแบบทดสอบบุคลิกภาพ 16 PF (The Sixteen Personality Factor
Questionnaire) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม SPSS for Windows สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วน
เบี่ยงเบนมาตรฐาน Chi-square test , Fisher's exact test และ Mann Whitney U test.

ผลการศึกษาพบว่า นิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 มีความสนใจในการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในวิชาชีพ
แพทย์ ร้อยละ 96.9 โดยสาขาที่นิสิตมีความสนใจมากที่สุดคือสาขาอายุรศาสตร์ร้อยละ 33.3 รองลงมาคือสาขา
ศัลยศาสตร์ ร้อยละ 12.6 ตามลำดับโดยมี ปัจจัยที่เกี่ยวข้องและมีความสัมพันธ์กับการเลือกเรียนต่อสาขา
เฉพาะทางในแต่ละสาขาวิชาประกอบด้วยปัจจัยส่วนบุคคล ผลการเรียนในชั้นปริคlinik และชั้นคลินิก รวมถึง
ผลการฝึกปฏิบัติทางคลินิกที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับค่า p น้อยกว่า 0.01 และผล
การศึกษาด้านบุคลิกภาพพบว่านิสิตแพทย์มีบุคลิกภาพที่แสดงออกถึงลักษณะค่อนข้างที่จะฉลาด เรียนรู้ได้เร็ว
คิดแบบนามธรรมเก่ง มีความสุขุม รอบคอบ จริงจัง ขอบลงมือปฏิบัติและมีทักษะทางสังคม มีอิสระทาง
ความคิดชอบการเปลี่ยนแปลง ชอบพิสูจน์ และมีลักษณะของการพึ่งตนเอง ตัดสินใจด้วยตนเอง นิสิตแพทย์ที่มี
ความสนใจเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในแต่ละสาขามีลักษณะองค์ประกอบบุคลิกภาพที่แตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับค่า p น้อยกว่า 0.05

สรุปพบนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 มีความสนใจที่จะเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์โดยมี
ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกเรียนต่อคือ ปัจจัยส่วนบุคคล ผลการเรียนที่ผ่านมาในชั้นปริคlinik และชั้นคลินิก
รวมถึงทักษะการฝึกปฏิบัติทางคลินิกและมีองค์ประกอบทางบุคลิกภาพที่แตกต่างกันของนิสิตที่มีความสนใจ
เลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์

ภาควิชาจิตเวชศาสตร์.....
สาขาวิชาสุขภาพจิต.....
ปีการศึกษา..... 2552.....

ลายมือชื่อนิสิต..... *อินทณัฐ มณี*
ลายมือชื่ออ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก..... *บุรณี*

5174778330 : MAJOR MENTAL HEALTH

KEYWORDS : PERSONALITY / MEDICAL SPECIALTIES / MEDICAL STUDENT

TINNAPHAT KAEWYOD : INTEREST IN MEDICAL SPECIALTIES,
PERSONALITIES AND CORRELATED FACTORS IN SIXTH YEAR
MEDICAL STUDENT , FACULTY OF MEDICINE ,CHULALONGKORN
UNIVERSITY. THESIS ADVISOR : ASSOC.PROF. BURANEE
KANCHANATAWAN, M.D. ; 226 pp.

The purpose of this descriptive research was to study interest in medical specialties, personalities and correlated factor in sixth year medical student, Faculty of Medicine Chulalongkorn University. Data of One hundred and fifty-nine medical students were collected by using self - rating questionnaire to assess for personal data academic and professional performance, social influences as well as personality characters (16PF). Statistical analysis was done by using SPSS for windows .The data was analyzed by percentage, mean ,standard deviation chi-square test , fisher's exact test and Mann Whitney U test .

The results were revealed that medical students were interested to study in medical specialties 96.6 percent. Most of medical student were interested in Internal Medicine 33.3 percent and surgery 12.6 percent. Other correlated factor to the interest in medical specialties each field consisted of personal factor, GPAX in pre-clinic ,clinical level including the confidence in clinical performance with the statistical significance $p < .01$. Outcome of personality profiles shown that medical students generally had more abstract thinking , restrained prudent taciturn serious , practical concern with down to earth issues steady, shrewd, polished, socially aware diplomatic , experimental liberal open to change , self - sufficient resourceful prefers own decisions . The result also revealed that the different specialties of student interest significantly correlated to different personality profile as well as GPAX and confidence in performance.

Department : Psychiatry
Field of Study : Mental Health
Academic Year : 2009

Student's Signature *T. Kaewyod*
Advisor's Signature *B. Kanchanatawan*

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ด้วยความกรุณา และช่วยเหลือให้ความอนุเคราะห์จากบุคคลหลายท่านผู้วิจัยจึงขอกล่าวนามเพื่อระลึกถึงพระคุณของท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ แพทย์หญิงบุรณี กาญจนถวัลย์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่กรุณาให้ความรู้ คำปรึกษา แนะนำ และตรวจแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนเสร็จสมบูรณ์ ตลอดจนความช่วยเหลือและมีเมตตาแก่ศิษย์เสมอมา

ขอกราบขอบพระคุณผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์สุชเชวริญ ตั้งวงษ์ไชยที่ให้เกียรติมาเป็นประธานสอบวิทยานิพนธ์ และพันเอก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นายแพทย์พงศธร เนตราคม ที่ให้เกียรติมาเป็นกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

ขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ จันทนี อธิพานิชพงศ์ รองคณบดีฝ่ายกิจการนิสิต คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่อนุญาตให้เก็บข้อมูล รวมถึงนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยทุกท่านที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามทุกฉบับ โดยเฉพาะ Ext.ทรรศนะ อุทัยธรรมรัตน์ ประธานนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 ช่วยประสานงานในการเก็บข้อมูลขอบคุณExt.นิติพงศ์ เพิ่มพลัง .Ext.ชฎานิส ตระกูลทอง Ext. สฐิติเทพ ลิ้มวรพิทักษ์ .Ext.ศิริโรจน์ วงศ์ไวยยวรรณ และ Ext.ธนวัฒน์ ธาราพันธ์ หัวหน้าชั้นปีแต่ละกลุ่มที่ช่วยเหลือในการรวบรวมข้อมูล

ขอขอบคุณทุนสนับสนุนการศึกษาวิจัยจากมูลนิธิพระบรมราชานุสรณ์พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณีและทุนสนับสนุนจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ขอกราบขอบพระคุณ ดร.ณภัทรวรรต บัวทอง ที่คอยให้คำแนะนำช่วยเหลือเรื่องการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ รวมถึงคณาจารย์ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ทุกท่านที่อบรมสั่งสอนให้ความรู้แก่ศิษย์ด้วยดีเสมอมาและเจ้าหน้าที่ทุกท่านที่ให้การช่วยเหลือรวมถึงเพื่อนรุ่น 21 ทุกคน

สุดท้ายขอขอบคุณ บิดา มารดา และสมาชิกทุกคนในครอบครัวที่คอยสนับสนุน ให้กำลังใจให้คำแนะนำ รวมถึงให้ทุนทางสติปัญญาแก่ลูกด้วยความรักเสมอมา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ณ
สารบัญภาพ.....	ฐ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
คำถามการวิจัย.....	3
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	3
ขอบเขตการวิจัย.....	3
ข้อจำกัดของการวิจัย.....	4
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	10
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	11
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	12
ความหมายของบุคลิกภาพ.....	12
ทฤษฎีบุคลิกภาพ.....	15
พัฒนาการบุคลิกภาพ.....	21
โครงสร้างบุคลิกภาพ.....	22
การวัดบุคลิกภาพ.....	22
แบบทดสอบบุคลิกภาพ 16 PF ฟอร์ม A.....	25
ความรู้เรื่องแพทยศาสตรศึกษา.....	37
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	38

บทที่	หน้า
3	45
วิธีดำเนินการวิจัย.....	45
รูปแบบการวิจัย.....	45
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	45
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	45
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	48
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	48
4	49
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	49
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป.....	50
ส่วนที่ 2 สาขาเฉพาะทางการแพทย์ที่นิสิตสนใจ.....	53
ส่วนที่ 3 ข้อมูลการเรียนและการปฏิบัติงาน.....	54
ส่วนที่ 4 ข้อมูลปัจจัยทางสังคม.....	58
ส่วนที่ 5 ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ.....	63
ส่วนที่ 6 ความสัมพันธ์และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจเลือกเรียนต่อ สาขาเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์กับบุคลิกภาพ.....	66
5	181
สรุปผลการวิจัย การอภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	181
สรุปผลการวิจัย.....	181
อภิปรายผลการวิจัย.....	187
ข้อเสนอแนะ.....	195
รายการอ้างอิง.....	196
ภาคผนวก.....	200
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	208

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างตามปัจจัยส่วนบุคคลบุคคล	50
2. แสดงร้อยละของนิสิตต่อความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางการแพทย์.....	53
3. แสดงจำนวนร้อยละเกี่ยวกับปัจจัยด้านการเรียนและความสนใจในงาน.....	54
4. จำนวนร้อยละจากปัจจัยทางสังคม.....	58
5. แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานขององค์ประกอบบุคลิกภาพ.....	63
6. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขา เฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ในสาขากุมารเวชศาสตร์.....	66
7. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขา เฉพาะทางในสาขากุมารเวชศาสตร์.....	67
8. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านสังคมกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขา เฉพาะทางในสาขากุมารเวชศาสตร์.....	72
9. แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้านองค์ประกอบบุคลิกภาพกับ การเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขากุมารเวชศาสตร์.....	75
10. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขา เฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ในสาขาศัลยศาสตร์.....	76
11. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขา เฉพาะทางในสาขาศัลยศาสตร์.....	81
12. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านสังคมกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขา เฉพาะทางในสาขาศัลยศาสตร์.....	82
13. แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านบุคลิกภาพกับ การเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาศัลยศาสตร์.....	84
14. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขา เฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ในสาขาสูตินรีเวชศาสตร์.....	85
15. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขา เฉพาะทางในสาขาสูตินรีเวชศาสตร์.....	91

ตารางที่	หน้า
16. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านสังคมกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขา เฉพาะทางในสาขาสูตินรีเวชศาสตร์.....	92
17. แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านบุคลิกภาพกับการเลือก เรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาสูตินรีเวชศาสตร์.....	94
18. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขา เฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ในสาขาอายุรศาสตร์.....	95
19. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขา เฉพาะทางในสาขาอายุรศาสตร์.....	101
20. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านสังคมกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขา เฉพาะทางในสาขาอายุรศาสตร์.....	102
21. แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านบุคลิกภาพกับการเลือก เรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาอายุรศาสตร์.....	104
22. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขา เฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ในสาขาจิตเวชศาสตร์.....	105
23. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขา เฉพาะทางในสาขาจิตเวชศาสตร์.....	110
24. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านสังคมกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขา เฉพาะทางใน สาขาจิตเวชศาสตร์.....	111
25. แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านบุคลิกภาพกับการเลือก เรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาจิตเวชศาสตร์.....	113
26. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขา เฉพาะทางใน วิชาชีพแพทย์ในสาขาออร์โธปิดิกส์.....	114
27. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขา เฉพาะทางใน สาขาออร์โธปิดิกส์.....	119
28. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านสังคมกับความสนใจเลือกเรียน ต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาออร์โธปิดิกส์.....	120

ตารางที่	หน้า
29. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขา เฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ในสาขาโสต ศอ นาสิก	122
30. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขา เฉพาะทางในสาขาโสต ศอ นาสิก	123
31. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านสังคมกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขา เฉพาะทางในสาขาโสต ศอ นาสิก	128
32. แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านบุคลิกภาพกับการ เลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาโสต ศอ นาสิก	129
33. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขา เฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ในสาขารังสีวิทยา.....	131
34. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขา เฉพาะทางในสาขารังสีวิทยา.....	132
35. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านสังคมกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขา เฉพาะทางในสาขารังสีวิทยา.....	137
36. แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านบุคลิกภาพกับการเลือก เรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขารังสีวิทยา.....	138
37. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขา เฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ในสาขาจักษุวิทยา.....	140
38. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขา เฉพาะทางใน สาขาจักษุวิทยา.....	141
39. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านสังคมกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขา เฉพาะทางในสาขาจักษุวิทยา.....	146
40. แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านบุคลิกภาพ กับการเลือก เรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาจักษุวิทยา.....	147
41. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขา เฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ในสาขาวิสัญญีวิทยา.....	149

ตารางที่	หน้า
42. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขา เฉพาะทางในสาขาวิศัญญูวิทยา.....	150
43. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านสังคมกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขา เฉพาะทางในสาขาวิศัญญูวิทยา.....	155
44. แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านบุคลิกภาพกับการเลือก เรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาวิศัญญูวิทยา.....	156
45. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขา เฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ในสาขาตจวิทยา.....	158
46. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขา เฉพาะทางในสาขาตจวิทยา.....	159
47. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านสังคมกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขา เฉพาะทางในสาขาตจวิทยา.....	164
48. แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านบุคลิกภาพกับการเลือก เรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาตจวิทยา.....	165
49. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขา เฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ในสาขานิติเวชศาสตร์.....	167
50. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขา เฉพาะทางในสาขานิติเวชศาสตร์.....	168
51. แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านสังคมกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขา เฉพาะทางในสาขานิติเวชศาสตร์.....	173
52. แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านบุคลิกภาพกับการเลือก เรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขานิติเวชศาสตร์.....	174
53. แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านบุคลิกภาพกับการเลือก เรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขานิติเวชศาสตร์.....	174
54. แสดงสรุปภาพรวมผลการศึกษาวิจัยเรื่องความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางใน วิชาชีพแพทย์บุคลิกภาพและปัจจัยที่เกี่ยวข้องของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6.....	176

สารบัญภาพ

ภาพประกอบ

หน้า

1. แสดงโครงสร้างบุคลิกภาพของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6..... 64



ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากสภาพแวดล้อมและสังคมปัจจุบันที่เปลี่ยนไปตามความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีและสภาพการแข่งขันที่เกิดขึ้นอย่างรุนแรงและต่อเนื่องเป็นผลทำให้ภาคธุรกิจต่างย่อมต้องการบุคคลที่มีความสามารถมีคุณสมบัติที่เพียงพอพร้อมในทุกๆด้านที่จะเข้ามาร่วมการปฏิบัติงาน เพื่อให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดีและบ่อยครั้งจะพบว่านอกจากความรู้ความสามารถ ทักษะและความถนัดในเรื่องของอาชีพแล้วอีกสิ่งหนึ่งที่ยังต้องเผชิญกับการแข่งขันนั้นก็คือคือการทดสอบบุคลิกภาพเพื่อคัดคนเข้าทำงานทั้งนี้ก็ด้วยเหตุผลทางด้านการบริหารจัดการเช่นการฝึกอบรมด้านภาวะผู้นำ เพื่อเลื่อนขั้น เลื่อนตำแหน่ง หรือย้ายไปแผนกใหม่ เป็นต้น[1] ซึ่งในปัจจุบันก็ไม่เว้นกระทั่งบุคลากรในวงการแพทย์เพราะถือว่าการนอกจากความรู้ความสามารถที่ดีพร้อมและทักษะความชำนาญเรื่องของการบำบัดรักษาแล้วนั้นการมีบุคลิกภาพที่ดีก็จะส่งผลให้แพทย์มีความน่าเชื่อถือทั้งต่อผู้ป่วยและญาติด้วย เพราะบุคลิกภาพเป็นปัจจัยทางจิตวิทยาที่สะท้อนให้เห็นถึงลักษณะความต่อเนื่องของพฤติกรรมทั้งภายนอกและภายในซึ่งบุคคลได้เรียนรู้พัฒนาสั่งสมและหล่อหลอมผ่านช่วงต่างๆของพัฒนาการและวัยของชีวิตจนกลายเป็นแบบเฉพาะตัวของแต่ละบุคคล

บุคลิกภาพมีลักษณะเด่นเฉพาะตัวบุคคลที่บ่งบอกถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลที่มีพัฒนาการตามระดับอายุมีรูปแบบของพฤติกรรมที่ค่อนข้างคงที่ในขณะที่เดียวกันก็สามารถปรับเปลี่ยนได้ตามสถานการณ์สิ่งแวดล้อมรวมทั้งมีความซับซ้อนอันเกิดจากการผสมผสานองค์ประกอบของพฤติกรรมหลายด้านเข้าไว้ด้วยกันบุคลิกภาพที่ดีเป็นพื้นฐานของการมีสุขภาพจิตที่ดี [2] เน้นว่าบุคลิกภาพเป็นปัจจัยสำคัญซึ่งช่วยให้บุคคลประสบความสำเร็จในอาชีพการงาน นอกเหนือจากความรู้ เชาวนปัญญา และความขยันซึ่งสนับสนุนผลการวิจัยทางจิตวิทยาที่ระบุว่าบุคลิกภาพบางด้านเกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการทำงาน ความสนใจในอาชีพ สะท้อนถึงความนึกคิด อารมณ์ ทศนคติ ความพึงพอใจในงาน ผลการปฏิบัติงานรวมทั้งเป็นปัจจัยที่ช่วยทำนายพฤติกรรมในอนาคตของบุคคลได้[3]บุคลิกภาพที่เหมาะสมกับอาชีพเป็นปัจจัยที่ทำให้บุคคลประสบความสำเร็จ ความพอใจในชีวิตและงานอาชีพไม่ด้อยไปกว่ามิติทางด้านเชาวนปัญญา และ เชาวนอารมณ์ ซึ่ง นักการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา ผู้ปกครองรวมทั้งตัวเด็กเองก็ควรมีความมุ่งหมายในการเลือกคณะที่จะศึกษาและคำนึงถึงบุคลิกภาพที่เหมาะสมกับอาชีพนั้นประกอบด้วย และควรมีแนวทาง

ในการปรับบุคลิกภาพของนักศึกษาที่เรียนวิชาชีพที่เหมาะสมกับนิสัยให้ได้พัฒนาความเหมาะสมมากขึ้นเพื่อคุณภาพ ความสำเร็จ และความสุขในวิชาชีพและควรคำนึงถึงการเสริมสร้างคุณสมบัติด้านบุคลิกภาพ ที่เหมาะสม ความถนัด ลักษณะนิสัย ทั้งนี้เพื่อคุณประโยชน์สูงสุดคือ คุณภาพของงานและคุณภาพของคนเพื่อความเจริญมั่นคงของบ้านเมืองและสังคมโดยแท้จริง[4]สถาบันจิตวิทยาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยได้ระบุบุคลิกภาพเป็นคุณสมบัติข้อแรกใน 7 ข้อเพื่อคัดบุคคลเข้าทำงานในประเทศไทยนั้นด้วย [5] ในขณะที่ปัจจุบันหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนในประเทศไทยมีการตื่นตัวและตระหนักถึงความสำคัญของการประเมินบุคลิกภาพของบุคคลทั้งเพื่อการเข้าศึกษาต่อหรือเข้าทำงานเช่นการวัดบุคลิกภาพนักเรียนทุนรัฐบาลที่จะไปศึกษาต่อยังต่างประเทศอีกทั้ง ข้าราชการกระทรวงการต่างประเทศทั้งก่อนบรรจุเจ้าเป็นข้าราชการและก่อนไปประจำการ ณ สถานทูตไทยในต่างประเทศ ผู้ที่จะดำรงตำแหน่งผู้พิพากษาสมทบ ศาลเยาวชนและครอบครัว การทดสอบบุคลิกภาพของนักเรียนก่อนที่จะเรียนต่อในสาขา แพทยศาสตร์ ทันตแพทยศาสตร์ หรือแม้กระทั่งการวัดบุคลิกภาพของพลทหารที่จะต้องเข้ารับทุนศึกษาต่อในชั้นที่สูงขึ้นซึ่งในแต่ละปีมีเป็นจำนวนมาก[6]การประเมินบุคลิกภาพของบุคคลซึ่งมีความซับซ้อนเพื่อให้ได้รายละเอียดที่สามารถสะท้อนเอกลักษณ์เฉพาะบุคคลได้ครอบคลุมและแม่นยำควรจะใช้นหลายวิธีประกอบกันเช่น การตรวจสอบตนเอง(introspection) การสังเกต (observation) การสัมภาษณ์ (interview) การศึกษาอัตชีวประวัติ (life history) การประมาณค่า(rating scale) และการตรวจทางจิตวิทยา(psychological testing)[7]เป็นต้น

การศึกษาในสาขาแพทยศาสตร์ในโรงเรียนแพทย์นั้นล้วนแล้วแต่ต้องผ่านกระบวนการหล่อหลอมทั้งในด้านความรู้วิชาการ กระบวนการคิด การตัดสินใจและการแก้ไขปัญหาต่างๆที่อาจเกิดขึ้นจากการเรียนและการทำงานในอนาคตสืบต่อไปได้และในการผลิตบัณฑิตแพทย์ขึ้นมาคนๆหนึ่งนั้นต้องใช้ระยะเวลาเรียนที่ยาวนานถึง 6 ปีรวมถึงการฝึกทักษะต่างๆทั้งที่จำเป็นในวิชาชีพเฉพาะทางคลินิกเพื่อดูแลรักษาคนไข้ให้มีประสิทธิภาพ และหายจากภาวะเจ็บป่วย

นิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยก็เป็นอีกส่วนหนึ่งของนิสิตแพทย์ในโรงเรียนแพทย์ที่ใกล้จะสำเร็จการศึกษาในหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิตและหลังจากสำเร็จการศึกษาแล้วทุกคนก็จะพ้นภาวะการณเป็นนักเรียนแพทย์คงมีแต่จะต้องออกไปทำงานรับใช้สังคมสืบต่อไปแต่อย่างไรก็ตามในการเรียนรู้อันสาขาวิชาชีพแพทย์ยังไม่จบสิ้นเมื่อต้องมีการศึกษาหรืออบรมเพิ่มเติมเพื่อเสริมสร้างความรู้ความสามารถที่เฉพาะด้านให้มากยิ่งขึ้นไปและจะเป็นความชำนาญการพิเศษในแขนงสาขาวิชานั้นเพื่อผลประโยชน์ในการดูแลคนไข้อย่างมากที่สุดในกรณีนี้ผู้วิจัยจึงอยากที่จะศึกษาในเรื่องของความสนใจในการเลือกเรียนต่อ

สาขาเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ ลักษณะบุคลิกภาพและปัจจัยที่เกี่ยวข้องของการเลือกที่จะเรียนต่อเฉพาะทางในสาขาวิชาชีพแพทยศาสตร์เพื่อเป็นแนวทางสำหรับแพทย์ในการสำรวจตนเองและองค์ประกอบของบุคลิกภาพเพื่อที่จะได้เลือกเรียนในสาขาเฉพาะทางที่เหมาะสมกับตนเองซึ่งจะส่งผลให้มีความสุขทั้งต่อการเรียนและผลของการปฏิบัติงานที่ดีต่อไปในอนาคตซึ่งนั่นก็หมายถึงว่าบุคลิกภาพเองก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่ช่วยให้บุคคลประสบความสำเร็จในอาชีพการงาน ถ้าหากมีความพร้อมและความเหมาะสมกันในด้านนั้นๆสืบต่อไป

คำถามของการวิจัย

1. ความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 เป็นอย่างไร
2. บุคลิกภาพและปัจจัยคัดสรรที่เกี่ยวข้องกับการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์เป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6
2. เพื่อศึกษาบุคลิกภาพและปัจจัยคัดสรรที่เกี่ยวข้องกับการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยประยุกต์เพื่อศึกษาเรื่องของความสนใจในการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ บุคลิกภาพและปัจจัยที่เกี่ยวข้องของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 คณะแพทยศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2552 โดยมีประชากรและตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยดังนี้คือ

ประชากรเป้าหมายคือ นิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2552

ประชากรตัวอย่าง คือ นิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2552 โดยให้ความยินยอมร่วมมือในการศึกษาวิจัย รวมทั้งร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ (Independence Variables) ได้แก่

- ข้อมูลส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ รายได้ ค่าใช้จ่ายต่อเดือน อาชีพของบิดามารดา ฐานะเศรษฐกิจทางครอบครัว และโรคประจำตัว
- ข้อมูลด้านการเรียนและการปฏิบัติงานประกอบด้วย GPAX ที่ผ่านมา ผลการเรียนรูกกลุ่มวิทยาศาสตร์ชั้นปรีคลินิก ผลการเรียนรูกกลุ่มวิทยาศาสตร์ชั้นคลินิก ทักษะการฝึกทางคลินิก และรูปแบบงานในวิชาชีพที่สนใจ
- ปัจจัยทางสังคมประกอบด้วย ความคิดเห็นของเพื่อน ความคิดเห็นของคนรัก ความคิดเห็นของอาจารย์ และความคิดเห็นของครอบครัว

ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ

2. ตัวแปรตาม (Dependence Variables) คือ การเลือกเรียนเฉพาะทางในสาขาวิชาชีพ

แพทย์ในสาขาต่างๆอันได้แก่ ศัลยศาสตร์ กุมารเวชศาสตร์ วิชาญญวิทยา จิตเวชศาสตร์ นิติเวชศาสตร์ อายุรศาสตร์ สูติศาสตร์นรีเวชศาสตร์ โสต ศอ นาสิก ลาริงซ์ ออร์โธปิดิกส์ จักษุวิทยา รังสีวิทยา แพทย์สอนหรือทำวิจัยด้านปรีคลินิก

ข้อตกลงเบื้องต้น

นิสิตแพทย์ที่เป็นประชากรในการวิจัยครั้งนี้เป็น นิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 คณะแพทยศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2552

ข้อจำกัดของการวิจัย

1. เนื่องจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ได้ทำการศึกษาเฉพาะนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 ของคณะแพทยศาสตร์จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัยปีการศึกษา 2552 เท่านั้นผลการวิจัยจึงไม่ได้ครอบคลุมถึงนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 ที่สถาบันการศึกษาหรือโรงเรียนแพทย์ในอื่นๆได้
2. การเก็บข้อมูลอาจมีนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 คณะแพทยศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามไม่ครบหรือไม่เต็มจำนวนที่ต้องการได้
3. การศึกษาครั้งนี้เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลเฉพาะนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยปีการศึกษา 2552 ซึ่งไม่ครอบคลุมนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 ที่อื่นๆทั่วทั้งประเทศไทย เนื่องจากความจำกัดของกลุ่มตัวอย่างที่มีจำนวนน้อยในการเลือกเรียนแต่ละสาขาทำให้ผู้วิจัยเองตระหนักและพยายามที่จะใช้หลักการทางสถิติมาใช้เพื่อให้เกิดความผิดพลาดและคลาดเคลื่อนน้อยที่สุดเท่าที่จะทำได้

อนึ่งผู้วิจัยได้พยายามใช้สถิติที่เหมาะสมเข้ามาช่วยเพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลให้มีความน่าเชื่อถือมากขึ้นและในการวิจัยครั้งนี้ลักษณะทางบุคลิกภาพและปัจจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องนั้นเป็นเพียงการศึกษาเรื่องของการเรียนและความสนใจในสาขาเฉพาะทางการแพทย์เท่านั้นไม่ได้ไปถึงลักษณะแพทย์เฉพาะทางแต่อย่างใด หรือบุคลิกภาพของแพทย์เฉพาะทางแต่อย่างใดเพราะเป็นเรื่องของความสนใจของนิสิตแพทย์และบุคลิกภาพของนิสิตแพทย์เท่านั้น ทั้งนี้การที่นิสิตจะเรียนต่อหรือฝึกอบรมต่อเป็นแพทย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางจริงๆ นั้นย่อมจะมีปัจจัยคัดสรรตัวอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องได้เช่น การคัดเลือกของสถาบันการเรียน ความต้องการของท้องที่หรือหน่วยงานต้นสังกัด รวมถึงการขาดแคลนของแพทย์ในสาขานั้นๆ ด้วย

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

Personality หมายถึง ลักษณะเฉพาะตัวของแต่ละบุคคลที่เป็นผลรวมของทั้งพฤติกรรม อารมณ์และความรู้สึกนึกคิดที่บุคคลแสดงออกมาในรูปแบบที่ซ้ำๆ บ่อยๆ เป็นสิ่งที่เกี่ยวกับพฤติกรรมทั้งหมดของบุคคลซึ่งมีทั้งพฤติกรรมที่เปิดเผย และซ่อนเร้นอยู่ภายใน และจะช่วยให้ทำนายว่าบุคคลจะทำอย่างไรในสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งในการศึกษาวิจัยครั้งนี้จะใช้ผลของการวัดจากแบบวัดบุคลิกภาพแบบ 16 PF ซึ่งเป็นแบบรายงานด้วยตัวเองและองค์ประกอบของบุคลิกภาพที่ได้ทั้ง 16 ด้านที่ได้จากแบบทดสอบบุคลิกภาพ 16 PF ฟอร์ม A ของเรย์มอนด์ บี. แคทเทิลซึ่งประกอบไปด้วยองค์ประกอบตั้งแต่ A ถึง Q4 รวมถึงลักษณะบุคลิกภาพและความสนใจที่จะเรียนต่อในสาขาเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์จากแบบทดสอบดังกล่าว

Medical student หมายถึง นิสิตแพทย์ที่กำลังศึกษาอยู่ในชั้นปีที่ 6 คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในปีการศึกษา 2552

Medical specialty หมายถึง การศึกษาต่อในสาขาอาชีพเฉพาะทางด้านแพทยศาสตร์ หลังสำเร็จหลักสูตรแพทยศาสตรบัณฑิตให้มีความชำนาญการเป็นพิเศษและเข้าใจใน ศาสตร์สาขาวิชานั้นได้เป็นอย่างดี ในสถาบันทางการแพทย์หรือโรงเรียนแพทย์ที่เปิดสอนในศาสตร์สาขาวิชานั้นๆ

นิยามศัพท์เฉพาะ

องค์ประกอบบุคลิกภาพหมายถึง องค์ประกอบบุคลิกภาพ 16 ด้านที่ได้จากแบบทดสอบบุคลิกภาพ 16PF FROM A ของเรย์มอนด์ บี. แคทเทิล ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบตั้งแต่ A ถึง Q4 เรียกว่า Primary Factor และกลุ่มที่มีองค์ประกอบบุคลิกภาพที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกันเรียกว่า Second – order factors หรือที่แคทเทิลเรียกว่า global factor Primary factors) ประกอบด้วยองค์ประกอบบุคลิกภาพ 16 ด้านตั้งแต่ A ถึง Q4 ได้แก่

องค์ประกอบ A : เก็บตัว (reserved) – ปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ง่าย (outgoing)

บุคคลที่ได้คะแนนต่ำ จะเป็นผู้ที่มีลักษณะเก็บตัว เฉยเมย เย็นชา ไม่ยืดหยุ่นมีท่าทีไม่เป็นมิตรและไม่ไว้วางใจผู้อื่น ชอบวิพากษ์วิจารณ์ ยึดมั่นในเหตุผลของตนเอง

บุคคลที่ได้คะแนนสูงเป็นผู้ที่มีลักษณะปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ง่าย มีความพร้อมที่จะให้ความร่วมมือและช่วยเหลือผู้อื่น ชอบการมีส่วนร่วม มีท่าทีอบอุ่น สนใจและไว้วางใจผู้อื่น แสดงออกตรงไปตรงมา

องค์ประกอบ B : ไม่ค่อยฉลาด คิดแบบรูปธรรม(Concrete) – ฉลาด คิดแบบนามธรรม(Abstract)

บุคคลที่ได้คะแนนต่ำเป็นผู้ที่ไม่ค่อยฉลาด ไม่สามารถคิดหรือแก้ไขปัญหาในลักษณะนามธรรมได้ การตัดสินใจไม่ดี เข้าใจและเชื่อมโยงสิ่งต่างๆได้น้อย มีคุณธรรมค่อนข้างต่ำ

บุคคลที่ได้คะแนนสูง เป็นผู้ฉลาด เรียนรู้ได้เร็ว คิดแบบนามธรรมได้เก่ง สามารถเข้าใจสิ่งต่างๆได้ดี สามารถคิดวิเคราะห์เชิงนามธรรม สนใจในสิ่งที่ใช้ความสามารถทางเชาวน์ปัญญา ตัดสินใจได้ดี มีคุณธรรมสูง มีความมุ่งมั่นและเพียรพยายาม

องค์ประกอบ C : อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย(Emotionally less stable) – อารมณ์มั่นคง(Emotionally stable)

บุคคลที่ได้คะแนนต่ำ เป็นผู้มีอารมณ์ไม่มั่นคง เปลี่ยนแปลงง่ายเมื่อเกิดความรู้สึกขัดแย้งหรือคับข้องใจ วุฒิภาวะทางอารมณ์ไม่สมวัย เปลี่ยนแปลงทัศนคติและความสนใจง่าย หงุดหงิดกังวลง่าย ไม่อดทนมักหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบ มีแนวโน้มที่จะยกเลิกการแก้ปัญหาอย่างการแก้ปัญหา มักใช้วิธีการต่อสู้มีอาการทางโรคประสาทชนิด Hypochondriacal

บุคคลที่ได้คะแนนสูง เป็นผู้มีอารมณ์มั่นคง มีวุฒิภาวะทางอารมณ์ จิตใจสงบ มีความสนใจแน่วแน่มั่นคง มีความเพียรพยายาม ปรับตัวต่อสถานการณ์ความเป็นจริงได้โดยไม่ใช้อารมณ์ หลีกเลี่ยงการเผชิญปัญหาหรือสถานการณ์ที่ยุ่งยากไม่มีอาการของโรคประสาทชนิด

Hypochondriacal

องค์ประกอบ E : สมยอม ถ่อมตน (Humble) - กล้าแสดงออก (Assertive)

บุคคลที่ได้คะแนนต่ำ เป็นผู้ที่มีลักษณะสมยอม ฟุ้งฟิงผู้อื่น อ่อนน้อมถ่อมตน เกวงใจ เอาอกเอาใจผู้อื่น ชอบประนีประนอม เชื่อถือในขนบธรรมเนียมประเพณี อารมณ์เสียง่ายจากผู้ที่มิอำนาจเหนือกว่า

บุคคลที่ได้คะแนนสูง เป็นผู้ที่มีลักษณะกล้าแสดงออก มั่นใจและเป็นตัวของตัวเอง มีท่าทีไม่เป็นมิตร ต่อต้านชอบบังคับหัวแข็งก้าวร้าว ตื้ออรั้น ไม่ยึดถือขนบธรรมเนียมประเพณี ชอบการแข่งขันยึดถือความคิดของตนเป็นใหญ่ เรียกร้องการยกย่องชมเชยจากผู้อื่น

องค์ประกอบ F : สุขุม จริงจัง (Sober) - ทำตัวตามสบาย (Happy go lucky)

บุคคลที่ได้คะแนนต่ำ เป็นผู้ที่มีความสุขุม รอบคอบ จริงจัง ไม่ค่อยยืดหยุ่น เจียบขี้น ค่อนข้างกังวลระมัดระวัง ยึดมั่นค่านิยมในใจ ยอมรับสถานการณ์ต่างๆได้ช้า ไม่ค่อยไว้วางใจ

บุคคลที่ได้คะแนนสูง เป็นผู้ที่มีลักษณะช่างพูด จิตใจแจ่มใส ร่าเริง ทำตัวตามสบาย กระตือรือร้น คล่องแคล่ว ว่องไว ตื่นตัวอยู่เสมอ แสดงออกตรงไปตรงมา เปิดเผยไว้วางใจ

องค์ประกอบ G : ทำตามใจตนเอง (Disregards rules) - มีคุณธรรม (Conscientious)

บุคคลที่ได้คะแนนต่ำ เป็นผู้ที่มีคุณธรรมต่ำ ไม่ยอมรับมาตรฐานคุณธรรมของกลุ่ม เกียจคร้าน ไม่ค่อยเอาใจใส่ ไม่อดทนเหลวไหลโลเล ไม่แน่นอน ทำตามใจตนเอง มักเพิกเฉย หลีกเลียงและไม่เคารพกฎเกณฑ์ทางสังคม

บุคคลที่ได้คะแนนสูง เป็นผู้ที่มีคุณธรรม มีความมุ่งมั่นพากเพียรพยายาม มีระเบียบกฎเกณฑ์ เคร่งครัด ยึดมั่นในระเบียบวินัย สำนึกในหน้าที่ มีความรับผิดชอบ ใส่ใจผู้อื่น

องค์ประกอบ H : ขี้อาย ประหม่า (Shy, timid)–กล้าหาญและกล้าเสี่ยง (Venturesome)

บุคคลที่ได้คะแนนต่ำ เป็นผู้ที่มีลักษณะขี้อาย ประหม่า แยกตัว มีท่าทีต่อต้านไม่เป็นมิตร ไวต่อการถูกคุกคามหรือข่มขู่ มีความสนใจแคบ รู้สึกประหม่าเมื่ออยู่ต่อหน้าเพศตรงข้าม สนใจเพศตรงข้ามน้อยมาก ระมัดระวังในการแสดงออกทางอารมณ์และพฤติกรรม มักมองเห็นอันตรายได้อย่างรวดเร็ว

บุคคลที่ได้คะแนนสูง เป็นผู้ที่มีความกล้าหาญ ชอบเสี่ยงภัย กล้าแสดงออกทางสังคม ชอบพบปะคนอื่นและอยู่ร่วมเป็นกลุ่มในสังคม มีท่าทีเป็นมิตร เปิดเผยและอบอุ่น กระตือรือร้น คล่องแคล่ว มั่นใจในตนเอง สนใจด้านศิลปะ สนใจเพศตรงข้ามและแสดงออกได้อย่างเปิดเผย ไม่ค่อยสนใจรับรู้ถึงสัญญาณเตือนอันตรายที่เกิดขึ้น

องค์ประกอบ I : จิตใจเข้มแข็ง (Tough-minded) – จิตใจอ่อนไหว (Tender-minded)

บุคคลที่ได้คะแนนต่ำ เป็นผู้ที่มีจิตใจเข้มแข็ง ไม่อ่อนไหว คาดหวังเพียงเล็กน้อย คาดหวังในสิ่งที่จริงและสามารถปฏิบัติได้ เชื้อมั่นและพึ่งพอใจในตนเอง มีความรับผิดชอบ สนใจในงานด้านศิลปะน้อย ไม่ใส่ใจหรือไม่กังวลกับความบกพร่องทางร่างกายของตนเอง

บุคคลที่ได้คะแนนสูง เป็นผู้ที่มีจิตใจอ่อนไหว รู้สึกไม่มั่นใจและพึ่งพาผู้อื่น ไวต่อการรับรู้ความรู้สึกคาดหวังที่จะได้รับความรักความสนใจจากผู้อื่น ต้องการได้รับความช่วยเหลือและความสนใจจากผู้อื่น วุฒิภาวะไม่สมวัย ชอบใช้จินตนาการ มีอารมณ์สุนทรีย์ทางด้านศิลปะ การละคร

ไม่อดทน มักหลีกเลี่ยงหรือหนีปัญหา วิตกกังวลเกี่ยวกับตนเอง มักเป็นโรคประสาทชนิด Hypochondriasis

องค์ประกอบ L : ไว้วางใจ (Trusting) – ช่างสงสัย (Suspicious)

บุคคลที่ได้คะแนนต่ำ เป็นผู้มีลักษณะไว้วางใจ ยอมรับผู้อื่นและสถานการณ์ต่างๆ มีท่าที่เป็นมิตร อดทน มีความเข้าใจในสิ่งต่างๆ พร้อมที่จะล้มความยุ่งยากต่างๆ ยอมรับการเปลี่ยนแปลง ไม่ตำหนิผู้อื่น

บุคคลที่ได้คะแนนสูง เป็นผู้มีลักษณะช่างสงสัยในสิ่งต่างๆ อิจฉาผู้อื่น ตี้อารมณ์ ยึดมั่นในความคิดเห็นของตนเป็นใหญ่ กดขี่ข่มเหงผู้อื่นต้องการให้ผู้อื่นยอมรับหรือรับผิดชอบความผิดแทนตน อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย คล้อยตามผู้อื่น แยกตัว

องค์ประกอบ M : ลงมือปฏิบัติ (Practical) – สร้างจินตนาการ (Imaginative)

บุคคลที่ได้คะแนนต่ำ เป็นผู้มีความตั้งใจจริง จริงจัง ชอบลงมือปฏิบัติ ทำอะไรตามความเป็นจริง สนใจเรื่องที่เป็นปัจจุบันและเรื่องต่างๆ กระตือรือร้น มีระเบียบแบบแผน มีความรู้สึกผิดชอบ มีความสนใจค่อนข้างแคบ ไม่สนใจทางด้านศิลปะ

บุคคลที่ได้คะแนนสูง เป็นผู้ที่ชอบจินตนาการ ไม่ค่อยมีระเบียบแบบแผน เพื่อฝันคิด ฟุ้งซ่าน หลงไปตามความคิดที่จินตนาการขึ้นเอง สนใจทางด้านศิลปะ ทฤษฎี ความเชื่อพื้นฐาน และขนบธรรมเนียมประเพณี ค่อนข้างจู้จี้พิถีพิถัน

องค์ประกอบ N : จริงใจ ไม่เสแสร้ง (Unpretentious) – มีทักษะทางสังคม (Astute ,socially aware)

บุคคลที่ได้คะแนนต่ำ เป็นผู้มีลักษณะจริงใจ ไม่เสแสร้ง เป็นธรรมชาติ มีรสนิยมง่ายๆ มีท่าทีอบอุ่น เป็นกันเองและไว้วางใจผู้อื่น มีทักษะการเข้าสังคมไม่ค่อยดี ไม่เข้าใจตนเองและผู้อื่นอย่างแท้จริง ไม่มีทักษะในการวิเคราะห์แรงจูงใจของตนเอง

บุคคลที่ได้คะแนนสูง เป็นผู้มีปฏิภาณไหวพริบ ฉลาด มองการณ์ไกล มีทักษะทางสังคมดี เข้าใจตนเองและผู้อื่นอย่างลึกซึ้ง ค่อนข้างพิถีพิถันเรื่องของการความงาม ศิลปะ ดนตรี ฯ ควบคุมการแสดงออกทางอารมณ์ มีความทะเยอทะยาน ขณะเดียวกันก็ไม่ค่อยรู้สึกมั่นใจตนเอง ระมัดระวังในผลได้ผลเสีย

องค์ประกอบ O: จิตใจสงบ มั่นคง (Self-assured, secure) – จิตใจหวาดหวั่น ไม่มั่นคง (Worrying, insecure)

บุคคลที่ได้คะแนนต่ำ เป็นผู้มีจิตใจโตสงบ มั่นคง หนักแน่น มั่นใจตนเอง ทำตัวง่ายๆ ฟุ้งพ้อใจและยอมรับตนเอง ไม่รู้สึกหวั่นไหวต่อการยอมรับหรือไม่ยอมรับของผู้อื่น ไม่รู้สึกหวาดหวั่น ไม่หวาดกลัว รู้สึกมั่นคงปลอดภัย

บุคคลที่ได้คะแนนสูง เป็นผู้มีจิตใจหวาดหวั่น วิตกกังวล รู้สึกไม่มั่นคงปลอดภัย มีความรู้สึกผิดไม่มั่นคง ซึมเศร้า โดดเดี่ยว ท้อแท้ ร้องไห้ง่าย รู้สึกไวหรืออ่อนไหวต่อการยอมรับหรือไม่ยอมรับของผู้อื่น อารมณ์เสียและหงุดหงิดง่าย รู้สึกว่าตนเองบกพร่องและวิตกกังวลเกี่ยวกับเรื่องสุขภาพโดยไม่มีเหตุผล กลัวโดยไม่มีเหตุผล ช่างสงสัย

องค์ประกอบ Q1 : อนุรักษ์นิยม(Conservative) – อิสระและเสรีนิยม (Free thinking , liberal)

บุคคลที่ได้คะแนนต่ำ เป็นผู้ที่ยึดถือจารีต ประเพณี อนุรักษ์นิยม เชื่อในสิ่งที่เคยได้รับการอบรมสั่งสอนมาต่อต้านการเปลี่ยนแปลงในสิ่งใหม่ๆ

บุคคลที่ได้คะแนนสูง เป็นผู้ที่มีความคิดอิสระ เสรีนิยม ชอบการวิเคราะห์ทดลอง เปิดใจกว้างต่อการเปลี่ยนแปลง

องค์ประกอบ Q2 : พึ่งพิงกลุ่ม(Group dependence) – พึ่งตนเอง (Self sufficient)

บุคคลที่ได้คะแนนต่ำ เป็นผู้ที่มีลักษณะพึ่งพิงกลุ่ม เป็นผู้ร่วมงานและผู้ตามที่ดีต้องการยอมรับและสนับสนุนจากกลุ่มและสังคม

บุคคลที่ได้คะแนนสูง เป็นผู้ที่มีลักษณะพึ่งตนเอง พึ่งพอใจตนเอง ตัดสินใจและปฏิบัติตามแบบแผนของตนเอง ไม่สนใจความคิดเห็นของกลุ่ม

องค์ประกอบ Q3 : ขาดกฎเกณฑ์และวินัยในตน (Undisciplined ,self-conflict) – มุ่งมั่นและควบคุมตนเอง (Exacting will power, controlled)

บุคคลที่ได้คะแนนต่ำ เป็นผู้ที่ขาดการควบคุมตนเอง ขาดกฎเกณฑ์และวินัยในตนเอง ไม่ค่อยรักษากฎเกณฑ์ทางสังคม

บุคคลที่ได้คะแนนสูง เป็นผู้ที่มีความมุ่งมั่นสูง สามารถควบคุมตนเองได้ดี รู้จักกาลเทศะและวางตัวในสังคมได้อย่างเหมาะสม ย้ำทำเพื่อความถูกต้อง รักษาภาพพจน์ของตนเอง

องค์ประกอบ Q4 : ผ่อนคลาย ไม่คับข้องใจ (Relaxed , unfrustrated) – ตึงเครียด คับข้องใจ (Tense , frustrated)

บุคคลที่ได้คะแนนต่ำ เป็นผู้ที่มีลักษณะสงบ ผ่อนคลาย ไม่มีความคับข้องใจ ทำอะไรตามสบาย ค่อนข้างเฉื่อยชา ขี้เกียจ

บุคคลที่ได้คะแนนสูง เป็นผู้ที่มีอารมณ์ตึงเครียด หงุดหงิดง่าย มีความขัดแย้งและคับข้องใจ มีแรงขับภายในสูง มักตื่นเต้นตกใจง่าย

Second – order factors ประกอบด้วย

Extraversion (การแสดงตัวและกล้าแสดงออกในสังคม) ประกอบด้วยคะแนน
องค์ประกอบบุคลิกภาพ

A,F,H สูงและคะแนนขององค์ประกอบบุคลิกภาพ Q2 ต่ำ

Anxiety (ความวิตกกังวล) ประกอบด้วยคะแนนขององค์ประกอบบุคลิกภาพ L, O และ Q4
สูงและคะแนนขององค์ประกอบบุคลิกภาพ C, H, Q3 ต่ำ

Tough poise (จิตใจเข้มแข็งหนักแน่น) ประกอบด้วยคะแนนขององค์ประกอบบุคลิกภาพ
F สูงและคะแนนขององค์ประกอบบุคลิกภาพ A, I, M ต่ำ

Independence (การเป็นตัวของตัวเอง) ประกอบด้วยคะแนนขององค์ประกอบบุคลิกภาพ
E, H, Q1 และ Q2 สูง และคะแนนขององค์ประกอบบุคลิกภาพ G ต่ำ

Control (การควบคุมตนเอง) ประกอบด้วยคะแนนขององค์ประกอบบุคลิกภาพ G และ Q3
สูง

Adjustment (การปรับตัว) ประกอบด้วยคะแนนขององค์ประกอบบุคลิกภาพ B, C, E, F,
G และ Q1 สูง และคะแนนขององค์ประกอบบุคลิกภาพ H, I, O และ Q4 ต่ำ

Leadership (ความเป็นผู้นำ) ประกอบด้วยคะแนนขององค์ประกอบบุคลิกภาพ B, C, E,
F, G, H, N และ Q3 สูง และคะแนนขององค์ประกอบบุคลิกภาพ I, M, O และ Q4 ต่ำ

Creativity (ความคิดสร้างสรรค์) ประกอบด้วยคะแนนขององค์ประกอบบุคลิกภาพ B, E,
H, I, M, Q1 และ Q2 สูง และคะแนนขององค์ประกอบบุคลิกภาพ A, F และ N ต่ำ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานและเป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมการวางแผนในการศึกษาต่อได้อย่างเหมาะสมโดยคำนึงถึงลักษณะของบุคลิกภาพและปัจจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงความเหมาะสมและความถนัดของนิสิตแพทย์ในการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในสาขาวิชาชีพแพทยศาสตร์
2. เพื่อให้นิสิตได้สำรวจตัวเอง ความพร้อมทางวิชาการความรู้ ความถนัดและความชอบในลักษณะงานที่ปฏิบัติรวมถึงความต้องการที่จะประสบความสำเร็จในวิชาชีพแพทย์รวมถึงการพัฒนาตนเองด้วยในมิติของบุคลิกภาพ
3. ใช้เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยต่อไป

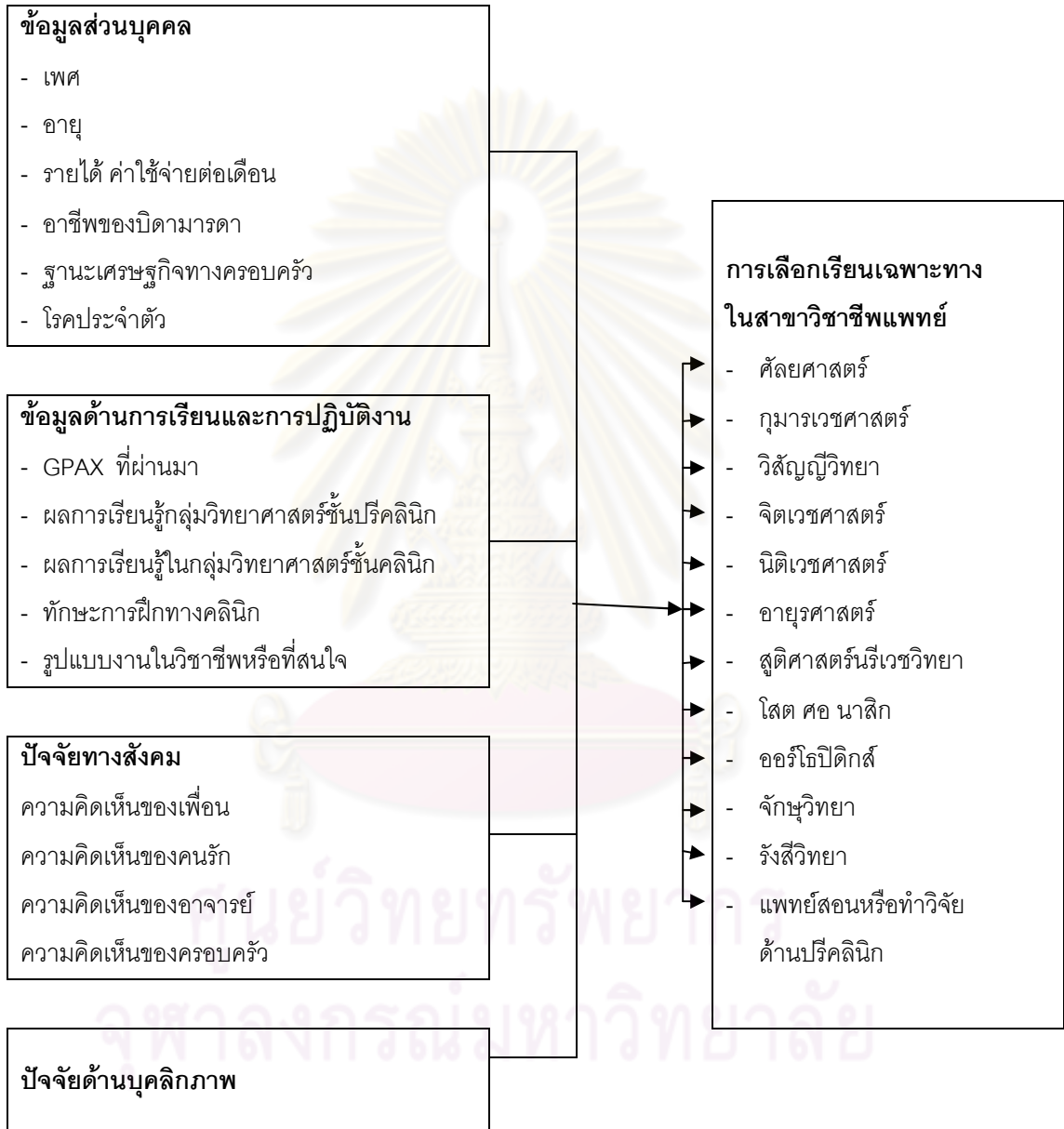


ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย(Conceptual Framework)

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม



บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการเป็นการศึกษาเรื่องของความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในวิชาชีพ แพทย์ บุคลิกภาพและปัจจัยที่เกี่ยวข้องของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2552 ผู้วิจัยได้ศึกษาวรรณกรรมและงานวิจัยดังนี้

แนวคิดและทฤษฎี

1. ความหมายของบุคลิกภาพ
2. ทฤษฎีบุคลิกภาพ
3. พัฒนาการบุคลิกภาพ
4. โครงสร้างบุคลิกภาพ
5. การวัดบุคลิกภาพ
6. แบบทดสอบบุคลิกภาพ 16 PF FORM A
7. ความรู้เรื่องแพทยศาสตร์ศึกษาและการศึกษาเฉพาะทางในสาขาวิชาชีพแพทย์
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ความหมายของบุคลิกภาพ

บุคลิกภาพ (personality) มาจากคำในภาษาละตินว่า persona หมายถึงหน้ากากที่ตัวละครสวมเล่นละครหรือแสดงบนเวทีในสมัยกรีกโบราณตามบทบาทที่ถูกกำหนดบุคลิกภาพจึงเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่จะกำหนดความสำเร็จหรือความล้มเหลวในการปรับตัวหรือการติดต่อสัมพันธ์กับบุคคลอื่นและสิ่งแวดล้อม บุคลิกภาพเป็นลักษณะเฉพาะของบุคคล เป็นเรื่องที่มีขอบเขตกว้างขวางมากโดยครอบคลุมลักษณะต่างๆของบุคคลเช่น พฤติกรรม ค่านิยม แรงจูงใจ เจตคติ ความสามารถทางเชาวน์ปัญญาและความเชื่อ จึงอาจเป็นการยากที่จะศึกษาบุคลิกภาพให้ได้ครบถ้วน อย่างไรก็ตามนักจิตวิทยาและนักการศึกษาจึงศึกษาเฉพาะด้านใดด้านหนึ่งตามความสนใจของตนเองมากกว่าที่จะศึกษาบุคลิกภาพในทุกๆด้าน ซึ่งการให้

ความหมายของบุคลิกภาพนั้นมีหลากหลายบุคคลที่ได้ศึกษาและให้ความหมายบุคลิกภาพต่างๆกันไว้ดังนี้

สวนา พรพัฒน์กุล[8] ให้ความหมายของบุคลิกภาพว่า เป็นลักษณะโดยส่วนรวมของทั้งหมดของบุคคลแต่ละคนที่สามารถมองเห็นจากภายนอกและซ่อนเร้นอยู่ภายในเช่นรูปร่างหน้าตา ท่าทาง อากัปกริยา การพูด ความสนใจ ทักษะคติ

วงเนตร สายสุวรรณ[9] ได้สรุปความหมายของบุคลิกภาพไว้ว่าบุคลิกภาพคือคุณลักษณะทุกอย่างอันประกอบขึ้นเป็นบุคคลซึ่งได้แก่คุณลักษณะทางด้านร่างกาย อารมณ์ ความรู้สึก ทักษะคติ ความสนใจ ลักษณะนิสัย ตลอดจนความสามารถด้านสติปัญญาซึ่งแต่ละคนมีความแตกต่างกันและจะเป็นแบบแผนการแสดงพฤติกรรมของแต่ละบุคคลที่จะปรับเข้ากับสิ่งแวดล้อม

อุดมศิลป์ ศรีแสงนาม[10] กล่าวว่าบุคลิกภาพเป็นแบบฉบับของบุคคลที่แสดงต่อคนอื่น ทั้งลักษณะกิริยาท่าทาง การแสดงออกทางอารมณ์ ความคิด เจตคติ ตลอดจนพฤติกรรมและปฏิกิริยาตอบสนองทั้งร่างกายและจิตใจ

สุวิทนา อารีพรรค[11] กล่าวว่าบุคลิกภาพคือวิถีทางที่บุคคลประพฤติหรือแบบฉบับของพฤติกรรมซึ่งค่อยๆเกิดขึ้นซึ่งคนเราต้องมีการปรับตัวระหว่างแรงผลักดัน หรือความต้องการกับโมธรรมและความเป็นจริงอยู่ตลอดเวลาในชีวิตประจำวัน แบบฉบับพฤติกรรมที่เกิดขึ้นแบบซ้ำแล้วซ้ำเล่าจากสาเหตุดังกล่าวมานั้นจึงกลายเป็นลักษณะประจำตัวหรือบุคลิกภาพของคนๆนั้นซึ่งค่อนข้างที่จะถาวรและอาจจะทำนายได้

สมภาพ เรื่องตระกูล[12] กล่าวว่าบุคลิกภาพเป็นแบบฉบับของนิสัยของบุคคลที่แสดงต่อคนอื่นทั้งลักษณะกิริยาท่าทาง การแสดงออกทางอารมณ์ ความคิดอ่าน ค่านิยม เจตคติ ตลอดจนพฤติกรรมและปฏิกิริยาตอบสนองทั้งทางร่างกายและจิตใจ

วัลลภ ปิยมโนธรรม [13] กล่าวว่าบุคลิกภาพเป็นผลรวมของลักษณะนิสัยต่างๆและในรูปแบบแห่งพฤติกรรมของบุคคล เป็นผลรวมที่ได้สร้างสมมาตั้งแต่ต้นและแสดงออกถึงเจตคติ พฤติกรรม ตลอดจนลักษณะท่าทาง ลักษณะบางอย่างสังเกตได้ชัดเจนเช่น ท่าทาง พฤติกรรมที่แสดงออกภายนอกเฉพาะตนแต่ลักษณะบางอย่างก็สังเกตได้ยากเช่น ความเชื่อ ความรู้สึกนึกคิดต่างๆ

วันเพ็ญ บุญประกอบ[14] กล่าวว่าลักษณะบุคลิกภาพหมายถึง ลักษณะรูปแบบทั้งหมดที่คนๆนั้นมีอยู่และแสดงออกมาเป็นลักษณะเฉพาะในทางพฤติกรรม นิสัย ความคิด การแสดงออกในสังคม การมีศักยภาพของตน การแสดงถึงจิตใจอารมณ์ว่าเป็นคนที่มีลักษณะชนิดใดและมีพฤติกรรมปรับตัวอย่างไรตั้งแต่อดีต ปัจจุบัน และต่อไปในอนาคต

ศรีเรื่อน แก้วกังวาน[15] กล่าวว่าบุคลิกภาพ คือการผสมผสานระบบต่างๆ ภายในตัวบุคคล ทั้งส่วนที่มองเห็นได้ชัดเจน เช่นการแต่งกาย รูปร่าง หน้าตา ลักษณะการพูด ฯลฯ และระบบภายในซึ่งเห็นได้ไม่ชัดเจน เช่น ลักษณะอารมณ์ จิตใต้สำนึก วิธีคิด ความรู้สึกและค่านิยม ฯลฯ

ออลพอร์ท (Allport)[16] ให้ความหมายบุคลิกภาพคือลักษณะโดยรวมที่เปลี่ยนแปลงได้ในแต่ละบุคคลซึ่งมีทั้งระบบทางกายและจิตใจที่กำหนดให้บุคคลแต่ละคนมีการปรับตัวต่อสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันเป็นแบบเฉพาะบุคคลที่มีต่อสิ่งแวดล้อม

กิลฟอร์ด(Guilford) [17] อ้างถึงใน กุลธิดา รงค์จิตประภัสร์) ให้นิยามของความหมายบุคลิกภาพว่าหมายถึงลักษณะนิสัย (traits) ที่รวมกันเป็นแบบฉบับเฉพาะตัวแต่ละบุคคลและเน้นว่าบุคลิกภาพเกิดจากความแตกต่างระหว่างบุคคล

แคทเทล(Cattel) [18] อ้างถึงในอุบลรัตน์ หวายเจริญ และกุลธิดา รงค์จิตประภัสร์) ได้อธิบายความหมายของบุคลิกภาพไว้ว่าบุคลิกภาพคือสิ่งที่เกี่ยวกับพฤติกรรมทั้งหมดของบุคคลซึ่งมีทั้งพฤติกรรมที่เปิดเผยและซ่อนเร้นอยู่ใน เป็นสิ่งที่ช่วยทำนายได้ว่าบุคคลจะทำอย่างไรในสถานการณ์ที่กำหนดให้

อนาสตาซี (Anastasi)[19] กล่าวว่าบุคลิกภาพของบุคคลเกิดจากปฏิกริยารวมระหว่างพันธุกรรมกับสิ่งแวดล้อมซึ่งในพันธุกรรมเดียวกันในสิ่งแวดล้อมที่ต่างกันย่อมก่อให้เกิดบุคลิกภาพของบุคคลที่ต่างกัน อย่างไรก็ตามในสภาพแวดล้อมที่เหมือนกันแม้ว่าบุคคลจะมีพันธุกรรมอย่างเดียวกันก็อาจจะก่อให้เกิดบุคลิกภาพที่แตกต่างกันได้

โรเจอร์ (Rogers อ้างถึงใน Hjelle and Ziegler) กล่าวว่าบุคลิกภาพเกิดจากการที่บุคคลพยายามที่จะพัฒนาตนเองตามศักยภาพที่มีอยู่

ฟรอยด์(Freud) กล่าวว่าบุคลิกภาพเป็นการทำงานผสมผสานกันโดยมีที่มาจากโครงสร้าง 3 ส่วนคือ อิด (Id) อีโก้ (Ego) และ ซุปเปอร์อีโก้ (Super ego)

แมคคอนเนล (Mc Connell) [20] กล่าวว่าบุคลิกภาพเป็นลักษณะนิสัย(traits) ที่บุคคลคิดและแสดงออกเป็นแบบแผนพฤติกรรมเพื่อใช้ในการปรับตัวให้เข้ากับสิ่งแวดล้อมซึ่งลักษณะนิสัยที่กล่าวนี้หมายถึง ค่านิยม แรงจูงใจ เจตคติ อารมณ์ ความสามารถด้านต่างๆ ในภาพแห่งตนและเชาวน์ปัญญา

มอริส (Moris) [21] ให้ความหมายว่ารูปแบบของลักษณะต่างๆ ประจำตัวของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์ พฤติกรรม แรงจูงใจ ทศนคติ และความคิด

Baron [22] กล่าวว่า บุคลิกภาพ หมายถึง ลักษณะเฉพาะบุคคล และเป็นลักษณะที่มีความคงที่ของพฤติกรรม ความคิดและความรู้สึก

จากความหมายของบุคลิกภาพที่กล่าวมาพอจะสรุปได้ว่า บุคลิกภาพคือลักษณะเฉพาะตัวของแต่ละบุคคลทั้งทางร่างกายและจิตใจที่แสดงออกทั้งเป็นพฤติกรรมภายนอกที่สามารถเห็นได้และพฤติกรรมที่ปิดบังซ่อนเร้นได้แก่ กิริยาท่าทาง การแสดงออกทางอารมณ์ การปรับตัว ความคิด ความสนใจ ค่านิยม เจตคติ ซึ่งเป็นผลรวมขององค์ประกอบระหว่าง ร่างกาย จิตใจ สังคม และสิ่งแวดล้อมและเป็นลักษณะที่แสดงออกซ้ำๆในแต่ละบุคคล

2. ทฤษฎีบุคลิกภาพ

ทฤษฎีบุคลิกภาพมีอยู่ด้วยกันหลายทฤษฎี ซึ่งแตกต่างกันในด้านโครงสร้างของบุคลิกภาพ และการสร้างพฤติกรรมตามความสนใจของนักทฤษฎีแต่ละคนที่มีความเชื่อแตกต่างกัน บุคลิกภาพเป็นเรื่องที่สลับซับซ้อนการอธิบายทฤษฎีบุคลิกภาพเพียงทฤษฎีใดทฤษฎีหนึ่งจึงไม่สามารถอธิบายบุคลิกภาพได้อย่างครอบคลุมทุกด้าน อบรม ลินนิบาล [23] ได้กล่าวถึงกลุ่มนักทฤษฎีบุคลิกภาพ ทฤษฎีบุคลิกภาพ ออกเป็น 5 กลุ่ม ดังนี้

1. กลุ่มนักทฤษฎีที่มีความเชื่อเรื่องการแยกประเภทของบุคลิกภาพ (type theory) โดยนักจิตวิทยาในกลุ่มนี้เชื่อว่าบุคลิกภาพของมนุษย์สามารถแยกออกเป็นหมวดหมู่หรือเป็นพวกได้ นักจิตวิทยาที่สำคัญในกลุ่มนี้คือ จุง (Jung) เชลดัน (Sheldon) และ เครชเมอร์ (Kretschmer)
2. กลุ่มนักทฤษฎีที่มีความเชื่อทางด้านพลังแรงขับ (dynamic theory) ผู้นำในทฤษฎีกลุ่มนี้คือ Sigmund Freud มีหลักว่าบุคลิกภาพของบุคคลประกอบด้วย 3 ส่วน คือ สภาวะทางจิตใจที่ต้องการแสวงหาความสุข โดยไม่มีขอบเขต (Id) , การรู้จักตนเอง รู้จักประมาณตน (Ego) , ความรู้สึกผิดชอบชั่วดี (Superego)
3. กลุ่มนักทฤษฎีที่มีความเชื่อว่าบุคลิกภาพเป็นส่วนรวมทั้งร่างกายและจิตใจ (organismic theory) โดยนักทฤษฎีกลุ่มนี้มีแนวความคิดว่า การที่จะเข้าใจบุคลิกภาพได้นั้น ต้องเข้าใจส่วนรวมของบุคคลนั้นๆ จะแยกส่วนไม่ได้ที่เน้นมากคือมนุษย์ทุกคนมีศักยภาพ (potential) ที่จะพัฒนาไปได้อย่างดีถ้าได้อยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม นักจิตวิทยาในกลุ่มนี้ได้แก่ โรเจอร์ (Roger) และ มาสโลว์ (Maslow)
4. กลุ่มนักทฤษฎีที่มีความเชื่อว่าบุคลิกภาพกำเนิดจากสังคมและสิ่งแวดล้อมของบุคคล (social determinants theory) ซึ่งนักทฤษฎีกลุ่มนี้มีความเห็นว่าประสบการณ์ที่เด็กได้รับจาก

สิ่งแวดล้อมเช่นบ้าน โรงเรียน ชุมชน มีอิทธิพลต่อบุคลิกภาพโดยตรงนักจิตวิทยาในกลุ่มนี้ได้แก่ฟรอมม์(Fromm) และรายส์แมน(Riesman)

5. กลุ่มนักทฤษฎีที่ศึกษาบุคลิกภาพตามลักษณะ (trait theory) จะมองบุคลิกภาพในลักษณะย่อยๆหลายลักษณะรวมกันนักจิตวิทยาในกลุ่มนี้มีหลายคนเช่นอัลพอร์ท (Allport) กิลด์ฟอร์ด (Guildford) ไอเซนค์(Eysenck)และแคทเทล(Cattell)

ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้อย่างจะขอกล่าวถึงทฤษฎีบุคลิกภาพที่ศึกษาโดยแบ่งบุคลิกภาพตามลักษณะคือ ทฤษฎีแนวคิดในเรื่องของลักษณะนิสัย (Trait theory) ซึ่งผู้พัฒนาทฤษฎีลักษณะนิสัยที่สำคัญคือ กอร์ดอน ออลพอร์ท (Gordon Allport) (Raymond B. Cattell) โดยมีรายละเอียดต่างๆดังต่อไปนี้คือ

ออลพอร์ท (Gordon Allport) เป็นนักจิตวิทยาผู้เสนอทฤษฎีลักษณะนิสัยเป็นคนแรก ออลพอร์ทกล่าวว่าไม่มีอะไรที่จะสะท้อนให้เห็นถึงบุคลิกภาพของคนได้ดีเท่ากับลักษณะนิสัยซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างบุคลิกภาพ และเป็นตัวจูงใจให้เกิดพฤติกรรม

ออลพอร์ทและออดเบิร์ต (Allport and Odbert 1933 อ้างถึงในกุลธิดา รงค์จิตประภัสร์ 2535 หน้า 24) ได้ทำการเลือกคำจากพจนานุกรมอังกฤษที่เป็นคำที่แสดงถึงพฤติกรรมของบุคคลทั่วไปและพฤติกรรมเฉพาะที่แตกต่างจากบุคคลอื่น จำนวน 17,953 คำ จากคำที่แสดงพฤติกรรมทั้งหมด 40,000 คำ ส่วนใหญ่เป็นคำคุณศัพท์ที่เกี่ยวกับพฤติกรรมการแสดงออก ความคิด ความรู้สึกและการรับรู้

ออลพอร์ทได้แบ่งลักษณะบุคลิกภาพออกเป็น 2 ลักษณะใหญ่คือ

1. ลักษณะสามัญ (common trait) คือลักษณะที่สามารถเปรียบเทียบได้กับคนอื่นทุกคนเช่น ค่านิยมทางสังคม ศาสนา เศรษฐกิจและการเมือง

2. ลักษณะเฉพาะบุคคล (personal disposition) คือลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์และทำให้บุคคลมีบุคลิกภาพที่แตกต่างกันยังสามารถแบ่งย่อยๆได้อีก 3 ส่วนคือ

2.1 cardinal trait หมายถึงลักษณะเด่นของบุคคลที่ผู้อื่นนึกถึง และมีอิทธิพลเหนือลักษณะอื่นๆของเขาทั้งหมดทำให้บุคลิกภาพนี้เป็นที่อ้างอิงกับบุคคลอื่น

2.2 central trait เป็นลักษณะที่มีร่วมกับบุคคลอื่นแต่เมื่อนับจำนวนรวมมีน้อยมากเพียงแค่ 3-4 ลักษณะเท่านั้น

2.3 secondary trait คือเจตคติของบุคคลที่มีต่อการโต้ตอบในสถานการณ์ที่แตกต่างกัน

ทุกคนมีลักษณะนิสัยที่แตกต่างกันเป็นลักษณะเฉพาะตัว ซึ่งเกิดขึ้นและสร้าง
ความหมายให้กับตัวของมันเอง (functional autonomous) โดยไม่เกี่ยวกับประสบการณ์ใน
อดีตและไม่ได้เป็นไปเพื่อสนองความต้องการของทางร่างกายหรือสังคม

3. ทฤษฎีของแคทเทล (Raymond B. Cattell)

เรย์มอนด์ บี แคทเทล (Raymond B. Cattell) เป็นนักจิตวิทยาชาวอังกฤษ แคทเทล
เป็นหนึ่งในนักทฤษฎีบุคลิกภาพที่ได้สร้างทฤษฎีบุคลิกภาพโดยวิเคราะห์องค์ประกอบโดยมีความ
เชื่อว่าตัวกำหนดพฤติกรรมจะสามารถศึกษาได้ด้วยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบ (factor analysis)
การวิเคราะห์องค์ประกอบ คือ การหาวิธีการทางสถิติเพื่อวิเคราะห์ตัวแปรทางจิตวิทยาหรือทาง
การศึกษาหรือตัวแปรใดๆ ก็ตามที่สอบวัดหรือสังเกตมาได้นั้นถ้านำมาหาค่าสหสัมพันธ์กันก็จะ
พบว่าบางตัวแปรมีค่าสหสัมพันธ์สูง บางตัวแปรก็ไม่มีค่าสหสัมพันธ์กัน การที่ตัวแปรเหล่านั้นมี
ความสัมพันธ์กันสูงก็สะท้อนให้เห็นว่าลักษณะร่วมกันบางอย่างของตัวแปรเหล่านั้น นักวิเคราะห์
องค์ประกอบสามารถคัดเลือกตัวแปรบางตัวไปอธิบายหรือพยากรณ์สิ่งต่างๆได้โดยลดจำนวนตัว
แปรให้น้อยลง[24] นอกจากนี้ แคทเทล ยังเชื่อว่า บุคลิกภาพเป็นโครงสร้างของลักษณะนิสัยที่
ซับซ้อนและมีความแตกต่างกัน

ความหมายของลักษณะนิสัย (Definition of trait)

ลักษณะนิสัย (trait) คือลักษณะการแสดงออกของพฤติกรรมที่ค่อนข้างถาวรและซึมลึกอยู่ในตัว
บุคคล มีแนวโน้มที่จะแสดงออกมาอย่างมั่นคง สม่ำเสมอ แม่นในสถานการณ์ที่ต่างกันออกไป
และในช่วงเวลาที่ต่างกัน

ประเภทของลักษณะนิสัย (Categories of trait)

แคทเทล ได้จำแนกประเภทและลักษณะนิสัยออกเป็นหลายแนวทางได้แก่

1. ลักษณะนิสัยพื้นผิว (surface trait) เป็นกลุ่มพฤติกรรมที่สามารถสังเกตเห็นได้ และ
มีความสัมพันธ์กัน เป็นสิ่งที่มนุษย์แสดงออกมาภายนอกโดยมีสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมมา
จากลักษณะนิสัยซึมลึกภายในตัวบุคคลและลักษณะนิสัยพื้นผิว เช่น เมื่อบุคคลเกิดความหิว เขา
จะตอบสนองต่อความรู้สึกหิว โดยมีพฤติกรรมต่างๆเช่น ไปที่ร้านขายอาหาร ซื้ออาหาร หรือกลับ
บ้านไปเตรียมอาหารเพื่อรับประทานซึ่งทั้งหมดเกี่ยวข้องกับการรับประทานอาหารที่สามารถ
สังเกตเห็นได้นั้นคือลักษณะพื้นผิวโดยที่ความหิวเป็นสาเหตุทำให้เกิดพฤติกรรมต่างๆกันไปส่วน
ลักษณะนิสัยซึมลึกภายในตัวบุคคลเช่นการที่คนๆหนึ่งเก็บของมีค่าได้แล้วนำไปส่งคืนเจ้าของ ก็

แสดงถึงความซื่อสัตย์เป็นลักษณะนิสัยซึมลึกที่อยู่ภายในตัวบุคคลก่อให้เกิดพฤติกรรมการณ์นำของมีค่าไปส่งคืนเจ้าของซึ่งทำให้เกิดพฤติกรรมดังกล่าวเป็นต้น

2. ลักษณะนิสัยต้นตอ (source trait) เป็นลักษณะตัวแปรที่ซ่อนอยู่ภายในอันเป็นตัวกำหนดลักษณะนิสัยพื้นผิวทั้งหมดเป็นสาเหตุทำให้เกิดพฤติกรรมและเป็นส่วนประกอบที่สำคัญที่สุดในโครงสร้างบุคลิกภาพของมนุษย์

3. ลักษณะนิสัยที่เป็นผลมาจากพันธุกรรมและลักษณะนิสัยที่เป็นผลมาจากสิ่งแวดล้อม (constitutional and Environmental mold trait)

- ลักษณะนิสัยที่เป็นผลมาจากพันธุกรรมคือ พฤติกรรมที่มีต้นตอมาจากลักษณะนิสัยทางชีววิทยาของบุคคล ถ่ายทอดลักษณะทางสายพันธุ์บางอย่างมาจากบรรพบุรุษ

- ลักษณะนิสัยที่เป็นผลมาจากสิ่งแวดล้อมคือพฤติกรรมที่มีต้นตอจากสิ่งแวดล้อมทางสังคมและสิ่งแวดล้อมทางชีวภาพ ซึ่งมีอิทธิพลและถูกหล่อหลอมทำให้ประทับรอยลึกในส่วนบุคลิกภาพของคนเช่น บุคลิกภาพของคนที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมแถบชายทะเล บนภูเขา ในเมืองใหญ่จะมีลักษณะบุคลิกภาพที่แตกต่างกัน

4. ลักษณะนิสัยด้านความสามารถ ลักษณะนิสัยด้านอารมณ์ และลักษณะนิสัยด้านพลังพลวัต (ability, temperament and dynamic traits) ในส่วนของลักษณะนิสัยซึมลึกภายในบุคคลที่แยกกลุ่มไปได้อีก คือ

- ลักษณะนิสัยด้านความสามารถ หมายถึง ความสามารถ ทักษะ ความชำนาญของบุคคลในการดำเนินชีวิตในรูปแบบต่างๆ เช่น ความถนัดทาง ดนตรี ภาษา กีฬา เป็นต้น

- ลักษณะนิสัยด้านอารมณ์ หมายถึง ระดับอารมณ์ของคนหรือวิธีการดำเนินชีวิตซึ่ง แคทเทิลเชื่อว่าลักษณะนิสัยทางอารมณ์เป็นสิ่งกระตุ้นลักษณะพฤติกรรม ซึ่งผู้อื่นสามารถสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจนเช่น ทำอะไรด้วยความเฉื่อยชา หรือฉับไว ชอบเงียบๆหรือลึกลับ

- ลักษณะนิสัยด้านพลังพลวัตเป็นส่วนแรงจูงใจของบุคคลเป็นตัวเร้าทำให้บุคคลแสดงกิจกรรม เพื่อให้สมกับความมุ่งหมายที่วางไว้ จนในที่สุดก็กลายเป็นลักษณะบุคลิกภาพที่ซึมลึกอยู่ภายในตัวบุคคลเช่น บ้าอำนาจ บ้ายศ ของความร่ำรวย

5. ลักษณะนิสัยร่วมและลักษณะนิสัยเฉพาะบุคคล (common and unique traits)

- ลักษณะนิสัยร่วมคือ ลักษณะของบุคคลในกลุ่มวัฒนธรรมเดียวกันมีลักษณะนิสัยพื้นฐานร่วมที่คล้ายกันหรือในทำนองเดียวกันเช่นลูกคนจีนผสมไทยก็มักจะฉลาด ขยัน ซนชาติจีนเป็นคนรักพวกพ้อง สนใจการศึกษา ทำการค้าขายเก่งเป็นต้น

- ลักษณะนิสัยเฉพาะตัวบุคคล คือ ลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวซึ่งไม่เหมือน และดูแตกต่างจากบุคคลอื่นแต่ก็อาจมีผู้ที่มีลักษณะที่คล้ายกันบางส่วนได้แต่ก็ไม่ได้เหมือนกันทั้งหมด

แคทเทิลให้ความสำคัญของลักษณะนิสัยต้นตอมากกว่านิสัยพื้นผิวเพราะเขาเชื่อว่า ลักษณะนิสัยต้นตอเป็นโครงสร้างที่มีอิทธิพลอย่างแท้จริงต่อบุคลิกภาพ ลักษณะนิสัยพื้นผิวเกิดจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างลักษณะนิสัยต้นตอต่างๆและมีความคงที่มากกว่าลักษณะนิสัยพื้นผิว ลักษณะนิสัยใดก็ตามอย่างหนึ่งเป็นผลมาจากองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อม พันธุกรรมหรือการผสมผสานกันระหว่างสองอย่าง แคทเทิล ยังกล่าวว่าในขณะที่ลักษณะนิสัยพื้นผิวเป็นตัวแทนของผลรวมขององค์ประกอบดังกล่าวนั้นย่อมแสดงว่าลักษณะนิสัยต้นตอได้แบ่งแยกออกเป็นสองส่วน คือ ส่วนที่เป็นผลมาจากพันธุกรรมเรียกว่า Constitutional traits และส่วนที่เป็นผลมาจากสิ่งแวดล้อมเรียกว่า environmental mold traits และเมื่อแปลงลักษณะนิสัยตามรูปแบบที่แสดงออกจะแบ่งได้อีก 3 แบบคือ

1. ลักษณะนิสัยด้านพลัง (Dynamic traits) คือลักษณะที่ทำให้บุคคลแสดงออกมาเพื่อบรรลุเป้าหมาย ประกอบด้วย

1.1 ทศนคติ (attitude) เป็นตัวแสดงตัวแปรด้านพลัง ทศนคติเฉพาะสถานการณ์หนึ่งสำหรับบุคคลหนึ่ง คือ การมีความสนใจอย่างแท้จริงและเอาใจใส่อย่างมากกับสิ่งนั้น

1.2 หน่วยวัดพลัง (ergs) เป็นลักษณะนิสัยต้นตอด้านพลังที่เป็นผลมาจากพันธุกรรม โดยแคทเทิลนิยามไว้ว่า หน่วยวัดพลังเป็นธรรมชาติของจิตใจและร่างกายที่มีมาแต่กำเนิดเป็นกระบวนการที่แสดงปฏิกิริยาต่อสิ่งหนึ่งอย่างแท้จริงมากกว่าอย่างอื่น การแสดงอารมณ์ต่อสิ่งนั้น และการกำหนดแนวทางเฉพาะเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย ซึ่งจะรวมถึงการคิดหาแนวทางสำรอง (subsidization path) ถ้าวิธีการแรกไม่สำเร็จถ้ากล่าวโดยรวมแล้วหน่วยวัดพลังแบ่งออกเป็น 4 ส่วนคือ

1.2.1 การตอบสนองต่อการรับรู้ (perceptual responses)

1.2.2 การตอบสนองทางอารมณ์ (emotional response)

1.2.3 การกระทำที่นำไปสู่เป้าหมาย (instrumental act leading to The goal)

1.2.4 เป้าหมายที่ทำให้พอใจ (the goal satisfaction itself)

1.3 ความรู้สึกทางใจ (sentiments) เป็นลักษณะนิสัยต้นตอด้านพลังที่เป็นผลมาจากสิ่งแวดล้อม เป็นสิ่งที่คู่กับหน่วยวัดพลัง (ergs) แต่แตกต่างกันที่ความรู้สึกทางใจ เป็นผลมา

จากประสบการณ์ หรือองค์ประกอบทางด้านวัฒนธรรม สังคม ไม่ใช่สิ่งที่ติดตัวมาตั้งแต่กำเนิด ความรู้สึกทางใจเป็นสิ่งที่ทำให้บุคคลแสดงอารมณ์ ต่อสิ่งหนึ่งอย่างแน่นอน และแสดง ความรู้สึกหรือปฏิกิริยาในแบบที่ชัดเจนออกมา ซึ่งเกิดขึ้นจากการรวบรวมทัศนคติ ที่มีต่อสถาบัน ทางสังคมหรือต่อบุคคลที่เคยประสบมาในชีวิต ความรู้สึกทางใจที่พบได้ในงานวิจัยของแคทเทิล ได้แก่ การประกอบอาชีพ กีฬา และเกม ความสนใจในเครื่องจักรกล ศาสนา พ่อแม่ คู่สมรส และตนเอง ซึ่งความรู้สึกทางใจที่เกี่ยวกับตนเองนั้นเป็นตัวที่มีบทบาทสำคัญในทฤษฎีของแคทเทิล เพราะทัศนคติเกือบทั้งหมดสะท้อนให้เห็นความรู้สึกทางจิตใจเกี่ยวกับตนเองในระดับที่ไม่มากก็น้อย ตนเอง (self) เป็นตัวควบคุมพฤติกรรมของบุคคลให้มั่นคงและมีบูรณาการในทางจิต วิเคราะห์ก็คือ ego

2. ลักษณะนิสัยด้านความสามารถ (ability traits) เป็นลักษณะนิสัยที่เกี่ยวกับ ประสิทธิภาพ

ในการทำงานให้บรรลุเป้าหมายของแต่ละบุคคล

3. ลักษณะนิสัยด้านอารมณ์ (temperament traits) เป็นลักษณะนิสัยที่เกี่ยวกับ รูปแบบของการตอบสนองเช่น ความเร็ว พลัง หรือการตอบโต้ทางอารมณ์

การวิเคราะห์องค์ประกอบลักษณะนิสัยด้านความสามารถและอารมณ์ แคทเทิลใช้ 3 วิธี ใหญ่ [25] คือ

1. บันทึกประวัติ (life record) หรือ L-data เป็นการรวบรวมบันทึกหลักฐานที่ เกี่ยวกับพฤติกรรมของบุคคลในสังคม เช่น บันทึกของทางโรงเรียนและทางกฎหมายในทาง ปฏิบัติ บางครั้ง แคทเทิลก็ให้บุคคลที่คุ้นเคยกับผู้ที่เขาศึกษาเป็นผู้ให้ข้อมูลแทน

2. การประเมินตนเองจากแบบสอบถาม (self-rating questionnaire) หรือ Q- data เป็นข้อมูลที่ได้จากบุคคลนั้นโดยตรงซึ่งจะเป็นข้อมูลที่ช่วยอธิบายหรือแสดงให้เห็นสิ่งที่ซ่อนอยู่ ภายในจิตใจเพิ่มจาก L-data

3. การทดสอบ (objective test) หรือ OT-data ซึ่งขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของแต่ละคนว่าควรจะใช้แบบทดสอบทางจิตวิทยาแบบใดหรือใช้เครื่องมือใดบ้าง

แคทเทิลใช้วิธีการดังกล่าววิเคราะห์องค์ประกอบลักษณะนิสัยของบุคลิกลักษณะโดยการ จัดกลุ่ม (Cluster analysis) ลักษณะนิสัยซึ่งมีเป็นจำนวนมาก จนได้เป็นกลุ่มลักษณะนิสัยพื้นผิว จำนวน 35 กลุ่มแล้วใช้วิธี L-data และ Q-data วิเคราะห์องค์ประกอบจนเหลือ 16 องค์ประกอบ

โดยให้สัญลักษณ์และหาค่านิยามใหม่และนำมาสร้างเป็นแบบทดสอบบุคลิกภาพ 16 PF (the sixteen personality factor questionnaire)

3. พัฒนาการบุคลิกภาพ

แคทเทิล ได้จัดลำดับพัฒนาการบุคลิกภาพออกเป็นขั้นๆ ดังนี้ (Cattle 1950, 618-619 อ้างถึงใน ประคอง เกลิ่นการ 2533,11-13)[26]

1. ระยะเวลาเกิด - 5 ปี เป็นระยะที่สำคัญในการพัฒนาบุคลิกภาพ เป็นระยะที่หล่อหลอมบุคลิกภาพของบุคคล อิทธิพลจากการอบรมเลี้ยงดูจะมีบทบาทในการพัฒนาบุคลิกภาพต่อไป

2. ระยะเวลา 6-13 ปี เป็นระยะที่เด็กเปลี่ยนความสนใจ ความรักที่มีต่อพ่อแม่ไปสู่กลุ่มเพื่อนและเป็นระยะของการพัฒนาอีโก้ (ego) ให้เข้มแข็ง

3. ระยะเวลา 14-24 ปี เป็นระยะวัยรุ่นที่มีการเปลี่ยนแปลงทางด้านร่างกายทั้งเพศชายและเพศหญิงเป็นระยะที่มีความไม่มั่นคงทางอารมณ์เพิ่มขึ้น มีความสนใจในเรื่องเพศ การปรับตัวทำให้เกิดความขัดแย้งซึ่งมีสาเหตุมาจากความต้องการเป็นอิสระจากพ่อแม่ ต้องการสถานภาพทางอาชีพ การประสบความสำเร็จมีรายได้เลี้ยงตนเอง การได้รับความพึงพอใจที่จะทำให้เพศตรงข้ามประทับใจและการไม่ได้รับความมั่นคงทางจิตใจ หากวัยรุ่นสามารถก้าวผ่านความขัดแย้งเหล่านี้ไปได้ ก็ทำให้เกิดบูรณาการและเกิดความพึงพอใจในมโนภาพของตน

4. ระยะเวลา 25-55 ปี เป็นวัยแห่งวุฒิภาวะเป็นระยะที่มีการเปลี่ยนแปลงทางบุคลิกภาพน้อย แม้จะมีความเสื่อมของร่างกายเกิดขึ้นก็ตาม แต่เป็นวัยแห่งประสบการณ์ที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้และความคิดสร้างสรรค์ในระยะปลายของวัยนี้มีแนวโน้มของความสนใจในกิจกรรมทางเพศเพิ่มมากขึ้น

5. วัยชราตั้งแต่อายุ 65 ปี ขึ้นไป เป็นระยะที่มีความเสื่อมอย่างรวดเร็วของพลังทางกาย แคทเทิล กล่าวว่าลักษณะนิสัยของบุคคลวัยชรา มีดังนี้คือ กังวลในเรื่องของเงิน และสุขภาพ มีความรู้สึกที่ไม่เป็นที่ต้องการ โดดเดี่ยว อ้างว้าง รู้สึกไม่แน่ใจ ความสนใจแคบ สูญเสียความจำ ยึดมั่นในความคิดของตนเอง ช่างพูด โดยเฉพาะเรื่องในอดีต เอาใจใส่ในเรื่องเล็กน้อย มีความรู้สึกไม่เพียงพอทำให้เกิดความวิตกกังวล ไม่มั่นคง มีความรู้สึกผิด กิจกรรมทางเพศลดลง แต่ความสนใจในเรื่องเพศเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะในเพศชายจะไม่มีระเบียบ ไม่สะอาด หัวเก่า ไม่มีความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงนอกจากนั้นความสัมพันธ์และการให้ความร่วมมือกับสังคมก็ลดลง

4. โครงสร้างบุคลิกภาพ

เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์ [27] กล่าวถึงโครงสร้างบุคลิกภาพว่าประกอบไปด้วย

1. สติปัญญาหรือความสามารถพิเศษ (Intelligence or Ability) เป็นคุณสมบัติทางสมองเป็นส่วนใหญ่ซึ่งเป็นเครื่องชี้ให้เห็นว่าบุคคลแต่ละคนสามารถทำอะไรได้บ้าง ถ้าบุคคลนั้นพยายามกระทำ แบ่งได้เป็น 2 ประเภทใหญ่คือ

1.1 ความถนัดทางธรรมชาติ เป็นการปฏิบัติที่แสดงถึงขีดความสามารถของบุคคลที่จะกระทำกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อไปปฏิบัติงานในระยะต่อไปซึ่งกิจกรรมต่างๆเหล่านั้นอาจเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้หรือการฝึกทักษะ

1.2 ความสัมฤทธิ์ผล เป็นการปฏิบัติงานที่แสดงให้เห็นว่าบุคคลนั้นได้เรียนรู้อะไรบ้าง แล้วในการปฏิบัติงาน

2. อารมณ์ (Temperament) เป็นคุณสมบัติที่เกี่ยวข้องกับความรู้สึกของจิตใจ ที่ได้ตอบสนองสิ่งแวดล้อม เช่น ความรู้สึกหงุดหงิด ความรู้สึกมั่นใจ ความรู้สึกว่าจริง เป็นต้น

3. แรงจูงใจ (Motivational) คุณสมบัติที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจนี้ กิลฟอร์ด (Guilford) ได้แบ่งไว้ 3 ด้านคือ

3.1 ด้านความต้องการ (Need) เป็นความปรารถนาอย่างถาวรในสภาวะหรือเงื่อนไขเฉพาะอย่างของบุคคล เช่น ต้องการเป็นจุดเด่น ต้องการเป็นที่ยอมรับของสังคม ต้องการความสะดวกสบาย เป็นต้น

3.2 ด้านความสนใจ (Interest) เป็นความปรารถนาของบุคคลที่จะติดตามสิ่งเร้าบางสิ่งบางอย่าง

3.3 เจตคติ (Attitude) เป็นคุณลักษณะภายในของบุคคลที่พร้อมจะตอบสนองต่อสภาพแวดล้อมของเขาไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่งซึ่งปรากฏให้เห็นได้ชัดเจน ในกรณีที่มีเป้าหมายหรือนโยบายทางสังคมที่มากเกี่ยวข้อง เช่น เจตคติต่อการคุมกำเนิด เพศศึกษา การเดินขบวน เป็นต้น ซึ่งเจตคติของบุคคลเหล่านี้มักจะเป็นตัวกำหนดทิศทางหรือการกระทำของบุคคล

4 . พฤติกรรมการแสดงออก (Behavior) เป็นการตอบสนองของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าบางอย่างไม่ว่าสิ่งเร้าเหล่านั้นจะเกิดภายในหรือภายนอกมาจูงใจ หรือก่อให้เกิดความเครียดอันเป็นผลที่ทำให้มนุษย์เกิดภาวะที่พร้อมเสมอที่จะแสดงพฤติกรรม

5. การวัดบุคลิกภาพ

บุคลิกภาพเป็นเรื่องที่สลับซับซ้อนและเป็นการยากที่เราจะบอกว่าคนนั้นๆมีบุคลิกภาพอย่างไร นักจิตวิทยาได้พยายามหาวิธีการประเมินบุคลิกภาพด้วยวิธีการต่างๆขึ้นมาใช้ซึ่งแต่ละวิธีนั้นควรจะใช้ประกอบกันหลายวิธีเพื่อให้ได้ผลที่มีความแม่นยำมากขึ้น

ริชาร์ด เอส ลาซารัส (Lazarus) ได้แบ่งวิธีการประเมินบุคลิกภาพดังนี้คือ

1. อัตตชีวประวัติ (Life history) คือประวัติชีวิต และพัฒนาการของบุคคล ซึ่งลาซารัส เชื่อว่าบุคลิกภาพที่ปรากฏในปัจจุบันเป็นผลมาจากพัฒนาการอย่างต่อเนื่องจากอดีตจนถึงปัจจุบัน โดยเหตุการณ์ในอดีตจะมีอิทธิพลให้บุคคลแสดงพฤติกรรมต่างๆออกมา ข้อมูลต่างๆจากประวัตินี้อาจได้มาจากสมาชิกในครอบครัวหรือบุคคลใกล้ชิด แต่วิธีนี้ก็มักมีข้อผิดพลาด ถ้าคนที่ให้ข้อมูลละเอียดละเอียดยะเยียดบางส่วน อัตตชีวประวัตินี้จะทำให้เราทราบข้อมูลเกี่ยวกับแรงจูงใจ วิธีการแก้ปัญหา สัมพันธภาพกับผู้อื่น เป็นต้น

2. การสัมภาษณ์ (Interview) การสัมภาษณ์นี้จะแตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์เช่น เพื่อประกอบการตรวจวินิจฉัยในการบำบัด เพื่อหาข้อมูลหรือเพื่อสร้างสัมพันธภาพ การสัมภาษณ์ที่จะได้ผลดีต้องมีการสังเกตด้วย การสังเกตคำพูด การแสดงออกทางสีหน้าท่าทาง อารมณ์ วิธีการคิด ข้อดีของการสัมภาษณ์คือผู้สัมภาษณ์และผู้ถูกสัมภาษณ์ได้เผชิญหน้ากันซึ่งผู้สัมภาษณ์สามารถสังเกตพฤติกรรมของผู้ถูกสัมภาษณ์ได้

3. การสังเกตพฤติกรรม (Observation of behavior) มีจุดประสงค์เพื่อที่จะทราบถึงโครงสร้างและกระบวนการทางจิตใจของบุคคลนั้นๆ

4. การทดสอบทางจิตวิทยา (Psychological test) เป็นวิธีการที่จะทำให้ทราบถึงพฤติกรรมและการตรวจสอบตนเองภายใต้เงื่อนไขที่กำหนดขึ้น

ส่วนผู้ ชุมสาย [28] ได้สรุปวิธีการวัดบุคลิกภาพไว้ 5 วิธีดังนี้

1. วิธีการสังเกต การสังเกตเป็นวิธีการทางวิทยาศาสตร์ทุกแขนงตั้งแต่ประสบการณ์ที่ซับซ้อน เช่น พฤติกรรมของคนเป็นสิ่งที่สังเกตพิจารณาให้ได้เรื่องราวละเอียดถี่ถ้วนมากเราจะต้องเลือกสังเกตเพียงปฏิกริยาอันใดอันหนึ่งเป็นคราวๆไป

2. วิธีทดสอบ การทดสอบประกอบด้วยข้อความต่างๆ หลายสิบข้อที่ผู้ทดสอบตั้งขึ้นโดยถือเอาปกติวิสัยของคนทั่วไป เป็นมาตรฐานซึ่งบางข้อเป็นคำถามเกี่ยวกับ ความกลัว ความวิตกกังวล ความนิยมในลัทธิการเมืองหรือเศรษฐกิจ ความสนใจในสิ่งต่างๆ หรือปฏิกริยาที่คนทำอยู่เสมอๆเมื่อตกอยู่ในสภาพนั้นๆ เป็นต้น ผู้ถูกทดสอบต้องร่วมมือร่วมกับผู้ทดสอบในการตอบคำถามต่างๆเพื่อให้การตอบได้ผลตามวัตถุประสงค์

3. การประมาณค่าโดยการเลือกลักษณะบุคลิกภาพที่เป็นเครื่องเช็ดชูให้บุคลิกภาพเด่นสะดุดตา เช่น ความสงบเสงี่ยมแล้วทำให้หลายๆคนช่วยกันประเมินค่าบุคลิกภาพ ของผู้ถูกประมาณค่าอันไหนตกอยู่ในขั้นไหนคือมีความสงบเสงี่ยมมากน้อยเพียงใด

4. การวิเคราะห์ตัวเอง คือ การประเมินค่าตัวเอง แบบวิเคราะห์ตัวเองจะเป็นคำถามแบบปรนัย จะมีประโยชน์ในการเลือกอาชีพให้เหมาะสมกับบุคลิกภาพของตน

5. การสัมภาษณ์มีหลักการคล้ายๆกันกับการวิเคราะห์ตัวเองที่ผู้สัมภาษณ์มาตั้งคำถามให้เราติดตามเพื่อวิเคราะห์ตนเองผู้สัมภาษณ์จะเป็นผู้จัดบันทึกและประมาณค่าบุคลิกภาพของเรา ผู้ถูกสัมภาษณ์จะไม่ต้องรู้ว่าถูกทดสอบบุคลิกภาพ

การวัดบุคลิกภาพจึงสามารถทำได้หลายวิธี ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมเกี่ยวกับผู้ที่ต้องการจะวัดและสิ่งที่จะวัดหรือศึกษา เฟอร์กูสัน (Ferguson อ้างถึงในสัมพันธ์ บังผล)[29] แบ่งจุดมุ่งหมายในการวัดตามลักษณะของผู้ที่นักจิตวิทยาต้องการศึกษา (subject) ไว้ 3 ประการคือ

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมของบุคคลเพียงคนเดียว (Individual behavior) เป็นการศึกษาที่พยายามจะอธิบาย ทำนาย และควบคุมพฤติกรรมของบุคคลนั้นไว้เพียงคนเดียว

2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมรายกลุ่ม (group behavior) เป็นการศึกษาที่พยายามจะอธิบาย ทำนาย และควบคุมพฤติกรรมของบุคคลเป็นรายกลุ่ม เช่น พฤติกรรมหรือบุคลิกภาพของคนไทย คนจีน หรือ ชาวอเมริกัน เป็นต้น

3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมอันเนื่องมาจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและกลุ่ม (Individual group interaction)ซึ่งอาจแยกศึกษาได้ 2 แนวทางดังนี้คือการศึกษาพฤติกรรมของบุคคลอันเนื่องมาจากกลุ่ม (effective of group on individual) และการศึกษาพฤติกรรมของกลุ่มที่เนื่องมาจากบุคคลที่เป็นสมาชิก (effective of individual on group)

ไคลน์มันท์ (Kleinmuntz)[30] แบ่งจุดมุ่งหมายของการวัดบุคลิกภาพไว้ 4 แนวทางคือ

1. เพื่อวินิจฉัยโรค (clinical diagnosis) เป็นการวัดเพื่อจัดประเภทบุคลิกภาพออกตามลักษณะของโรคจิตแบบต่างๆ

2. เพื่อการแนะแนวและจิตบำบัด (counseling and psychotherapy) เป็นการศึกษาประเมินบุคลิกภาพทั้งก่อน ระหว่างหรือภายหลังที่มีการแนะแนวแล้ว ทั้งนี้เพื่อที่จะแก้ไขปรับปรุงบุคลิกภาพที่มีปัญหา หรือพัฒนาบุคลิกภาพให้มีการปรับตัวที่ดียิ่งขึ้น ตลอดจนส่งเสริมคุณลักษณะพิเศษต่างๆ ของบุคลิกภาพให้พัฒนาและตรงจุดมากยิ่งขึ้น

3. เพื่อคัดบุคคลเข้าทำงาน เป็นการวัดเพื่อคัดเลือกบุคคลให้ได้ทำงานหรือฝึกงานที่เหมาะสมกับตนเองมากที่สุด การกระทำเช่นนี้เป็นการเพิ่มกำลังคน (manpower) ที่ได้ผลดีทางหนึ่ง

4. เพื่อการวิจัยทางบุคลิกภาพ การสอบวัดตามจุดมุ่งหมายนี้มักจะกระทำก่อนและหลังการทดลองเพื่อเป็นผลการประเมินผลของการฝึกหรือการทดลองว่าส่งผลต่อบุคลิกภาพเช่นไร

ตลอดจนเป็นการประเมินเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลด้วยว่าดีมาน้อยเพียงใด นอกจากนี้การวิจัยทางบุคลิกภาพยังช่วยให้ได้ความรู้ที่ถูกต้อง เชื่อถือได้ มารวบรวมสร้างเป็นทฤษฎี ความรู้ใหม่ๆ ได้ดียิ่งขึ้น

6. แบบทดสอบบุคลิกภาพ 16 PF φόρμ A

แบบทดสอบบุคลิกภาพ 16 PF (The sixteen personality factor questionnaire) เป็น objective personality test ใช้ในการประเมินองค์ประกอบบุคลิกภาพทั้ง 16 ด้านซึ่งผู้รับการทดสอบสามารถทำแบบทดสอบนี้ได้ด้วยตนเอง (self - report questionnaire) ซึ่งสร้างขึ้นโดย เรย์มอนด์ บี แคทเทล (Raymond B. Cattell) ในปีค.ศ.1949 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อวัดหรือประเมินบุคลิกภาพในส่วนของลักษณะนิสัยที่เป็นลักษณะนิสัยต้นตอ (source trait) ซึ่งเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมการแสดงออกของคนและเป็นองค์ประกอบที่ควบคุมลักษณะนิสัยพื้นผิว (surface trait)

แบบทดสอบบุคลิกภาพ 16 PF สามารถทำการทดสอบได้ทั้งแบบรายบุคคลและแบบกลุ่มที่มีอายุตั้งแต่ 16 ปีขึ้นไปมีทั้งหมด 5 φόρมคือ φόρม A , B , C, D, และ E แต่ละ φόρมวัดองค์ประกอบของบุคลิกภาพ 16 ด้าน φόρม A เป็น φόρมมาตรฐานที่ใช้สำหรับผู้ใหญ่ และ φόρม B สามารถใช้สลับกับ φόρม A ได้ ทั้ง φόρม A และ φόρม B เป็น φόρมที่นิยมใช้กันอย่างกว้างขวางแต่ละ φόρมประกอบด้วยข้อคำถาม 185 ข้อ(ต้นฉบับ) โดยมีข้อคำถามในแต่ละองค์ประกอบ ระยะเวลาในการทำการทดสอบนั้นโดยทั่วไปประมาณ 50 นาที ส่วนใหญ่มีการนำทั้ง φόρม A และ φόρม B ไปใช้ในทางคลินิก สำหรับ φόρม C และ φόρม D มีความคล้ายคลึงกับ φόρม A และ φόρม B เหมาะสำหรับการใช้คัดเลือกบุคคลเข้าทำงาน ประกอบด้วยข้อคำถามน้อยกว่า และมีส่วนที่เรียกว่า Motivation Distortion scale (MD) ซึ่งเป็นส่วนแรงจูงใจที่บิดเบือนเพื่อป้องกันการตั้งใจตอบให้ดูดีเกินกว่าความเป็นจริง (faking good) ในแต่ละองค์ประกอบประกอบด้วยข้อคำถาม 7 ข้อและใช้เวลาในการทำการทดสอบประมาณ 30 นาที

ส่วน φόρม E เหมาะสำหรับบุคคลที่มีความสามารถทางด้านการอ่านต่ำกว่าระดับเกรด 6 จึงเหมาะกับบุคคลที่ไม่ได้รับโอกาสทางการศึกษาเช่นเดียวกับคนทั่วไปและไม่ได้กำหนดระยะเวลาทำการทดสอบใน φόρมนี้

แบบทดสอบบุคลิกภาพ 16 PF ในแต่ละ φόρมมีความแม่นยำตรงและมีความเชื่อถือได้ สามารถใช้แยกกัน สลับกัน หรือใช้พร้อมกันได้ แคทเทลและคณะได้พัฒนาแบบทดสอบนี้จนได้รับการยอมรับว่าเป็นเครื่องมือทดสอบบุคลิกภาพที่ดีไม่น้อยไปกว่าแบบทดสอบบุคลิกภาพ

MMPI สิ่งสำคัญในการทดสอบคือ การเลือกใช้ฟอร์มให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่าง การทำตามคำแนะนำโดยคำนึงถึง เพศ อายุ การศึกษา และวัตถุประสงค์ในการทดสอบ เพื่อให้มีความแม่นยำในการทดสอบ

แบบทดสอบบุคลิกภาพ 16 PF แคทเทิลได้พัฒนาขึ้นมาจากการศึกษาเรื่องลักษณะนิสัยต้นตอ (source trait) ของบุคคลและต้องการสร้างแบบทดสอบเพื่อวัดบุคลิกภาพให้ครอบคลุมในหลายๆด้านโดยได้รวบรวมคำคุณศัพท์ที่เกี่ยวกับความรู้สึก การแสดงออกและบุคลิกภาพในพจนานุกรมภาษาอังกฤษที่ออกพอร์ต และออกดเบอร์ก (Allport and Odbert) ได้รวบรวมเอาไว้จำนวน 17,953 คำและคัดเลือกว่าจะอธิบายเฉพาะลักษณะบุคลิกภาพเพียง 4,000 คำให้เป็นกลุ่มเหลือเพียง 180 กลุ่มโดยวิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบ (factor analysis) ของสเปียร์แมน ทอมสัน โฮลซิงเกอร์ เรอร์สโตนและคณะ (Spearman, Thomson, Holzinger, Thurstone and et.al) ในปี ค.ศ. 1937 ใช้วิธีการหาค่าสหสัมพันธ์ (correlation) ทำให้เหลือเพียง 45 กลุ่มต่อมาแคทเทิลได้ทำการวิเคราะห์ให้องค์ประกอบบุคลิกภาพเหลือเพียง 15 องค์ประกอบโดยใช้ตัวอักษร A ถึง O เริ่มจากองค์ประกอบ A, B, C ตามลำดับ ซึ่งเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญของบุคลิกภาพของบุคคล ต่อมาได้มีการตัดองค์ประกอบบางตัวที่ไม่เหมาะสมออกไปคือองค์ประกอบ D, J, K จึงเหลือ 12 องค์ประกอบ

ส่วนขององค์ประกอบ Q1, Q2, Q3 และ Q4 ไม่ได้เกิดจากการวิเคราะห์ทางภาษาแต่แคทเทิลคิดว่าองค์ประกอบเหล่านี้ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในชีวิตประจำวันและแตกต่างจากองค์ประกอบอื่นๆ ที่ได้จากการวิเคราะห์องค์ประกอบจึงได้สร้างองค์ประกอบเหล่านี้เพิ่มเติมทำให้แบบทดสอบบุคลิกภาพ 16 PF มีทั้งหมด 16 องค์ประกอบจนถึงปัจจุบัน

สำหรับการตอบเพื่อให้ตนเองมีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์มากกว่าที่เป็นจริง (faking good scale) หรือ motivational distortion scale) ได้พัฒนาขึ้นโดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 45 คนตอบแบบทดสอบบุคลิกภาพ 16 PF ในลักษณะที่ทำให้ภาพพจน์ของตนเองดี และเป็นที่ยอมรับแก่บุคคลอื่นและนำมาเปรียบเทียบกับคำตอบของกลุ่มควบคุมซึ่งเป็นผู้ตอบแบบปกติจำนวน 283 คนพบว่าคำตอบของทั้งสองกลุ่มแตกต่างกัน ต่อมาไอรวิน เก็นเดียว และโอดเดล (Irvine, Gendreau and Odell อ้างถึงในกุลธิดา รังคจิตประภัสร์)[30] พบว่าถ้าตัดคะแนน (cutting score) ที่ 6 คะแนนจะพบผู้ที่แสวงตอบว่าดี 85 เปอร์เซ็นต์ ขณะที่ผู้ตอบตรงความจริงเพียง 10 เปอร์เซ็นต์เท่านั้น ดังนั้นถ้าตัดคะแนนมากขึ้นเท่าใดความถูกต้องจะมากขึ้นเท่านั้น ซึ่งแสดงว่าสเกลนี้สามารถตรวจสอบได้จริง

การตอบเพื่อให้ตนเองมีบุคลิกภาพไม่พึงประสงค์กว่าความเป็นจริง (faking bad scale) เป็นการตอบโดยให้ภาพพจน์ของตนเองไม่ดีและได้มีการหาค่าความตรง (cross-validation) ในวิธีที่คล้ายกับ faking good scale โดยใช้การตัดคะแนน (cutting score) ที่ 6 คะแนนพบว่า มีผู้สร้างตอบให้ตนเองไม่ดี 94 เปอร์เซนต์ ในขณะที่ไม่มีผู้ใดตอบตรงความจริงเลย

การเดาสุ่ม (random answer scale) พัฒนาขึ้นโดยให้บุคคลจำนวน 250 คน ทำแบบทดสอบบุคลิกภาพ 16 PF และจากการตัดคะแนนที่ 5 หรือมากกว่า 5 คะแนนขึ้นไปพบว่ามีเพียง 6 เปอร์เซนต์ที่ตอบตามปกติ ในขณะที่ 86 เปอร์เซนต์ ตอบเดาสุ่มยิ่งไปกว่านั้นไอร์วิน เก็นเดียว และโอเดล (Irvine , Gendreau and Odell) พบว่าสเกลนี้ในนักเรียนมี detection rate 98 เปอร์เซนต์และในนักโทษมี detection rate 87 เปอร์เซนต์

ความตรงของแบบทดสอบบุคลิกภาพ 16 PF

ความตรง (Validity) หมายถึงความสามารถของแบบทดสอบว่าสามารถวัดในสิ่งที่ต้องการวัดได้

แบบทดสอบบุคลิกภาพ 16 PF มีทั้งความตรงตามโครงสร้างและความตรงตามเกณฑ์สัมพันธ์ดังนี้

1. ความตรงตามโครงสร้าง (construct validity) ในปี ค.ศ. 1967 – 1968 ได้มีการศึกษาว่าแบบทดสอบบุคลิกภาพ 16 PF สามารถวัดบุคลิกภาพได้โดยดูจากความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบบุคลิกภาพด้านต่างๆและลักษณะบุคลิกภาพที่ต้องการวัดโดยใช้วิธีวิเคราะห์องค์ประกอบในแต่ละฟอร์มและองค์ประกอบต่างๆในแบบทดสอบบุคลิกภาพทั้ง 5 ฟอร์มคือ ฟอร์ม A ,B ,C ,D และ E

2. ความตรงตามเกณฑ์สัมพันธ์ (criterion related validity) แคทเทิล ได้ทำการศึกษาค่าสหสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบด้านต่างๆกับแบบวัดชนิดอื่นๆเช่นแบบบุคลิกภาพ ค่านิยม ความต้องการ ความสนใจและอารมณ์ จากการศึกษาพบว่ามีความสัมพันธ์ตรงกันกับนิยามเนื้อหาข้อกระทงขององค์ประกอบด้านต่างๆของแบบทดสอบ

ในประเทศไทย ประภา เชื้อภักดี [31] นำแบบทดสอบบุคลิกภาพ 16 PF ฟอร์ม A มาหาความตรงโดยเรียบเรียงเป็นภาษาไทยให้ตรงกับความหมายเดิมของคำถามให้มากที่สุด ยกเว้นข้อที่กล่าวถึงความเป็นอยู่ของชาวอเมริกัน ซึ่งได้ปรับปรุงให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมไทยให้มากที่สุด โดยเป็นคำถามในทำนองเดียวกัน และปรับเปลี่ยนให้สอดคล้องกับความเป็นอยู่แบบไทยโดยคำถามมีทั้งหมด 187 ข้อ ต่อมาในปี พ.ศ. 2533 คณะนักจิตวิทยา กรมการแพทย์ กระทรวง

สาธารณสุขได้ปรับปรุงและเรียบเรียงข้อความบางข้อในแบบทดสอบนี้ให้เหมาะสมและถูกต้อง เพื่อให้มีความตรงมากขึ้น

ความเที่ยงของแบบทดสอบบุคลิกภาพ 16 PF

ความเที่ยง (Reliability) คือความสามารถของแบบทดสอบที่ทดสอบซ้ำในกลุ่มเดิมและทดสอบในระยะเวลาที่ต่างกัน ผลการทดสอบทั้งสองครั้งก็ยังคงเดิม

ฮอล และ ลินเซย์ (Hall and Lindzey อ้างถึงในกุลธิดา รังคจิตประภัสร์) ได้ทำการศึกษาหาความเที่ยงโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แบบแบ่งครึ่ง(split-half)ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.80

ประภา เชื้อภักดี ได้หาค่าความเที่ยงโดยวิธีการทดสอบซ้ำ (test- retest) กับกลุ่มพยาบาลประจำการที่ทำงานอยู่ในแผนกอายุรกรรม ศัลยกรรม สูตินรีเวชกรรมและกุมารเวชกรรม โรงพยาบาลรามารับดี จำนวน 30 คน โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ของเพียร์สันได้ค่าความเที่ยงขององค์ประกอบบุคลิกภาพทั้ง 16 ด้านดังนี้

องค์ประกอบ A	=	.88
องค์ประกอบ B	=	.69
องค์ประกอบ C	=	.67
องค์ประกอบ E	=	.80
องค์ประกอบ F	=	.65
องค์ประกอบ G	=	.81
องค์ประกอบ H	=	.88
องค์ประกอบ I	=	.64
องค์ประกอบ L	=	.79
องค์ประกอบ M	=	.83
องค์ประกอบ N	=	.65
องค์ประกอบ O	=	.86
องค์ประกอบ Q1	=	.61
องค์ประกอบ Q2	=	.80
องค์ประกอบ Q3	=	.82
องค์ประกอบ Q4	=	.78

เกณฑ์ปกติ (Norms)

แคทเทิล ได้สร้างเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบบุคลิกภาพ 16 PF เพื่อให้ทราบ ว่าผู้รับการทดสอบแต่ละคนมีคะแนนอยู่ในตำแหน่งใดเมื่อเทียบกับกลุ่มโดยคำนึงถึงสถานภาพทางสังคม ภูมิภาค อายุ เขตชนบทและเขตเมืองของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นประชากรชาวอเมริกันโดยมีรายละเอียดดังนี้

1. การสร้างเกณฑ์ปกติแยกตามฟอร์ม A ,B ,C, D และ E
2. การสร้างเกณฑ์ปกติโดยรวมฟอร์มต่างๆซึ่งไม่ใช้การหาค่าเฉลี่ยของแต่ละฟอร์มได้แก่ ฟอร์ม (A+B) และ (C+D)
3. การสร้างตารางปกติจำแนกตามเพศ โดยเป็นตารางปกติสำหรับเพศชาย ตารางเกณฑ์ปกติสำหรับเพศหญิง และตารางเกณฑ์ปกติที่ไม่ได้จำแนกเพศ
4. การสร้างตารางเกณฑ์ปกติจำแนกตามอายุ ได้แก่
 - 4.1 กลุ่มนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลาย มีอายุมาตรฐาน (standard age) ระหว่าง 17 – 19 ปี
 - 4.2 กลุ่มนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย มีอายุมาตรฐาน (standard age) ระหว่าง 20 –29ปี
 - 4.3 กลุ่มประชากรทั่วไป มีอายุมาตรฐาน (standard age) ตั้งแต่ 30 ปีขึ้นไป

ข้อดีของแบบทดสอบบุคลิกภาพ 16 PF

แบบทดสอบบุคลิกภาพแบบ 16 PF เป็นแบบทดสอบที่ได้รับความนิยมอย่างกว้างขวางและมีการนำไปใช้ในหลายวงการ เช่น วงการจิตเวช วงการศึกษา และวงการธุรกิจ เป็นต้นเนื่องจากแบบทดสอบนี้มีจุดเด่น 3 ประการคือ [32]

1. เป็นแบบทดสอบที่สามารถวัดองค์ประกอบบุคลิกภาพของบุคคลได้ถึง 16 ด้าน (primary factor) และ 8 ประเภท ของบุคลิกภาพ(second –order factor)
2. มีการให้คะแนนอย่างเป็นระบบและมีหลักเกณฑ์ในการแปลความหมาย
3. สามารถทำการทดสอบได้ทั้งรายบุคคลและแบบกลุ่มและ สามารถตรวจให้คะแนนและแปลความหมายด้วยมือหรือ ตรวจด้วยคอมพิวเตอร์ได้

กุลธิดา รังคจิตประภัสร์[30] กล่าวว่าแบบทดสอบบุคลิกภาพ 16 PF สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการให้คำปรึกษา การคัดเลือก การแนะแนว การวิจัยได้อย่างกว้างขวางดังนี้

1. บริการให้การปรึกษา (counseling service) แบบทดสอบบุคลิกภาพ 16 PF สามารถบอกลักษณะพื้นฐานของบุคลิกภาพได้ทั้ง 16 ด้านการตอบเพื่อให้ตนเองมีบุคลิกภาพเป็นที่พึงประสงค์มากกว่าความเป็นจริง (faking good) รวมทั้งการตอบเดาสุ่ม (random answering) และสามารถเข้าร่วมกับแบบทดสอบฉบับอื่นซึ่งจะทำให้ผู้ให้คำปรึกษาเข้าใจผู้มารับบริการได้อย่างรวดเร็วมากยิ่งขึ้น

2. การคัดเลือก (selection) การใช้แบบทดสอบบุคลิกภาพ 16 PF ประกอบการคัดเลือกโดยสามารถนำไปใช้ในวงการต่างๆหลายวงการตามความเหมาะสมเช่น การคัดเลือกบุคคลเพื่อเข้าปฏิบัติงาน โดยเฉพาะเพื่อคัดเลือกนักเรียน นิสิต นักศึกษา เข้าศึกษาในโรงเรียนหรือสถาบันต่างๆ ในวงการศึกษ และหรือประกอบการคัดเลือกบุคลากรในวงการต่างๆทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชน

3. การแนะแนว (guidance program) แบบทดสอบบุคลิกภาพ 16 PF สามารถนำไปใช้ในโครงการแนะแนว 2 โครงการใหญ่ๆคือ

3.1 การแนะแนวการศึกษาโดยนำมาประกอบการแนะแนวเพื่อวางแผนการศึกษาในอนาคตของนักเรียนเพื่อให้เหมาะสมกับบุคลิกภาพ

3.2 การแนะแนวอาชีพจากเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบบุคลิกภาพ 16 PF ของแคทเทิล แสดงให้เห็นว่ากลุ่มคนแต่ละสาขาอาชีพมีบุคลิกภาพเฉพาะสาขามากน้อยต่างกันไป ซึ่งเหมือนกับแนวโน้มทางบุคลิกภาพของบุคคลในแต่ละอาชีพนั้นๆการทดสอบโดยใช้แบบทดสอบบุคลิกภาพ 16 PF สามารถใช้ประกอบเป็นแนวทางชี้แนะบุคคลนั้นได้ว่าลักษณะของตนเหมาะสมกับอาชีพนั้นหรือไม่ หรือเหมาะสมกับอาชีพใด

4. การวิจัยสามารถนำไปใช้ในงานวิจัยเพื่อให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

แบบทดสอบบุคลิกภาพ 16 PF จึงเป็นที่นิยมใช้อย่างกว้างขวางกล่าวโดยสรุปคือ

1. เป็นแบบทดสอบที่สนใจศึกษาบุคลิกภาพที่ค่อนข้างละเอียด ครอบคลุมแทบทุกด้านขององค์ประกอบบุคลิกภาพ

2. วิธีการใช้สะดวกและไม่ยุ่งยากเนื่องจากมีคำชี้แจงวิธีการตอบไว้ในหน้าแรกของแบบทดสอบและมีกระดาษคำตอบแยกไว้ต่างหาก

3. การตรวจนับคะแนนสามารถทำได้โดยการตรวจนับด้วยมือและการใช้คอมพิวเตอร์

4. สามารถทำการทดสอบเป็นแบบรายบุคคลและรายกลุ่มได้
5. มาตรการที่ใช้วัดความตั้งใจในการตอบแคชเทลสร้างไว้ 3 มาตรการคือ มาตรการวัดการตอบเพื่อให้ตนเองมีบุคลิกภาพเป็นที่พึงประสงค์กว่าความเป็นจริง (faking good scale) มาตรการวัดการตอบเพื่อให้ตนเองมีบุคลิกภาพไม่เป็นที่พึงประสงค์กว่าความเป็นจริง (faking bad scale) และ มาตรการวัดการเดาสุ่ม (random answering scale) ว่ามีในปริมาณมากน้อยเพียงใด ควรนำผลที่ได้จากการตอบดังกล่าวมาวิเคราะห์ต่อไปหรือไม่
6. การแสดงผลสามารถแสดงออกมาเป็นเส้นภาพ (profile) ทำให้มองเห็นภาพได้ชัดเจนว่าบุคคลนั้นมีบุคลิกภาพอย่างไร
7. สามารถใช้ได้กับคนปกติ ผู้ที่มีปัญหาทางด้านบุคลิกภาพ และผู้ป่วยโรคประสาท การนำผลการทดสอบจากแบบทดสอบบุคลิกภาพ 16 PF ไปใช้ควรคำนึงว่าผลการทดสอบดังกล่าวเป็นเพียงส่วนประกอบในการประเมินบุคลิกภาพของบุคคล ร่วมกับข้อมูลจากแบบทดสอบหรือการทดสอบอื่นๆ นอกจากนี้ความแม่นยำของผลการทดสอบจะมีมากน้อยเพียงใดขึ้นอยู่กับผู้นำไปใช้ว่ามีเกณฑ์ในการเลือกฟอร์มที่เหมาะสม การให้คำแนะนำในการทดสอบได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งมีความแม่นยำในการวิเคราะห์ผลการทดสอบ

แบบทดสอบบุคลิกภาพ 16 PF ฟอร์ม A

แบบทดสอบ 16 PF ฟอร์ม A เป็นฟอร์มมาตรฐานสำหรับผู้ใหญ่ใช้สำหรับบุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 16 ปีขึ้นไปประกอบด้วยข้อคำถามทั้งหมดจำนวน 187 ข้อ เวลาที่ใช้ประมาณ 50 นาที มีองค์ประกอบของบุคลิกภาพ 16 ด้านโดยใช้อักษรภาษาอังกฤษเป็นสัญลักษณ์ในแต่ละองค์ประกอบตั้งแต่ A ถึง Q4 ซึ่งเรียกว่า Primary factors ดังนี้

องค์ประกอบ A :

เก็บตัว(Reserved) - ปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ง่าย (outgoing)

องค์ประกอบ B :

ไม่ค่อยฉลาดคิดแบบรูปธรรม(Concrete) - ฉลาด คิดแบบนามธรรม (abstract)

องค์ประกอบ C :

อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย(Emotionally less stable) - อารมณ์มั่นคง (Emotionally stable)

องค์ประกอบ E :

สมยอม ถ่อมตน (Humble) - กล้าแสดงออก (assertive)

องค์ประกอบ F :

สุขุม จริงจ้ง (Sober) - ทำตัวตามสบาย (happy go lucky)

องค์ประกอบ G :

ทำตามใจตนเอง (Disregards rules) - มีคุณธรรม (conscientious)

องค์ประกอบ H :

ขี้อาย ประหม่า (Shy, timid) - กล้าหาญและกล้าเสี่ยง (venturesome)

องค์ประกอบ I :

จิตใจเข้มแข็ง (Tough-minded) - จิตใจอ่อนไหว (tender-minded)

องค์ประกอบ L :

ไว้วางใจ (trusting) - ช่างสงสัย (suspicious)

องค์ประกอบ M :

ลงมือปฏิบัติ (practical) - สร้างจินตนาการ (imaginative)

องค์ประกอบ N :

จริงใจ ไม่เสแสร้ง (unpretentious) - มีทักษะทางสังคม (astute, socially aware)

องค์ประกอบ O :

จิตใจสงบมั่นคง (self-assured) - จิตใจหวั่นไหวไม่มั่นคง (worrying, insecure)

องค์ประกอบ Q1 :

อนุรักษนิยม (Conservative) - อิสระและเสรีนิยม (free thinking, liberal)

องค์ประกอบ Q2 :

พึ่งพิงกลุ่ม (group dependence) - พึ่งตนเอง (self sufficient)

องค์ประกอบ Q3 :

ขาดกฎเกณฑ์และวินัยในตนเอง (undisciplined, self conflict) - มุ่งมั่นและควบคุมตนเอง (Exacting will power, controlled)

องค์ประกอบ Q4 :

ผ่อนคลาย ไม่คับข้องใจ (relax, unfrustrated) - ตึงเครียด คับข้องใจ (tense, frustrated)

นอกจากนี้แคทเทลยังได้จัดกลุ่มองค์ประกอบบุคลิกภาพที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกัน เรียกว่า second-order factors หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า global factors ซึ่งช่วยให้ทราบว่า

บุคคลนั้นมีแนวโน้มที่จะแสดงออกหรือมีบุคลิกภาพโดยรวมเป็นอย่างไรเมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์หรือสิ่งเร้าที่มากระตุ้นประกอบด้วย

Extraversion : การแสดงตัวและกล้าแสดงออกในสังคมประกอบด้วยคะแนนองค์ประกอบบุคลิกภาพ A,F,H สูงและคะแนนขององค์ประกอบบุคลิกภาพQ2 ต่ำ

Anxiety : ความวิตกกังวลประกอบด้วยคะแนนองค์ประกอบบุคลิกภาพ L, O และ Q4 สูงและคะแนนขององค์ประกอบบุคลิกภาพ C, H, Q3 ต่ำ

Tough poise : จิตใจเข้มแข็งและหนักแน่นประกอบด้วยคะแนนองค์ประกอบบุคลิกภาพ F สูงและคะแนนขององค์ประกอบบุคลิกภาพ A, I, M ต่ำ

Independence : การเป็นตัวของตัวเองประกอบด้วยคะแนนองค์ประกอบบุคลิกภาพ E, H,Q1 และ Q2สูง และคะแนนขององค์ประกอบบุคลิกภาพ G ต่ำ

Control : การควบคุมตนเองประกอบด้วยคะแนนองค์ประกอบบุคลิกภาพ Gและ Q3 สูง Adjustment: การปรับตัวประกอบด้วยคะแนนขององค์ประกอบบุคลิกภาพ B, C, E ,F , G และ Q1 สูง และคะแนนขององค์ประกอบบุคลิกภาพ H, I, O และ Q4 ต่ำ

Leadership : ความเป็นผู้นำประกอบด้วยคะแนนขององค์ประกอบบุคลิกภาพ B, C,E, F, G ,H,N และ Q3 สูง และคะแนนขององค์ประกอบบุคลิกภาพ I,M,O และ Q4 ต่ำ

Creativity : ความคิดสร้างสรรค์ประกอบด้วยคะแนนขององค์ประกอบบุคลิกภาพ B, E, H, I , M, Q1 และ Q2 สูง และคะแนนขององค์ประกอบบุคลิกภาพ A, F และ N ต่ำ

นอกจากนี้ แคมเทลยังได้สร้างมาตรฐานสำหรับวัดอคติในการตอบแบบทดสอบนี้อีกด้วย ได้แก่ Faking good scale, faking bad scale และ random answering scale

Faking good scale หรือ motivational distortion scale คือการตอบเพื่อที่จะให้ตนเองมีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์มากกว่าความเป็นจริงเป็นการแสวงงตอบเพื่อให้ตนเองดูดีกว่าความเป็นจริงจากจำนวนข้อทดสอบทั้งหมด 187 ข้อมีข้อที่วัด faking good scale จำนวน 14 ข้อแต่ละข้อมีค่าคะแนนเท่ากับ 1 โดยเฉลี่ยแล้วผู้ตอบมักได้คะแนนดิบเท่ากับ 4 ถ้าได้คะแนนตั้งแต่ 6 ขึ้นไปเป็นที่น่าสังเกตว่าผู้รับการทดสอบแสวงงตอบว่าตัวเองดีกว่าความเป็นจริงซึ่งมักพบในการคัดเลือกบุคคลเข้าทำงาน

Faking bad scale คือการตอบเพื่อให้ตนเองมีบุคลิกภาพไม่เป็นที่ประสงค์กว่าความเป็นจริงซึ่งเป็นการแสวงงตอบเพื่อให้ตนเองไม่ดีจากจำนวนข้อทดสอบทั้งหมด 187 ข้อมีข้อที่วัด faking bad scale จำนวน 15ข้อ แต่ละข้อมีค่าคะแนนเท่ากับ 1 โดยเฉลี่ยแล้วผู้ตอบมักได้

คะแนนดิบเท่ากับ 2 ถ้าได้มากกว่า 6 ขึ้นไปเป็นที่น่าสังเกตว่าผู้รับการทดสอบแสวงงตอบว่าตนเองไม่ดีเกินกว่าความเป็นจริง ซึ่งมักพบในผู้ป่วยจิตเวช ถ้าได้คะแนนตั้งแต่ 12 ขึ้นไปใน Faking good scale หรือ faking bad scale แสดงว่าผู้ตอบพยายามที่จะเสแสร้งในการตอบ (conscious attempt to fake)

Random answering scale คือการตอบเดาสุ่มผู้รับการทดสอบที่ตอบเดาสุ่มมักตอบแบบ infrequent มากกว่าคนที่ตอบอย่างซื่อสัตย์จากจำนวนข้อทดสอบทั้งหมด 187 ข้อ มีข้อที่วัดการตอบเดาสุ่มจำนวน 31 ข้อ การนับคะแนนจะนับจากข้อที่ตอบและไม่ตอบถ้าได้คะแนนดิบตั้งแต่ 5 ข้อขึ้นไปเป็นที่น่าสังเกตว่าผู้รับการทดสอบอาจจะตอบแบบเดาสุ่มและถ้านับคะแนนดิบได้ตั้งแต่ 12 ขึ้นไปถือว่าผู้รับการทดสอบตอบอย่างเดาสุ่มแน่นอนอย่างไรก็ตามต้องคำนึงถึงด้วยว่าผู้ทดสอบเข้าใจคำแนะนำในการตอบแบบทดสอบหรือไม่อย่างไร

การให้คะแนนแบบทดสอบบุคลิกภาพแบบ 16 PF ฟอร์ม A

การให้คะแนนโดยตรวจเครื่องหมายกากบาทในแต่ละข้อและให้คะแนนโดยใช้ค่าเฉลี่ยจากคู่มือที่คัดลอกจากค่าเฉลี่ยของแบบทดสอบบุคลิกภาพ 16 PF ฟอร์ม A

ซึ่งแต่ละข้อมีคำตอบ 3 คำตอบคือ ใช่ ไม่แน่ใจ ไม่ใช่ โดยให้ผู้ตอบเลือกคำตอบที่ตรงกับความคิดของตนเองและความรู้สึกของตนเองให้มากที่สุดเพียงคำตอบเดียวเท่านั้นแต่ละข้อมีคะแนนได้ตั้งแต่ 0, 1, 2 หรือ 2, 1, 0 ของแต่ละองค์ประกอบของบุคลิกภาพทั้ง 16 ด้าน ยกเว้นองค์ประกอบ B ซึ่งมีคะแนนเท่ากับ 0, 1 หรือ 1, 0 นอกจากนี้ยังมีสเกลของการตอบเพื่อให้ตนเองมีบุคลิกภาพเป็นที่พึงประสงค์กว่าความเป็นจริง (faking good scale) สเกลของการตอบเพื่อให้ตนเองมีบุคลิกภาพไม่เป็นที่พึงประสงค์กว่าความเป็นจริง (faking bad scale) และการตอบเดาสุ่ม (random answering scale) โดยแต่ละข้อมีคะแนน 0, 1 โดยคำตอบที่ถูกต้องจะต้องได้คะแนนเท่ากับ 1 คำตอบที่ผิดจะได้คะแนนเท่ากับ 0

หลักเกณฑ์ในการแปลผล

การแปลผลจะต้องพิจารณาจากคะแนนสูงหรือต่ำประกอบกับความหมายขององค์ประกอบบุคลิกภาพคือ

1. **พิจารณาคะแนนมาตรฐาน (sten score)** ซึ่งได้มาจากการแปลงคะแนนดิบ (raw score) โดยเทียบคะแนนตามตารางปกติก็จะทำให้ทราบว่าผู้รับการทดสอบได้คะแนนสูงต่ำ ดังนี้

- ผู้ที่ได้คะแนนมาตรฐาน 1, 10 หมายถึง มีลักษณะบุคลิกภาพในองค์ประกอบนั้น ๆ สูงหรือต่ำอย่างเต็มที่ (Extreme deviant) ตัวอย่างเช่น

- ผู้ที่ได้คะแนนมาตรฐานในองค์ประกอบบุคลิกภาพ A เท่า 1 มีลักษณะชอบแยกตัว ปรับตัวยาก
- ผู้ที่ได้คะแนนมาตรฐานในองค์ประกอบบุคลิกภาพ A เท่า 10 มีลักษณะชอบสังคม ปรับตัวง่าย
 - o ผู้ที่ได้คะแนนมาตรฐาน 2,3,8,9 หมายถึง มีลักษณะบุคลิกภาพในองค์ประกอบนั้นๆ ค่อนข้างไปทางสูงหรือต่ำเป็นอย่างมาก (Strongly deviant) ตัวอย่างเช่น
 - ผู้ที่ได้คะแนนมาตรฐานในองค์ประกอบบุคลิกภาพ A เท่า 2 , 3 มีลักษณะค่อนข้างแยกตัวและ ปรับตัวยาก
 - ผู้ที่ได้คะแนนมาตรฐานในองค์ประกอบบุคลิกภาพ A เท่า 8 , 9 มีลักษณะค่อนข้างชอบสังคมและ ปรับตัวง่าย
 - o ผู้ที่ได้คะแนนมาตรฐาน 4, 7 หมายถึง มีลักษณะบุคลิกภาพในองค์ประกอบ นั้นๆ มีแนวโน้มสูงหรือต่ำเพียงเล็กน้อย (slightly deviant) ตัวอย่างเช่น
 - ผู้ที่ได้คะแนนมาตรฐานในองค์ประกอบบุคลิกภาพ A เท่ากับ 4 มีแนวโน้มที่จะชอบแยกตัวและ ปรับตัวยาก
 - ผู้ที่ได้คะแนนมาตรฐานในองค์ประกอบบุคลิกภาพ A เท่ากับ 7 มีแนวโน้มที่จะชอบสังคมและ ปรับตัวง่าย
 - o ผู้ที่ได้คะแนนมาตรฐาน 5 , 6 หมายถึง มีลักษณะบุคลิกภาพในองค์ประกอบ นั้นๆ ปานกลางเหมือนคนส่วนใหญ่ (average) ตัวอย่างเช่น
 - ผู้ที่ได้คะแนนมาตรฐานในองค์ประกอบบุคลิกภาพ A เท่ากับ 5 หรือ 6 มีลักษณะกลางๆคือไม่ถึงกับมีแนวโน้มชอบสังคมหรือแยกตัว

2. พิจารณาความหมายของแต่ละองค์ประกอบบุคลิกภาพ (primary factors)

องค์ประกอบแต่ละด้านมีความหมายในเชิงบวกและลบตามค่าคะแนนสูงต่ำกล่าวคือ ผู้รับการทดสอบที่ได้คะแนนสูงจะมีลักษณะบุคลิกภาพในเชิงบวก ซึ่งเป็นบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ และผู้รับการทดสอบที่ได้คะแนนต่ำจะมีบุคลิกภาพในเชิงลบซึ่งเป็นบุคลิกภาพที่ไม่พึงประสงค์เช่น ผู้รับการทดสอบที่ได้คะแนนในองค์ประกอบบุคลิกภาพ A สูงจะเป็นผู้ที่ชอบสังคม ปรับตัวง่าย ในทางตรงกันข้ามหากได้คะแนนต่ำจะเป็นผู้ที่มีลักษณะแยกตัว และปรับตัวยาก ขณะเดียวกัน องค์ประกอบบุคลิกภาพบางด้านอาจไม่มีความหมายในเชิงบวกหรือเชิงลบตามค่าคะแนนสูงต่ำ กล่าวคือถ้าผู้รับการทดสอบบุคลิกภาพได้คะแนนสูงในองค์ประกอบบุคลิกภาพบางด้านอาจไม่ได้หมายถึงการมีบุคลิกภาพที่พึงประสงค์หรือผู้รับการทดสอบได้คะแนนต่ำในองค์ประกอบ

บุคลิกภาพบางด้านอาจไม่ได้หมายถึงการมีบุคลิกภาพที่ไม่พึงประสงค์เช่นองค์ประกอบบุคลิกภาพ Q4 หากได้คะแนนต่ำจะเป็นผู้ที่มีอารมณ์ผ่อนคลายซึ่งเป็นลักษณะบุคลิกภาพพึงประสงค์

ในขณะที่ได้คะแนนสูงเป็นผู้ที่มีอารมณ์ตึงเครียดซึ่งเป็นลักษณะบุคลิกภาพที่ไม่พึงประสงค์ จะเห็นได้ว่าการแปลผลของแต่ละองค์ประกอบบุคลิกภาพ จะพิจารณาจากค่าคะแนนที่สูงหรือต่ำเพียงอย่างเดียวไม่ได้ แต่ต้องพิจารณาความหมายขององค์ประกอบบุคลิกภาพนั้นๆ ว่าเป็นบุคลิกภาพที่พึงประสงค์ หรือไม่พึงประสงค์ประกอบกันไปด้วย

3. พิจารณากลุ่มองค์ประกอบของบุคลิกภาพที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกันที่เรียกว่า second-order factors ซึ่งจะทำให้มองบุคลิกภาพโดยรวมของผู้รับการทดสอบได้กว้างกว่าการพิจารณาหรือให้ความสำคัญกับ primary factor เพียงอย่างเดียวและช่วยให้ทราบว่าบุคคลนั้นมีแนวโน้มที่จะแสดงออกหรือมีบุคลิกภาพเป็นอย่างไรเมื่อเผชิญสถานการณ์ซึ่งเป็นสิ่งเร้าที่มากกระตุ้น second-order factors มี 8 ด้านคือ

Extraversion (การแสดงตัวและกล้าแสดงออกในสังคม) ประกอบด้วยคะแนนองค์ประกอบบุคลิกภาพ A,F,H สูงและคะแนนขององค์ประกอบ บุคลิกภาพQ2 ต่ำ

Anxiety (ความวิตกกังวล) ประกอบด้วยคะแนนองค์ประกอบบุคลิกภาพ L, O และ Q4สูงและคะแนนขององค์ประกอบบุคลิกภาพ C, H, Q3 ต่ำ

Tough poise (จิตใจเข้มแข็งและหนักแน่น) ประกอบด้วยคะแนนองค์ประกอบบุคลิกภาพ F สูงและคะแนนขององค์ประกอบบุคลิกภาพ A, I, M ต่ำ

Independence (การเป็นตัวของตัวเอง) ประกอบด้วยคะแนนองค์ประกอบบุคลิกภาพ E, H,Q1 และ Q2สูง และคะแนนขององค์ประกอบบุคลิกภาพ G ต่ำ

Control (การควบคุมตนเอง) ประกอบด้วยคะแนนองค์ประกอบบุคลิกภาพ Gและ Q3 สูง

Adjustment (การปรับตัว) ประกอบด้วยคะแนนขององค์ประกอบบุคลิกภาพ B, C, E ,F , G และ Q1 สูง และคะแนนขององค์ประกอบบุคลิกภาพ H, I, O และ Q4 ต่ำ

Leadership (ความเป็นผู้นำ) ประกอบด้วยคะแนนขององค์ประกอบบุคลิกภาพ B, C,E, F, G ,H,N และ Q3 สูง และคะแนนขององค์ประกอบบุคลิกภาพ I,M,O และ Q4 ต่ำ

Creativity (ความคิดสร้างสรรค์) ประกอบด้วยคะแนนขององค์ประกอบบุคลิกภาพ B, E, H, I , M, Q1 และ Q2 สูง และคะแนนขององค์ประกอบบุคลิกภาพ A, F และ N ต่ำ

การแปลผลแบบทดสอบบุคลิกภาพฟอร์ม 16 PF ฟอร์ม A จะไม่ยึดองค์ประกอบใด องค์ประกอบหนึ่งเพียงอย่างเดียวแต่จะเชื่อมโยงองค์ประกอบบุคลิกภาพที่มีลักษณะร่วมกัน หรือ second-order factors เพื่อเป็นข้อสรุปลักษณะบุคลิกภาพของคนๆหนึ่ง นอกจากนี้จะเห็นได้ว่า แบบทดสอบบุคลิกภาพฟอร์ม 16 PF ฟอร์ม A มีลักษณะเด่นและมีเกณฑ์การให้คะแนนที่แน่นอน การนำแบบทดสอบ แบบทดสอบบุคลิกภาพฟอร์ม 16 PF ฟอร์ม A ไปใช้จึงควรมีการศึกษา วิธีการใช้และการแปลผลอย่างถูกต้อง เพื่อให้ผลการทดสอบที่ได้มีมาตรฐานมากยิ่งขึ้น

7. ความรู้เรื่องแพทยศาสตรศึกษาและการศึกษาเฉพาะทางในสาขาวิชาชีพแพทย์

แพทย์เป็นบุคลากรสาธารณสุขที่มีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการแก้ไขปัญหาสุขภาพอนามัยต่อ ประชาชนโดยเฉพาะแพทย์ที่กำลังศึกษาอยู่นั้นจำเป็นต้องได้รับความรู้ในด้านต่างๆให้ทันในสภาพ สังคมที่เปลี่ยนแปลงไปตามแนวโน้มในปัจจุบัน คณะแพทยศาสตร์หรือโรงเรียนแพทย์ทำหน้าที่ คัดเลือกบุคคลเข้าสู่ระบบบริการสาธารณสุขโดยจะหล่อหลอม อบรมบัณฑิตแพทย์ให้มีความรู้ ความสามารถ และกำหนด

มาตรฐานการทำเวชปฏิบัติ รวมทั้งพัฒนาบัณฑิตด้านบุคลิกภาพ เจตคติและการตัดสินใจ ในการประกอบวิชาชีพ งานแพทยศาสตรศึกษา ที่เน้นการผลิตแพทย์ให้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะ เจตคติ ในการแก้ไขปัญหา ให้ครอบคลุมในแง่ต่างๆหรือที่เรียกว่า การแก้ปัญหาแบบองค์ รวม[33] (Holistic Approach) มีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดี คิดและวิเคราะห์ข้อมูลและแก้ไขปัญหาได้ อย่างมีวิจารณญาณแก้ไขปัญหาได้อย่างต่อเนื่องและมีคุณภาพโดยใช้วิทยาการและเทคโนโลยีที่ ทันสมัยได้อย่างเหมาะสมครอบคลุมตามเกณฑ์มาตรฐานของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมซึ่งโดย ปกติแล้วการศึกษาในหลักสูตรแพทยศาสตรในโรงเรียนแพทย์นั้นจะต้องใช้เวลาทั้งหมด 6 ปีทั้ง ภาคทฤษฎีและการฝึกในเรื่องของทักษะต่างๆจนเกิดความชำนาญโดยในช่วงแรกของการเรียนใน หลักสูตรแพทยศาสตรนั้นต้องศึกษาในชั้นปริคlinikคือช่วงชั้นปีที่ 1-3 ส่วนชั้นปีที่ 4-6 จะเป็นการ ศึกษาในช่วงคลินิกและทักษะต่างๆทางการแพทย์[34]

การเรียนต่อเนื่องของแพทย์ ระดับหลังปริญญา[35] วัตถุประสงค์ของการเรียนต่อเนื่องใน ระดับหลังปริญญา (หลักสูตรแพทย์ผู้เชี่ยวชาญ) คือการศึกษาและการทำกิจกรรมต่างๆทาง วิชาการทางการแพทย์และสาธารณสุข เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถตลอดจนทักษะและ เจตคติ ทางวิชาชีพให้อยู่ในมาตรฐาน ตามเกณฑ์มาตรฐานของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม รวมถึง

กิจกรรมใดๆ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถในการพัฒนาตนเอง แสวงหาองค์ความรู้ใหม่เพื่อประยุกต์ใช้ในการแพทย์ในระบบของสาธารณสุขคำว่า [36] ได้กล่าวถึงแพทย์ดังนี้

แพทย์ทั่วไป(General practice) หมายถึงแพทย์ที่จบการศึกษาขั้นพื้นฐานจากโรงเรียนแพทย์สามารถประกอบวิชาชีพเวชกรรมได้โดยได้รับใบอนุญาตจากแพทยสภาโดยมีความรู้ความสามารถขั้นต่ำตามที่แพทยสภากำหนด ซึ่งครอบคลุมความรู้ความสามารถในการรักษาโรคทุกสาขา

แพทย์ผู้เชี่ยวชาญ (Medical specialist) หมายถึงแพทย์ทั่วไปที่ได้รับการฝึกอบรมต่อยอดในสาขาเฉพาะต่างๆ(ทั้งการฝึกอบรมอย่างเป็นทางการและการฝึกอบรมขณะปฏิบัติงาน)จากแพทยสภาหรือโรงเรียนแพทย์ที่จัดฝึกอบรมในสาขาเฉพาะทางนั้นๆซึ่งก็อาจแบ่งออกเป็นสาขาต่างๆดังนี้คือ

1. กุมารเวชศาสตร์
2. ศัลยศาสตร์
3. นิติเวชศาสตร์
4. อายุรศาสตร์
5. สูติ นรีเวชศาสตร์
6. ออร์โธปิดิกส์
7. โสต ศอ นาสิก
8. รังสีวิทยา
9. วิสัญญีวิทยา
10. จักษุวิทยา
11. จิตเวชศาสตร์
12. แพทย์ปรีคลินิก / สอนหรือทำวิจัยด้าน Basic sciences เช่นสาขาพยาธิวิทยา ซึ่งในการฝึกอบรมหรือศึกษาเฉพาะทางนั้นในสาขานั้นๆจะต้องใช้เวลาในการศึกษาต่ออีกประมาณ 3-4 ปีในโรงเรียนแพทย์ที่เปิดสอน

8. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยครั้งนี้จากการทบทวนวรรณกรรมยังไม่เคยมีใครศึกษาวิจัยในเรื่องนี้มาก่อน แต่มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องใกล้เคียงกันในลักษณะดังกล่าวผู้วิจัยจึงได้สนใจศึกษาดังนี้

อบอวล หกสุวรรณ[37] ได้ศึกษาบุคลิกภาพของบุคคลในวิชาชีพครูกับแพทย์เพื่อเปรียบเทียบบุคลิกภาพ 16 ด้านและความเกรงใจในบุคคลอาชีพแพทย์กลุ่มตัวอย่างเป็นครูอาจารย์จากวิทยาลัยวิชาการศึกษา 3 แห่งในกรุงเทพมหานครจำนวน 66 คนโดยใช้แบบสอบถาม 16 PF ของแคทเทิลและการวิเคราะห์ข้อมูลใช้ t-test ผลที่แสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนี้

1. กลุ่มแพทย์มีบุคลิกภาพในด้านทำตามความเป็นจริง(M-)และมีบุคลิกภาพในด้านมีเหลี่ยม(N+) มากกว่ากลุ่มครูที่ (.01)
2. แพทย์ชายมีบุคลิกภาพด้านทำตามความเป็นจริง(M-)และมีบุคลิกภาพในด้านความมีเหลี่ยม(N+) มากกว่าครูชายที่(.05) และครูผู้ชายมีบุคลิกภาพในด้านการถือตนเป็นสำคัญ (E+) มากกว่าแพทย์ชายซึ่งค่อนข้างถ่อมตน(E-)ที่ (.05)
3. แพทย์หญิงมีบุคลิกภาพในด้านการทำตามความเป็นจริง(M-) และมีบุคลิกภาพในด้านมีเหลี่ยม(N-) มากกว่าครูหญิงที่(.01) ครูชายมีบุคลิกภาพในด้านถือตนเป็นใหญ่(E+)มากกว่าครูหญิงซึ่งค่อนข้างถ่อมตน(E-)และครูหญิงมีบุคลิกภาพในด้านจิตใจอ่อนแอมากกว่าครูชาย

ประภา เชื้อภักดี[31] (อ้างถึงในกุลธิดา รังศิขิตประภัสร์) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับผลการปฏิบัติงานของพยาบาลศิริราชกลุ่มตัวอย่างที่ใช้คือพยาบาลประจำการของโรงพยาบาลศิริราชจำนวน 180 คนเครื่องมือที่ใช้คือแบบทดสอบบุคลิกภาพ 16 PF ฟอร์ม A ผลการศึกษพบว่าลักษณะบุคลิกภาพของพยาบาลโดยส่วนใหญ่ค่อนข้างรอบคอบ ปรับตัวเก่ง และมีแนวโน้มที่จะมีลักษณะ ไร้อำนาจ ขี้อาย อารมณ์อ่อนไหว ถ่อมตน มีจิตใจเข้มแข็ง ซ่างสงสัย และเป็นนักคิดนักทดลอง

จตุมา เสรีพิทยรัตน์[38] ได้ศึกษาบุคลิกภาพของนักเรียนพยาบาลศาสตร์ระดับต้น กองการศึกษา กรมแพทย์ทหารเรือ กรุงเทพมหานครโดยใช้แบบทดสอบบุคลิกภาพ 16 PF ฟอร์ม A กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนพยาบาล หลักสูตรพยาบาลระดับต้นชั้นปีที่ 1 และ 2 ปีการศึกษา 2540 ของวิทยาลัยพยาบาลกองทัพเรือและโรงเรียนพยาบาล จำนวน 245 คนเป็นนักเรียนพยาบาลชาย 160 คนและนักเรียนพยาบาลหญิง 85 คนพบว่านักเรียนพยาบาลศาสตร์ระดับต้นหญิงมี

บุคลิกภาพด้านการเข้าสังคม (A) การกล้าเผชิญ (H) จิตใจอ่อนโยน (I) ความระแวง (L) การควบคุมอารมณ์ (Q3) ความตึงเครียด (Q4) สูงกว่านักเรียนพยาบาลศาสตร์ระดับต้นชาย

จริยา จันตระ[39] ได้ศึกษาลักษณะบุคลิกภาพของนักศึกษาแพทยศิริราช ในระดับชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 5 จำนวน 887 คนโดยใช้แบบทดสอบบุคลิกภาพ 16 PF พบว่านักศึกษาแพทย์ชายมีคะแนนเฉลี่ยแตกต่างจากนักศึกษาแพทย์หญิงเกือบทุกด้านขององค์ประกอบบุคลิกภาพยกเว้นในด้านสติปัญญา(B), คุณธรรม(G), ความวิตกกังวล(O), การพึ่งตนเอง(Q2)และการควบคุมตนเอง(Q3)และนักศึกษาแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาจากชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายด้วยวิธีการสอบเทียบมีคะแนนเฉลี่ยแตกต่างจากนักศึกษาแพทย์ที่สำเร็จการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายด้วยวิธีการสอบปกติในองค์ประกอบบุคลิกภาพด้านการกล้าแสดงออก(E), การควบคุมตนเอง(Q3), ความขัดแย้งและคับข้องใจ(Q4)และมีแนวโน้มจะมีปัญหาการเรียนมีคะแนนแตกต่างจากนักศึกษาแพทย์ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงในด้านความกล้าเผชิญ(H)นักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 1-5 แต่ละชั้นปีมีลักษณะบุคลิกภาพที่แตกต่างกันในองค์ประกอบบุคลิกภาพด้านสติปัญญาด้านความมั่นคงทางอารมณ์ การกล้าแสดงออก ความกล้าเผชิญ ด้านจิตใจอ่อนไหวและด้านความวิตกกังวล

อุบลรัตน์ หวายเจริญ[40] ได้ทำการศึกษาบุคลิกภาพของนักบินที่ประสบผลสำเร็จในการบินของศิษย์การบินของโรงเรียนการบินกำแพงแสนพบว่าศิษย์การบินที่ประสบผลสำเร็จในการบินทุกระดับจะต้องประกอบไปด้วยองค์ประกอบบุคลิกภาพ 2 องค์ประกอบคือ มีลักษณะอารมณ์มั่นคง (Emotional stable) และมีความภาคภูมิใจในตนเอง (Self – Assured) และมีองค์ประกอบบุคลิกภาพอื่นร่วมอีก 3 องค์ประกอบคือการกล้าแสดงออกอย่างเหมาะสม (Assertive) สามารถปฏิบัติได้ตามความจริง (Practical) และมีแรงกระตุ้นให้ตนเองตื่นตัวอยู่ตลอดเวลา (Arousal)

สุจิตรา อูสาหะ[41] ได้ศึกษาองค์ประกอบบุคลิกภาพของผู้ช่วยเหลือสถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จพระยาทั้งชายและหญิงจำนวน 164 คน เพศหญิง 84 คนเพศชาย 80 คน พบว่าผู้ช่วยเหลือคนไข้ที่หัวหน้างานประเมินว่าผลการปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพดีมีองค์ประกอบบุคลิกภาพต่างๆดังนี้คือค่าเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ปานกลางเหมือนคนทั่วไปโดยส่วนใหญ่และมีสูงกว่าเกณฑ์ปกติเล็กน้อยได้แก่องค์ประกอบ M และ N ส่วนค่าเฉลี่ยที่ต่ำกว่าเกณฑ์ปานกลางเพียงเล็กน้อยได้แก่องค์ประกอบ C , Adjustment , creativity และผู้ช่วยเหลือคนไข้จิตเวชที่หัวหน้าประเมินว่าทำงานมีประสิทธิภาพปานกลางและดีมีองค์ประกอบบุคลิกภาพไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและค่าเฉลี่ยขององค์ประกอบบุคลิกภาพของผู้ช่วยเหลือคนไข้จิตเวชหญิงและชายมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยผู้ช่วยเหลือคนไข้จิตเวชหญิงมีค่าเฉลี่ยของคะแนน FG ,FB ค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐานองค์ประกอบบุคลิกภาพ H,L,Q1,Q2,Q3 และ

ค่าเฉลี่ยของคะแนนมาตรฐานขององค์ประกอบบุคลิกภาพ tough poise, independent , adjustment และ leadership สูงกว่าผู้ช่วยเหลือคนไข้จิตเวชชายและส่วนผู้ช่วยเหลือคนไข้จิตเวชชายมีคะแนนเฉลี่ยมาตรฐานขององค์ประกอบบุคลิกภาพ B.I,M,Q4 และค่าเฉลี่ยคะแนนมาตรฐานของกลุ่มองค์ประกอบบุคลิกภาพ Anxiety สูงกว่าผู้ช่วยเหลือคนไข้จิตเวชหญิง

Savage [42] อ้างถึงในพัชรินทร์ เสรี ได้ศึกษาบุคลิกภาพนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 1-4 ทั้งชายและหญิงของโรงเรียนแพทย์ Tyne แห่งนิวคาสเซิลในปี 1970 จำนวน 113 คนเป็นชาย 70 คน หญิง 43 คนใช้แบบทดสอบบุคลิกภาพ 16 PF ของแคทเทิลศึกษาเปรียบเทียบนักศึกษาแพทย์กลุ่มที่เรียนดีกับเรียนอ่อนพบว่านักศึกษาแพทย์ที่เรียนดีมีบุคลิกภาพในองค์ประกอบต่างๆ ใกล้เคียงกันมากในด้านเซาวันปัญญาสูง(B+)เป็นอิสระหัวรั้น(E+)ค่อนข้างจะมีเล่ห์เหลี่ยม(N+)ค่อนข้างเป็นนักทดลองชอบวิพากษ์วิจารณ์และเสรีนิยม(Q1+)และมีความแตกต่างกับนักศึกษาแพทย์ที่เรียนอ่อนในองค์ประกอบ A,C,E,F,G,L,Q3 และ Q4คือกลุ่มเรียนอ่อนค่อนข้างสำรวจรวม(A)อารมณ์มั่นคง(C+)เป็นอิสระหัวรั้น(E+)ทำตามสบาย(F+)ขี้อาย(H+)หวาดระแวง(L+)ขัดแย้งในตนเอง(Q3)และเครียด(Q4+)มากกว่ากลุ่มนักศึกษาแพทย์ที่เรียนดีและในองค์ประกอบบุคลิกภาพมีพบว่ากลุ่มที่เรียนอ่อนมีการแสดงตัวและความเป็นอิสระจากผู้อื่นน้อยกว่ากลุ่มที่เรียนดี

Dutta Ray D.[43] ได้ศึกษาความสัมพันธ์ขององค์ประกอบบุคลิกภาพจากแบบทดสอบ 16 PF ฟอร์ม A ในกลุ่มอาชีพ 4 กลุ่มคือครูจำนวน 84คน อายุรแพทย์ 67 คน ผู้จัดการธนาคาร 60 คน และจิตรกร 49 คนผลการศึกษาพบว่าองค์ประกอบ และ มีความสัมพันธ์กันในการแยกแยะบุคลิกภาพในกลุ่มอาชีพทั้ง 4 กลุ่มโดยครูมีลักษณะชอบเข้าร่วมกับผู้อื่นในสังคม และวิตกกังวลสูงมากกว่าอายุรแพทย์ ผู้จัดการธนาคารและจิตรกรอย่างมีนัยสำคัญ ในขณะที่อายุรแพทย์จะมีความฉลาด มีทักษะทางสังคม และวิตกกังวลสูงกว่าครู ผู้จัดการธนาคารและจิตรกร ส่วนผู้จัดการธนาคารมีความฉลาด ชอบการเข้าร่วมกับผู้อื่นในสังคม จิตใจอ่อนโยนและมีลักษณะผ่อนคลาย สำหรับจิตรกรมีลักษณะเก็บตัว จิตใจอ่อนโยนและไวต่อการรับรู้มากกว่า

Soloman[44]ได้ศึกษาบุคลิกภาพและเจตคติของนักเรียนและครูที่สัมพันธ์กับความสำเร็จของการฝึกสอนของนิสิตกลุ่มตัวอย่างทั้งชายและหญิงจำนวน 55 คนที่กำลังศึกษาอยู่ในรัฐยอร์กเชียร์โดยใช้แบบทดสอบ 16 PFพบว่าครูที่ประสบความสำเร็จมีลักษณะดังนี้คือมีความมั่นคงทางอารมณ์แม้จะต้องอยู่กับความวุ่นวายของเด็กประจำ มีลักษณะแสดงตน คล่องแคล่ว มีความสามารถทางสังคมและมีความร่าเริงแจ่มใส

Sander [45] ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพกับบทบาทของครูโดยศึกษาจากนักเรียนครูประถมศึกษานักเรียนหญิงและนักเรียนฝึกหัดครูหญิงจากสถาบันฝึกหัดครู 3 แห่งจำนวน 128 คน เครื่องมือที่ใช้คือแบบทดสอบบุคลิกภาพ 16 PF ผลการศึกษาพบว่าความสัมพันธ์ของด้านต่างๆ โดยเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างบุคลิกภาพและบทบาทครูหญิงพบว่ามีนัยสำคัญทางสถิติในด้านจิตใจอ่อนโยน(I) อารมณ์มั่นคง (C) และไว้ตัว

Cattel (อ้างถึงในจุติมา เสรีพิทยรัตน์)[38] ได้วิจัยบุคลิกภาพของวิศวกรรมสาขาวิศวกรรมเครื่องกลโดยใช้แบบทดสอบ 16 PF ศึกษาในกลุ่มตัวอย่างจำนวน 20 คน ผลการศึกษาพบว่าวิศวกรมีสติปัญญาสูง (B+) อารมณ์มั่นคง (C+) รักษาสิทธิของตน (E+) ทำตัวตามสบายว่าเงิกระตือรือร้น (F+) ค่อนข้างไว้ตัว (A+) และมีความไว้วางใจ (L) นอกจากนี้แคทเทิลยังได้ศึกษาบุคลิกภาพของวิศวกรเครื่องบิน ซึ่งเป็นวิศวกรฝึกหัดไม่ได้จบมหาวิทยาลัยจำนวน 145 คน พบว่าวิศวกรการบินมีอารมณ์มั่นคง (C+) กล้าหาญเสี่ยงภัย (H+) ปฏิบัติตามความเป็นจริง (M) เปิดเผยตรงไปตรงมา (N) และจิตใจสงบมั่นคง (O)

Cattel (อ้างถึงในกุลธิดา รงศ์จิตประภัสร์) [30] ได้อ้างถึงผลงานวิจัยของ คริส (Khrist kris) ได้ศึกษาเกี่ยวกับบุคลิกภาพของตำรวจในมหาวิทยาลัยที่ชิคาโกที่ได้ศึกษาตำรวจไว้ 14 คน โดยใช้แบบทดสอบบุคลิกภาพ 16PF พบว่าตำรวจมีลักษณะบุคลิกภาพค่อนข้างสูงในด้านการกล้าแสดงออกทางสังคม (H) ควบคุมตนเองได้ (Q3) ใช้อำนาจ (E) มีอารมณ์มั่นคง (C) รองลงมาคือมีลักษณะช่างสงสัย (L) เครียด (Q4) และว่องไว ทำตนตามสบาย (F) และคะแนนค่อนข้างต่ำในด้านจิตใจหวาดหวั่นและวิตกกังวล (O) เพื่อฝันสร้างจินตนาการ (M) จิตใจอ่อนโยน (I) อาศัยกลุ่ม (Q2) นอกนั้นมีลักษณะเป็นกลางๆ

Kenny and Kenny [29] (อ้างถึงในสัมพันธ์ บังผล) ได้ศึกษาเปรียบเทียบบุคลิกภาพเจ้าหน้าที่ห้องเรียนสมมุติกับครูโดยใช้แบบทดสอบบุคลิกภาพ 16PF ผลการวิจัยพบความแตกต่างที่มีลักษณะเป็นความสัมพันธ์ของบุคลิกภาพเป็นกลุ่มดังนี้ ครูมีความรอบคอบ พากเพียร อารมณ์มั่นคง ยึดกฎระเบียบ มีความรับผิดชอบ เป็นนักปฏิบัติ ประเพณีนิยม ชอบวิพากษ์วิจารณ์ เสรีนิยม มีอิสระภาพในความคิดและมีความอดทนต่อความลำบากและการเปลี่ยนแปลงรวมทั้งกังวลในการทำสิ่งที่ถูกต้องมากกว่าเจ้าหน้าที่ห้องสมมุติ

Star [46] ได้ศึกษาบุคลิกภาพของครูจำนวน 38 คนในโรงเรียนมัธยมในประเทศอังกฤษ โดยใช้แบบทดสอบบุคลิกภาพ 16PF ฟอร์ม B และให้ครูใหญ่ประเมินความสามารถในการสอนของครูพบว่าครูที่ได้รับการประเมินความสามารถจากครูใหญ่ว่ามีความสามารถในการสอนสูงจะมีลักษณะไว้ตัว (A-) ชอบความสะดวกสบาย (G-) อนุรักษ์นิยม (Q1-) ฟุ้งกลุ่ม (Q2-) มีความไว้วางใจ

(L)จริงใจเปิดเผย(N-)ส่วนครูที่ได้รับการประเมินความสามารถในการสอนต่ำจะมีลักษณะเชื่อมั่นในตนเองจิตใจเข้มแข็ง(I)มีอารมณ์มั่นคง(C+)คล่องแคล่ว(N+)ชอบการทดลอง(Q1+)ซึ่งแสดงให้เห็นความเป็นตัวของตัวเอง(Independence)ตรงข้ามกับครูที่ได้รับการประเมินความสามารถในการสอนสูง จะมีลักษณะพึ่งพิง(Dependence)

Henjum [47] ทำการศึกษาบุคลิกภาพของนักเรียนที่เรียนวิชาครูของมหาวิทยาลัยมินเนโซตาจำนวน 78 คนที่สอบในโรงเรียนของรัฐบาล 45 แห่งโดยใช้แบบทดสอบบุคลิกภาพ 16PF พบว่านักศึกษาวิชาครูมีความสัมพันธ์กับความสำเร็จของนักเรียนคือนักศึกษาวิชาครูที่สอนนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น จะมีวุฒิภาวะทางอารมณ์ มีสัมพันธภาพ ควบคุมตนเองได้ดี สำหรับนักศึกษาวิชาครูที่สอนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมีสติปัญญาสูงและมีความกระตือรือร้น

Nicole J. Borges and William R. Osmon [48] ได้ศึกษาบุคลิกภาพและการเลือกแพทย์เฉพาะทางที่มหาวิทยาลัยแพทยน์ออร์โธเวสเทอร์น โอไฮโอ โดยศึกษาในแพทย์ทั้งหมดจำนวน 161 คนซึ่งประกอบด้วย ศัลยแพทย์ทั่วไป 52 คน วิสัญญีแพทย์ 51คนและแพทย์เวชศาสตร์ครอบครัว 58 คนโดยใช้แบบทดสอบบุคลิกภาพ 16PF พบว่าลักษณะองค์ประกอบบุคลิกภาพของแต่ละกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดยศัลยแพทย์ทั่วไปจะมีลักษณะของการชอบลงมือปฏิบัติจริงและการปฏิบัติตามกฎระเบียบและมีคุณธรรมและวิสัญญีแพทย์มีลักษณะที่แสดงออกถึงการมีความระมัดระวังรอบคอบและมีความสงสัย มีคุณธรรม รวมทั้งมีความเข้มแข็งทางจิตใจ ส่วน แพทย์เวชศาสตร์ครอบครัวมีบุคลิกภาพด้านการลงมือปฏิบัติ และมีความเข้มแข็งทางด้านจิตใจโดยตามลำดับ

Paul J. Hartung ect.al [49] ได้ศึกษาลักษณะของบุคคลที่มีความเหมาะสมกับงานเฉพาะและการทำนายความสำเร็จในวิชาชีพ ที่นอร์ธเวสเทอร์น โอไฮโอในนักเรียนแพทย์จำนวน 420 คนโดยใช้แบบทดสอบบุคลิกภาพ 16PF พบว่า การเลือกบุคคลกับความสำเร็จในอาชีพนั้นเป็นพื้นฐานในการทำงานที่ดีและมีประสิทธิภาพเหมือนในการวิจัยก็พบว่านักเรียนแพทย์ที่มีลักษณะบุคลิกภาพตรงตามเกณฑ์ที่ผู้ศึกษากำหนดเมื่อสำเร็จการศึกษาแล้วยอมจะได้เลือกเข้าศึกษาต่อเฉพาะทางตามเกณฑ์ที่ทางผู้ศึกษาตั้งไว้และจากการศึกษาลักษณะของบุคคลก็เป็นตัวทำนายการเลือกเฉพาะทางในอาชีพได้43-60% ก็จะสามารถกับการทำงานเฉพาะเป็นอย่างไรไป เพราะความแตกต่างขององค์ประกอบทางบุคลิกภาพ

Scott S. Meit ect.al [50] ได้ศึกษาองค์ประกอบบุคลิกภาพของนักเรียนแพทย์ทั้งชายและหญิงจากโรงเรียนแพทย์ทั้ง 4 แห่งในอเมริกาจำนวน 2,177 คนเป็นนักเรียนแพทย์หญิง 1021คนและนักเรียนแพทย์ชาย 1156 คนโดยใช้แบบทดสอบบุคลิกภาพ 16PFพบว่าระหว่างปัจจัยด้าน

บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการเลือกวิชาชีพแพทย์และเปรียบเทียบกับลักษณะบุคลิกภาพก็พบว่า นักเรียนแพทย์ทั้งหญิงและชายมีองค์ประกอบบุคลิกภาพที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่มีความแตกต่างกันที่จาก 11 ถึง 16 ปัจจัยของบุคลิกภาพซึ่งประกอบด้วย องค์ประกอบบุคลิกภาพด้านการปรับตัวเข้าสังคม ความมั่นคงทางอารมณ์ การกล้าแสดงออก การมีคุณธรรม ความอ่อนไหวทางด้านจิตใจ ความสงสัยและระมัดระวัง ตลอดจนการสร้างจินตนาการ ความวิตกกังวล ความมีเสรีนิยม การพึ่งตนเอง การควบคุมตนเองและความขัดแย้งและความคับข้องใจ

Amar A. Rathi et.al [51] ได้ศึกษาบุคลิกภาพของแพทย์ประจำบ้านที่เลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางการแพทย์จำนวน 51 คนที่มุ่งไปประกอบด้วยแพทย์ประจำบ้านสาขาอายุรศาสตร์ 25 คนและสาขาศัลยศาสตร์ 26 คนโดยใช้แบบทดสอบบุคลิกภาพ 16PF พบว่า พบว่า แพทย์ทั้งสองสาขานี้มีลักษณะองค์ประกอบบุคลิกภาพอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยทั้ง 16 ด้านและไม่พบว่ามีองค์ประกอบทางบุคลิกภาพที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแต่อย่างไรก็ตาม คะแนนในส่วนของอายุรแพทย์ที่มีค่าคะแนนขององค์ประกอบบุคลิกภาพที่ค่อนข้างสูงกว่า ศัลยแพทย์คือองค์ประกอบบุคลิกภาพด้านการมีทักษะทางสังคม การปรับตัวทางสังคมค่อนข้างสูงกว่าศัลยแพทย์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ(Quantitative research) ในรูปแบบของการสำรวจ ณ จุดเวลาใดเวลาหนึ่ง (cross-sectional) ผู้วิจัยมีวิธีการดำเนินการศึกษาค้นคว้าอย่างเป็นขั้นตอนดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลจากประชากรเป้าหมายทั้งหมดที่สมัครใจเข้าร่วมศึกษา โดยประชากรที่ศึกษาคือนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2552 จำนวน 180 คนโดยเก็บข้อมูลในเดือนตุลาคม ถึง เดือนธันวาคม 2552 และนิสิตที่ยินยอมและสมัครใจเข้าร่วมศึกษาจำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 88.33

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 2 ส่วนโดยส่วนย่อยที่ 1 ส่วนย่อยที่ 2 และส่วนย่อยที่ 3 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับนิสิตมีทั้งหมด 19 ข้อส่วนที่ 4เป็นข้อมูลแบบทดสอบบุคลิกภาพโดยมีรายละเอียดดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไป

1.1 ข้อมูลส่วนบุคคลซึ่งประกอบด้วย เพศ อายุ รายได้ ค่าใช้จ่ายต่อเดือน อาชีพของบิดามารดา ฐานะเศรษฐกิจทางครอบครัว และโรคประจำตัว

1.2 ข้อมูลด้านการเรียนและความสนใจในการการปฏิบัติงานประกอบด้วย GPAX ที่ผ่านมา ผลการเรียนร้กลุ่มวิทยาศาสตร์ชั้นปรีคลินิก ผลการเรียนร้กลุ่มวิทยาศาสตร์ชั้นคลินิก การฝึกทักษะทางคลินิกและรูปแบบงานหรือวิชาชีพที่สนใจ

1.3 ปัจจัยด้านสังคมประกอบด้วยความคิดเห็นของเพื่อน ความคิดเห็นของคนรัก ความคิดเห็นของอาจารย์และความคิดเห็นของครอบครัว

2. แบบทดสอบบุคลิกภาพ16 PF ฟอร์ม A (The Sixteen Personality Factor Questionnaire) ของเรย์มอนด์ บี แคทเทล (Raymond B. Cattell) ฉบับที่ประภา เชื้อภักดี เรียบเรียงเป็นภาษาไทยให้ตรงกับความหมายเดิมและปรับปรุงบางข้อให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมไทยซึ่ง

ต่อมาคณะนักจิตวิทยา กรมการแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข(2533) ได้นำมาเรียบเรียงบางข้อให้เหมาะสมและถูกต้องตามข้อกระทงเพื่อให้แบบทดสอบมีความแม่นยำ(validity)มากขึ้น

แบบทดสอบบุคลิกภาพ 16 PF ใช้ทดสอบบุคลิกภาพสำหรับบุคคลที่มีอายุตั้งแต่ 16 ปีขึ้นไปประกอบด้วยข้อคำถามให้ผู้ตอบเลือกตอบ 3 ตัวเลือกมีจำนวน 187 ข้อซึ่งสามารถวัดองค์ประกอบบุคลิกภาพของบุคคลได้ 16 ด้านได้แก่องค์ประกอบ A, B, C, E, F, G, H, I, L, M, N, O, Q1, Q2, Q3, และ Q4 รวม 184 ข้อดังนี้

องค์ประกอบ A	วัดบุคลิกภาพด้านการเข้าสังคม	จำนวน	10	ข้อ
องค์ประกอบ B	วัดบุคลิกภาพด้านสติปัญญา	จำนวน	13	ข้อ
องค์ประกอบ C	วัดบุคลิกภาพด้านความมั่นคงทางอารมณ์	จำนวน	13	ข้อ
องค์ประกอบ E	วัดบุคลิกภาพด้านการกล้าแสดงออก	จำนวน	13	ข้อ
องค์ประกอบ F	วัดบุคลิกภาพด้านความสนุกสนานร่าเริง	จำนวน	13	ข้อ
องค์ประกอบ G	วัดบุคลิกภาพด้านคุณธรรม	จำนวน	10	ข้อ
องค์ประกอบ H	วัดบุคลิกภาพด้านความกล้าเผชิญ	จำนวน	13	ข้อ
องค์ประกอบ I	วัดบุคลิกภาพด้านจิตใจอ่อนไหว	จำนวน	10	ข้อ
องค์ประกอบ L	วัดบุคลิกภาพด้านความสงสัยระมัดระวัง	จำนวน	10	ข้อ
องค์ประกอบ M	วัดบุคลิกภาพด้านการจินตนาการ	จำนวน	13	ข้อ
องค์ประกอบ N	วัดบุคลิกภาพด้านทักษะทางสังคม	จำนวน	10	ข้อ
องค์ประกอบ O	วัดบุคลิกภาพด้านความวิตกกังวล	จำนวน	13	ข้อ
องค์ประกอบ Q1	วัดบุคลิกภาพด้านเสรีนิยม	จำนวน	10	ข้อ
องค์ประกอบ Q2	วัดบุคลิกภาพด้านการพึ่งตนเอง	จำนวน	10	ข้อ
องค์ประกอบ Q3	วัดบุคลิกภาพด้านการควบคุมตนเอง	จำนวน	10	ข้อ
องค์ประกอบ Q4	วัดบุคลิกภาพด้านความขัดแย้งและคับข้องใจ	จำนวน	13	ข้อ

ส่วนอีก 3 ข้อคือข้อ 1 , 2 และข้อ 187 ไม่รวมอยู่ในองค์ประกอบบุคลิกภาพใดเนื่องจากเป็นข้อคำถามย้ำเพื่อให้ผู้ตอบแน่ใจว่าตอบตามความเป็นจริงและเข้าใจวิธีการทดสอบ

นอกจากนี้ได้มีผู้ศึกษาความเที่ยง(Validity) ของแบบทดสอบบุคลิกภาพ 16PF from A ในต่างประเทศเช่น Hall & Lindzey (1970) ได้ศึกษาความเที่ยงของแบบทดสอบดังกล่าวโดยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แบบแบ่งครึ่ง (Split – half) ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.80 และ Oscar Krisen Burose (1987) ศึกษาพบว่า 16PF มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.70

สำหรับในประเทศไทย ประภา เชื้อภักดี (2526) หาค่าความเที่ยงด้วยวิธีทดสอบซ้ำ (test-retest) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สันได้ค่าความเที่ยงของแต่ละองค์ประกอบบุคลิกภาพดังนี้

องค์ประกอบ A = .88

องค์ประกอบ B = .69

องค์ประกอบ C = .67

องค์ประกอบ E = .80

องค์ประกอบ F = .65

องค์ประกอบ G = .81

องค์ประกอบ H = .88

องค์ประกอบ I = .64

องค์ประกอบ L = .79

องค์ประกอบ M = .83

องค์ประกอบ N = .65

องค์ประกอบ O = .86

องค์ประกอบ Q1 = .61

องค์ประกอบ Q2 = .80

องค์ประกอบ Q3 = .82

องค์ประกอบ Q4 = .78

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยมีการดำเนินงานดังนี้

1. การศึกษาค้นคว้าหาข้อมูล โดยผู้วิจัยศึกษาจากหนังสือ งานวิจัย วารสาร วิทยานิพนธ์ เอกสารราชการ รายงานการประชุม และเอกสารอื่นๆ ทั้งภายในประเทศและต่างประเทศรวมถึงศึกษาหลักสูตรการเรียนของคณะแพทยศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ผู้วิจัยขอหนังสือแนะนำตัวจากภาควิชาจิตเวชศาสตร์เพื่อเสนอต่อคณบดี คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยเพื่อขออนุมัติให้เก็บข้อมูลจากนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 จากนั้นผู้วิจัยได้ขออนุญาตจากอาจารย์ผู้สอนเข้าพบนิสิตในชั้นเรียนที่มีการเรียนการสอนหรือการฝึกทักษะทางคลินิกเพื่ออธิบายการตอบแบบสอบถามตลอดจนชี้แจงถึงวัตถุประสงค์และประโยชน์ของการวิจัยนี้และเวลาที่ใช้ในการตอบแบบสอบถามประมาณ 45 นาทีโดยเก็บข้อมูลในเดือนตุลาคม ถึง ธันวาคม 2552 หลังจากรวบรวมแบบสอบถามกลับคืนและได้ตรวจความถูกต้อง
3. รวบรวมแบบสอบถามแล้วเอานำมาให้คะแนนตามคู่มือการตรวจนับให้คะแนนอย่างสมบูรณ์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้ มาตรวจสอบความถูกต้อง จากนั้นนำมาลงรหัส และตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลอีกครั้ง จึงนำข้อมูลไปวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรม SPSS (Statistical Pack for Social Science) โดยวิเคราะห์ตามลำดับดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) เพื่ออธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (mean) ร้อยละ ความถี่ (frequency) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)
2. ใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistical) วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรหรือปัจจัยต่างๆที่ศึกษาที่เหมาะสมกับการเลือกเรียนเฉพาะทางสาขาวิชาชีพแพทย์โดยใช้ Chi – Square test , Fisher's exact test และ Mann Whitney U test .

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง ความสนใจเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ บุคลิกภาพและปัจจัยที่เกี่ยวข้องของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 คณะแพทยศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยปีการศึกษา 2552 ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิจัยโดยแบ่งออกเป็น 6 ส่วนดังนี้

- ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของตัวอย่างประชากร
- ส่วนที่ 2 สาขาเฉพาะทางการแพทย์ที่นิสิตสนใจเลือกเรียนต่อ
- ส่วนที่ 3 ข้อมูลการเรียนและการปฏิบัติงาน
- ส่วนที่ 4 ข้อมูลปัจจัยทางสังคม
- ส่วนที่ 5 ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ
- ส่วนที่ 6 ความสัมพันธ์และปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความสนใจเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ กับ บุคลิกภาพ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของตัวอย่างประชากร

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างตามข้อมูลส่วนบุคคลจำแนกตาม เพศ อายุ รายได้ค่าใช้จ่ายต่อเดือน อาชีพของบิดา มารดา ฐานะเศรษฐกิจทางครอบครัว และโรคประจำตัว

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวนนิสิต(คน) n = 159	ร้อยละ (%)
เพศ		
ชาย	76	47.8
หญิง	83	52.2
อายุ		
22	8	5.0
23	91	57.2
24	59	37.1
25	1	0.6
$(\bar{X} = 23.33$, S.D.= 0.581 , Min = 22 , Max = 25)		
ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือน		
ต่ำกว่า 5,000 บาท	35	22.0
5,001 - 10,000 บาท	108	67.9
10,000 บาทขึ้นไป	16	10.1
$(\bar{X} = 7,500$, S.D.= 3.156, Min = 2,000 , Max = 20,000)		
อาชีพของบิดา		
ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว	59	37.1
แพทย์ / วิชาชีพทางการแพทย์	34	21.4
ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ	27	17.0
พนักงานบริษัทเอกชน / รับจ้าง	25	15.7
อื่นๆ(เกษียณอายุ , เกษตรกร)	14	8.8

ตารางที่ 1 (ต่อ) แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างตามข้อมูลส่วนบุคคลจำแนกตาม เพศ อายุ รายได้ค่าใช้จ่ายต่อเดือน อาชีพของบิดา มารดา ฐานะเศรษฐกิจทางครอบครัว และโรคประจำตัว

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวนนิสิต(คน) n = 159	ร้อยละ (%)
อาชีพของมารดา		
ค้าขาย / ธุรกิจส่วนตัว	37	23.3
อื่นๆ(แม่บ้าน ว่างาน)	36	22.6
แพทย์ / วิชาชีพทางการแพทย์	33	20.8
ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ	31	19.5
พนักงานบริษัทเอกชน / รับจ้าง	22	13.8
รายได้เฉลี่ยของครอบครัวต่อเดือน		
น้อยกว่า 10,000 บาท	1	0.6
10,001 - 15,000 บาท	1	0.6
15,001- 20,000 บาท	3	1.9
20,001- 25,000 บาท	3	1.9
25,001-30,000 บาท	7	4.4
มากกว่า 30,001 บาทขึ้นไป	144	90.6
โรคประจำตัว		
ไม่มี	127	79.9
มี	32	20.1
- โรคระบบทางเดินหายใจ	(18)	(11.2)
- โรคทางผิวหนัง	(4)	(2.4)
- โรคระบบประสาท	(3)	(1.9)
- โรคระบบทางเดินอาหาร	(2)	(1.2)
- โรคระบบต่อมไร้ท่อ	(2)	(1.2)
- โรคระบบขับถ่าย	(2)	(1.2)
- โรคข้อ	(1)	(0.6)

จากตารางที่ 1 จะพบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนิสิตเพศหญิง ร้อยละ 52.2 นิสิตเพศชายร้อยละ 47.8 มีอายุระหว่าง 22-25 ปี อายุเฉลี่ยเท่ากับ 23.33 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอายุเท่ากับ 0.581

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือนตั้งแต่ 5,000-10,000 บาทต่อเดือนคิดเป็นร้อยละ 67.9 โดยมีค่าใช้จ่ายเฉลี่ยเท่ากับ 7,500 บาทและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 3.156

การประกอบอาชีพหลักโดยส่วนมากของบิดาคือการทำธุรกิจส่วนตัวและค้าขายคิดเป็นร้อยละ 37.1 รองลงมาคือการประกอบอาชีพทางด้านการศึกษาและบุคลากรทางการแพทย์ร้อยละ 21.4 อาชีพของมารดาส่วนใหญ่ทำธุรกิจส่วนตัวและค้าขายคิดเป็นร้อยละ 23.3 รองลงมาคือการทำหน้าที่เป็นแม่บ้านคิดเป็นร้อยละ 22.6

รายได้ของครอบครัวของกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มากกว่า 30,000 บาทต่อเดือน คิดเป็นร้อยละ 90.6

จากกลุ่มตัวอย่างนิสิตแพทย์ส่วนใหญ่ไม่มีโรคประจำตัวคิดเป็นร้อยละ 79.9 มีโรคประจำตัวคิดเป็นร้อยละ 20.1 และส่วนใหญ่ที่พบเป็นโรกระบบทางเดินหายใจคิดเป็นร้อยละ 11.2

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 แสดงความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์

สาขาเฉพาะทางการแพทย์	จำนวนนิสิต(คน)	ร้อยละ (%)
n = 159		
นิสิตคิดว่าจะเรียนต่อ/ ฝึกอบรมต่อเป็น		
แพทย์เฉพาะทาง		
เรียนต่อ/ ฝึกอบรมเฉพาะทาง	154	96.9
ประกอบอาชีพอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับการแพทย์	4	2.5
อื่นๆ (ไม่สนใจใดๆเลยเรียนจบพักผ่อนอยู่เฉยๆ)	1	0.6
ไม่เรียนต่อ	-	-
สาขาเฉพาะทางการแพทย์ที่นิสิตสนใจมากที่สุด		
อายุรศาสตร์	53	33.3
ศัลยศาสตร์	20	12.6
จักษุวิทยา	15	9.5
สูตินรีเวชศาสตร์	10	6.3
กุมารเวชศาสตร์	10	6.3
รังสีวิทยา	10	6.3
ออร์โธปิดิกส์	9	5.7
ตจวิทยา	7	4.4
วิสัญญี	5	3.1
จิตเวชศาสตร์	5	3.1
โสต ศอ นาสิก	5	3.1
นิติเวชศาสตร์	2	1.3
อื่นๆ(Basic science, ฟันฟู , เวชศาสตร์ฉุกเฉิน)	5	2.1
ไม่สนใจเลือกเรียนสาขาใด	3	1.9

จากตารางที่ 2 จะพบว่านิสิตมีแผนการที่จะเรียนต่อหรือฝึกอบรมต่อเป็นแพทย์เฉพาะทางคิดเป็นร้อยละ 96.9 และสาขาแพทย์เฉพาะทางที่นิสิตมีความสนใจมากที่สุดจะอยู่ที่สาขาอายุรศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 33.3 รองลงมาคือสาขาศัลยศาสตร์คิดเป็นร้อยละ 12.6

ตารางที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านการเรียนและความสนใจในการฝึกปฏิบัติงานของกลุ่มตัวอย่าง

ปัจจัยด้านการเรียน	จำนวนนิสิต(คน) n = 159	ร้อยละ (%)
ผลการเรียนโดยเฉลี่ย(GPAX)		
2.50 - 3.00	9	5.7
3.01 - 3.50	66	41.5
3.51 - 4.00	84	52.8
$(\bar{X} = 3.55, S.D. = 0.262, \text{Min} = 2.56, \text{Max} = 3.90)$		
ผลการเรียนกลุ่มวิทยาศาสตร์ชั้นปรีคลินิก		
2.50 - 3.00	49	30.8
3.01 - 3.50	64	40.3
3.51 - 4.00	46	28.9
$(\bar{X} = 3.65, S.D. = 0.233, \text{Min} = 2.50, \text{Max} = 3.98)$		
ผลการเรียนดี / มั่นใจที่สุดของรายวิชาในชั้นปรีคลินิก		
Musculoskeletal system	23	14.5
Alimentary system	23	14.5
Neuroscience	19	11.9
Psychopathology	18	11.3
Cardiovascular system	16	10.1
Respiratory system	15	9.4
Endocrine system	12	7.5
Other	12	7.5
Genitourinary system	8	5.0
Metabolism system	8	5.0
Embryo and Genetic	5	3.1

ตารางที่ 3 (ต่อ) ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านการเรียนและความสนใจในการฝึกปฏิบัติงานของกลุ่มตัวอย่าง

ปัจจัยด้านการเรียน	จำนวนนิสิต(คน) n = 159	ร้อยละ (%)
ผลการเรียนในกลุ่มวิทยาศาสตร์ชั้นคลินิก		
2.50 - 3.00	56	35.2
3.01 - 3.50	49	30.8
3.51 - 4.00	54	34.0
($\bar{X} = 3.43$, $S.D. = 0.274$, $Min = 2.40$, $Max = 3.83$)		
ผลการเรียนดี / มั่นใจที่สุดของภาควิชาในชั้น คลินิก		
อายุรศาสตร์	67	42.1
ศัลยศาสตร์	19	11.9
สูตินรีเวชศาสตร์	18	11.3
จิตเวชศาสตร์	15	9.4
กุมารเวชศาสตร์	12	7.5
ออโรโธปิดิกส์	8	5.0
รังสีวิทยา	8	5.0
วิสัญญีวิทยา	7	4.4
อื่นๆ	5	3.2

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 (ต่อ) ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยด้านการเรียนและความสนใจในการฝึกปฏิบัติงาน
ของกลุ่มตัวอย่าง

ปัจจัยด้านการเรียน	จำนวนนิสิต(คน)	ร้อยละ (%)
n = 159		
ทักษะด้านคลินิกที่นิสิตมั่นใจที่สุดอยู่ในสาขา		
อายุรศาสตร์	88	55.3
ศัลยศาสตร์	27	17.0
สูตินรีเวชศาสตร์	17	10.7
ออโรโธปิดิกส์	5	3.1
รังสีวิทยา	5	3.1
อื่นๆ(จักษุวิทยา, เวชศาสตร์ฉุกเฉิน)	5	3.1
วิสัญญีวิทยา	4	2.5
กุมารเวชศาสตร์	3	1.9
จิตเวชศาสตร์	3	1.9
โสต ศอ นาสิก	2	1.3
รูปแบบงานที่สนใจหลังสำเร็จการศึกษาแล้ว		
งานบริการผู้ป่วย	142	89.3
- แพทย์เฉพาะทาง	(135)	(84.9)
- แพทย์ทั่วไป	(7)	(4.4)
งานด้านการบริหาร	2	1.3
งานวิจัย	3	1.9
- ด้าน basic science	(1)	(0.6)
- ด้าน clinical science	(2)	(1.3)
งานสอน	10	6.3
- ด้านคลินิก	(10)	(6.3)
- ด้านปรีคลินิก	-	-
อื่นๆ(ไม่สนใจงานใดๆเลย)	2	1.2

จากตารางที่ 3 จะพบว่านิสิตแพทย์ส่วนใหญ่มีผลการเรียนเฉลี่ย (GPAX) ตั้งแต่ 3.51 - 4.00 คิดเป็นร้อยละ 52.8 โดยมีผลการเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 3.55 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการเรียนเฉลี่ยเท่ากับ 0.262

ผลการเรียนของนิสิตแพทย์โดยเฉลี่ยในกลุ่มวิทยาศาสตร์ชั้นปรีคลินิกโดยส่วนมากอยู่ระหว่าง 3.00 - 3.50 คิดเป็นร้อยละ 40.3 โดยมีผลการเรียนเฉลี่ยในกลุ่มวิทยาศาสตร์ชั้นปรีคลินิกเท่ากับ 3.65 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการเรียนกลุ่มวิทยาศาสตร์ชั้นปรีคลินิกเท่ากับ 0.233

รายวิชาในการเรียนชั้นปรีคลินิกที่นิสิตมีผลการเรียนดีและมั่นใจที่สุดคือกลุ่มการเรียนในเรื่องของ Musculoskeletal system และ Alimentary system คิดเป็นร้อยละ 14.5 และรองลงมาคือการเรียนในกลุ่มของ Neuroscience คิดเป็นร้อยละ 11.9 และ Psychopathology คิดเป็นร้อยละ 11.3

ผลการเรียนของนิสิตโดยเฉลี่ยในกลุ่มวิทยาศาสตร์ชั้นคลินิกโดยส่วนมากอยู่ระหว่าง 2.50 - 3.00 คิดเป็นร้อยละ 35.2 โดยมีผลการเรียนเฉลี่ยในกลุ่มวิทยาศาสตร์ชั้นคลินิกเท่ากับ 3.43 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของผลการเรียนกลุ่มวิทยาศาสตร์ชั้นปรีคลินิกเท่ากับ 0.274

รายวิชาในการเรียนชั้นคลินิกที่นิสิตมีผลการเรียนดีและมั่นใจที่สุดคือการเรียนในเรื่องของ อายูรศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 42.1

การฝึกทักษะด้านคลินิกที่นิสิตมีความมั่นใจมากที่สุดอยู่ในสาขาอายุรศาสตร์ คิดเป็นร้อยละ 55.3

รูปแบบงานหลังสำเร็จการศึกษาแพทยศาสตร์ไปแล้วนิสิตสนใจงานการให้บริการผู้ป่วย ร้อยละ 89.3 และเป็นงานการให้บริการผู้ป่วยในลักษณะแพทย์เฉพาะทางคิดเป็นร้อยละ 84.9

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 ปัจจัยทางด้านสังคม

ปัจจัยด้านสังคม	จำนวนนิสิต(คน)	ร้อยละ (%)
n = 159		
ความคิดเห็นของครอบครัวให้เรียนต่อเฉพาะทาง		
ไม่มีความคิดเห็นใดๆ	81	50.9
อยากให้เรียนต่อเฉพาะทาง	77	48.4
- อายุรศาสตร์	(36)	(22.6)
- จักษุวิทยา	(11)	(6.9)
- ตจวิทยา	(6)	(3.7)
- ศัลยศาสตร์	(4)	(2.5)
- ออร์โธปิดิกส์	(4)	(2.5)
- สูติรีเวชศาสตร์	(4)	(2.5)
- กุมารเวชศาสตร์	(3)	(1.9)
- วิสัญญีวิทยา	(3)	(1.9)
- โสต ศอ นาสิก	(3)	(1.9)
- อื่นๆ(รังสี, นิติเวช, เวชศาสตร์ฟื้นฟู)	(3)	(1.9)
ไม่อยากให้เรียนต่อ	1	0.6
อื่นๆ	-	-

ตารางที่ 4 (ต่อ) ปัจจัยทางด้านสังคม

ปัจจัยด้านสังคม	จำนวนนิสิต(คน)	ร้อยละ (%)
n = 159		
ความคิดเห็นของอาจารย์ในการเรียนต่อเฉพาะ		
ทาง		
ไม่มีความคิดเห็นใดๆ	101	63.5
อยากให้เรียนต่อ	56	35.2
- อายุรศาสตร์	(29)	(18.2)
- จักษุวิทยา	(7)	(4.4)
- ศัลยศาสตร์	(4)	(2.5)
- สูตินรีเวชศาสตร์	(4)	(2.5)
- วิสัญญีวิทยา	(3)	(1.9)
- กุมารเวชศาสตร์	(3)	(1.9)
- ออร์โธปิดิกส์	(2)	(1.3)
- โสต ศอ นาสิก	(2)	(1.3)
- ตจวิทยา	(1)	(0.6)
- รังสีวิทยา	(1)	(0.6)
อื่นๆ	2	1.3
ไม่เรียนต่อ	-	-

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 (ต่อ) ปัจจัยทางด้านสังคม

ปัจจัยด้านสังคม	จำนวนนิสิต(คน)	ร้อยละ (%)
n = 159		
ความคิดเห็นของเพื่อนสนิทในการเรียนต่อเฉพาะทาง		
เรียนต่อ/ ฝึกอบรมเฉพาะทาง *	109	68.6
- อายุรศาสตร์	(51)	(32.1)
- ศัลยศาสตร์	(12)	(7.5)
- สูติรีเวชศาสตร์	(11)	(6.9)
- ออร์โธปิดิกส์	(6)	(3.8)
- วิสัญญีวิทยา	(6)	(3.8)
- กุมารเวชศาสตร์	(5)	(3.1)
- จักษุวิทยา	(5)	(3.1)
- ตจวิทยา	(4)	(2.5)
- โสิต ศอ นาสสิก	(2)	(1.3)
- รังสีวิทยา	(2)	(1.3)
- จิตเวชศาสตร์	(2)	(1.3)
* มีนิสิตตอบเรียนต่อเฉพาะทางแต่ไม่ระบุสาขา 3 คน		
ไม่มีความคิดเห็นใดๆ	47	29.6
ไม่เรียนต่อ	2	1.3
อื่นๆ	1	0.6

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 4 (ต่อ) ปัจจัยทางด้านสังคม

ปัจจัยด้านสังคม	จำนวนนิสิต(คน)	ร้อยละ (%)
n = 159		
ความคิดเห็นของคนรักในการเรียนต่อเฉพาะทาง		
มีคนรัก	125	78.6
ไม่มีคนรัก	34	21.4
มีคนรักและไม่มีความคิดเห็นใดๆ	66	41.5
มีคนรักและเรียนต่อ/ ฝึกอบรมเฉพาะทาง	56	35.2
- อายุรศาสตร์	(21)	(13.3)
- จักษุวิทยา	(6)	(3.8)
- ตจวิทยา	(4)	(2.5)
- ศัลยศาสตร์	(4)	(2.5)
- ออร์โธปิดิกส์	(3)	(1.9)
- วิสัญญีวิทยา	(3)	(1.9)
- สูตินรีเวชศาสตร์	(3)	(1.9)
- กุมารเวชศาสตร์	(2)	(1.3)
- รังสีวิทยา	(2)	(1.3)
- โสต ศอ นาสิก	(2)	(1.3)
- จิตเวชศาสตร์	(2)	(1.3)
อื่นๆ	35	22.0
ไม่เรียนต่อ	2	1.3
ความคิดเห็นของคนรอบข้างที่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนต่อเฉพาะทางของนิสิต		
ไม่มี	90	56.6
มี	69	43.4
- ครอบครัว	(51)	(32.1)
- เพื่อนสนิท	(9)	(5.7)
- คนรัก	(7)	(4.4)
- อาจารย์	(2)	(1.3)

จากตารางที่ 4 ครอบครัวยุคใหม่ที่ไม่มีความคิดเห็นใดๆต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางของนิสิต ร้อยละ 50.9 และ ความคิดเห็นของคนในครอบครัวอยากให้เรียนต่อเป็นแพทย์เฉพาะทางร้อยละ 48.4 และอยากให้เรียนเฉพาะทางด้านอายุรศาสตร์ร้อยละ 22.6 ในส่วนของความคิดเห็นต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางของนิสิตจากอาจารย์ที่ปรึกษาหรืออาจารย์ที่นิสิตมีความใกล้ชิดมากที่สุด พบว่าร้อยละ 63.5 ไม่มีความคิดเห็นใดๆต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางของนิสิต ส่วนร้อยละ 35.2 อยากให้นิสิตเรียนต่อเป็นแพทย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางโดยร้อยละ 18.2 อยากให้เรียนเฉพาะทางด้านอายุรศาสตร์

ส่วนความคิดเห็นของเพื่อนร่วมชั้นเรียนของนิสิตมีความคิดเห็นว่าควรเรียนต่อหรือฝึกอบรมต่อเป็นแพทย์เฉพาะทางร้อยละ 68.6 และอยากให้เรียนต่อในสาขาอายุรศาสตร์ร้อยละ 32.1

ในส่วนของคนรักพบว่าความคิดเห็นของคนรักทั้งของนิสิตแพทย์ชายและนิสิตแพทย์หญิง พบว่าร้อยละ 41.5 ไม่มีความคิดเห็นใดๆในเรื่องของการเรียนต่อเฉพาะทาง และร้อยละ 35.2 อยากให้เรียนต่อหรือฝึกอบรมต่อเป็นแพทย์เฉพาะทางโดยร้อยละ 13.3 อยากให้เรียนต่อในสาขาอายุรศาสตร์

โดยรวมแล้วจะพบว่าร้อยละ 56.6 ความคิดเห็นของบุคคลรอบข้างนิสิตไม่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกเรียนต่อหรือฝึกอบรมต่อเป็นแพทย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง และร้อยละ 43.4 ในความคิดเห็นของบุคคลรอบข้างมีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์โดยความคิดเห็นของบุคคลในครอบครัวมีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนต่อเฉพาะทางร้อยละ 32.1

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 5 ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ

แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนมาตรฐานองค์ประกอบบุคลิกภาพของนิสิตแพทย์ชั้นปี 6

องค์ประกอบบุคลิกภาพ	\bar{X}	S.D.
FG (Faking Good)	5.04	1.60
FB (Faking Bad)	5.58	1.79
A (เก็บตัว – ปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ง่าย)	4.98	1.75
B (ไม่ค่อยฉลาดคิดแบบรูปธรรม - ฉลาดคิดแบบนามธรรม)	6.34	1.47
C (อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย - อารมณ์มั่นคง)	5.33	1.77
E (สมยอมถ่อมตน – กล้าแสดงออก)	5.27	1.91
F (สุซุม จริงจัง - ทำตัวตามสบาย)	4.35	1.87
G (ทำตามใจตนเอง - มีคุณธรรม)	5.86	2.03
H (ซื่อาย ประหมา- กล้าหาญและกล้าเสี่ยง)	4.64	1.85
I (จิตใจเข้มแข็ง - จิตใจอ่อนไหว)	4.99	2.03
L (ไว้วางใจ- ช่างสงสัย)	5.87	1.95
M (ลงมือปฏิบัติ - สร้างจินตนาการ)	4.65	1.76
N จริงใจ ไม่เสแสร้ง- มีทักษะทางสังคม)	6.52	2.06
O (จิตใจสงบมั่นคง - จิตใจหวั่นไหวไม่มั่นคง)	6.26	1.81
Q1 (อนุรักษนิยม- อิสระและเสรีนิยม)	6.43	1.76
Q2 (พึ่งพิงกลุ่ม - พึ่งตนเอง)	6.10	1.66
Q3 (ขาดกฎเกณฑ์และวินัยในตนเอง - มุ่งมั่นและควบคุมตนเอง)	5.16	1.93
Q4 ผ่อนคลาย ไม่คับข้องใจ - ตึงเครียด คับข้องใจ)	5.87	1.92
Extraversion (การแสดงตัวและกล้าแสดงออกในสังคม)	4.34	1.86
Anxiety (ความวิตกกังวล)	6.05	1.38
Tough poise (จิตใจเข้มแข็งหนักแน่น)	5.99	1.99
Independence (การเป็นตัวของตัวเอง)	5.35	1.69
Control (การควบคุมตนเอง)	5.58	2.05
Adjustment (การปรับตัว)	4.95	1.83
Leadership (ความเป็นผู้นำ)	5.24	1.34
Creativity (ความคิดสร้างสรรค์)	5.92	1.35

ภาพประกอบที่ 1 ภาพโครงสร้างบุคลิกภาพ (profile) แสดงค่าเฉลี่ยคะแนนมาตรฐานขององค์ประกอบบุคลิกภาพของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 ปีการศึกษา 2552

องค์ประกอบบุคลิกภาพ	\bar{X}	คะแนนมาตรฐาน										องค์ประกอบบุคลิกภาพ
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
A เก็บตัว	4.98					■						ปรับตัวเข้ากับผู้อื่นได้ง่าย
B ไม่ค่อยฉลาดคิดแบบรูปธรรม	6.34										■	ฉลาด คิดแบบนามธรรม
C อารมณ์เปลี่ยนแปลงง่าย	5.33										■	อารมณ์มั่นคง
E สมยอม ถ่อมตน	5.27										■	กล้าแสดงออก
F สุขุม จริงจัง	4.35					■						ทำตามสบาย
G ทำตามใจตนเอง	5.86										■	มีคุณธรรม
H ใจหาย ประหม่า	4.64					■						กล้าหาญและกล้าเสี่ยง
I จิตใจเข้มแข็ง	4.99										■	จิตใจอ่อนไหว
L ใ่ว่างใจ	5.87										■	ช่างสงสัย
M ลงมือปฏิบัติ	4.65					■						สร้างจินตนาการ
N จริงใจ ไม่เสแสร้ง	6.52										■	มีทักษะทางสังคม
O จิตใจสงบ มั่นคง	6.26										■	จิตใจหวั่นไหว ไม่มั่นคง
Q1 อนุรักษ์นิยม	6.43										■	อิสระและเสรีนิยม
Q2 ฟุ้งฟากลุ่ม	6.10										■	พึ่งตนเอง
Q3 ขาดกฎเกณฑ์และวินัยในตนเอง	5.16										■	มุ่งมั่นและควบคุมตนเอง
Q4 ผ่อนคลาย ไม่คับข้องใจ	5.87					■						ตึงเครียด คับข้องใจ

จากตารางที่ 5 และแผนภาพประกอบที่ 1 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยในแต่ละองค์ประกอบ บุคลิกภาพของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 จะพบว่าองค์ประกอบทางบุคลิกภาพแสดงออกถึงลักษณะ ค่อนข้างที่จะฉลาด คิดแบบนามธรรม มีความสุขุม จริงจัง ชอบลงมือปฏิบัติและมีทักษะทาง สังคม มีอิสระทางความคิดชอบการเปลี่ยนแปลง มีลักษณะของการพึ่งตนเองและเก็บตัว และจาก องค์ประกอบแต่ละด้านก็จะพบว่า

1. นิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 มีองค์ประกอบบุคลิกภาพที่มีแนวโน้มไปทางด้านใดด้านหนึ่ง เพียงเล็กน้อย 9 องค์ประกอบคือ

- 1.1 องค์ประกอบบุคลิกภาพด้านการเข้าสังคม (A)
- 1.2 องค์ประกอบบุคลิกภาพด้านสติปัญญา (B)
- 1.3 องค์ประกอบบุคลิกภาพด้านความสนุกสนานร่าเริง (F)
- 1.4 องค์ประกอบบุคลิกภาพด้านความกล้าเผชิญ (H)
- 1.5 องค์ประกอบบุคลิกภาพด้านจินตนาการ (M)
- 1.6 องค์ประกอบบุคลิกภาพด้านทักษะทางสังคม (N)
- 1.7 องค์ประกอบบุคลิกภาพด้านความวิตกกังวล (O)
- 1.8 องค์ประกอบบุคลิกภาพด้านเสรีนิยม (Q1)
- 1.9 องค์ประกอบบุคลิกภาพด้านการพึ่งตนเอง (Q2)

2. นิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 มีองค์ประกอบบุคลิกภาพอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยปกติ 7 องค์ประกอบ คือ

- 2.1 องค์ประกอบบุคลิกภาพด้านความมั่นคงทางอารมณ์ (C)
- 2.2 องค์ประกอบบุคลิกภาพด้านการกล้าแสดงออก (E)
- 2.3 องค์ประกอบบุคลิกภาพด้านคุณธรรม (G)
- 2.4 องค์ประกอบบุคลิกภาพด้านจิตใจอ่อนไหว (I)
- 2.5 องค์ประกอบบุคลิกภาพด้านความสงสัยระมัดระวัง (L)
- 2.6 องค์ประกอบบุคลิกภาพด้านการควบคุมตนเอง (Q3)
- 2.7 องค์ประกอบบุคลิกภาพด้านความขัดแย้งและความคับข้องใจ (Q4)

นอกจากนี้ยังมีกลุ่มองค์ประกอบบุคลิกภาพที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกันที่อยู่ในเกณฑ์ เฉลี่ยคือ Anxiety, Tough poise , Independence, Control , Adjustment , Leadership และ Creativity

ส่วนในด้านของ Extraversion ค่าเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ปานกลางเพียงเล็กน้อย

ส่วนที่ 6 ปัจจัยที่มีผลต่อความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์

ตารางที่ 6 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ในสาขากุมารเวชศาสตร์โดยใช้ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยส่วนบุคคล (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขากุมารเวชศาสตร์				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เพศ					0.748 ^b
ชาย	4	5.3	72	94.7	
หญิง	6	7.2	77	92.8	
อายุ (ปี)					0.505 ^b
23	5	5.1	94	94.9	
24	5	8.3	55	91.7	
ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือน(บาท)					0.328 ^b
☐ 7500	7	8.8	73	91.2	
☐ 7501	3	3.8	76	96.2	
อาชีพของบิดา					0.319 ^b
แพทย์/ข้าราชการ	8	8.2	90	91.8	
อื่นๆ	2	3.3	59	96.7	
อาชีพของมารดา					1.000 ^b
แพทย์/ข้าราชการ	6	6.3	89	93.7	
อื่นๆ	4	6.2	60	93.8	
ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว					0.240 ^b
☐ 30,000 บาท	2	13.3	13	86.7	
☐ 30,001 บาท	8	5.6	136	94.4	
โรคประจำตัว					0.116 ^b
ไม่มี	6	4.7	121	95.3	
มี	4	12.5	28	87.5	

* p<0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

จากตารางที่ 6 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์นั้นพบว่าปัจจัยส่วนบุคคลของนิสิตไม่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์สาขากุมารเวชศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 7 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขากุมารเวชศาสตร์โดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขากุมารเวชศาสตร์				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ผลการเรียน (GPAX)					1.000 ^b
□ 3.50	0	0	9	100	
□ 3.51	10	6.7	140	93.7	
ผลการเรียนชั้นปริคตินิก					1.000 ^b
□ 3.50	0	0	5	100	
□ 3.51	10	6.5	144	93.5	
รายวิชาในชั้นปริคตินิก					
Musculoskeletal system					0.678 ^b
ดี	1	4.3	22	95.7	
ไม่ดี	9	6.6	127	93.4	
Respiratory system					0.238 ^b
ดี	2	13.3	13	86.7	
ไม่ดี	8	5.6	136	94.4	
Cardiovascular system					0.995 ^b
ดี	1	6.2	15	93.8	
ไม่ดี	9	6.3	134	93.7	
Genitourinary system					0.452 ^b
ดี	0	0.0	8	100	
ไม่ดี	10	6.6	141	93.4	

* p<0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

ตารางที่ 7 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขากุมารเวชศาสตร์โดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact Test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขากุมารเวชศาสตร์				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
รายวิชาในชั้นปรีคลินิก					
Alimentary system					0.149
ดี	3	13.0	20	87.0	
ไม่ดี	7	5.1	129	94.9	
Metabolism and Nutrition					0.458
ดี	1	12.5	7	87.5	
ไม่ดี	9	6.0	142	94.0	
Embryo and Genetic					1.000 ^b
ดี	0	0.0	5	100	
ไม่ดี	10	6.5	144	93.5	
Endocrine system					0.762
ดี	1	8.3	11	91.7	
ไม่ดี	9	6.1	138	93.9	
Neuroscience					0.229 ^b
ดี	0	0.0	19	100	
ไม่ดี	10	7.1	130	92.0	
Psychopathology					1.000 ^b
ดี	1	5.6	17	94.4	
ไม่ดี	9	6.4	132	93.6	

* p < 0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

ตารางที่ 7(ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขากุมารเวชศาสตร์โดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact Test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขากุมารเวชศาสตร์				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ผลการเรียนชั้นคลินิก					0.315 ^b
□ 3.50	2	11.1	16	88.9	
□ 3.51	8	5.7	133	94.3	
ผลการเรียนภาควิชาในชั้นคลินิก					
กุมารเวชศาสตร์					0.001**
ผลการเรียนดี	2	66.7	1	33.3	
ผลการเรียนไม่ดี	8	5.1	148	94.9	
ศัลยศาสตร์					1.000 ^b
ผลการเรียนดี	1	3.7	26	96.3	
ผลการเรียนไม่ดี	9	6.8	123	93.2	
สูติรีเวชศาสตร์					0.602 ^b
ผลการเรียนดี	0	0	17	100	
ผลการเรียนไม่ดี	10	7	132	93.0	
อายุรศาสตร์					1.000 ^b
ผลการเรียนดี	6	6.8	82	93.7	
ผลการเรียนไม่ดี	4	5.6	67	94.4	
จิตเวชศาสตร์					0.178 ^b
ผลการเรียนดี	1	33.3	2	66.7	
ผลการเรียนไม่ดี	9	5.8	147	94.2	
ออร์โทปิดิกส์					1.000 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	5	100	
ผลการเรียนไม่ดี	10	6.5	144	93.5	

* p<0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

ตารางที่ 7 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขากุมารเวชศาสตร์โดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact Test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขากุมารเวชศาสตร์				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ผลการเรียนภาควิชาในชั้นคลินิก					
โสต ศอ นาสิก					1.000 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	2	100	
ผลการเรียนไม่ดี	10	6.4	147	93.6	
วิสัญญีวิทยา					1.000 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	4	100	
ผลการเรียนไม่ดี	10	6.5	145	93.5	
รังสีวิทยา					1.000 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	5	100	
ผลการเรียนไม่ดี	10	6.5	144	93.5	
ทักษะทางด้านคลินิก					
กุมารเวชศาสตร์					0.001 ^{**}
ดี	2	66.7	1	33.3	
ไม่ดี	8	5.1	148	94.9	
ศัลยศาสตร์					1.000 ^b
ดี	1	3.7	26	96.3	
ไม่ดี	9	6.8	123	93.2	
สูตินรีเวชศาสตร์					0.602 ^b
ดี	0	0	17	100	
ไม่ดี	10	7	132	93	
อายุรศาสตร์					1.000 ^b
ดี	6	6.8	82	93.7	
ไม่ดี	4	5.6	67	94.4	

* p<0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

ตารางที่ 7 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในกุมารเวชศาสตร์โดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact Test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขากุมารเวชศาสตร์				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ทักษะทางด้านคลินิก					
จิตเวชศาสตร์					0.178 ^b
ดี	1	33.3	2	66.7	
ไม่ดี	9	5.8	147	94.2	
ออโรโธปิดิกส์					1.000 ^b
ดี	0	0.0	5	100	
ไม่ดี	10	6.5	144	93.5	
โสต ศอ นาสิก					1.000 ^b
ดี	0	0.0	5	100	
ไม่ดี	10	6.5	144	93.5	
วิสัญญีวิทยา					1.000 ^b
ดี	0	0.0	5	100	
ไม่ดี	10	6.5	144	93.5	
รังสีวิทยา					1.000 ^b
ดี	0	0.0	10	100	
ไม่ดี	10	6.7	139	93.3	

* p<0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

จากตารางที่ 7 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยทางด้านการเรียนที่มีผลต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์สาขากุมารเวชศาสตร์นั้นพบว่าปัจจัยด้านการเรียนของนิสิตในเรื่องของผลการเรียนเฉลี่ยทั้งในชั้นปรีคลินิกและชั้นคลินิกรวมถึงผลการเรียนในรายวิชาในชั้นปรีคลินิกไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์สาขากุมารเวชศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนผลการเรียนในชั้นคลินิกพบว่านิสิตที่มีผลการเรียนดีในรายวิชากุมารเวชศาสตร์จะสัมพันธ์กับการเลือกเรียนต่อเป็นแพทย์เฉพาะทางในสาขากุมารเวชศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และในเรื่องของการฝึกทักษะทางคลินิกพบว่านิสิตที่มีผลการฝึกทักษะทางคลินิกดีในด้านกุมารเวชศาสตร์จะสัมพันธ์กับการเลือกเรียนต่อเป็นแพทย์เฉพาะทางในสาขากุมารเวชศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 8 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านสังคมกับความสนใจเลือกเรียนต่อ สาขาเฉพาะทางในสาขากุมารเวชศาสตร์โดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านสังคม (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขากุมารเวชศาสตร์				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ความคิดเห็นของครอบครัว					0.918
เห็นด้วย	5	6.5	72	93.5	
ไม่เห็นด้วย	5	6.1	77	93.9	
ความคิดเห็นของอาจารย์					0.721
เห็นด้วย	3	5.4	53	94.6	
ไม่เห็นด้วย	7	6.8	96	93.2	
ความคิดเห็นของเพื่อน					0.919
เห็นด้วย	7	6.4	102	93.6	
ไม่เห็นด้วย	3	6.0	47	94.0	
ความคิดเห็นของคนรัก					0.298
เห็นด้วย	2	3.6	54	96.4	
ไม่เห็นด้วย	8	7.8	95	92.2	
ความคิดเห็นของคนรอบข้าง					1.000 ^b
มีผลต่อการตัดสินใจเรียนต่อ	10	6.5	144	93.5	
ไม่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนต่อ	0	0.0	5	100	

* p < 0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

จากตารางที่ 8 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านสังคมที่มีผลต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ในสาขากุมารเวชศาสตร์นั้นพบว่าปัจจัยทางด้านสังคมของนิสิตไม่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์สาขากุมารเวชศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 9 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้านองค์ประกอบ
บุคลิกภาพกับการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขากุมารเวชศาสตร์ใช้สถิติ Mann-
Whitney U test

องค์ประกอบ บุคลิกภาพ (n – 159)	การเลือกเรียนต่อสาขากุมารเวชศาสตร์				Mean – Whitney	Z	p-value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ				
	n	Mean rank	n	Mean rank			
A	10	75.15	149	80.33	696.6	-0.350	0.726
B	10	69.50	149	80.70	640.0	-0.762	0.446
C	10	64.20	149	81.06	587.0	-1.138	0.255
E	10	72.45	149	80.51	669.5	-0.543	0.587
F	10	74.20	149	80.30	687.0	-0.417	0.676
G	10	108.60	149	78.08	459.0	-2.054	0.040*
H	10	68.80	149	80.74	633.0	-0.805	0.421
I	10	87.15	149	79.52	673.5	-0.517	0.605
L	10	62.60	149	81.17	571.0	-1.249	0.212
M	10	88.10	149	79.46	664.0	-0.583	0.506
N	10	91.10	149	79.05	604.0	-1.011	0.312
O	10	94.60	149	79.02	599.0	-1.051	0.293
Q1	10	71.50	149	80.57	660.0	-0.612	0.541
Q2	10	92.40	149	79.17	621.0	-0.896	0.370
Q3	10	87.65	149	79.49	668.0	-0.551	0.582
Q4	10	95.40	149	78.97	591.0	-1.107	0.286

* p<0.05 ** p < 0.01

ตารางที่ 9 (ต่อ) แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านบุคลิกภาพกับการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขากุมารเวชศาสตร์ใช้สถิติ Mann-Whitney U test

องค์ประกอบ บุคลิกภาพ (n – 159)	การเลือกเรียนต่อสาขากุมารเวชศาสตร์				Mean – Whitney	Z	p-value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ				
	n	Mean rank	n	Mean rank			
Extraversion	10	71.90	149	80.54	664.0	-0.575	0.565
Anxiety	10	95.25	149	78.98	592.5	-1.082	0.279
Tough poise	10	71.20	149	80.59	657.0	-0.624	0.532
Independence	10	67.10	149	80.87	616.0	-0.915	0.360
Control	10	103.30	149	78.44	512.0	-1.654	0.049*
Adjustment	10	62.90	149	81.15	574.0	-1.214	0.225
Leadership	10	76.80	149	80.80	713.0	-0.227	0.820
Creativity	10	83.25	149	79.78	712.0	-0.231	0.818
FG	10	74.55	149	80.37	690.5	-0.414	0.679
FB	10	59.80	149	81.36	543.0	-1.462	0.144

* $p < 0.05$ ** $p < 0.01$

จากตารางที่ 9 เมื่อทดสอบความแตกต่างของปัจจัยทางด้านองค์ประกอบบุคลิกภาพที่มีผลต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์สาขากุมารเวชศาสตร์นั้นพบว่าองค์ประกอบทางบุคลิกภาพของนิสิตในด้านขององค์ประกอบ G (องค์ประกอบบุคลิกภาพด้านคุณธรรม) จะมีค่าเฉลี่ยสูงกว่านิสิตที่เลือกเรียนสาขาอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนอกจากนี้ยังพบว่าองค์ประกอบบุคลิกภาพที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องในด้านของการควบคุมตนเอง (Control) ยังมีค่าเฉลี่ยสูงกว่านิสิตที่เลือกเรียนสาขาอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความสนใจเลือกเรียนต่อ สาขาเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ในสาขาศัลยกรรมโดยใช้ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยส่วนบุคคล (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาศัลยกรรม				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เพศ					1.000 ^b
ชาย	13	17.1	63	82.9	
หญิง	7	8.4	76	91.6	
อายุ (ปี)					
23	15	15.2	84	84.8	
24	5	8.3	55	91.7	
ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือน(บาท)					0.354
□ 7500	12	15.0	68	85.0	
□ 7501	8	10.1	71	89.9	
อาชีพของบิดา					0.741
แพทย์/ข้าราชการ	13	13.3	85	86.7	
อื่นๆ	7	11.5	54	88.5	
อาชีพของมารดา					0.643
แพทย์/ข้าราชการ	11	11.6	84	88.4	
อื่นๆ	9	14.1	55	85.9	
ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว					0.695 ^b
□ 30,000 บาท	1	6.7	14	93.3	
□ 30,001 บาท	19	13.2	125	86.8	
โรคประจำตัว					0.767 ^b
ไม่มี	17	13.4	110	86.6	
มี	3	9.4	29	90.6	

* p<0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

จากตารางที่ 10 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์นั้นพบว่าปัจจัยส่วนบุคคลของนิสิตไม่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ในสาขาศัลยกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 11 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาศัลยศาสตร์โดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาศัลยศาสตร์				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ผลการเรียน (GPAX)					0.316 ^b
□ 3.50	2	22.2	7	77.8	
□ 3.51	18	12.0	132	88.0	
ผลการเรียนชั้นปริคตินิก					
□ 3.50	2	40.0	3	60.0	
□ 3.51	18	11.7	136	88.3	
รายวิชาในชั้นปริคตินิก					
Musculoskeletal system					1.000 ^b
ดี	3	13.0	20	87.0	
ไม่ดี	17	12.5	119	87.5	
Respiratory system					0.695 ^b
ดี	1	6.7	14	93.3	
ไม่ดี	19	13.2	125	86.8	
Cardiovascular system					0.695 ^b
ดี	1	6.2	15	93.8	
ไม่ดี	19	13.3	124	86.7	
Genitourinary system					0.265 ^b
ดี	2	25.0	6	75.0	
ไม่ดี	18	11.9	133	88.1	

* p < 0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

ตารางที่ 11 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาศัลยศาสตร์โดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาศัลยศาสตร์				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
รายวิชาในชั้นปรีคลินิก					
Alimentary system					0.312 ^b
ดี	1	4.3	22	95.7	
ไม่ดี	19	14.0	117	86.0	
Metabolism and Nutrition					0.597 ^b
ดี	0	0.0	8	100	
ไม่ดี	20	13.2	131	86.6	
Embryo and Genetic					1.000 ^b
ดี	0	0.0	5	100	
ไม่ดี	20	13.0	134	87.0	
Endocrine system					0.649 ^b
ดี	2	16.7	10	83.3	
ไม่ดี	18	12.2	129	87.8	
Neuroscience					1.000 ^b
ดี	2	10.5	17	89.5	
ไม่ดี	18	12.9	122	87.1	
Psychopathology					1.000 ^b
ดี	0	0.0	3	100	
ไม่ดี	20	12.8	136	87.2	

* p<0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

ตารางที่ 11(ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาศัลยศาสตร์โดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาศัลยศาสตร์				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ผลการเรียนชั้นคลินิก					0.055 ^b
□ 3.50	15	10.6	126	89.4	
□ 3.51	5	27.8	13	72.2	
ผลการเรียนภาควิชาในชั้นคลินิก					
กุมารเวชศาสตร์					1.000 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	3	100	
ผลการเรียนไม่ดี	20	12.8	136	87.2	
ศัลยศาสตร์					0.000 ^{**}
ผลการเรียนดี	16	59.3	11	40.7	
ผลการเรียนไม่ดี	4	3.0	128	97.0	
สูตินรีเวชศาสตร์					0.132 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	17	100	
ผลการเรียนไม่ดี	20	14.1	122	85.9	
อายุรศาสตร์					0.000 ^{**}
ผลการเรียนดี	3	3.4	85	96.6	
ผลการเรียนไม่ดี	17	23.9	54	76.1	
จิตเวชศาสตร์					1.000 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	3	100	
ผลการเรียนไม่ดี	20	12.8	136	87.2	
ออร์โทปิดิกส์					0.494 ^b
ผลการเรียนดี	1	20.0	4	80.0	
ผลการเรียนไม่ดี	19	12.3	135	87.7	

* p < 0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

ตารางที่ 11 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาศัลยศาสตร์โดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาศัลยศาสตร์				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ผลการเรียนภาควิชาในชั้นคลินิก					
โสต ศอ นาสิก					
ผลการเรียนดี	0	0.0	2	100	1.000 ^b
ผลการเรียนไม่ดี	20	12.7	137	87.3	
วิสัญญีวิทยา					
ผลการเรียนดี	0	0.0	4	100	1.000 ^b
ผลการเรียนไม่ดี	20	12.9	135	87.1	
รังสีวิทยา					
ผลการเรียนดี	0	0.0	5	100	1.000 ^b
ผลการเรียนไม่ดี	20	13.0	134	87.0	
ทักษะทางด้านคลินิก					
กุมารเวชศาสตร์					
ดี	0	0.0	10	100	1.000 ^b
ไม่ดี	20	13.4	129	86.6	
ศัลยศาสตร์					
ดี	16	59.3	11	40.7	0.000 ^{**}
ไม่ดี	4	3.0	128	97.0	
สูตินรีเวชศาสตร์					
ดี	0	0.0	10	100	0.365 ^b
ไม่ดี	20	13.4	129	86.6	
อายุรศาสตร์					
ดี	0	0.0	51	100	0.001 ^{**}
ไม่ดี	20	18.5	88	81.5	

* p<0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

ตารางที่ 11 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในศัลยศาสตร์โดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาศัลยศาสตร์				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ทักษะทางด้านคลินิก					
จิตเวชศาสตร์					0.099 ^b
ดี	4	26.7	11	73.3	
ไม่ดี	16	11.1	128	88.9	
ออร์โธปิดิกส์					0.597 ^b
ดี	0	0.0	8	100	
ไม่ดี	20	13.2	131	86.8	
โสต ศอ นาสิก					1.000 ^b
ดี	0	0.0	3	100	
ไม่ดี	20	12.8	136	93.5	
วิสัญญีวิทยา					0.597 ^b
ดี	0	0.0	7	100	
ไม่ดี	20	12.8	132	86.8	
รังสีวิทยา					0.597 ^b
ดี	0	0.0	8	100	
ไม่ดี	20	13.2	131	86.8	

* p < 0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

จากตารางที่ 11 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยทางด้านการเรียนที่มีผลต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์สาขาศัลยศาสตร์นั้นพบว่าปัจจัยด้านการเรียนของนิสิตในเรื่องของผลการเรียนเฉลี่ยทั้งในชั้นปรีคลินิกและชั้นคลินิกรวมถึงผลการเรียนในรายวิชาในชั้นปรีคลินิกไม่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์สาขากุมารเวชศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนผลการเรียนในชั้นคลินิกพบว่านิสิตที่มีผลการเรียนดีในรายวิชาศัลยศาสตร์และอายุรศาสตร์จะสัมพันธ์กับการเลือกเรียนต่อเป็นแพทย์เฉพาะทางในสาขาศัลยศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และในเรื่องของการฝึกทักษะทางคลินิกพบว่านิสิตที่มีผลการฝึกทักษะทางคลินิกดีในด้านศัลยศาสตร์และอายุรศาสตร์จะสัมพันธ์กับการเลือกเรียนต่อเป็นแพทย์เฉพาะทางในสาขาศัลยศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 12 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านสังคมกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาศัลยศาสตร์โดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านสังคม (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาศัลยศาสตร์				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ความคิดเห็นของครอบครัว					0.743
เห็นด้วย	9	11.7	68	88.3	
ไม่เห็นด้วย	11	13.4	71	86.6	
ความคิดเห็นของอาจารย์					0.632
เห็นด้วย	8	14.3	48	85.7	
ไม่เห็นด้วย	12	11.7	91	88.3	
ความคิดเห็นของเพื่อน					0.882
เห็นด้วย	14	12.8	95	87.2	
ไม่เห็นด้วย	6	12.0	44	88.0	
ความคิดเห็นของคนรัก					0.127
เห็นด้วย	4	7.1	52	92.9	
ไม่เห็นด้วย	16	15.5	88	84.5	
ความคิดเห็นของคนรอบข้าง					0.076
มีผลต่อการตัดสินใจเรียนต่อ	8	7.2	64	92.8	
ไม่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนต่อ	15	16.7	75	83.3	

* p < 0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

จากตารางที่ 12 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านสังคมที่มีผลต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ในสาขาศัลยศาสตร์นั้นพบว่าปัจจัยทางด้านสังคมของนิสิตไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ในการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์สาขาศัลยศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 13 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านบุคลิกภาพ
กับการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาศัลยศาสตร์ใช้สถิติ Mann-Whitney U test

องค์ประกอบ บุคลิกภาพ (n – 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาศัลยศาสตร์				Mean – Whitney	Z	p-value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ				
	n	Mean rank	n	Mean rank			
A	20	82.30	139	79.67	0.001344	- 0.243	0.808
B	20	75.82	139	80.60	1.001306	-0.444	0.657
C	20	89.38	139	75.65	0.001202	-0.988	0.323
E	20	78.22	139	80.26	0.001354	-0.187	0.852
F	20	81.68	139	79.76	0.001356	-0.176	0.860
G	20	90.95	139	78.42	0.001171	-1.151	0.250
H	20	84.28	139	79.38	0.001304	-0.450	0.653
I	20	93.98	139	77.99	0.001110	-1.479	0.139
L	20	74.62	139	80.77	0.001282	-0.565	0.572
M	20	85.25	139	79.24	0.001285	-0.553	0.580
N	20	71.70	139	81.18	0.001224	-0.871	0.383
O	20	65.05	139	82.15	0.001091	-1.576	0.115
Q1	20	72.78	139	81.04	0.001246	-0.762	0.446
Q2	20	74.00	139	80.86	0.001270	-0.635	0.526
Q3	20	96.10	139	77.68	0.001068	-1.698	0.090
Q4	20	68.62	139	81.64	0.001162	-1.198	0.231

* p<0.05 ** p < 0.01

ตารางที่ 13 (ต่อ) แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านบุคลิกภาพกับการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาศัลยศาสตร์ใช้สถิติ Mann-Whitney U test

องค์ประกอบ บุคลิกภาพ (n – 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาศัลยศาสตร์				Mean – Whitney	Z	p-value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ				
	n	Mean rank	n	Mean rank			
Extraversion	20	83.32	139	79.52	1323.5	-0.345	0.730
Anxiety	20	64.42	139	82.24	0.001078	-1.618	0.106
Tough poise	20	69.60	139	81.50	1182	-1.081	0.280
Independence	20	78.65	139	80.19	1363	-0.140	0.888
Control	20	97.00	139	77.55	0.001050	-1.767	0.077
Adjustment	20	89.12	139	78.69	1207.5	-0.498	0.343
Leadership	20	92.10	139	78.26	1148	-1.258	0.209
Creativity	20	88.55	139	79.06	0.001529	-0.681	0.496
FG	20	93.30	139	78.09	0.001124	-1.479	0.139
FB	20	64.02	139	82.30	0.001070	-1.692	0.091

* p<0.05 ** p < 0.01

จากตารางที่ 13 จะพบว่าผลการทดสอบความแตกต่างของกลุ่มองค์ประกอบด้านบุคลิกภาพกับการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ในสาขาศัลยศาสตร์ไม่มีความแตกต่างกันในองค์ประกอบบุคลิกภาพระหว่างนิสิตที่เลือกเรียนสาขาศัลยศาสตร์กับนิสิตที่ไม่ได้เลือกเรียนสาขาศัลยศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 14 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความสนใจเลือกเรียนต่อ สาขาเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ในสาขาสูตินรีเวชศาสตร์โดยใช้ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยส่วนบุคคล (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาสูตินรีเวชศาสตร์				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เพศ					0.333 ^b
ชาย	3	3.9	73	96.1	
หญิง	7	8.4	76	91.6	
อายุ (ปี)					1.000 ^b
23	6	6.1	93	93.9	
24	4	6.7	56	93.3	
ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือน(บาท)					0.534 ^b
≤ 7500	4	5.0	76	95.0	
≥ 7501	6	7.6	73	92.4	
อาชีพของบิดา					0.742 ^b
แพทย์/ข้าราชการ	7	7.1	91	92.9	
อื่นๆ	3	4.9	58	95.1	
อาชีพของมารดา					0.318 ^b
แพทย์/ข้าราชการ	8	8.4	87	91.6	
อื่นๆ	2	3.1	62	96.9	
ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว					1.000 ^b
□ 30,000 บาท	1	6.7	14	93.3	
□ 30,001 บาท	9	6.2	135	93.8	
โรคประจำตัว					1.000 ^b
ไม่มี	8	6.3	119	93.7	
มี	2	6.2	30	93.8	

* p<0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

จากตารางที่ 14 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์นั้นพบว่าปัจจัยส่วนบุคคลของนิสิตไม่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ในสาขาสูตินรีเวชศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 15 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาสูตินรีเวชศาสตร์โดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาสูตินรีเวชศาสตร์				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ผลการเรียน (GPAX)					1.000 ^b
□ 3.50	0	0.0	9	100	
□ 3.51	10	6.7	140	93.3	
ผลการเรียนชั้นปริคณินิก					1.000 ^b
□ 3.50	0	0.0	5	100	
□ 3.51	10	6.5	144	93.5	
รายวิชาในชั้นปริคณินิก					
Musculoskeletal system					0.160 ^b
ดี	3	13.0	20	87.0	
ไม่ดี	7	5.1	129	94.9	
Respiratory system					0.240 ^b
ดี	2	13.3	13	86.7	
ไม่ดี	8	5.6	136	94.4	
Cardiovascular system					0.600 ^b
ดี	0	0.0	16	100	
ไม่ดี	10	7.0	133	93.0	
Genitourinary system					1.000 ^b
ดี	0	0.0	8	100	
ไม่ดี	10	6.6	141	93.4	

* p < 0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

ตารางที่ 15 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาสูตินรีเวชศาสตร์โดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาสูตินรีเวชศาสตร์				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
รายวิชาในชั้นปรีคลินิก					
Alimentary system					1.000 ^b
ดี	1	4.3	22	95.7	
ไม่ดี	9	6.6	127	93.4	
Metabolism and Nutrition					1.000 ^b
ดี	0	0.0	8	100	
ไม่ดี	10	6.6	141	93.4	
Embryo and Genetic					0.032 ^{*b}
ดี	2	40.0	3	60	
ไม่ดี	8	5.2	146	94.8	
Endocrine system					0.555 ^b
ดี	1	8.3	11	91.7	
ไม่ดี	9	6.1	138	93.9	
Neuroscience					1.000 ^b
ดี	1	5.3	18	94.7	
ไม่ดี	9	6.4	131	93.6	
Psychopathology					0.605 ^b
ดี	0	0.0	18	100	
ไม่ดี	10	7.1	131	92.9	

* p < 0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

ตารางที่ 15 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาสูตินรีเวชศาสตร์โดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาสูตินรีเวชศาสตร์				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ผลการเรียนชั้นคลินิก					0.605 ^b
□ 3.50	10	6.3	131	92.9	
□ 3.51	0	0.0	18	100	
ผลการเรียนภาควิชาในชั้นคลินิก					
กุมารเวชศาสตร์					0.178 ^b
ผลการเรียนดี	1	33.3	2	66.7	
ผลการเรียนไม่ดี	9	5.8	147	94.2	
ศัลยศาสตร์					0.214 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	27	100	
ผลการเรียนไม่ดี	10	7.6	122	92.4	
สูตินรีเวชศาสตร์					0.000 ^{b**}
ผลการเรียนดี	9	52.9	8	47.1	
ผลการเรียนไม่ดี	1	0.7	141	99.3	
อายุรศาสตร์					0.000 ^{b**}
ผลการเรียนดี	0	0.0	88	100	
ผลการเรียนไม่ดี	10	14.1	61	85.9	
จิตเวชศาสตร์					1.000 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	3	100	
ผลการเรียนไม่ดี	10	6.4	146	93.6	
ออร์โธปิดิกส์					1.000 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	3	100	
ผลการเรียนไม่ดี	10	6.4	146	93.6	

* p < 0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

ตารางที่ 15 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาสูตินรีเวชศาสตร์โดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาสูตินรีเวชศาสตร์				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ผลการเรียนภาควิชาในชั้นคลินิก					
สัตว ศบ นาสิก					
ผลการเรียนดี	0	0.0	2	100	1.000 ^b
ผลการเรียนไม่ดี	10	6.4	147	93.6	
วิสัญญีวิทยา					
ผลการเรียนดี	0	0.0	4	100	1.000 ^b
ผลการเรียนไม่ดี	10	6.5	145	93.5	
รังสีวิทยา					
ผลการเรียนดี	0	0.0	5	100	1.000 ^b
ผลการเรียนไม่ดี	10	6.5	144	93.5	
ทักษะทางด้านคลินิก					
กุมารเวชศาสตร์					
ดี	1	33.3	6	66.7	0.178 ^b
ไม่ดี	9	5.8	147	94.2	
ศัลยศาสตร์					
ดี	0	0.0	27	100	0.214 ^b
ไม่ดี	10	7.6	122	92.4	
สูตินรีเวชศาสตร์					
ดี	9	52.9	8	41.1	0.000 ^{**b}
ไม่ดี	1	0.7	141	99.3	
อายุรศาสตร์					
ดี	0	0.0	88	100	0.000 ^{*b}
ไม่ดี	10	14.1	61	85.9	

* p<0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

ตารางที่ 15 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสูตินรีเวชศาสตร์โดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาสูตินรีเวชศาสตร์				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ทักษะทางด้านคลินิก					
จิตเวชศาสตร์					
ดี	0	0.0	5	100	1.000 ^b
ไม่ดี	10	6.5	144	93.5	
ออโรโธปิดิกส์					
ดี	0	0.0	9	100	1.000 ^b
ไม่ดี	10	6.7	130	93.3	
โสต ศอ นาสิก					
ดี	0	0.0	5	100	1.000 ^b
ไม่ดี	10	6.5	144	93.5	
วิสัญญีวิทยา					
ดี	0	0.0	5	100	1.000 ^b
ไม่ดี	10	6.5	144	93.5	
รังสีวิทยา					
ดี	0	0.0	10	100	1.000 ^b
ไม่ดี	10	6.7	139	93.3	

* p < 0.05

** p < 0.01

b = fisher's exact test

จากตารางที่ 15 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยทางด้านการเรียนที่มีผลต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์สาขาสูตินรีเวชศาสตร์นั้นพบว่าปัจจัยด้านการเรียนของนิสิตในเรื่องของผลการเรียนเฉลี่ยทั้งในชั้นปรีคลินิกและชั้นคลินิกไม่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์สาขาสูตินรีเวชศาสตร์ส่วนรายวิชาในชั้นปรีคลินิกพบว่านิสิตที่มีผลการเรียนดีในรายวิชา Embryo and Genetic มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเรียนต่อสาขาสูตินรีเวชศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนผลการเรียนในชั้นคลินิกพบว่านิสิตที่มีผลการเรียนดีในรายวิชาสูตินรีเวชศาสตร์และอายุรศาสตร์จะสัมพันธ์กับการเลือกเรียนต่อเป็นแพทย์เฉพาะทางในสาขาสูตินรีเวชศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และในเรื่องของการฝึกทักษะทางคลินิกพบว่านิสิตที่มีผลการฝึกทักษะทางคลินิกดีในด้านสูตินรีเวชศาสตร์และอายุรศาสตร์จะสัมพันธ์กับการเลือกเรียนต่อเป็นแพทย์เฉพาะทางในสาขาสูตินรีเวชศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01



คุรุณย์วิทยุทรพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 16 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านสังคมกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาสูตินรีเวชศาสตร์โดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านสังคม (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาสูตินรีเวชศาสตร์				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ความคิดเห็นของครอบครัว					0.525 ^b
เห็นด้วย	6	7.8	71	92.2	
ไม่เห็นด้วย	4	4.9	78	95.1	
ความคิดเห็นของอาจารย์					0.324 ^b
เห็นด้วย	5	8.9	51	91.1	
ไม่เห็นด้วย	5	4.9	98	95.1	
ความคิดเห็นของเพื่อน					0.173 ^b
เห็นด้วย	9	8.3	100	91.7	
ไม่เห็นด้วย	1	2.0	49	98.0	
ความคิดเห็นของคนรัก					0.173 ^b
เห็นด้วย	3	5.4	53	94.6	
ไม่เห็นด้วย	7	6.8	96	93.2	
ความคิดเห็นของคนรอบข้าง					0.748 ^b
มีผลต่อการตัดสินใจเรียนต่อ	5	7.2	64	92.8	
ไม่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนต่อ	5	5.6	85	94.4	

* p < 0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

จากตารางที่ 16 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านสังคมที่มีผลต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ในสาขาสูตินรีเวชศาสตร์นั้นพบว่าปัจจัยทางด้านสังคมของนิสิตไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ในการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์สาขาสูตินรีศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 17 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านบุคลิกภาพ
กับการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาสูตินรีเวชศาสตร์ใช้สถิติ Mann-Whitney U
test

องค์ประกอบ บุคลิกภาพ (n – 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาสูตินรีเวชศาสตร์				Mean – Whitney	Z	p-value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ				
	n	Mean rank	n	Mean rank			
A	10	79.75	149	80.02	742.5	-0.018	0.986
B	10	87.55	149	79.49	669.5	-0.548	0.584
C	10	92.35	149	79.17	621.5	-0.889	0.374
E	10	83.80	149	79.74	707.0	-0.274	0.784
F	10	81.50	149	79.90	730.0	-0.108	0.914
G	10	65.60	149	80.97	601.0	-1.034	0.301
H	10	93.00	149	79.13	615.0	-0.395	0.350
I	10	80.60	149	79.65	739.0	-0.043	0.965
L	10	88.60	149	79.42	659.0	-0.618	0.537
M	10	93.50	149	79.09	610.0	-0.971	0.332
N	10	76.75	149	80.22	712.5	-0.233	0.816
O	10	69.75	149	80.69	642.5	-0.738	0.461
Q1	10	90.25	149	79.31	642.5	-0.738	0.461
Q2	10	73.00	149	80.47	675.0	-0.506	0.613
Q3	10	95.75	149	78.94	587.5	-1.134	0.257
Q4	10	52.15	149	81.87	466.5	-2.002	0.045*

* p<0.05 ** p < 0.01

ตารางที่ 17 (ต่อ) แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านบุคลิกภาพกับการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาสูตินรีเวชศาสตร์ใช้สถิติ Mann-Whitney U test

องค์ประกอบ บุคลิกภาพ (n – 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาสูตินรีเวชศาสตร์				Mean – Whitney	Z	p-value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ				
	n	Mean rank	n	Mean rank			
Extraversion	10	89.45	149	79.37	650.5	-0.671	0.502
Anxiety	10	60.65	149	81.30	551.5	-1.373	0.170
Tough poise	10	77.70	149	81.15	722.0	-0.163	0.870
Independence	10	97.25	149	78.84	572.5	-1.224	0.221
Control	10	78.70	149	80.09	732.0	-0.092	0.926
Adjustment	10	94.80	149	79.01	597.0	-1.050	0.294
Leadership	10	92.95	149	79.13	615.5	-0.919	0.358
Creativity	10	89.50	149	79.36	650.0	0.674	0.500
FG	10	64.65	149	81.03	591.5	-1.166	0.244
FB	10	103.80	149	78.40	507.0	-1.722	0.085

* p<0.05 ** p < 0.01

จากตารางที่ 17 เมื่อทดสอบความแตกต่างของปัจจัยทางด้านขององค์ประกอบบุคลิกภาพที่มีผลต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์สาขาสูตินรีเวชศาสตร์นั้นพบว่าองค์ประกอบทางบุคลิกภาพของนิสิตในด้านขององค์ประกอบ Q4 (องค์ประกอบบุคลิกภาพด้านความขัดแย้งและความคับข้องใจ) จะมีค่าเฉลี่ยต่ำและมีความแตกต่างกับนิสิตที่เลือกเรียนสาขาอื่นๆอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 18 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความสนใจเลือกเรียนต่อ สาขาเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ในสาขาอายุรศาสตร์โดยใช้ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยส่วนบุคคล (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาอายุรศาสตร์				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เพศ					0.116
ชาย	29	38.2	47	61.8	
หญิง	22	26.5	61	73.5	
อายุ (ปี)					0.137
23	36	36.4	63	63.6	
24	15	25.0	45	75.0	
ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือน(บาท)					0.366
☐ 7500	23	28.8	57	71.2	
☐ 7501	28	35.4	51	64.6	
อาชีพของบิดา					0.616
แพทย์/ข้าราชการ	30	30.6	65	61.4	
อื่นๆ	21	34.4	40	65.6	
อาชีพของมารดา					0.870
แพทย์/ข้าราชการ	30	31.6	65	68.4	
อื่นๆ	21	32.8	43	67.2	
ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว					0.082 ^b
☐ 30,000 บาท	8	53.3	7	46.7	
☐ 30,001 บาท	43	29.9	101	70.1	
โรคประจำตัว					0.337
ไม่มี	43	33.9	84	66.1	
มี	8	25.0	24	75.0	

* p<0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

จากตารางที่ 18 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์นั้นพบว่าปัจจัยส่วนบุคคลของนิสิตไม่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในสาขาอายุรศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 19 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาอายุรศาสตร์โดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาอายุรศาสตร์				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ผลการเรียน (GPAX)					0.720 ^b
□ 3.50	2	22.2	7	77.8	
□ 3.51	49	32.7	101	67.3	
ผลการเรียนชั้นปริคตินิก					1.000 ^b
□ 3.50	1	20.0	4	80	
□ 3.51	50	32.5	104	67.5	
รายวิชาในชั้นปริคตินิก					
Musculoskeletal system					0.034*
ดี	3	13.3	20	87.0	
ไม่ดี	48	35.3	88	64.7	
Respiratory system					0.147 ^b
ดี	2	13.3	13	86.7	
ไม่ดี	49	34.0	95	66.0	
Cardiovascular system					0.291
ดี	7	43.8	9	56.2	
ไม่ดี	44	30.8	99	69.2	
Genitourinary system					0.712 ^b
ดี	3	37.5	5	62.5	
ไม่ดี	48	31.8	103	68.2	

* p<0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

ตารางที่ 19 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาอายุรศาสตร์โดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาอายุรศาสตร์				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
รายวิชาในชั้นปรีคลินิก					
Alimentary system					0.855
ดี	7	30.4	16	69.6	
ไม่ดี	44	32.4	92	67.6	
Metabolism and Nutrition					0.270 ^b
ดี	4	50.0	4	50.0	
ไม่ดี	47	31.1	104	68.0	
Embryo and Genetic					1.000 ^b
ดี	1	20.0	4	80.0	
ไม่ดี	50	32.5	104	67.5	
Endocrine system					0.340 ^b
ดี	2	16.7	10	83.3	
ไม่ดี	49	33.3	98	66.7	
Neuroscience					0.002 [*]
ดี	12	63.2	7	36.8	
ไม่ดี	39	27.9	101	72.1	
Psychopathology					0.342
ดี	4	22.2	14	77.8	
ไม่ดี	47	33.3	94	66.7	

* p < 0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

ตารางที่ 19 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาอายุรศาสตร์โดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาอายุรศาสตร์				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ผลการเรียนชั้นคลินิก					0.137
□ 3.50	3	16.7	15	83.3	
□ 3.51	48	34.4	93	66.0	
ผลการเรียนภาควิชาในชั้นคลินิก					
กุมารเวชศาสตร์					0.552 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	3	100	
ผลการเรียนไม่ดี	51	32.7	105	67.3	
ศัลยศาสตร์					0.000**
ผลการเรียนดี	2	7.4	25	92.6	
ผลการเรียนไม่ดี	49	37.1	83	62.9	
สูตินรีเวชศาสตร์					0.014*
ผลการเรียนดี	1	5.9	16	94.1	
ผลการเรียนไม่ดี	50	35.2	92	64.8	
อายุรศาสตร์					0.000**
ผลการเรียนดี	47	53.4	41	46.6	
ผลการเรียนไม่ดี	4	5.6	67	94.4	
จิตเวชศาสตร์					0.552 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	3	100	
ผลการเรียนไม่ดี	51	32.7	105	67.3	
ออร์โทปิดิกส์					0.177 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	5	100	
ผลการเรียนไม่ดี	51	33.1	103	66.9	

* p < 0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

ตารางที่ 19 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาอายุรศาสตร์โดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาอายุรศาสตร์				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ผลการเรียนภาควิชาในชั้นคลินิก					
โสต ศอ นาสิก					
ผลการเรียนดี	0	0.0	2	100	1.000 ^b
ผลการเรียนไม่ดี	51	32.5	106	67.5	
วิสัญญีวิทยา					
ผลการเรียนดี	0	0.0	4	100	0.307 ^b
ผลการเรียนไม่ดี	51	32.9	104	67.1	
รังสีวิทยา					
ผลการเรียนดี	1	20.0	4	80.0	1.000 ^b
ผลการเรียนไม่ดี	50	32.5	104	67.5	
ทักษะทางด้านคลินิก					
กุมารเวชศาสตร์					
ดี	0	0.0	3	100	0.552 ^b
ไม่ดี	51	32.7	105	67.3	
ศัลยศาสตร์					
ดี	2	7.4	25	92.6	0.000 ^{**}
ไม่ดี	49	37.1	83	62.9	
สูตินรีเวชศาสตร์					
ดี	1	5.9	16	94.1	0.014 [*]
ไม่ดี	50	35.2	92	64.8	
อายุรศาสตร์					
ดี	47	53.4	41	46.6	0.000 ^{**}
ไม่ดี	4	5.6	67	94.4	

* p<0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

ตารางที่ 19 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาอายุรศาสตร์โดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาอายุรศาสตร์				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ทักษะทางด้านคลินิก					
จิตเวชศาสตร์					
ดี	0	0.0	3	100	0.552 ^b
ไม่ดี	51	32.7	105	67.3	
ออร์โธปิดิกส์					
ดี	0	0.0	5	100	0.177 ^b
ไม่ดี	51	33.1	103	66.9	
โสต ศอ นาสิก					
ดี	0	0.0	2	100	1.000 ^b
ไม่ดี	51	32.5	106	67.5	
วิสัญญีวิทยา					
ดี	0	0.0	5	100	0.307 ^b
ไม่ดี	51	32.9	104	67.1	
รังสีวิทยา					
ดี	1	20.0	4	80.0	1.000 ^b
ไม่ดี	50	32.5	104	67.5	

* p < 0.05

** p < 0.01

b = fisher's exact test

จากตารางที่ 19 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยทางด้านการเรียนที่มีผลต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์สาขาอายุรศาสตร์นั้นพบว่าปัจจัยด้านการเรียนของนิสิตในเรื่องของผลการเรียนเฉลี่ยทั้งในชั้นปรีคลินิกและชั้นคลินิกไม่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์สาขาอายุรศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนผลการเรียนในชั้นปรีคลินิกพบว่านิสิตที่มีผลการเรียนดีในรายวิชา Musculoskeletal system และ neuroscience จะมีความสัมพันธ์กับการเลือกเรียนต่อเป็นแพทย์เฉพาะทางในสาขาอายุรศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนผลการเรียนในชั้นคลินิกและการฝึกทักษะทางคลินิกในรายวิชา ศัลยศาสตร์ สูติศาสตร์ และอายุรศาสตร์ที่นิสิตมีผลการเรียนดี จะมีความสัมพันธ์กับการเลือกเรียนต่อเป็นแพทย์เฉพาะทางในสาขาอายุรศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01



ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 20 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านสังคมกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาอายุรศาสตร์โดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านสังคม (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาอายุรศาสตร์				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ความคิดเห็นของครอบครัว					0.812
เห็นด้วย	24	31.2	53	68.8	
ไม่เห็นด้วย	27	32.9	57	61.1	
ความคิดเห็นของอาจารย์					0.151
เห็นด้วย	22	39.3	34	60.7	
ไม่เห็นด้วย	29	28.2	74	71.8	
ความคิดเห็นของเพื่อน					0.140
เห็นด้วย	39	35.8	70	64.2	
ไม่เห็นด้วย	12	24.0	38	76.0	
ความคิดเห็นของคนรัก					0.469
เห็นด้วย	20	35.7	36	64.3	
ไม่เห็นด้วย	31	30.1	72	69.9	
ความคิดเห็นของคนรอบข้าง					0.014*
มีผลต่อการตัดสินใจเรียนต่อ	15	21.7	54	78.3	
ไม่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนต่อ	36	40.0	54	60.0	

* $p < 0.05$ ** $p < 0.01$ b = fisher's exact test

จากตารางที่ 20 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านสังคมที่มีผลต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ในสาขาอายุรศาสตร์นั้นพบว่าความคิดเห็นทางสังคมของบุคคลรอบข้างโดยรวมมีผลต่อการตัดสินใจเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์สาขาอายุรศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 21 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านบุคลิกภาพ
กับการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาอายุรศาสตร์โดยใช้สถิติ Mann-Whitney U
test

องค์ประกอบ บุคลิกภาพ (n – 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาอายุรศาสตร์				Mean – Whitney	Z	p-value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ				
	n	Mean rank	n	Mean rank			
A	51	89.41	108	75.56	0.002274	-1.803	0.071
B	51	76.14	108	81.82	0.002557	-0.743	0.457
C	51	86.32	108	77.01	0.002432	-1.208	0.227
E	51	71.59	108	83.97	0.002325	-1.106	0.108
F	51	78.02	108	80.94	0.002653	-0.378	0.705
G	51	74.93	108	82.39	0.002496	-0.965	0.334
H	51	74.77	108	82.47	0.002488	-0.997	0.319
I	51	77.01	108	81.41	0.002602	-0.573	0.566
L	51	76.99	108	81.42	0.002600	-0.573	0.566
M	51	81.89	108	79.11	0.002658	-0.361	0.718
N	51	95.98	108	72.45	0.001939	-3.040	0.002*
O	51	83.02	108	78.57	0.002600	-0.577	0.564
Q1	51	78.98	108	80.48	0.002702	-0.195	0.846
Q2	51	89.53	108	75.50	0.002268	-1.826	0.068
Q3	51	82.25	108	78.94	0.002640	-0.429	0.668
Q4	51	74.87	108	82.42	0.002492	-0.978	0.328

* p<0.05 ** p < 0.01

ตารางที่ 21 (ต่อ) แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านบุคลิกภาพกับการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาอายุรศาสตร์โดยใช้สถิติ Mann-Whitney U test

องค์ประกอบ บุคลิกภาพ (n – 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาอายุรศาสตร์				Mean – Whitney	Z	p-value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ				
	n	Mean rank	n	Mean rank			
Extraversion	51	77.49	108	81.19	2626.0	-0.472	0.637
Anxiety	51	73.65	108	83.00	0.002430	-1.196	0.232
Tough poise	51	74.72	108	82.50	2484.50	-0.995	0.320
Independence	51	76.01	108	81.88	2550.5	-0.751	0.453
Control	51	77.10	108	81.37	0.002606	-0.546	0.585
Adjustment	51	81.58	108	79.25	2373.5	-0.297	0.766
Leadership	51	78.99	108	80.47	2702.5	-0.190	0.849
Creativity	51	68.42	108	85.47	0.002164	- 2.180	0.029*
FG	51	82.88	108	78.64	0.002607	-0.581	0.561
FB	51	87.94	108	76.25	0.002348	-1.524	0.127

* p<0.05 ** p < 0.01

จากตารางที่ 21 เมื่อทดสอบความแตกต่างกันของปัจจัยทางด้านองค์ประกอบบุคลิกภาพที่มีผลต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทยสาขาอายุรศาสตร์นั้นพบว่าองค์ประกอบทางบุคลิกภาพของนิสิตในด้านองค์ประกอบ N (องค์ประกอบบุคลิกภาพด้านทักษะทางสังคม) ของนิสิตที่เลือกเรียนสาขานี้จะมีค่าเฉลี่ยสูงกว่านิสิตที่เลือกเรียนเฉพาะทางในสาขาอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ องค์ประกอบบุคลิกภาพที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องในด้านของความคิดสร้างสรรค์ (Creativity) จะมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่านิสิตที่เลือกเรียนสาขาอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 22 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความสนใจเลือกเรียนต่อ สาขาเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ในสาขาจิตเวชศาสตร์โดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยส่วนบุคคล (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาจิตเวชศาสตร์				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เพศ					0.671 ^b
ชาย	3	3.9	73	96.1	
หญิง	2	3.4	81	97.6	
อายุ (ปี)					0.366 ^b
23	2	2.0	97	98.0	
24	3	5.0	57	95.0	
ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือน(บาท)					0.681 ^b
□ 7500	2	2.5	78	97.5	
□ 7501	3	3.8	76	96.2	
อาชีพของบิดา					1.000 ^b
แพทย์/ข้าราชการ	3	3.1	95	96.9	
อื่นๆ	2	3.3	59	96.7	
อาชีพของมารดา					0.649 ^b
แพทย์/ข้าราชการ	4	4.2	91	95.8	
อื่นๆ	1	1.9	63	98.4	
ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว					0.395 ^b
□ 30,000 บาท	1	6.7	14	93.3	
□ 30,001 บาท	4	2.8	140	97.2	
โรคประจำตัว					1.000 ^b
ไม่มี	4	3.1	123	96.9	
มี	1	3.1	31	96.9	

* p<0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

จากตารางที่ 22 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์นั้นพบว่าปัจจัยส่วนบุคคลของนิสิตไม่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ในสาขาจิตเวชศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 23 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาจิตเวชศาสตร์โดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาจิตเวชศาสตร์				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ผลการเรียน (GPAX)					1.000 ^b
□ 3.50	0	0.0	9	100	
□ 3.51	5	3.3	145	96.7	
ผลการเรียนชั้นปริคณินิก					1.000 ^b
□ 3.50	0	0.0	5	100	
□ 3.51	5	3.2	149	96.8	
รายวิชาในชั้นปริคณินิก					
Musculoskeletal system					1.000 ^b
ดี	0	0.0	23	100	
ไม่ดี	5	3.7	131	96.3	
Respiratory system					0.071 ^b
ดี	2	13.3	13	86.7	
ไม่ดี	3	2.1	141	97.9	
Cardiovascular system					0.416 ^b
ดี	1	6.2	15	93.8	
ไม่ดี	4	2.8	139	97.2	
Genitourinary system					1.000 ^b
ดี	0	0.0	8	100	
ไม่ดี	5	3.3	146	96.7	

* p<0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

ตารางที่ 23 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาจิตเวชศาสตร์โดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาจิตเวชศาสตร์				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
รายวิชาในชั้นปรีคลินิก					1.000 ^b
Alimentary system					
ดี	0	0.0	23	100	
ไม่ดี	5	3.7	131	96.3	
Metabolism and Nutrition					1.000 ^b
ดี	0	0.0	8	100	
ไม่ดี	5	3.3	146	96.7	
Embryo and Genetic					1.000 ^b
ดี	0	0.0	5	100	
ไม่ดี	5	3.2	149	96.8	
Endocrine system					0.328 ^b
ดี	1	8.3	11	91.7	
ไม่ดี	4	2.7	143	97.3	
Neuroscience					1.000 ^b
ดี	0	0.0	19	100	
ไม่ดี	5	3.6	135	96.4	
Psychopathology					0.605 ^b
ดี	1	5.6	17	94.4	
ไม่ดี	4	2.8	137	97.2	

* p<0.05

** p < 0.01

b = fisher's exact test

ตารางที่ 23(ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาจิตเวชศาสตร์โดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาจิตเวชศาสตร์				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ผลการเรียนชั้นคลินิก					0.456 ^b
□ 3.50	1	5.6	17	94.4	
□ 3.51	4	2.8	137	97.2	
ผลการเรียนภาควิชาในชั้นคลินิก					
กุมารเวชศาสตร์					1.000 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	3	100	
ผลการเรียนไม่ดี	5	3.2	151	96.8	
ศัลยศาสตร์					0.590 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	27	100	
ผลการเรียนไม่ดี	5	3.8	127	96.2	
สูติรีเวชศาสตร์					1.000 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	17	100	
ผลการเรียนไม่ดี	5	3.5	137	96.5	
อายุรศาสตร์					1.000 ^b
ผลการเรียนดี	3	3.4	85	96.5	
ผลการเรียนไม่ดี	2	2.8	69	97.2	
จิตเวชศาสตร์					0.002 ^{*b}
ผลการเรียนดี	2	66.7	1	3.3	
ผลการเรียนไม่ดี	3	1.9	153	98.1	
ออโรโธปิดิกส์					1.000 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	5	100	
ผลการเรียนไม่ดี	5	3.2	149	96.8	

* p<0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

ตารางที่ 23 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาจิตเวชศาสตร์โดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาจิตเวชศาสตร์				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ผลการเรียนภาควิชาในชั้นคลินิก					
โสต ศอ นาสิก					1.000 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	2	100	
ผลการเรียนไม่ดี	5	3.2	152	96.8	
วิสัญญีวิทยา					1.000 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	4	100	
ผลการเรียนไม่ดี	5	3.2	150	96.8	
รังสีวิทยา					1.000 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	5	100	
ผลการเรียนไม่ดี	5	3.2	149	96.8	
ทักษะทางด้านคลินิก					
กุมารเวชศาสตร์					1.000 ^b
ดี	0	0.0	3	100	
ไม่ดี	5	3.2	151	96.8	
ศัลยศาสตร์					0.590 ^b
ดี	0	0.0	27	100	
ไม่ดี	5	3.8	127	96.2	
สูตินรีเวชศาสตร์					1.000 ^b
ดี	0	0.0	17	100	
ไม่ดี	5	3.5	137	96.5	
อายุรศาสตร์					1.000 ^b
ดี	3	3.4	85	96.5	
ไม่ดี	2	2.8	69	97.2	

* p<0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

ตารางที่ 23 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาจิตเวชศาสตร์โดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาจิตเวชศาสตร์				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ทักษะทางด้านคลินิก					
จิตเวชศาสตร์					0.002 ^{*b}
ดี	2	66.7	1	3.3	
ไม่ดี	3	1.9	153	98.1	
ออโรโธปิดิกส์					1.000 ^b
ดี	0	0.0	5	100	
ไม่ดี	5	3.2	149	96.8	
โสต ศอ นาสิก					1.000 ^b
ดี	0	0.0	2	100	
ไม่ดี	5	3.2	152	96.8	
วิสัญญีวิทยา					1.000 ^b
ดี	0	0.0	4	100	
ไม่ดี	5	3.2	150	96.8	
รังสีวิทยา					1.000 ^b
ดี	0	0.0	5	100	
ไม่ดี	5	3.2	149	96.8	

* p < 0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

จากตารางที่ 23 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยทางด้านการเรียนที่มีผลต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์สาขาจิตเวชศาสตร์นั้นพบว่าปัจจัยด้านการเรียนของนิสิตในเรื่องของผลการเรียนเฉลี่ยทั้งในชั้นปรีคลินิกและชั้นคลินิกไม่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์สาขาจิตเวชศาสตร์ ส่วนผลการเรียนในชั้นคลินิกพบว่านิสิตที่มีผลการเรียนดีในรายวิชาจิตเวชศาสตร์และผลการฝึกทักษะทางคลินิกดีทางจิตเวชศาสตร์จะสัมพันธ์กับการเลือกเรียนต่อเป็นแพทย์เฉพาะทางในสาขาจิตเวชศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 24 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านสังคมกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาจิตเวชศาสตร์โดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านสังคม (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาจิตเวชศาสตร์				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ความคิดเห็นของครอบครัว					0.368 ^b
เห็นด้วย	1	1.3	76	98.7	
ไม่เห็นด้วย	4	4.9	78	95.1	
ความคิดเห็นของอาจารย์					0.657 ^b
เห็นด้วย	1	1.8	55	98.2	
ไม่เห็นด้วย	4	3.9	99	96.1	
ความคิดเห็นของเพื่อน					0.650 ^b
เห็นด้วย	3	2.8	106	97.2	
ไม่เห็นด้วย	2	4.0	48	96.0	
ความคิดเห็นของคนรัก					0.657 ^b
เห็นด้วย	1	1.8	55	98.2	
ไม่เห็นด้วย	4	3.9	99	96.1	
ความคิดเห็นของคนรอบข้าง					0.386 ^b
มีผลต่อการตัดสินใจเรียนต่อ	1	1.4	68	98.6	
ไม่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนต่อ	4	4.4	86	95.6	

* p < 0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

จากตารางที่ 24 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านสังคมที่มีผลต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ในสาขาจิตเวชศาสตร์นั้นพบว่าปัจจัยทางด้านสังคมของนิสิตไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ในการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์สาขาจิตเวชศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 25 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านบุคลิกภาพกับการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาจิตเวชศาสตร์โดยใช้สถิติ Mann-Whitney U test

องค์ประกอบ บุคลิกภาพ (n – 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาจิตเวชศาสตร์				Mean – Whitney	Z	p-value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ				
	n	Mean rank	n	Mean rank			
A	5	90.20	154	79.67	334.0	-0.512	0.608
B	5	94.80	154	79.52	311.0	-0.747	0.455
C	5	84.50	154	79.85	362.6	-0.225	0.8225
E	5	82.50	154	79.92	372.5	-0.125	0.900
F	5	67.10	154	80.42	320.5	-0.645	0.519
G	5	84.40	154	79.86	363.0	-0.220	0.826
H	5	79.10	154	80.03	380.5	-0.045	0.964
I	5	62.40	154	80.57	297.0	-0.885	0.376
L	5	97.00	154	79.45	300.0	-0.849	0.396
M	5	79.80	154	80.01	384.0	-0.010	0.992
N	5	72.50	154	80.24	347.5	-0.374	0.708
O	5	64.30	154	80.51	306.5	-0.786	0.432
Q1	5	90.80	154	79.65	331.0	-0.541	0.589
Q2	5	112.30	154	78.95	223.5	-1.623	0.010**
Q3	5	58.50	154	80.70	277.5	-1.077	0.281
Q4	5	91.00	154	79.64	330.0	-0.550	0.582

* p<0.05 ** p < 0.01

ตารางที่ 25 (ต่อ) แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านบุคลิกภาพกับการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาจิตเวชศาสตร์โดยใช้สถิติ Mann-Whitney U test

องค์ประกอบ บุคลิกภาพ (n – 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาจิตเวชศาสตร์				Mean – Whitney	Z	p-value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ				
	n	Mean rank	n	Mean rank			
Extraversion	5	59.90	154	80.65	284.5	-0.992	0.637
Anxiety	5	81.90	154	79.94	375.5	-0.094	0.925
Tough poise	5	91.70	154	79.63	326.5	-0.577	0.564
Independence	5	94.70	154	79.52	311.5	-0.726	0.468
Control	5	77.80	154	80.20	354.0	-0.202	0.840
Adjustment	5	84.10	154	79.87	364.5	-0.202	0.840
Leadership	5	79.80	154	80.01	384.0	-0.010	0.922
Creativity	5	93.80	154	79.55	316.0	-0.681	0.496
FG	5	93.30	154	79.57	318.5	-0.703	0.482
FB	5	103.70	154	79.23	266.5	-1.193	0.233

* p<0.05 ** p < 0.01

จากตารางที่ 25 เมื่อทดสอบความแตกต่างของปัจจัยทางองค์ประกอบบุคลิกภาพกับการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์สาขาจิตเวชศาสตร์นั้นพบว่าองค์ประกอบทางบุคลิกภาพของนิสิตในด้านขององค์ประกอบ Q2 (องค์ประกอบบุคลิกภาพด้านการพึ่งตนเอง) จะมีค่าเฉลี่ยสูงกว่านิสิตที่เลือกเรียนสาขาอื่นๆอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 26 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความสนใจเลือกเรียนต่อ สาขาเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ในสาขาออร์โธปิดิกส์โดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยส่วนบุคคล (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาออร์โธปิดิกส์				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เพศ					0.014 ^{a,b}
ชาย	8	10.5	68	89.5	
หญิง	1	1.2	82	98.8	
อายุ (ปี)					1.000 ^b
23	6	6.1	93	93.9	
24	3	5.0	57	95.0	
ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือน(บาท)					0.746 ^b
□ 7500	4	5.0	76	95.0	
□ 7501	5	6.3	74	93.7	
อาชีพของบิดา					0.306 ^b
แพทย์/ข้าราชการ	4	4.1	94	95.9	
อื่นๆ	5	8.2	56	91.8	
อาชีพของมารดา					0.159 ^b
แพทย์/ข้าราชการ	3	3.2	92	96.8	
อื่นๆ	6	9.4	58	90.6	
ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว					1.000 ^b
□ 30,000 บาท	0	0.0	15	100	
□ 30,001 บาท	9	6.2	135	93.8	
โรคประจำตัว					0.206 ^b
ไม่มี	9	7.1	118	92.9	
มี	0	0.0	32	100	

* p<0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

จากตารางที่ 26 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์นั้นพบว่าปัจจัยส่วนบุคคลของนิสิตในปีจัจัด้านเพศมีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ในสาขาออร์โธปิดิกส์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 27 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาออร์โธปิดิกส์โดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาออร์โธปิดิกส์				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ผลการเรียน (GPAX)					1.000 ^b
□ 3.50	0	0.0	9	100	
□ 3.51	9	6.0	141	94.0	
ผลการเรียนชั้นปริคณินิก					0.256 ^b
□ 3.50	1	2.0	4	80.0	
□ 3.51	8	5.2	146	94.8	
รายวิชาในชั้นปริคณินิก					
Musculoskeletal system					0.124 ^b
ดี	3	13.0	20	87.0	
ไม่ดี	6	4.4	130	95.6	
Respiratory system					1.000 ^b
ดี	0	0.0	15	100	
ไม่ดี	9	6.2	135	93.8	
Cardiovascular system					0.049 ^{*b}
ดี	3	18.8	13	81.2	
ไม่ดี	6	4.2	137	95.8	
Genitourinary system					1.000 ^b
ดี	0	0.0	8	100	
ไม่ดี	9	6.0	142	94.0	

* p < 0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

ตารางที่ 27 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาออร์โธปิดิกส์โดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาออร์โธปิดิกส์				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
รายวิชาในชั้นปริคคินิก					
Alimentary system					1.000 ^b
ดี	1	4.3	22	95.7	
ไม่ดี	8	5.9	128	94.1	
Metabolism and Nutrition					1.000 ^b
ดี	0	0.0	8	100	
ไม่ดี	9	6.0	142	94	
Embryo and Genetic					1.000 ^b
ดี	0	0.0	5	100	
ไม่ดี	9	5.8	145	94.2	
Endocrine system					0.516 ^b
ดี	1	8.3	11	91.7	
ไม่ดี	8	5.4	139	94.6	
Neuroscience					0.601 ^b
ดี	0	0.0	19	100	
ไม่ดี	9	6.4	131	93.6	
Psychopathology					0.599 ^b
ดี	0	0.0	18	100	
ไม่ดี	9	6.4	132	93.6	

* p<0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

ตารางที่ 27 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาออร์โธปิดิกส์โดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาออร์โธปิดิกส์				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ผลการเรียนชั้นคลินิก					0.270 ^b
□ 3.50	2	11.1	16	88.9	
□ 3.51	7	5.0	134	95	
ผลการเรียนภาควิชาในชั้นคลินิก					
กุมารเวชศาสตร์					1.000 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	3	100	
ผลการเรียนไม่ดี	9	5.8	147	94.2	
ศัลยศาสตร์					1.000 ^b
ผลการเรียนดี	1	3.7	26	96.3	
ผลการเรียนไม่ดี	8	6.1	124	93.9	
สูติรีเวชศาสตร์					0.599 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	17	100	
ผลการเรียนไม่ดี	9	6.3	133	93.7	
อายุรศาสตร์					0.514 ^b
ผลการเรียนดี	4	4.5	84	95.5	
ผลการเรียนไม่ดี	5	7.0	66	93.0	
จิตเวชศาสตร์					1.000 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	3	100	
ผลการเรียนไม่ดี	9	5.8	147	94.2	
ออร์โธปิดิกส์					0.000 ^{**b}
ผลการเรียนดี	4	80.0	1	20.0	
ผลการเรียนไม่ดี	5	3.2	149	96.8	

* p<0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

ตารางที่ 27 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาออร์โธปิดิกส์โดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาออร์โธปิดิกส์				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ผลการเรียนภาควิชาในชั้นคลินิก					
สัตว ศบ นาสิก					1.000 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	2	100	
ผลการเรียนไม่ดี	9	5.7	148	94.3	
วิสัญญีวิทยา					1.000 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	4	100	
ผลการเรียนไม่ดี	9	5.8	146	94.2	
รังสีวิทยา					1.000 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	5	100	
ผลการเรียนไม่ดี	9	5.8	145	94.2	
ทักษะทางด้านคลินิก					
กุมารเวชศาสตร์					1.000 ^b
ดี	0	0.0	3	100	
ไม่ดี	9	5.8	147	94.2	
ศัลยศาสตร์					1.000 ^b
ดี	1	3.7	26	96.3	
ไม่ดี	8	6.1	124	93.9	
สูติรีเวชศาสตร์					0.599 ^b
ดี	0	0.0	17	100	
ไม่ดี	9	6.3	133	93.7	
อายุรศาสตร์					0.514 ^b
ดี	4	4.5	84	95.5	
ไม่ดี	5	7.0	66	93.0	

* p<0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

ตารางที่ 27 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาออร์โธปิดิกส์โดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาออร์โธปิดิกส์				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ทักษะทางด้านคลินิก					
จิตเวชศาสตร์					1.000 ^b
ดี	0	0.0	3	100	
ไม่ดี	9	5.8	147	94.2	
ออร์โธปิดิกส์					0.000 ^{**b}
ดี	4	80.0	1	20.0	
ไม่ดี	5	3.2	149	96.8	
โสต ศอ นาสิก					1.000 ^b
ดี	0	0.0	2	100	
ไม่ดี	9	5.7	148	94.3	
วิสัญญีวิทยา					1.000 ^b
ดี	0	0.0	4	100	
ไม่ดี	9	5.8	146	94.2	
รังสีวิทยา					1.000 ^b
ดี	0	0.0	5	100	
ไม่ดี	9	5.8	145	94.2	

* p < 0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

จากตารางที่ 27 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยทางด้านการเรียนที่มีผลต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์สาขาออร์โธปิดิกส์นั้นพบว่าปัจจัยด้านการเรียนของนิสิตในเรื่องของผลการเรียนเฉลี่ยทั้งในชั้นปริคlinikและชั้นคลินิกไม่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์สาขาออร์โธปิดิกส์ส่วนรายวิชาในชั้นปริคlinikพบว่านิสิตที่มีผลการเรียนดีในรายวิชา Cardiovascular system จะมีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเรียนต่อสาขาออร์โธปิดิกส์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนผลการเรียนในชั้นคลินิกและการฝึกทักษะทางคลินิกพบว่านิสิตที่มีผลการเรียนดีในรายวิชาออร์โธปิดิกส์จะมีความสัมพันธ์กับการเลือกเรียนต่อเป็นแพทย์เฉพาะทางในสาขาออร์โธปิดิกส์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 28 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านสังคมกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาออร์โธปิดิกส์โดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านสังคม (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาออร์โธปิดิกส์				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ความคิดเห็นของครอบครัว					1.000 ^b
เห็นด้วย	4	5.2	73	94.8	
ไม่เห็นด้วย	5	6.1	77	93.9	
ความคิดเห็นของอาจารย์					0.495 ^b
เห็นด้วย	2	3.6	54	96.4	
ไม่เห็นด้วย	7	6.8	96	93.2	
ความคิดเห็นของเพื่อน					0.721 ^b
เห็นด้วย	7	6.4	102	93.6	
ไม่เห็นด้วย	2	4.0	48	96.0	
ความคิดเห็นของคนรัก					0.721 ^b
เห็นด้วย	4	7.1	52	92.9	
ไม่เห็นด้วย	5	4.9	98	95.1	
ความคิดเห็นของคนรอบข้าง					0.503 ^b
มีผลต่อการตัดสินใจเรียนต่อ	5	7.2	64	92.8	
ไม่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนต่อ	4	4.4	86	95.6	

* p < 0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

จากตารางที่ 28 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านสังคมที่มีผลต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ในสาขาออร์โธปิดิกส์นั้นพบว่าปัจจัยทางด้านสังคมของนิสิตไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ในการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์สาขาออร์โธปิดิกส์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 29 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านบุคลิกภาพกับการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาออร์โธปิดิกส์ใช้สถิติ Mann-Whitney test

องค์ประกอบ บุคลิกภาพ (n – 159)	การเลือกเรียนต่อออร์โธปิดิกส์				Mean – Whitney	Z	p-value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ				
	n	Mean rank	n	Mean rank			
A	9	61.11	150	81.13	505.0	-1.290	0.197
B	9	82.33	150	79.86	654.0	-0.160	0.873
C	9	66.61	150	80.80	554.5	-0.911	0.362
E	9	100.11	150	78.79	494.0	-1.369	0.017**
F	9	85.56	150	79.67	625.0	-0.378	0.706
G	9	81.61	150	79.90	660.5	-0.109	0.913
H	9	92.78	150	79.23	560.0	-0.869	0.385
I	9	73.44	150	80.39	616.0	-0.448	0.654
L	9	90.94	150	79.34	567.5	-0.743	0.457
M	9	81.17	150	79.93	664.5	-0.079	0.937
N	9	66.06	150	80.84	549.5	-0.945	0.344
O	9	74.00	150	80.36	621.0	-0.408	0.683
Q1	9	94.33	150	79.14	546.0	-0.976	0.329
Q2	9	63.56	150	80.99	527.0	-1.123	0.261
Q3	9	93.83	150	80.61	583.0	-0.692	0.489
Q4	9	90.83	150	79.35	577.5	-0.737	0.461

* p<0.05 ** p < 0.01

ตารางที่ 29 (ต่อ) แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านบุคลิกภาพกับการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาออร์โธปิดิกส์ใช้สถิติ Mann-Whitney U test

องค์ประกอบ บุคลิกภาพ (n – 159)	การเลือกเรียนต่อออร์โธปิดิกส์				Mean – Whitney	Z	p-value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ				
	n	Mean rank	n	Mean rank			
Extraversion	9	86.44	150	79.61	617.0	-0.432	0.665
Anxiety	9	87.61	150	79.54	606.5	-0.511	0.610
Tough poise	9	95.83	150	79.05	532.5	-1.062	0.288
Independence	9	101.22	150	78.73	484.0	-1.424	0.015**
Control	9	76.00	150	80.24	639.0	-0.268	0.788
Adjustment	9	84.72	150	79.72	632.5	-0.317	0.751
Leadership	9	80.22	150	79.99	673.0	-0.015	0.988
Creativity	9	98.39	150	78.90	509.5	-1.234	0.217
FG	9	97.83	150	78.93	514.5	-1.281	0.200
FB	9	80.89	150	79.95	667.0	-0.061	0.952

* p<0.05 ** p < 0.01

จากตารางที่ 29 เมื่อทดสอบความแตกต่างกันของปัจจัยทางด้านองค์ประกอบบุคลิกภาพที่มีผลต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทยสาขาออร์โธปิดิกส์นั้นพบว่าองค์ประกอบทางบุคลิกภาพของนิสิตในด้านขององค์ประกอบ E (องค์ประกอบบุคลิกภาพด้านการกล้าแสดงออก) จะมีค่าเฉลี่ยสูงกว่านิสิตที่เลือกเรียนสาขาอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และนอกจากนี้ยังพบว่าองค์ประกอบบุคลิกภาพที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องในด้านการพึ่งตนเอง (Independence) ยังมีค่าเฉลี่ยสูงกว่านิสิตที่เลือกเรียนสาขาอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 30 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความสนใจเลือกเรียนต่อ สาขาเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ในสาขาสัตว ศอ นาสึก โดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยส่วนบุคคล (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขา				p - value
	สัตว ศอ นาสึก				
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เพศ					0.671 ^b
ชาย	3	3.9	73	96.1	
หญิง	2	3.4	81	97.6	
อายุ (ปี)					0.366 ^b
23	2	2.0	97	98	
24	3	5.0	57	95	
ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือน(บาท)					0.681 ^b
□ 7500	2	2.5	78	97.5	
□ 7501	3	3.8	76	96.2	
อาชีพของบิดา					1.000 ^b
แพทย์/ข้าราชการ	3	3.1	95	96.9	
อื่นๆ	2	3.3	59	96.7	
อาชีพของมารดา					0.393 ^b
แพทย์/ข้าราชการ	2	2.1	93	97.9	
อื่นๆ	3	4.7	61	95.3	
ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว					1.000 ^b
□ 30,000 บาท	0	0.0	15	100	
□ 30,001 บาท	5	3.5	139	96.5	
โรคประจำตัว					1.000 ^b
ไม่มี	4	3.1	123	96.9	
มี	1	3.1	31	96.9	

* p<0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

จากตารางที่ 30 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์นั้นพบว่าปัจจัยส่วนบุคคลของนิสิตไม่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ในสาขาสัตว ศอ นาสึก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 31 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาสัตวศาสตร์ โดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขา				p - value
	สัตวศาสตร์ สัตวแพทย์				
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ผลการเรียน (GPAX)					1.000 ^b
□ 3.50	0	0.0	9	100	
□ 3.51	5	3.3	145	96.7	
ผลการเรียนชั้นปรีคลินิก					1.000 ^b
□ 3.50	0	0.0	5	100	
□ 3.51	5	3.2	149	96.8	
รายวิชาในชั้นปรีคลินิก					
Musculoskeletal system					1.000 ^b
ดี	0	0.0	23	100	
ไม่ดี	5	3.7	131	96.3	
Respiratory system					1.000 ^b
ดี	0	0.0	15	100	
ไม่ดี	5	3.5	139	96.5	
Cardiovascular system					1.000 ^b
ดี	0	0.0	16	100	
ไม่ดี	5	3.5	138	96.5	
Genitourinary system					1.000 ^b
ดี	0	0.0	8	100	
ไม่ดี	5	3.3	146	96.7	

* p<0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

ตารางที่ 31 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาสัตว ศอ นาสึก โดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขา				p - value
	สัตว ศอ นาสึก				
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
รายวิชาในชั้นปรีคลินิก					
Alimentary system					0.022 ^{*b}
ดี	3	13.0	20	87.0	
ไม่ดี	2	1.5	134	98.5	
Metabolism and Nutrition					1.000 ^b
ดี	0	0.0	8	100	
ไม่ดี	5	3.3	146	96.7	
Embryo and Genetic					1.000 ^b
ดี	0	0.0	5	100	
ไม่ดี	5	3.2	149	96.8	
Endocrine system					1.000 ^b
ดี	0	0.0	12	100	
ไม่ดี	5	3.4	142	96.6	
Neuroscience					0.475 ^b
ดี	1	5.3	18	94.7	
ไม่ดี	4	2.9	139	97.1	
Psychopathology					1.000 ^b
ดี	0	0.0	18	100	
ไม่ดี	5	3.5	136	96.5	

* p < 0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

ตารางที่ 31 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาสัตว ศอ นาสิก โดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขา				p - value
	สัตว ศอ นาสิก				
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ผลการเรียนชั้นคลินิก					0.456 ^b
□ 3.50	1	5.6	17	94.4	
□ 3.51	4	2.8	137	97.2	
ผลการเรียนภาควิชาในชั้นคลินิก					
กุมารเวชศาสตร์					1.000 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	3	100	
ผลการเรียนไม่ดี	5	3.2	151	96.8	
ศัลยศาสตร์					1.000 ^b
ผลการเรียนดี	1	3.7	26	96.3	
ผลการเรียนไม่ดี	4	3.0	128	97.0	
สูตินรีเวชศาสตร์					0.436 ^b
ผลการเรียนดี	1	5.9	16	94.1	
ผลการเรียนไม่ดี	4	2.8	138	97.2	
อายุรศาสตร์					0.173 ^b
ผลการเรียนดี	1	1.1	87	98.9	
ผลการเรียนไม่ดี	4	5.6	67	94.4	
จิตเวชศาสตร์					1.000 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	3	100	
ผลการเรียนไม่ดี	5	3.2	151	96.8	
ออร์โทปิดิกส์					1.000 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	5	100	
ผลการเรียนไม่ดี	5	3.2	149	96.8	

* p < 0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

ตารางที่ 31 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาสัตว ศอ นาสิก โดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขา				p - value
	สัตว ศอ นาสิก				
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ผลการเรียนภาควิชาในชั้นคลินิก					
สัตว ศอ นาสิก					0.001** ^b
ผลการเรียนดี	2	100	0	0.0	
ผลการเรียนไม่ดี	3	1.9	154	98.1	
วิสัญญีวิทยา					1.000 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	4	100	
ผลการเรียนไม่ดี	5	3.2	150	96.8	
รังสีวิทยา					1.000 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	5	100	
ผลการเรียนไม่ดี	5	3.2	149	96.8	
ทักษะทางด้านคลินิก					
กุมารเวชศาสตร์					1.000 ^b
ดี	0	0.0	3	100	
ไม่ดี	5	3.2	151	96.8	
ศัลยศาสตร์					1.000 ^b
ดี	1	3.7	26	96.3	
ไม่ดี	4	3.0	128	97.0	
สูตินรีเวชศาสตร์					0.436 ^b
ดี	1	5.9	16	94.1	
ไม่ดี	4	2.8	138	97.2	
อายุรศาสตร์					0.173 ^b
ดี	1	1.1	87	98.9	
ไม่ดี	4	5.6	67	94.4	

* p<0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

ตารางที่ 31 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาสัตวศาสตร์ คอ นาสิก โดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขา				p - value
	สัตวศาสตร์ คอ นาสิก				
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ทักษะทางด้านคลินิก					
จิตเวชศาสตร์					1.000 ^b
ดี	0	0.0	3	100	
ไม่ดี	5	3.2	151	96.8	
ออโรโธปิดิกส์					1.000 ^b
ดี	0	0.0	5	100	
ไม่ดี	5	3.2	149	96.8	
สัตวศาสตร์ คอ นาสิก					0.001 ^{**b}
ดี	2	100	0	0.0	
ไม่ดี	3	1.9	154	98.1	
วิสัญญีวิทยา					1.000 ^b
ดี	0	0.0	4	100	
ไม่ดี	5	3.2	150	96.8	
รังสีวิทยา					1.000 ^b
ดี	0	0.0	5	100	
ไม่ดี	5	3.2	149	96.8	

* p < 0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

จากตารางที่ 31 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยทางด้านการเรียนที่มีผลต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์สาขาสัตวศาสตร์ คอ นาสิก นั้นพบว่าปัจจัยด้านการเรียนของนิสิตในเรื่องของผลการเรียนเฉลี่ยทั้งในชั้นปริคlinikและชั้นคลินิกไม่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์สาขาสัตวศาสตร์ คอ นาสิก ส่วนผลการเรียนในรายวิชาในชั้นปริคlinikที่นิสิตมีผลการเรียนดีในวิชา Alimentary system จะมีความสัมพันธ์กับการเลือกเรียนต่อเป็นแพทย์เฉพาะทางในสาขาสัตวศาสตร์ คอ นาสิก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนผลการเรียนในชั้นคลินิกพบว่านิสิตที่มีผลการเรียนดีในภาควิชาสัตวศาสตร์ คอ นาสิก และผลการฝึกทักษะทางคลินิกดี ทางสัตวศาสตร์ คอ นาสิก จะสัมพันธ์กับการเลือกเรียนต่อเป็นแพทย์เฉพาะทางในสาขาสัตวศาสตร์ คอ นาสิก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 32 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านสังคมกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาสัตว ศอ นาสิก โดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านสังคม (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขา				p - value
	สัตว ศอ นาสิก				
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ความคิดเห็นของครอบครัว					0.199 ^b
เห็นด้วย	4	5.2	73	94.8	
ไม่เห็นด้วย	1	1.2	81	98.8	
ความคิดเห็นของอาจารย์					1.000 ^b
เห็นด้วย	2	3.6	54	96.4	
ไม่เห็นด้วย	3	2.9	100	97.1	
ความคิดเห็นของเพื่อน					0.179 ^b
เห็นด้วย	2	1.8	107	98.2	
ไม่เห็นด้วย	3	6.0	47	94.0	
ความคิดเห็นของคนรัก					1.000 ^b
เห็นด้วย	2	3.6	54	96.4	
ไม่เห็นด้วย	3	2.9	100	97.1	
ความคิดเห็นของคนรอบข้าง					0.167 ^b
มีผลต่อการตัดสินใจเรียนต่อ	4	5.8	65	94.2	
ไม่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนต่อ	1	1.1	89	98.9	

* p<0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

จากตารางที่ 32 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านสังคมที่มีผลต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ในสาขาสัตว ศอ นาสิก นั้นพบว่าปัจจัยทางด้านสังคมของนิสิตไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์สาขาสัตว ศอ นาสิก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 33 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านบุคลิกภาพกับการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาสัตว ศอ นาสึก โดยใช้สถิติ Mann-Whitney U test

องค์ประกอบ บุคลิกภาพ (n – 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาสัตว ศอ นาสึก				Mean – Whitney	Z	p-value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ				
	n	Mean rank	n	Mean rank			
A	6	72.10	154	80.26	345.5	-0.397	0.691
B	5	68.90	154	80.36	329.5	-0.560	0.575
C	5	76.10	154	80.13	365.5	-0.195	0.845
E	5	94.70	154	79.52	311.5	-0.736	0.462
F	5	122.5	154	78.62	172.5	-2.127	0.033*
G	5	98.80	154	79.39	291.0	-0.939	0.348
H	5	81.03	154	79.96	378.5	-0.065	0.948
I	5	73.40	154	80.21	352.0	-0.332	0.740
L	5	95.40	154	79.50	308.0	-0.769	0.442
M	5	61.30	154	80.61	291.5	-0.935	0.350
N	5	69.10	154	80.35	330.5	-0.544	0.587
O	5	109.90	154	79.03	235.5	-1.497	0.134
Q1	5	91.40	154	79.63	328.0	-0.571	0.568
Q2	5	68.70	154	80.37	328.5	-0.568	0.570
Q3	5	68.50	154	80.33	327.5	-0.576	0.565
Q4	5	68.70	154	77.86	333.5	-0.515	0.606

* p<0.05 ** p < 0.01

ตารางที่ 33 (ต่อ) แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านบุคลิกภาพกับการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาสัตว ศอ นาสิก โดยใช้สถิติ Mann-Whitney U test

องค์ประกอบ บุคลิกภาพ (n – 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาสัตว ศอ นาสิก				Mean – Whitney	Z	p-value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ				
	n	Mean rank	n	Mean rank			
Extraversion	5	104.00	154	79.22	265.0	-1.185	0.236
Anxiety	5	93.80	154	79.55	316.0	-0.681	0.496
Tough poise	5	109.30	154	79.05	238.5	-1.446	0.148
Independence	5	88.80	154	79.71	341.0	-0.434	0.664
Control	5	87.80	154	79.75	346.0	-0.385	0.700
Adjustment	5	96.80	154	79.45	301.0	-0.829	0.407
Leadership	5	88.20	154	79.73	344.0	-0.405	0.686
Creativity	5	56.40	154	80.77	276.0	-1.165	0.244
FG	5	88.70	154	79.72	341.5	-0.460	0.646
FB	5	88.40	154	79.73	343.0	-0.423	0.672

* p<0.05 ** p < 0.01

จากตารางที่ 33 เมื่อทดสอบความแตกต่างกันของปัจจัยทางด้านองค์ประกอบบุคลิกภาพที่มีผลต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทยสาขา สัตว ศอ นาสิก นั้นพบว่าองค์ประกอบทางบุคลิกภาพของนิสิตในด้านขององค์ประกอบ F (องค์ประกอบบุคลิกภาพด้านความสนุกสนาน ร่าเริง) จะมีค่าเฉลี่ยสูงกว่านิสิตที่เลือกเรียนสาขาอื่นๆอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 34 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความสนใจเลือกเรียนต่อ สาขาเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ในสาขารังสีวิทยาโดยใช้ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยส่วนบุคคล (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขารังสีวิทยา				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เพศ					0.102 ^b
ชาย	2	2.6	74	97.4	
หญิง	8	9.6	75	90.4	
อายุ (ปี)					0.505 ^b
23	5	5.1	94	94.9	
24	5	8.3	55	91.7	
ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือน(บาท)					0.328 ^b
□ 7500	7	8.8	73	91.2	
□ 7501	3	3.8	76	96.2	
อาชีพของบิดา					1.000 ^b
แพทย์/ข้าราชการ	6	6.1	92	93.9	
อื่นๆ	4	6.6	57	93.4	
อาชีพของมารดา					0.203 ^b
แพทย์/ข้าราชการ	4	4.2	91	95.8	
อื่นๆ	6	9.4	58	90.6	
ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว					1.000 ^b
□ 30,000 บาท	1	6.7	14	93.3	
□ 30,001 บาท	9	6.2	135	93.8	
โรคประจำตัว					0.116 ^b
ไม่มี	6	4.7	121	95.3	
มี	4	12.5	28	87.5	

* p<0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

จากตารางที่ 34 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์นั้นพบว่าปัจจัยส่วนบุคคลของนิสิตไม่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ในสาขารังสีวิทยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 35 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขารังสีวิทยา โดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขารังสีวิทยา				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ผลการเรียน (GPAX)					0.101 ^b
□ 3.50	2	22.2	7	77.8	
□ 3.51	8	5.3	142	94.7	
ผลการเรียนชั้นปริคตินิก					1.000 ^b
□ 3.50	0	0.0	5	100	
□ 3.51	10	6.5	144	93.5	
รายวิชาในชั้นปริคตินิก					
Musculoskeletal system					0.639 ^b
ดี	2	8.7	21	91.3	
ไม่ดี	8	5.9	128	94.1	
Respiratory system					0.055 ^b
ดี	3	20.0	12	80.0	
ไม่ดี	7	4.9	137	95.1	
Cardiovascular system					0.600 ^b
ดี	0	0.0	16	100	
ไม่ดี	10	7.0	133	93.0	
Genitourinary system					1.000 ^b
ดี	0	0.0	8	100	
ไม่ดี	10	6.6	141	93.4	

* p<0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

ตารางที่ 35 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขารังสีวิทยา โดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขารังสีวิทยา				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
รายวิชาในชั้นปรีคลินิก					
Alimentary system					0.639 ^b
ดี	2	8.7	21	91.3	
ไม่ดี	8	5.9	128	94.1	
Metabolism and Nutrition					0.413 ^b
ดี	1	12.5	7	87.5	
ไม่ดี	9	6.0	142	94.0	
Embryo and Genetic					1.000 ^b
ดี	0	0.0	5	100	
ไม่ดี	10	6.5	144	93.5	
Endocrine system					1.000 ^b
ดี	0	0.0	12	100	
ไม่ดี	10	6.8	137	93.2	
Neuroscience					1.000 ^b
ดี	1	5.3	18	94.7	
ไม่ดี	9	6.4	131	93.6	
Psychopathology					1.000 ^b
ดี	1	5.6	17	94.4	
ไม่ดี	9	6.4	132	93.6	

* p < 0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

ตารางที่ 35 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขารังสีวิทยาโดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขารังสีวิทยา				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ผลการเรียนชั้นคลินิก					1.000 ^b
□ 3.50	1	5.6	17	94.4	
□ 3.51	9	6.4	132	93.6	
ผลการเรียนภาควิชาในชั้นคลินิก					
กุมารเวชศาสตร์					1.000 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	3	100	
ผลการเรียนไม่ดี	10	6.4	146	93.6	
ศัลยศาสตร์					1.000 ^b
ผลการเรียนดี	1	3.7	26	96.3	
ผลการเรียนไม่ดี	9	6.8	123	93.2	
สูตินรีเวชศาสตร์					1.000 ^b
ผลการเรียนดี	1	5.9	16	94.1	
ผลการเรียนไม่ดี	9	6.3	133	93.7	
อายุรศาสตร์					0.344 ^b
ผลการเรียนดี	4	4.5	84	95.5	
ผลการเรียนไม่ดี	6	8.5	65	91.5	
จิตเวชศาสตร์					1.000 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	3	100	
ผลการเรียนไม่ดี	10	6.4	146	63.6	
ออร์โธปิดิกส์					1.000 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	5	100	
ผลการเรียนไม่ดี	10	6.4	144	93.6	

* p<0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

ตารางที่ 35 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขารังสีวิทยา โดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขารังสีวิทยา				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ผลการเรียนภาควิชาในชั้นคลินิก					
สัตว ศอ นาสิก					1.000 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	2	100	
ผลการเรียนไม่ดี	10	6.4	147	93.6	
วิสัญญีวิทยา					0.231 ^b
ผลการเรียนดี	1	25.0	3	75.0	
ผลการเรียนไม่ดี	9	5.8	146	94.2	
รังสีวิทยา					0.002 ^{*b}
ผลการเรียนดี	3	60.0	4	40.0	
ผลการเรียนไม่ดี	7	4.5	147	95.5	
ทักษะทางด้านคลินิก					
กุมารเวชศาสตร์					1.000 ^b
ดี	0	0.0	3	100	
ไม่ดี	10	6.4	146	93.6	
ศัลยศาสตร์					1.000 ^b
ดี	1	3.7	26	96.3	
ไม่ดี	9	6.8	123	93.2	
สูตินรีเวชศาสตร์					1.000 ^b
ดี	1	5.9	16	94.1	
ไม่ดี	9	6.3	133	93.7	
อายุรศาสตร์					0.344 ^b
ดี	4	4.5	84	95.5	
ไม่ดี	6	8.5	65	91.5	

* p<0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

ตารางที่ 35 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขารังสีวิทยา โดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขารังสีวิทยา				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ทักษะทางด้านคลินิก					
จิตเวชศาสตร์					
ดี	0	0.0	3	100	1.000 ^b
ไม่ดี	10	6.4	146	93.6	
ออร์โทปิดิกส์					
ดี	0	0.0	5	100	1.000 ^b
ไม่ดี	10	6.4	144	93.6	
โสต ศอ นาสิก					
ดี	0	0.0	2	100	1.000 ^b
ไม่ดี	10	6.4	147	93.6	
วิสัญญีวิทยา					
ดี	1	25.0	3	75.0	0.231 ^b
ไม่ดี	9	5.8	146	94.2	
รังสีวิทยา					
ดี	3	60.0	4	40.0	0.002 ^{*b}
ไม่ดี	7	4.5	147	95.5	

* p < 0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

จากตารางที่ 35 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยทางด้านการเรียนที่มีผลต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์สาขารังสีวิทยานั้นพบว่าปัจจัยด้านการเรียนของนิสิตในเรื่องของผลการเรียนเฉลี่ยทั้งในชั้นปริคlinikและชั้นคลินิกไม่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์สาขารังสีวิทยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนผลการเรียนในชั้นคลินิกพบว่านิสิตที่มีผลการเรียนดีและการฝึกทักษะทางคลินิกดีในภาควิชารังสีวิทยา จะสัมพันธ์กับการเลือกเรียนต่อเป็นแพทย์เฉพาะทางในสาขารังสีวิทยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 36 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านสังคมกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขารังสีวิทยา โดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านสังคม (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขารังสีวิทยา				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ความคิดเห็นของครอบครัว					1.000 ^b
เห็นด้วย	5	6.1	77	93.3	
ไม่เห็นด้วย	5	6.5	72	93.5	
ความคิดเห็นของอาจารย์					0.496 ^b
เห็นด้วย	8	7.8	95	92.2	
ไม่เห็นด้วย	2	3.6	54	96.4	
ความคิดเห็นของเพื่อน					0.073 ^b
เห็นด้วย	6	12.0	44	88.0	
ไม่เห็นด้วย	4	3.7	105	96.3	
ความคิดเห็นของคนรัก					0.173 ^b
เห็นด้วย	7	6.8	96	93.2	
ไม่เห็นด้วย	3	5.4	53	94.6	
ความคิดเห็นของคนรอบข้าง					0.332 ^b
มีผลต่อการตัดสินใจเรียนต่อ	6	8.7	63	91.3	
ไม่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนต่อ	4	4.4	86	95.6	

* p<0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

จากตารางที่ 36 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านสังคมที่มีผลต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ในสาขารังสีวิทยา นั้นพบว่าปัจจัยทางด้านสังคมของนิสิตไม่มีผลต่อความสัมพันธ์ในการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์สาขารังสีวิทยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 37 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านบุคลิกภาพ
กับการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขารังสีวิทยาโดยใช้สถิติ Mann-Whitney U
test

องค์ประกอบ บุคลิกภาพ (n – 159)	การเลือกเรียนต่อสาขารังสีวิทยา				Mean – Whitney	Z	p-value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ				
	n	Mean rank	n	Mean rank			
A	10	59.20	149	81.40	537.0	-1.502	0.133
B	10	69.65	149	80.69	641.5	-0.751	0.453
C	10	58.60	149	81.44	531.0	-1.541	0.123
E	10	88.65	149	79.42	658.5	-0.623	0.534
F	10	71.55	149	80.57	660.5	-0.608	0.543
G	10	72.15	149	80.53	666.5	-0.564	0.573
H	10	65.00	149	81.01	595.0	-1.073	0.281
I	10	99.65	149	78.68	548.5	-1.420	0.156
L	10	89.00	149	79.40	655.0	-0.646	0.518
M	10	64.90	149	81.01	591.0	-1.086	0.277
N	10	87.00	149	79.53	675.0	-0.502	0.616
O	10	79.55	149	80.03	740.0	-0.032	0.974
Q1	10	68.45	149	80.78	629.5	-0.831	0.406
Q2	10	82.45	149	79.84	720.5	-0.177	0.860
Q3	10	79.00	149	80.07	735.0	-0.072	0.943
Q4	10	111.85	149	77.86	426.5	-2.290	0.022*

* p<0.05 ** p < 0.01

ตารางที่ 37 (ต่อ) แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านบุคลิกภาพกับการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขารังสีวิทยาโดยใช้สถิติ Mann-Whitney U test

องค์ประกอบ บุคลิกภาพ (n – 159)	การเลือกเรียนต่อสาขารังสีวิทยา				Mean – Whitney	Z	p-value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ				
	n	Mean rank	n	Mean rank			
Extraversion	10	64.20	149	80.06	587.0	-1.121	0.262
Anxiety	10	108.55	149	78.08	459.5	-2.026	0.043*
Tough poise	10	80.10	149	79.99	744.0	-0.007	0.994
Independence	10	68.20	149	80.79	627.0	-0.837	0.402
Control	10	71.95	149	80.54	664.6	-0.571	0.568
Adjustment	10	47.40	149	82.19	419.0	-2.314	0.021*
Leadership	10	58.85	149	81.42	533.5	-1.501	0.133
Creativity	10	83.05	149	78.80	714.5	-0.216	0.829
FG	10	74.80	149	80.35	693.0	-0.395	0.693
FB	10	100.80	149	78.60	537.0	-1.505	0.132

* p<0.05 ** p < 0.01

จากตารางที่ 37 เมื่อทดสอบความแตกต่างกันของปัจจัยทางด้านองค์ประกอบบุคลิกภาพที่มีผลต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์สาขารังสีวิทยานั้นพบว่าองค์ประกอบทางบุคลิกภาพของนิสิตในด้านขององค์ประกอบ Q4 (องค์ประกอบบุคลิกภาพด้านความขัดแย้งและความคับข้องใจ) จะมีค่าเฉลี่ยสูงกว่านิสิตที่เลือกเรียนสาขาอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และนอกจากนี้ยังพบว่าองค์ประกอบบุคลิกภาพที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องในด้านการปรับตัว (Anxiety) มีค่าเฉลี่ยสูงกว่านิสิตที่เลือกเรียนสาขาอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ องค์ประกอบบุคลิกภาพที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องในด้านการปรับตัว (Adjustment) มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่านิสิตที่เลือกเรียนสาขาอื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 38 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความสนใจเลือกเรียนต่อ สาขาเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ในสาขาจักษุวิทยาโดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยส่วนบุคคล (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาจักษุวิทยา				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เพศ					0.001**
ชาย	1	1.3	75	98.7	
หญิง	14	16.9	69	83.1	
อายุ (ปี)					0.190
23	7	7.1	92	92.9	
24	8	13.3	52	86.7	
ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือน(บาท)					0.183
□ 7500	10	12.5	70	87.5	
□ 7501	5	6.3	74	93.7	
อาชีพของบิดา					0.674
แพทย์/ข้าราชการ	10	10.2	88	89.8	
อื่นๆ	5	8.2	56	91.8	
อาชีพของมารดา					0.260
แพทย์/ข้าราชการ	11	11.6	87	88.4	
อื่นๆ	4	6.2	60	93.8	
ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว					1.000 ^b
□ 30,000 บาท	1	6.7	14	93.3	
□ 30,001 บาท	14	9.7	130	90.3	
โรคประจำตัว					0.505 ^b
ไม่มี	11	8.7	116	91.3	
มี	4	12.5	28	87.5	

* p<0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

จากตารางที่ 38 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์สาขาจักษุวิทยานั้นพบว่าปัจจัยส่วนบุคคลของนิสิตในปีจ้จยทางด้านเพศมีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ในสาขาจักษุวิทยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 39 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาจักษุวิทยาโดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาจักษุวิทยา				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ผลการเรียน (GPAX)					0.600 ^b
□ 3.50	1	11.1	8	88.9	
□ 3.51	14	9.3	136	90.7	
ผลการเรียนชั้นปริคณิน					1.000 ^b
□ 3.50	0	0.0	5	100	
□ 3.51	15	9.7	139	90.3	
รายวิชาในชั้นปริคณิน					
Musculoskeletal system					0.045 ^{*b}
ดี	5	21.7	18	78.3	
ไม่ดี	10	7.4	126	92.6	
Respiratory system					0.154 ^b
ดี	3	20.0	12	80.0	
ไม่ดี	12	8.3	133	91.7	
Cardiovascular system					0.367 ^b
ดี	0	0.0	16	100	
ไม่ดี	15	10.5	128	89.5	
Genitourinary system					0.556 ^b
ดี	1	12.5	7	87.5	
ไม่ดี	14	9.3	137	90.7	

* p < 0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

ตารางที่ 39 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาจักษุวิทยาโดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาจักษุวิทยา				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
รายวิชาในชั้นปรีคลินิก					
Alimentary system					1.000 ^b
ดี	2	8.7	21	91.3	
ไม่ดี	13	9.6	123	90.4	
Metabolism and Nutrition					0.556 ^b
ดี	1	12.5	7	87.5	
ไม่ดี	14	9.3	137	90.7	
Embryo and Genetic					1.000 ^b
ดี	0	0.0	5	100	
ไม่ดี	15	9.7	139	90.3	
Endocrine system					0.315 ^b
ดี	2	16.7	10	83.3	
ไม่ดี	13	8.8	134	91.2	
Neuroscience					0.219 ^b
ดี	0	0.0	19	100	
ไม่ดี	15	10.7	125	89.3	
Psychopathology					1.000 ^b
ดี	1	5.6	17	94.4	
ไม่ดี	14	9.9	127	90.1	

* p<0.05 ** p < 0.01 b = fisher 's exact test

ตารางที่ 39 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาจักษุวิทยาโดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาจักษุวิทยา				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ผลการเรียนชั้นคลินิก					0.680 ^b
□ 3.50	2	11.1	16	88.9	
□ 3.51	13	9.2	128	90.8	
ผลการเรียนภาควิชาในชั้นคลินิก					
กุมารเวชศาสตร์					1.000 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	3	100	
ผลการเรียนไม่ดี	15	9.6	141	90.4	
ศัลยศาสตร์					0.721 ^b
ผลการเรียนดี	3	11.1	24	88.9	
ผลการเรียนไม่ดี	12	9.1	120	90.9	
สูตินรีเวชศาสตร์					0.664 ^b
ผลการเรียนดี	2	11.8	15	88.2	
ผลการเรียนไม่ดี	13	9.2	129	90.8	
อายุรศาสตร์					0.588 ^b
ผลการเรียนดี	7	8.0	81	92.0	
ผลการเรียนไม่ดี	8	11.3	63	88.7	
จิตเวชศาสตร์					1.000 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	3	100	
ผลการเรียนไม่ดี	15	9.6	141	90.4	
ออโรโธปิดิกส์					1.000 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	5	100	
ผลการเรียนไม่ดี	15	9.7	139	90.3	

* p<0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

ตารางที่ 39 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาจักษุวิทยาโดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาจักษุวิทยา				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ผลการเรียนภาควิชาในชั้นคลินิก					
โสต ศอ นาสิก					1.000 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	2	100	
ผลการเรียนไม่ดี	15	9.6	142	90.4	
วิสัญญีวิทยา					1.000 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	4	100	
ผลการเรียนไม่ดี	15	9.7	140	90.3	
รังสีวิทยา					1.000 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	5	100	
ผลการเรียนไม่ดี	15	9.7	139	90.3	
ทักษะทางด้านคลินิก					
กุมารเวชศาสตร์					1.000 ^b
ดี	0	0.0	3	100	
ไม่ดี	15	9.6	141	90.4	
ศัลยศาสตร์					0.721 ^b
ดี	3	11.1	24	88.9	
ไม่ดี	12	9.1	120	90.9	
สูตินรีเวชศาสตร์					0.664 ^b
ดี	2	11.8	15	88.2	
ไม่ดี	13	9.2	129	90.8	
อายุรศาสตร์					0.588 ^b
ดี	7	8.0	81	92.0	
ไม่ดี	8	11.3	63	88.7	

* p<0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

ตารางที่ 39 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาจักษุวิทยาโดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาจักษุวิทยา				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ทักษะทางด้านคลินิก					
จิตเวชศาสตร์					1.000 ^b
ดี	0	0.0	3	100	
ไม่ดี	15	9.6	141	90.4	
ออโรโธปิดิกส์					1.000 ^b
ดี	0	0.0	5	100	
ไม่ดี	15	9.7	139	90.3	
โสต ศอ นาสิก					1.000 ^b
ดี	0	0.0	2	100	
ไม่ดี	15	9.6	142	90.4	
วิสัญญีวิทยา					1.000 ^b
ดี	0	0.0	4	100	
ไม่ดี	15	9.7	140	90.3	
รังสีวิทยา					1.000 ^b
ดี	0	0.0	5	100	
ไม่ดี	15	9.7	139	90.3	

* p < 0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

จากตารางที่ 39 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยทางด้านการเรียนที่มีผลต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์สาขาจักษุวิทยานั้นพบว่าปัจจัยด้านการเรียนของนิสิตในเรื่องของผลการเรียนเฉลี่ยทั้งในชั้นปริคlinikและชั้นคลินิกไม่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์สาขาจักษุวิทยาส่วนรายวิชาในชั้นปริคlinikพบว่านิสิตที่มีผลการเรียนดีในรายวิชา Musculoskeletal system จะมีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเรียนต่อสาขาจักษุวิทยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ส่วนผลการเรียนในชั้นคลินิกและการฝึกทักษะทางคลินิกพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกเรียนต่อเป็นแพทย์เฉพาะทางในสาขาจักษุวิทยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 40 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านสังคมกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาจักษุวิทยาโดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาจักษุวิทยา				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ความคิดเห็นของครอบครัว					0.346
เห็นด้วย	9	11.7	68	88.3	
ไม่เห็นด้วย	6	7.3	76	92.7	
ความคิดเห็นของอาจารย์					0.329 ^b
เห็นด้วย	7	12.5	49	87.5	
ไม่เห็นด้วย	8	7.8	95	92.2	
ความคิดเห็นของเพื่อน					0.078 ^b
เห็นด้วย	7	6.4	102	93.6	
ไม่เห็นด้วย	8	16.0	42	84.0	
ความคิดเห็นของคนรัก					0.123 ^b
เห็นด้วย	8	14.3	48	85.7	
ไม่เห็นด้วย	7	6.8	96	90.2	
ความคิดเห็นของคนรอบข้าง					0.173 ^b
มีผลต่อการตัดสินใจเรียนต่อ	9	13.0	60	87.0	
ไม่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนต่อ	6	6.7	84	93.3	

* p<0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

จากตารางที่ 40 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านสังคมที่มีผลต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ในสาขาจักษุวิทยานั้นพบว่าปัจจัยทางด้านสังคมของนิสิตไม่มีความสัมพันธ์ในการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์สาขาจักษุวิทยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 41 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านบุคลิกภาพ
กับการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาจิตวิทยาใช้สถิติ Mann-Whitney U test

องค์ประกอบ บุคลิกภาพ (n – 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาจิตวิทยา				Mean – Whitney	Z	p-value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ				
	n	Mean rank	n	Mean rank			
A	15	78.30	144	80.18	0.001054	-0.153	0.878
B	15	89.83	144	78.98	932.5	-0.889	0.374
C	15	93.43	144	78.60	878.5	-1.205	0.228
E	15	83.47	144	79.64	0.001028	-0.311	0.756
F	15	68.90	144	81.16	913.5	-0.995	0.320
G	15	65.23	144	81.54	858.5	-1.321	0.187
H	15	80.73	144	79.92	0.001069	-0.066	0.948
I	15	59.20	144	82.17	768.0	-1.873	0.061
L	15	69.33	144	81.11	920.0	-0.954	0.340
M	15	69.23	144	81.12	918.5	-0.965	0.335
N	15	68.70	144	81.18	910.5	-1.010	0.313
O	15	85.07	144	79.47	0.001001	-0.454	0.650
Q1	15	84.20	144	79.56	0.001017	-0.377	0.706
Q2	15	80.10	144	79.99	0.001078	-0.009	0.993
Q3	15	73.27	144	80.70	979.0	-0.604	0.993
Q4	15	80.20	144	79.98	0.001077	-0.018	0.986

* p<0.05 ** p < 0.01

ตารางที่ 41 (ต่อ) แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านบุคลิกภาพกับการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาจักษุวิทยาใช้สถิติ Mann-Whitney U test

องค์ประกอบ บุคลิกภาพ (n – 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาจักษุวิทยา				Mean – Whitney	Z	p-value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ				
	n	Mean rank	n	Mean rank			
Extraversion	15	75.10	144	80.51	1006.5	-0.433	0.665
Anxiety	15	80.13	144	79.99	0.001078	-0.012	0.991
Tough poise	15	94.60	144	78.48	861.0	-1.291	0.197
Independence	15	80.17	144	79.89	1077.5	-0.015	0.988
Control	15	66.53	144	81.40	878.0	-1.191	0.234
Adjustment	15	81.13	144	79.22	1063.0	-0.100	0.920
Leadership	15	75.20	144	80.50	1008.0	-0.424	0.671
Creativity	15	80.73	144	79.92	0.001069	-0.065	0.948
FG	15	61.17	144	81.96	797.5	-1.782	0.075
FB	15	68.30	144	81.22	904.5	-1.055	0.292

* p<0.05 ** p < 0.01

จากตารางที่ 41 เมื่อทดสอบความแตกต่างกันของปัจจัยทางด้านองค์ประกอบบุคลิกภาพที่มีผลต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์สาขาจักษุวิทยานั้นพบว่าปัจจัยทางองค์ประกอบบุคลิกภาพไม่มีความแตกต่างกันในการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์สาขาจักษุวิทยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 42 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความสนใจเลือกเรียนต่อ สาขาเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ในสาขาวิสัญญีวิทยาโดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยส่วนบุคคล (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาวิสัญญีวิทยา				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เพศ					0.369 ^b
ชาย	1	1.3	75	98.7	
หญิง	4	4.8	79	95.2	
อายุ (ปี)					0.068 ^b
23	1	1.0	98	99.0	
24	4	6.7	56	93.3	
ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือน(บาท)					0.028 ^{a,b}
□ 7500	0	0.0	88	100	
□ 7501	5	6.3	74	93.7	
อาชีพของบิดา					0.650 ^b
แพทย์/ข้าราชการ	4	4.1	94	95.9	
อื่นๆ	1	1.6	60	98.4	
อาชีพของมารดา					0.649 ^b
แพทย์/ข้าราชการ	4	4.2	91	95.8	
อื่นๆ	1	1.6	63	98.4	
ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว					1.000 ^b
□ 30,000 บาท	0	0.0	15	100	
□ 30,001 บาท	5	3.5	139	96.5	
โรคประจำตัว					1.000 ^b
ไม่มี	4	3.1	123	96.9	
มี	1	3.1	31	96.9	

* p<0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

จากตารางที่ 42 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์นั้นพบว่าปัจจัยส่วนบุคคลของนิสิตในด้านของค่าใช้จ่ายส่วนตัวมีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ในสาขาวิสัญญีวิทยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 43 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาวิสัญญีวิทยาโดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาวิสัญญีวิทยา				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ผลการเรียน (GPAX)					0.256 ^b
□ 3.50	1	11.1	8	88.9	
□ 3.51	4	2.7	146	97.3	
ผลการเรียนชั้นปริคlinik					1.000 ^b
□ 3.50	0	0.0	5	100	
□ 3.51	5	3.2	149	96.8	
รายวิชาในชั้นปริคlinik					1.000 ^b
Musculoskeletal system					
ดี	0	0.0	23	100	
ไม่ดี	5	3.7	131	96.3	
Respiratory system					1.000 ^b
ดี	0	0.0	15	100	
ไม่ดี	5	3.5	139	96.5	
Cardiovascular system					1.000 ^b
ดี	0	0.0	16	100	
ไม่ดี	5	3.5	138	96.5	
Genitourinary system					1.000 ^b
ดี	0	0.0	8	100	
ไม่ดี	5	3.3	146	96.7	

* p < 0.05

** p < 0.01

b = fisher's exact test

ตารางที่ 43 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาวิสัญญีวิทยาโดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาวิสัญญีวิทยา				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
รายวิชาในชั้นปรีคลินิก					
Alimentary system					0.547 ^b
ดี	1	4.3	22	95.7	
ไม่ดี	4	2.9	132	97.1	
Metabolism and Nutrition					1.000 ^b
ดี	0	0.0	8	100	
ไม่ดี	5	3.3	146	96.7	
Embryo and Genetic					1.000 ^b
ดี	0	0.0	5	100	
ไม่ดี	5	3.2	149	96.8	
Endocrine system					0.328 ^b
ดี	1	8.3	11	91.7	
ไม่ดี	4	2.7	143	97.3	
Neuroscience					0.475 ^b
ดี	1	5.3	18	94.7	
ไม่ดี	4	2.9	138	97.1	
Psychopathology					0.099 ^b
ดี	2	11.1	16	88.9	
ไม่ดี	3	2.1	138	97.9	

* p<0.05 ** p < 0.01 b = fisher 's exact test

ตารางที่ 43 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาวิสัญญีวิทยาโดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาวิสัญญีวิทยา				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ผลการเรียนชั้นคลินิก					1.000 ^b
□ 3.50	0	0.0	18	100	
□ 3.51	5	3.5	136	96.5	
ผลการเรียนภาควิชาในชั้นคลินิก					
กุมารเวชศาสตร์					1.000 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	3	100	
ผลการเรียนไม่ดี	5	3.2	151	96.8	
ศัลยศาสตร์					0.590 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	27	100	
ผลการเรียนไม่ดี	5	3.8	127	96.2	
สูติรีเวชศาสตร์					1.000 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	17	100	
ผลการเรียนไม่ดี	5	3.5	137	96.5	
อายุรศาสตร์					0.657 ^b
ผลการเรียนดี	2	2.3	86	97.7	
ผลการเรียนไม่ดี	3	4.2	68	95.8	
จิตเวชศาสตร์					1.000 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	3	100	
ผลการเรียนไม่ดี	5	3.2	151	96.8	
ออร์โธปิดิกส์					1.000 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	5	100	
ผลการเรียนไม่ดี	5	3.2	149	96.8	

* p<0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

ตารางที่ 43 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาวิสัญญีวิทยาโดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาวิสัญญีวิทยา				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ผลการเรียนภาควิชาในชั้นคลินิก					
สไต ศอ นาสิก					1.000 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	2	100	
ผลการเรียนไม่ดี	5	3.2	152	96.8	
วิสัญญีวิทยา					0.000 ^{**b}
ผลการเรียนดี	3	75.0	1	25.0	
ผลการเรียนไม่ดี	2	1.3	153	98.7	
รังสีวิทยา					1.000 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	5	100	
ผลการเรียนไม่ดี	5	3.2	149	96.8	
ทักษะทางด้านคลินิก					
กุมารเวชศาสตร์					1.000 ^b
ดี	0	0.0	3	100	
ไม่ดี	5	3.2	151	96.8	
ศัลยศาสตร์					0.590 ^b
ดี	0	0.0	27	100	
ไม่ดี	5	3.8	127	96.2	
สูตินรีเวชศาสตร์					1.000 ^b
ดี	0	0.0	17	100	
ไม่ดี	5	3.5	137	96.5	
อายุรศาสตร์					0.657 ^b
ดี	2	2.3	86	97.7	
ไม่ดี	3	4.2	68	95.8	

* p<0.05 ** p < 0.01 b = fisher 's exact test

ตารางที่ 43 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาวิสัญญีวิทยาโดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาวิสัญญีวิทยา				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ทักษะทางด้านคลินิก					
จิตเวชศาสตร์					1.000 ^b
ดี	0	0.0	3	100	
ไม่ดี	5	3.2	151	96.8	
ออโรโธปิดิกส์					1.000 ^b
ดี	0	0.0	5	100	
ไม่ดี	5	3.2	149	96.8	
โสต ศอ นาสิก					1.000 ^b
ดี	0	0.0	2	100	
ไม่ดี	5	3.2	152	96.8	
วิสัญญีวิทยา					0.000 ^{**b}
ดี	3	75.0	1	25.0	
ไม่ดี	2	1.3	153	96.8	
รังสีวิทยา					1.000 ^b
ดี	0	0.0	5	100	
ไม่ดี	5	3.2	149	96.8	

* p < 0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

จากตารางที่ 43 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยทางด้านการเรียนที่มีผลต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์สาขาวิสัญญีวิทยานั้นพบว่าปัจจัยด้านการเรียนของนิสิตในเรื่องของผลการเรียนเฉลี่ยทั้งในชั้นปรีคลินิกและชั้นคลินิก รวมถึงรายวิชาเรียนในชั้นปรีคลินิกไม่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์สาขาวิสัญญีวิทยา ส่วนผลการเรียนในชั้นคลินิกพบว่านิสิตที่มีผลการเรียนดีในภาควิชาวิสัญญีวิทยาและผลการฝึกทักษะทางคลินิกดีทางวิสัญญีวิทยาจะสัมพันธ์กับการเลือกเรียนต่อเป็นแพทย์เฉพาะทางในสาขาวิสัญญีวิทยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ตารางที่ 44 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านสังคมกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาวิสัญญีวิทยาโดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านสังคม (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาวิสัญญีวิทยา				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ความคิดเห็นของครอบครัว					0.674 ^b
เห็นด้วย	3	3.9	77	96.1	
ไม่เห็นด้วย	2	2.4	80	97.6	
ความคิดเห็นของอาจารย์					1.000 ^b
เห็นด้วย	2	3.6	54	96.4	
ไม่เห็นด้วย	3	2.9	100	97.1	
ความคิดเห็นของเพื่อน					0.326 ^b
เห็นด้วย	5	4.6	104	95.4	
ไม่เห็นด้วย	0	0.0	50	100	
ความคิดเห็นของคนรัก					1.000 ^b
เห็นด้วย	2	3.6	54	96.4	
ไม่เห็นด้วย	3	2.9	100	97.1	
ความคิดเห็นของคนรอบข้าง					0.386 ^b
มีผลต่อการตัดสินใจเรียนต่อ	4	5.8	65	94.2	
ไม่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนต่อ	1	1.1	89	98.9	

* p<0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

จากตารางที่ 44 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านสังคมที่มีผลต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ในสาขาวิสัญญีวิทยานั้นพบว่าปัจจัยทางด้านสังคมของนิสิตไม่มีความสัมพันธ์ในการตัดสินใจเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์สาขาวิสัญญีวิทยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 45 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านบุคลิกภาพ
กับการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาวิสัญญีวิทยาโดยใช้สถิติ Mann-Whitney
U test

องค์ประกอบ บุคลิกภาพ (n – 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาวิสัญญีวิทยา				Mean – Whitney	Z	p-value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ				
	n	Mean rank	n	Mean rank			
A	5	79.00	154	80.03	380.0	-0.050	0.960
B	5	95.00	154	79.51	310.0	-0.757	0.449
C	5	81.00	154	79.97	380.0	-0.050	0.960
E	5	87.90	154	79.74	345.5	-0.395	0.692
F	5	90.80	154	79.65	331.0	-0.054	0.589
G	5	81.50	154	79.95	377.5	-0.075	0.940
H	5	106.20	154	79.151	254.0	-1.310	0.190
I	5	84.20	154	79.86	364.0	-0.211	0.833
L	5	89.00	154	79.71	340.0	-0.449	0.563
M	5	84.50	154	79.85	362.5	-0.225	0.822
N	5	57.80	154	80.72	274.0	-1.107	0.268
O	5	69.00	154	80.36	330.0	-0.551	0.582
Q1	5	92.70	154	79.59	321.5	-0.363	0.525
Q2	5	66.20	154	80.45	316.0	-0.693	0.488
Q3	5	60.10	154	80.65	285.5	-0.997	0.319
Q4	5	87.70	154	79.75	646.5	-0.385	0.700

ตารางที่ 45 (ต่อ) แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านบุคลิกภาพกับการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาวิสัญญีวิทยาโดยใช้สถิติ Mann-Whitney U test

องค์ประกอบ บุคลิกภาพ (n – 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาวิสัญญีวิทยา				Mean – Whitney	Z	p-value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ				
	n	Mean rank	n	Mean rank			
Extraversion	5	95.80	154	79.49	306.0	-0.780	0.435
Anxiety	5	77.20	154	80.09	371.0	-0.138	0.890
Tough poise	5	79.40	154	80.02	382.0	-0.030	0.976
Independence	5	95.10	154	79.51	309.5	-0.745	0.456
Control	5	70.80	154	80.30	339.0	-0.454	0.650
Adjustment	5	90.60	154	79.66	332.0	-0.523	0.601
Leadership	5	81.00	154	79.97	380.0	-0.049	0.961
Creativity	5	105.60	154	79.17	257.0	-1.264	0.206
FG	5	46.70	154	81.08	218.5	-1.759	0.079
FB	5	67.30	154	80.41	321.5	-0.639	0.523

* p<0.05 ** p < 0.01

จากตารางที่ 45 เมื่อทดสอบความแตกต่างของปัจจัยทางด้านองค์ประกอบบุคลิกภาพที่มีผลต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์สาขาวิสัญญีวิทยานั้นพบว่าปัจจัยทางองค์ประกอบบุคลิกภาพไม่มีความแตกต่างกันนิตที่เลือกเรียนสาขานี้มีองค์ประกอบบุคลิกภาพไม่ต่างจากนิตที่เลือกเรียนสาขาอื่นๆอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 46 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความสนใจเลือกเรียนต่อ สาขาเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ในสาขาตจวิทยาโดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยส่วนบุคคล (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาตจวิทยา				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เพศ					0.446 ^b
ชาย	2	2.6	74	97.4	
หญิง	5	6.0	78	94.0	
อายุ (ปี)					0.256 ^b
23	6	6.1	93	93.9	
24	1	1.7	59	98.3	
ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือน(บาท)					1.000 ^b
□ 7500	4	5.0	76	95.0	
□ 7501	3	3.8	76	96.2	
อาชีพของบิดา					0.708 ^b
แพทย์/ข้าราชการ	5	5.1	93	94.9	
อื่นๆ	2	3.3	59	96.7	
อาชีพของมารดา					0.243 ^b
แพทย์/ข้าราชการ	6	6.3	89	93.7	
อื่นๆ	1	1.6	63	98.4	
ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว					1.000 ^b
□ 30,000 บาท	0	0.0	15	100	
□ 30,001 บาท	7	4.9	137	95.1	
โรคประจำตัว					0.629 ^b
ไม่มี	5	3.9	122	96.1	
มี	2	6.2	30	93.8	

* p<0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

จากตารางที่ 46 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์นั้นพบว่าปัจจัยส่วนบุคคลของนิสิตไม่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ในสาขาตจวิทยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 47 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาตจวิทยาโดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาตจวิทยา				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ผลการเรียน (GPAX)					1.000 ^b
□ 3.50	0	0.0	9	100	
□ 3.51	7	4.7	143	95.3	
ผลการเรียนชั้นปริคคินิก					1.000 ^b
□ 3.50	0	0.0	5	100	
□ 3.51	7	4.5	147	95.5	
รายวิชาในชั้นปริคคินิก					
Musculoskeletal system					1.000 ^b
ดี	1	4.3	22	95.7	
ไม่ดี	6	4.4	130	95.6	
Respiratory system					1.000 ^b
ดี	0	0.0	15	100	
ไม่ดี	7	4.9	137	95.1	
Cardiovascular system					1.000 ^b
ดี	0	0.0	16	100	
ไม่ดี	7	4.9	136	95.1	
Genitourinary system					0.308 ^b
ดี	1	12.5	7	87.5	
ไม่ดี	6	4.0	145	96.0	

* p<0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

ตารางที่ 47 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาตจวิทยาโดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาตจวิทยา				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
รายวิชาในชั้นปริคlinik					
Alimentary system					0.595 ^b
ดี	0	0.0	23	100	
ไม่ดี	7	5.1	129	94.9	
Metabolism and Nutrition					0.308 ^b
ดี	1	12.5	7	87.5	
ไม่ดี	6	4.0	145	96.0	
Embryo and Genetic					0.016 ^{*b}
ดี	2	40.0	3	60.0	
ไม่ดี	5	3.2	149	96.8	
Endocrine system					1.000 ^b
ดี	0	0.0	12	100	
ไม่ดี	7	4.8	140	95.2	
Neuroscience					0.597 ^b
ดี	1	5.3	18	94.7	
ไม่ดี	6	4.3	134	95.7	
Psychopathology					0.576 ^b
ดี	1	5.6	17	94.4	
ไม่ดี	6	4.3	135	95.7	

* p < 0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

ตารางที่ 47 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาตจวิทยาโดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาตจวิทยา				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ผลการเรียนชั้นคลินิก					1.000 ^b
□ 3.50	0	0.0	18	100	
□ 3.51	7	5.0	134	95.0	
ผลการเรียนภาควิชาในชั้นคลินิก					
กุมารเวชศาสตร์					1.000 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	3	100	
ผลการเรียนไม่ดี	7	4.5	149	95.5	
ศัลยศาสตร์					0.604 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	27	100	
ผลการเรียนไม่ดี	7	5.3	124	94.7	
สูติรีเวชศาสตร์					0.164 ^b
ผลการเรียนดี	2	11.8	15	88.2	
ผลการเรียนไม่ดี	5	3.5	137	96.5	
อายุรศาสตร์					1.000 ^b
ผลการเรียนดี	4	4.5	84	95.5	
ผลการเรียนไม่ดี	3	4.2	68	95.8	
จิตเวชศาสตร์					1.000 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	3	100	
ผลการเรียนไม่ดี	7	4.5	149	95.5	
ออร์โทปิดิกส์					1.000 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	5	100	
ผลการเรียนไม่ดี	7	4.5	147	95.5	

* p<0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

ตารางที่ 47 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาตจวิทยาโดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาตจวิทยา				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ผลการเรียนภาควิชาในชั้นคลินิก					
โสต ศอ นาสิก					1.000 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	2	100	
ผลการเรียนไม่ดี	7	4.5	150	95.5	
วิสัญญีวิทยา					1.000 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	4	100	
ผลการเรียนไม่ดี	7	4.5	148	95.5	
รังสีวิทยา					0.204 ^b
ผลการเรียนดี	1	20.0	4	80.0	
ผลการเรียนไม่ดี	6	3.9	148	96.1	
ทักษะทางด้านคลินิก					
กุมารเวชศาสตร์					1.000 ^b
ดี	0	0.0	3	100	
ไม่ดี	7	4.5	149	95.5	
ศัลยศาสตร์					0.604 ^b
ดี	0	0.0	27	100	
ไม่ดี	7	5.3	125	94.7	
สูติรีเวชศาสตร์					0.164 ^b
ดี	2	11.8	15	88.2	
ไม่ดี	5	3.5	137	96.5	
อายุรศาสตร์					1.000 ^b
ดี	4	4.5	84	95.5	
ไม่ดี	3	4.2	68	95.8	

* p<0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

ตารางที่ 47 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาตจวิทยาโดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาตจวิทยา				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ทักษะทางด้านคลินิก					
จิตเวชศาสตร์					1.000 ^b
ดี	0	0.0	3	100	
ไม่ดี	7	4.5	149	95.5	
ออร์โธปิดิกส์					1.000 ^b
ดี	0	0.0	5	100	
ไม่ดี	7	4.5	147	95.5	
โสต ศอ นาสิก					1.000 ^b
ดี	0	0.0	2	100	
ไม่ดี	7	4.5	150	95.5	
วิสัญญีวิทยา					1.000 ^b
ดี	0	0.0	4	100	
ไม่ดี	7	4.5	148	95.5	
รังสีวิทยา					0.204 ^b
ดี	1	20.0	4	80.0	
ไม่ดี	6	3.9	148	96.1	

* p < 0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

จากตารางที่ 47 เมื่อการทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยทางด้านการเรียนที่มีผลต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์สาขาตจวิทยานั้นพบว่าปัจจัยด้านการเรียนของนิสิตในเรื่องของผลการเรียนเฉลี่ยทั้งในชั้นปริคlinikและชั้นคลินิกไม่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์สาขาตจวิทยา ส่วนผลการเรียนในชั้นปริคlinikพบว่านิสิตที่มีผลการเรียนดีในรายวิชา Embryo and Genetic จะสัมพันธ์กับการเลือกเรียนต่อสาขาตจวิทยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ส่วนการเรียนชั้นคลินิกผลการฝึกทักษะทางคลินิกดีไม่สัมพันธ์กับการเลือกเรียนต่อเป็นแพทย์เฉพาะทางในสาขาตจวิทยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 48 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านสังคมกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาตจวิทยาโดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านสังคม (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาตจวิทยา				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ความคิดเห็นของครอบครัว					1.000 ^b
เห็นด้วย	3	3.9	74	96.1	
ไม่เห็นด้วย	4	4.9	78	95.1	
ความคิดเห็นของอาจารย์					0.243 ^b
เห็นด้วย	1	1.8	55	98.2	
ไม่เห็นด้วย	6	5.8	97	94.2	
ความคิดเห็นของเพื่อน					1.000 ^b
เห็นด้วย	5	4.6	104	95.4	
ไม่เห็นด้วย	2	4.0	48	96.0	
ความคิดเห็นของคนรัก					0.698 ^b
เห็นด้วย	3	5.4	53	94.6	
ไม่เห็นด้วย	4	3.9	99	96.1	
ความคิดเห็นของคนรอบข้าง					1.000 ^b
มีผลต่อการตัดสินใจเรียนต่อ	3	4.3	66	95.7	
ไม่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนต่อ	4	4.4	86	95.6	

* p<0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

จากตารางที่ 48 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านสังคมที่มีผลต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ในสาขาตจวิทยานั้นพบว่าปัจจัยทางด้านสังคมของนิสิตไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์สาขาตจวิทยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 49 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านบุคลิกภาพ
กับการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาตจวิทยาโดยใช้สถิติ Mann-Whitney U test

องค์ประกอบ บุคลิกภาพ (n – 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาตจวิทยา				Mean – Whitney	Z	p-value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ				
	n	Mean rank	n	Mean rank			
A	7	90.79	152	79.50	456.5	-0.645	0.519
B	7	78.79	152	80.60	523.5	-0.073	0.942
C	7	42.57	152	81.72	270.0	-2.232	0.026*
E	7	89.43	152	79.57	466.0	-0.562	0.574
F	7	102.93	152	78.94	371.5	-1.366	0.172
G	7	107.07	152	78.75	342.5	-1.610	0.107
H	7	100.50	152	79.06	388.5	-1.221	0.222
I	7	74.86	152	80.24	496.5	-0.308	0.758
L	7	104.86	152	78.86	358.0	-1.478	0.198
M	7	58.07	152	81.01	378.5	-1.306	0.191
N	7	64.57	152	80.71	424.0	-0.916	0.359
O	7	105.79	152	78.81	351.5	-1.538	0.124
Q1	7	72.64	152	80.34	480.5	-0.439	0.661
Q2	7	78.71	152	80.06	523.0	-0.077	0.939
Q3	7	86.57	152	79.70	486.0	-0.392	0.695
Q4	7	75.86	152	80.19	503.0	-0.247	0.805

* p<0.05 ** p < 0.01

ตารางที่ 49 (ต่อ) แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านบุคลิกภาพกับการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาตจวิทยาโดยใช้สถิติ Mann-Whitney U test

องค์ประกอบ บุคลิกภาพ (n – 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาตจวิทยา				Mean – Whitney	Z	p-value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ				
	n	Mean rank	n	Mean rank			
Extraversion	7	98.64	152	79.14	401.5	-1.096	0.273
Anxiety	7	105.07	152	78.85	356.5	-1.474	0.140
Tough poise	7	101.21	152	79.02	383.5	-1.247	0.212
Independence	7	75.00	152	80.23	497.0	-0.294	0.769
Control	7	102.93	152	78.94	371.5	-1.348	0.178
Adjustment	7	76.43	152	80.16	507.0	-0.210	0.834
Leadership	7	94.79	152	79.32	428.5	-0.869	0.385
Creativity	7	70.29	152	80.45	464.0	-0.571	0.568
FG	7	84.29	152	79.80	502.0	-0.270	0.787
FB	7	76.14	152	80.59	442.0	-0.771	0.441

* p<0.05 ** p < 0.01

จากตารางที่ 49 เมื่อทดสอบความแตกต่างกันของปัจจัยทางด้านองค์ประกอบบุคลิกภาพกับการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์สาขาตจวิทยานั้นพบว่าปัจจัยทางองค์ประกอบบุคลิกภาพของนิสิตที่เลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์สาขาตจวิทยามีองค์ประกอบบุคลิกภาพด้านองค์ประกอบC(องค์ประกอบด้านความมั่นคงทางอารมณ์)ต่างจากนิสิตสาขาอื่นโดยมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่านิสิตที่เลือกเรียนสาขาอื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 50 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับความสนใจเลือกเรียนต่อ สาขาเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ในสาขานิติเวชศาสตร์โดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยส่วนบุคคล (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขานิติเวชศาสตร์				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
เพศ					0.227 ^b
ชาย	2	2.6	74	97.4	
หญิง	0	0.0	83	100	
อายุ (ปี)					1.000 ^b
23	1	1.0	98	99.0	
24	1	1.7	59	98.3	
ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือน(บาท)					0.245 ^b
□ 7500	0	0.0	80	100	
□ 7501	2	2.5	77	97.5	
อาชีพของบิดา					1.000 ^b
แพทย์/ข้าราชการ	1	1.0	97	99.0	
อื่นๆ	1	1.6	60	98.4	
อาชีพของมารดา					0.160 ^b
แพทย์/ข้าราชการ	0	0.0	95	100	
อื่นๆ	2	3.1	62	96.9	
ฐานะทางเศรษฐกิจของครอบครัว					1.000 ^b
□ 30,000 บาท	0	0.0	15	100	
□ 30,001 บาท	2	1.4	142	98.6	
โรคประจำตัว					1.000 ^b
ไม่มี	2	1.6	125	98.4	
มี	0	0.0	32	100	

* p<0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

จากตารางที่ 50 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีผลต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์นั้นพบว่าปัจจัยส่วนบุคคลของนิสิตไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ในสาขานิติเวชศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 51 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขานิติเวชศาสตร์โดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขานิติเวชศาสตร์				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ผลการเรียน (GPAX)					1.000 ^b
□ 3.50	0	0.0	9	100	
□ 3.51	2	1.3	148	98.7	
ผลการเรียนชั้นปรีคลินิก					1.000 ^b
□ 3.50	0	0.0	5	100	
□ 3.51	2	1.3	152	98.7	
รายวิชาในชั้นปรีคลินิก					
Musculoskeletal system					1.000 ^b
ดี	0	0.0	23	100	
ไม่ดี	2	1.5	134	98.5	
Respiratory system					1.000 ^b
ดี	0	0.0	15	100	
ไม่ดี	2	1.4	142	98.6	
Cardiovascular system					1.000 ^b
ดี	0	0.0	16	100	
ไม่ดี	2	1.4	141	98.6	
Genitourinary system					1.000 ^b
ดี	0	0.0	8	100	
ไม่ดี	2	1.3	149	98.7	

* p < 0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

ตารางที่ 51 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขานิติเวชศาสตร์โดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขานิติเวชศาสตร์				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
รายวิชาในชั้นปรีคลินิก					
Alimentary system					0.269 ^b
ดี	1	4.3	22	95.7	
ไม่ดี	1	0.7	135	99.3	
Metabolism and Nutrition					1.000 ^b
ดี	0	0.0	8	100	
ไม่ดี	2	1.3	149	98.7	
Embryo and Genetic					1.000 ^b
ดี	0	0.0	5	100	
ไม่ดี	2	1.3	152	98.7	
Endocrine system					1.000 ^b
ดี	0	0.0	12	100	
ไม่ดี	2	1.4	145	98.6	
Neuroscience					1.000 ^b
ดี	0	0.0	19	100	
ไม่ดี	2	1.4	138	98.6	
Psychopathology					1.000 ^b
ดี	1	5.6	17	94.4	
ไม่ดี	1	0.7	140	99.3	

* p < 0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

ตารางที่ 51 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขานิติเวชศาสตร์โดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขานิติเวชศาสตร์				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ผลการเรียนชั้นคลินิก					1.000 ^b
□ 3.50	0	0.0	18	100	
□ 3.51	2	1.4	139	98.6	
ผลการเรียนภาควิชาในชั้นคลินิก					
กุมารเวชศาสตร์					1.000 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	3	100	
ผลการเรียนไม่ดี	2	1.3	154	98.7	
ศัลยศาสตร์					1.000 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	27	100	
ผลการเรียนไม่ดี	2	1.5	130	98.5	
สูตินรีเวชศาสตร์					1.000 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	17	100	
ผลการเรียนไม่ดี	2	1.4	140	98.6	
อายุรศาสตร์					0.503 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	71	100	
ผลการเรียนไม่ดี	2	2.3	86	97.7	
จิตเวชศาสตร์					1.000 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	3	100	
ผลการเรียนไม่ดี	2	1.3	154	98.7	
ออร์โทปิดิกส์					1.000 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	5	100	
ผลการเรียนไม่ดี	2	1.3	152	98.7	

* p<0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

ตารางที่ 51 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขานิติเวชศาสตร์โดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขานิติเวชศาสตร์				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ผลการเรียนภาควิชาในชั้นคลินิก					1.000 ^b
สัตว ศอ นาสิก					
ผลการเรียนดี	0	0.0	2	100	
ผลการเรียนไม่ดี	2	1.3	155	98.7	
วิสัญญีวิทยา					1.000 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	4	100	
ผลการเรียนไม่ดี	2	1.3	153	98.7	
รังสีวิทยา					1.000 ^b
ผลการเรียนดี	0	0.0	5	100	
ผลการเรียนไม่ดี	2	1.3	152	98.7	
ทักษะทางด้านคลินิก					
กุมารเวชศาสตร์					1.000 ^b
ดี	0	0.0	3	100	
ไม่ดี	2	1.3	154	98.7	
ศัลยศาสตร์					1.000 ^b
ดี	0	0.0	27	100	
ไม่ดี	2	1.5	130	98.5	
สูตินรีเวชศาสตร์					1.000 ^b
ดี	0	0.0	17	100	
ไม่ดี	2	1.4	140	98.6	
อายุรศาสตร์					0.503 ^b
ดี	0	0.0	71	100	
ไม่ดี	2	2.3	86	97.7	

* p<0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

ตารางที่ 51 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขานิติเวชศาสตร์โดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขานิติเวชศาสตร์				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ทักษะทางด้านคลินิก					
จิตเวชศาสตร์					
ดี	0	0.0	3	100	1.000 ^b
ไม่ดี	2	1.3	154	98.7	
ออร์โธปิดิกส์					
ดี	0	0.0	5	100	1.000 ^b
ไม่ดี	2	1.3	152	98.7	
โสต ศอ นาสิก					
ดี	0	0.0	2	100	1.000 ^b
ไม่ดี	2	1.3	155	98.7	
วิสัญญีวิทยา					
ดี	0	0.0	4	100	1.000 ^b
ไม่ดี	2	1.3	153	98.7	
รังสีวิทยา					
ดี	0	0.0	5	100	1.000 ^b
ไม่ดี	2	1.3	152	98.7	

* p < 0.05

** p < 0.01

b = fisher's exact test

จากตารางที่ 51 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยทางด้านการเรียนที่มีผลต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์สาขานิติเวชศาสตร์นั้นพบว่าปัจจัยด้านการเรียนของนิสิตในเรื่องของผลการเรียนเฉลี่ยทั้งในชั้นปรีคลินิกและชั้นคลินิกไม่มีความสัมพันธ์ต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์สาขานิติเวชศาสตร์ ส่วนผลการเรียนในชั้นคลินิกและการฝึกทักษะทางคลินิกพบว่าไม่มีความสัมพันธ์กับการเลือกเรียนต่อเป็นแพทย์เฉพาะทางในสาขานิติเวชศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 52 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านสังคมกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขานิติเวชศาสตร์โดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านสังคม (n = 159)	การเลือกเรียนต่อสาขานิติเวชศาสตร์				p - value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ความคิดเห็นของครอบครัว					1.000 ^b
เห็นด้วย	1	1.2	81	98.8	
ไม่เห็นด้วย	1	1.3	76	98.7	
ความคิดเห็นของอาจารย์					1.000 ^b
เห็นด้วย	1	1.0	102	99.0	
ไม่เห็นด้วย	1	1.8	55	98.2	
ความคิดเห็นของเพื่อน					0.531 ^b
เห็นด้วย	1	2.0	49	98.0	
ไม่เห็นด้วย	1	0.9	108	99.1	
ความคิดเห็นของคนรัก					1.000 ^b
เห็นด้วย	1	1.0	102	99.0	
ไม่เห็นด้วย	1	1.8	55	98.2	
ความคิดเห็นของคนรอบข้าง					0.187 ^b
มีผลต่อการตัดสินใจเรียนต่อ	0	0.0	90	100	
ไม่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนต่อ	2	2.9	67	97.1	

* p < 0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

จากตารางที่ 52 เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านสังคมที่มีผลต่อการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ในสาขานิติเวชศาสตร์นั้นพบว่าปัจจัยทางด้านสังคมของนิสิตไม่มีความสัมพันธ์ในการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์สาขานิติเวชศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 53 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านบุคลิกภาพ
กับการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขานิติเวชศาสตร์โดยใช้สถิติ Mann-Whitney
U test

องค์ประกอบ บุคลิกภาพ (n – 159)	การเลือกเรียนต่อสาขานิติเวชศาสตร์				Mean – Whitney	Z	p-value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ				
	n	Mean rank	n	Mean rank			
A	2	54.50	157	80.32	106.0	-0.802	0.422
B	2	103.0	157	79.71	111.0	-0.727	0.467
C	2	125.5	154	79.42	66.0	-1.427	0.154
E	2	63.0	157	80.22	123.0	-0.533	0.594
F	2	67.0	157	80.17	131.0	-0.407	0.684
G	2	47.25	157	80.42	91.50	-1.024	0.306
H	2	78.0	157	80.03	153.0	-0.063	0.950
I	2	107.5	157	79.65	102.0	-0.866	0.386
L	2	58.25	157	80.28	113.5	-0.680	0.496
M	2	120.0	157	79.49	77.0	-1.253	0.210
N	2	53.25	157	80.34	103.5	-0.836	0.403
O	2	30.75	157	80.63	58.5	-1.545	0.122
Q1	2	113.75	157	79.57	89.5	-1.058	0.290
Q2	2	11.0	157	80.88	19.0	-2.171	0.030*
Q3	2	49.75	157	80.39	96.5	-0.949	0.343
Q4	2	26.50	157	80.68	50.0	-1.176	0.094

* p<0.05 ** p < 0.01

ตารางที่ 53(ต่อ) แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยปัจจัยด้านบุคลิกภาพกับการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขานิติเวชศาสตร์โดยใช้สถิติ Mann-Whitney test

องค์ประกอบ บุคลิกภาพ (n – 159)	การเลือกเรียนต่อสาขานิติเวชศาสตร์				Mean – Whitney	Z	p-value
	เรียนต่อ		ไม่เรียนต่อ				
	n	Mean rank	n	Mean rank			
Extraversion	2	84.00	157	79.95	149.0	-0.124	0.902
Anxiety	2	22.50	157	80.73	42.0	-1.778	0.075
Tough poise	2	36.50	157	80.55	70.0	-1.345	0.179
Independence	2	82.25	157	79.97	152.5	-0.070	0.945
Control	2	38.50	157	80.53	74.0	-1.283	0.199
Adjustment	1	107.50	157	79.65	102.0	-1.283	0.199
Leadership	2	70.50	157	80.12	138.0	-0.294	0.769
Creativity	2	112.25	157	79.59	92.5	-0.997	0.319
FG	2	62.75	157	80.22	122.5	-0.571	0.568
FB	2	39.00	157	80.52	75.0	-1.292	0.196

* p<0.05 ** p < 0.01

จากตารางที่ 53 เมื่อทดสอบความแตกต่างกันของปัจจัยทางองค์ประกอบบุคลิกภาพกับการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์สาขานิติเวชศาสตร์นั้นพบว่าองค์ประกอบทางบุคลิกภาพของนิสิตในด้านขององค์ประกอบ Q2 (องค์ประกอบบุคลิกภาพด้านการพึ่งตนเอง) จะมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่านิสิตที่เลือกเรียนสาขาอื่นๆและต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 54 แสดงสรุปภาพรวมผลการศึกษาวิจัยเรื่องความสนใจเลือกเรียนต่อสาขา
เฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ บุคลิกภาพและปัจจัยที่เกี่ยวข้องของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6
คณะแพทยศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < 0.01$
 $P < 0.05$

สาขาเฉพาะทาง การแพทย์	ปัจจัยส่วนบุคคล	ปัจจัยด้านการเรียน	ปัจจัยทางด้าน บุคลิกภาพ
1. กุมารเวชศาสตร์	-	- ผลการเรียนทาง คลินิกใน ภาควิชา กุมารเวชศาสตร์ดี - ผลการฝึกปฏิบัติทาง คลินิกในภาควิชา กุมารเวชศาสตร์ดี	- มีองค์ประกอบ บุคลิกภาพ ด้านคุณธรรมสูง - มีการควบคุม ตนเองสูง
2. ศัลยศาสตร์	-	- ผลการเรียนทาง คลินิกใน ภาควิชาศัลยศาสตร์ดี - ผลการเรียนทาง คลินิกใน ภาควิชาอายุรศาสตร์ดี - ผลการฝึกปฏิบัติ ทางคลินิกในภาควิชา ศัลยศาสตร์ดี - ผลการฝึกปฏิบัติ ทาง คลินิกในภาควิชา อายุรศาสตร์ดี	-

ตารางที่ 54 (ต่อ) แสดงสรุปภาพรวมผลการศึกษาวิจัยเรื่องความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ บุคลิกภาพและปัจจัยที่เกี่ยวข้องของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 คณะแพทยศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < 0.01$
 $P < 0.05$

สาขาเฉพาะทางการแพทย์	ปัจจัยส่วนบุคคล	ปัจจัยด้านการเรียน	ปัจจัยทางด้านบุคลิกภาพ
3. อายุรศาสตร์	-	-ผลการเรียนชั้นปริคินิกในรายวิชา Musculoskeletal and Neuroscience ดี -ผลการเรียนทางคลินิกในภาควิชาอายุรศาสตร์ ศัลยศาสตร์และสูตินรีเวชศาสตร์ดี -ผลการฝึกปฏิบัติทางคลินิกในภาควิชาอายุรศาสตร์ ศัลยศาสตร์และสูตินรีเวชศาสตร์ดี	- มีทักษะทางสังคมมีปฏิภาณไหวพริบเก่ง ด้านสังคม ฉลาดมองการณ์ไกล คล่องแคล่วในการติดต่อกับผู้อื่น เข้าใจตนเองและผู้อื่น -มีความคิดสร้างสรรค์สูง

ตารางที่ 54(ต่อ) แสดงสรุปภาพรวมผลการศึกษาวิจัยเรื่องความสนใจเลือกเรียนต่อสาขา
เฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ บุคลิกภาพและปัจจัยที่เกี่ยวข้องของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6
คณะแพทยศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < 0.01$
 $P < 0.05$

สาขาเฉพาะทาง การแพทย์	ปัจจัยส่วนบุคคล	ปัจจัยด้านการเรียน	ปัจจัยทางด้าน บุคลิกภาพ
4 สูตินรีเวชศาสตร์	-	- ผลการเรียนชั้นปริ คลินิกในรายวิชา Embryo and Genetic ดี -ผลการเรียนทาง คลินิกในภาควิชา อายุรศาสตร์ดี -ผลการเรียนทาง คลินิกใน ภาควิชาสูติ นรีเวชศาสตร์ดี -ผลการฝึกปฏิบัติทาง คลินิกในภาควิชา อายุรศาสตร์ และสูติ นรีเวชศาสตร์ดี	- มีลักษณะที่สงบ ผ่อน คลายไม่มีความคับข้อง ใจทำอะไรตามสบาย

ตารางที่ 54(ต่อ) แสดงสรุปภาพรวมผลการศึกษาวิจัยเรื่องความสนใจเลือกเรียนต่อสาขา
เฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ บุคลิกภาพและปัจจัยที่เกี่ยวข้องของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6
คณะแพทยศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < 0.01$
 $P < 0.05$

สาขาเฉพาะทาง การแพทย์	ปัจจัยส่วนบุคคล	ปัจจัยด้านการเรียน	ปัจจัยทางด้าน บุคลิกภาพ
5.จิตเวชศาสตร์	-	-ผลการเรียนทางคลินิก ในภาควิชาจิตเวชศาสตร์ และการฝึกปฏิบัติทาง คลินิกด้านจิตเวชศาสตร์ ดี	- การพึ่งตนเอง พอใจ ในตนเอง ตัดสินใจ และปฏิบัติตามแบบ แผนของตนเอง
6.ออร์โธปิดิกส์	- เพศชาย	-ผลการเรียนชั้นปรีคลินิก ในรายวิชา Cardiovascular system ดี - ผลการเรียนทางคลินิก ในภาควิชาออร์โธปิดิกส์ และการฝึกปฏิบัติทาง คลินิกด้านออร์โธปิดิกส์ดี	- กล้าแสดงออก มั่นใจ และเป็นตัวของตัวเอง ชอบแข่งขัน กล้า แข่งขัน

ตารางที่ 54(ต่อ) แสดงสรุปภาพรวมผลการศึกษาวิจัยเรื่องความสนใจเลือกเรียนต่อสาขา
เฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ บุคลิกภาพและปัจจัยที่เกี่ยวข้องของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6
คณะแพทยศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < 0.01$
 $P < 0.05$

สาขาเฉพาะทาง การแพทย์	ปัจจัยส่วนบุคคล	ปัจจัยด้านการเรียน	ปัจจัยทางด้าน บุคลิกภาพ
7. โสิต ศอ นาสิก	-	- ผลการเรียนชั้นปรี คลินิกในรายวิชา Alimentary system ดี - ผลการเรียนทาง คลินิกและการฝึก ปฏิบัติทางคลินิกของ ภาควิชาโสตศอนาสิก ดี	ทำตัวตามสบาย ช่าง พูด จิตใจแจ่มใสว่าแจ้ง กระตือรือร้น คล่องแคล่วว่องไวตื่นตัว อยู่เสมอ แสดงออก ตรงไปตรงมาเปิดเผย และไว้วางใจ
8. รังสีวิทยา	-	- ผลการเรียนทาง คลินิกและการฝึก ปฏิบัติทางคลินิกของ ภาควิชารังสีวิทยาดี	- มีอารมณ์ดีตั้งเครียด หงุดหงิดง่าย มีความ ขัดแย้งและมีความคับ ข้องใจ มีความวิตก กังวลสูงและการปรับตัว ไม่ค่อยดี

ตารางที่ 54(ต่อ) แสดงสรุปภาพรวมผลการศึกษาวิจัยเรื่องความสนใจเลือกเรียนต่อสาขา
เฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ บุคลิกภาพและปัจจัยที่เกี่ยวข้องของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6
คณะแพทยศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $P < 0.01$
 $P < 0.05$

สาขาเฉพาะทาง การแพทย์	ปัจจัยส่วนบุคคล	ปัจจัยด้านการเรียน	ปัจจัยทางด้าน บุคลิกภาพ
9.จักษุวิทยา	-เพศหญิง	-ผลการเรียนชั้นปริคินิก ในรายวิชา Musculoskeletal ดี	-
10.วิสัญญีวิทยา	ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อ เดือนสูง	- ผลการเรียนทางคลินิก และการฝึกปฏิบัติทาง คลินิกของภาควิชา วิสัญญีวิทยาดี	-
11.ตจวิทยา		- ผลการเรียนชั้นปริ คินิกในรายวิชา Embryo and Geneticดี	- การมีอารมณ์ไม่ มั่นคงเปลี่ยนแปลง ง่ายเมื่อรู้สึกขัดแย้ง หรือคับข้องใจ เปลี่ยนแปลงทัศนคติ และความสนใจง่าย หงุดหงิดและ วิตก กังวลง่าย
12.นิติเวชศาสตร์	-	-	- ฟังฟังกลุ่ม เป็น ผู้ร่วมงานและผู้ตามที่ดี ดี ต้องการยอมรับและ การสนับสนุนจากกลุ่ม และสังคม

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนามีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์บุคลิกภาพและปัจจัยที่เกี่ยวข้องของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 คณะแพทยศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยปีการศึกษา 2552 โดยศึกษาในกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 159 คน ระหว่างเดือนตุลาคม – ธันวาคม 2552

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับปัจจัยด้านบุคคล ด้านการเรียนและความสนใจในการปฏิบัติงาน ปัจจัยทางสังคมและปัจจัยทางบุคลิกภาพโดยใช้แบบทดสอบบุคลิกภาพ 16PF (The Sixteen Personality Factor Questionnaire)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานในการบรรยายลักษณะข้อมูล ใช้ไค – สแควร์ (Chi-square) และ Fisher's exact test เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ และใช้สถิติ Mann Whitney U test. เพื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของค่าคะแนนเฉลี่ยขององค์ประกอบบุคลิกภาพ กับการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในสาขาต่างๆในวิชาชีพแพทย์

ปัจจัยส่วนบุคคล

จากกลุ่มตัวอย่าง นิสิตแพทย์ 159 คน จากผลการศึกษาพบว่า นิสิตแพทย์ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 23 ถึง 24 ปี เป็นเพศชาย 76 คน และ เพศหญิง 83 คน ค่าใช้จ่ายส่วนตัวรายเดือนของนิสิตอยู่ระหว่าง 50,001 – 10,000 บาทและนิสิตแพทย์ส่วนใหญ่ไม่มีความเจ็บป่วยหรือเป็นโรคประจำตัว การประกอบอาชีพของบิดามารดาของนิสิตแพทย์ส่วนมากจะประกอบอาชีพค้าขายและทำธุรกิจส่วนตัวรองลงมาคือประกอบอาชีพรับราชการและทำงานในวงการแพทย์ รายได้เฉลี่ยของครอบครัวส่วนมากจะอยู่ที่ 30,000 บาทขึ้นไปต่อเดือน

ปัจจัยทางด้านการเรียนและการปฏิบัติงาน

นิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 ส่วนใหญ่มีผลการเรียนโดยรวมดี (GPAX) ระหว่าง 3.51 – 4.00 และผลการเรียนชั้นปริคินิกที่ผ่านมาส่วนมากก็อยู่ระหว่าง 3.00 - 3.50 โดยผลการเรียนที่นิสิตมีความมั่นใจมากที่สุดในระดับปริคินิกจะอยู่ในรายวิชา Musculoskeletal system และรายวิชา

Alimentary system ส่วนผลการเรียนเฉลี่ยในกลุ่มวิทยาศาสตร์ชั้นคลินิกส่วนใหญ่อยู่ระหว่าง 2.50 – 3.00 โดยนิสิตมีผลการเรียนที่ดีและมั่นใจในชั้นคลินิกจะอยู่ในภาควิชาอายุรศาสตร์มากที่สุดและทักษะการฝึกปฏิบัติทางคลินิกส่วนใหญ่ที่นิสิตมีความมั่นใจก็จะอยู่ในภาควิชาอายุรศาสตร์เช่นกันในส่วนของรูปแบบงานที่สนใจหลังสำเร็จการศึกษาแพทย์แล้วนั้นส่วนมากนิสิตอยากทำงานให้บริการผู้ป่วยโดยสนใจงานให้บริการผู้ป่วยในรูปแบบแพทย์เฉพาะทางมากที่สุด

ปัจจัยทางสังคม

นิสิตแพทย์ส่วนใหญ่หลังสำเร็จการศึกษาแล้ว มีความต้องการเรียนต่อหรือฝึกอบรมต่อเป็นแพทย์เฉพาะทางโดยที่สาขาที่นิสิตสนใจมากที่สุดคือสาขาแพทย์เฉพาะทางด้านอายุรศาสตร์ รองลงมาคือแพทย์เฉพาะทางด้าน ศัลยศาสตร์โดยส่วนหนึ่งก็เป็นผลมาจากแรงผลักดันจากเพื่อนๆสนิทร่วมห้องในชั้นปีรองลงมาคือคนในครอบครัว คนรักและ ความคิดเห็นจากอาจารย์แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นก็จะเห็นได้ว่าถึงแม้จะมีแรงสนับสนุนจากสังคมและบุคคลรอบข้างก็ตามการตัดสินใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางความคิดเห็นทั้งหลายเหล่านี้ก็อาจจะยังไม่มีผลต่อการตัดสินใจของนิสิตได้

ปัจจัยทางด้านบุคลิกภาพ

จะเห็นได้ว่าลักษณะบุคลิกภาพของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 จะแสดงออกถึงลักษณะค่อนข้างที่จะฉลาด เรียนรู้ได้เร็ว คิดแบบนามธรรม มีความสุขุม รอบคอบ จริงจัง ซอปลงมือปฏิบัติและมีทักษะทางสังคม มีอิสระทางความคิดชอบการเปลี่ยนแปลง ชอบพิสูจน์ และมีลักษณะของการพึ่งตนเอง ตัดสินใจด้วยตนเอง และจากองค์ประกอบแต่ละด้านก็จะพบว่าโดยส่วนใหญ่แล้วในองค์ประกอบบุคลิกภาพจะอยู่ในเกณฑ์ต่างๆดังนี้คือ

1. ค่าเฉลี่ยองค์ประกอบบุคลิกภาพอยู่ในเกณฑ์ปานกลางเหมือนคนส่วนใหญ่ทั่วไป ได้แก่ องค์ประกอบบุคลิกภาพด้านความมั่นคงทางอารมณ์ (C) , ด้านการกล้าแสดงออก (E) , ด้านคุณธรรม (G) , ด้านความสงสัยและระมัดระวังตัว(L) , ด้านการควบคุมตนเอง(Q3) และ ด้านความขัดแย้งและความคับข้องใจ (Q4)
2. ค่าเฉลี่ยองค์ประกอบบุคลิกภาพสูงกว่าปกติเล็กน้อยได้แก่ บุคลิกภาพด้านสติปัญญา (B) , ด้านการมีทักษะทางสังคม (N) , ความวิตกกังวล(O) , เสรีนิยม (Q1) และ การพึ่งตนเอง(Q2)
3. ค่าเฉลี่ยองค์ประกอบบุคลิกภาพต่ำกว่าเกณฑ์ปานกลางเล็กน้อยได้แก่ ด้านการเข้าสังคม(A) ,ด้านความสนุกสนานร่าเริง(F) , ด้านความกล้าเผชิญ(H), จิตใจอ่อนไหว (I) และด้านจินตนาการ(M)

นอกจากองค์ประกอบทางบุคลิกภาพทั้ง 16 ด้านแล้วยังพบว่าผลรวมของกลุ่มองค์ประกอบบุคลิกภาพที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกันที่เกิดจากการรวมคะแนนของแต่ละองค์ประกอบหลักที่ทำให้ทราบถึงแนวโน้มการแสดงออกของบุคคลเมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์หรือสิ่งเร้าที่มากระตุ้นในที่นี้ของนิสิตแพทย์ส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยด้าน ความวิตกกังวล (Anxiety) , จิตใจเข้มแข็งหนักแน่น (Tough poise) , การเป็นตัวของตัวเอง (Independence), การควบคุมตนเอง (control), การปรับตัว (adjustment) , ความเป็นผู้นำ (leadership) และความคิดสร้างสรรค์ (creativity) และต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ยเล็กน้อยด้าน การแสดงตัวและกล้าแสดงออกในสังคม (Extraversion)

ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์

ปัจจัยต่างๆที่มีความสัมพันธ์กับการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์โดยการ วิเคราะห์สถิติไคสแควร์ (Chi-square) และ Fisher's exact test พบว่า

1. **สาขากุมารเวชศาสตร์** ได้แก่ ผลการเรียนรู้ที่ดีและนิสิตมีความมั่นใจในชั้นคลินิกของภาควิชากุมารเวชศาสตร์รวมถึงการฝึกปฏิบัติทางคลินิกของภาควิชากุมารเวชศาสตร์มีความสัมพันธ์กับการเลือกเรียนต่อสาขากุมารเวชศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และเมื่อใช้ Mann Whitney U test เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในด้านองค์ประกอบบุคลิกภาพกับการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางด้านกุมารเวชศาสตร์ พบว่านิสิตที่เลือกเรียนต่อสาขากุมารเวชศาสตร์จะมีลักษณะบุคลิกภาพที่แสดงออกถึงการมีคุณธรรม ศีลธรรม ยึดถือความถูกต้องเหมาะสมมีระเบียบกฎเกณฑ์ยึดมั่นในวินัย มีความรับผิดชอบและมีการควบคุมตนเองสูง ต่างจากนิสิตที่เลือกเรียนสาขาอื่น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2. **สาขาศัลยศาสตร์** ได้แก่ ผลการเรียนรู้ที่ดีและนิสิตมีความมั่นใจในชั้นคลินิกของภาควิชาศัลยศาสตร์และ ภาควิชาอายุรศาสตร์รวมถึงการฝึกปฏิบัติทางคลินิกของภาควิชาศัลยศาสตร์และอายุรศาสตร์มีความสัมพันธ์กับการเลือกเรียนต่อสาขาศัลยศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

และเมื่อใช้ Mann Whitney U test เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในด้านองค์ประกอบบุคลิกภาพกับการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางด้านศัลยศาสตร์ พบว่านิสิตที่เลือกเรียนต่อสาขาศัลยศาสตร์จะมีลักษณะบุคลิกภาพที่แสดงออกไม่แตกต่างจากนิสิตที่เลือกเรียนสาขาอื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3. สาขาสูตินรีเวชศาสตร์ ได้แก่ ผลการเรียนรู้ที่ดีและนิสิตมีความมั่นใจในชั้นปรีคลินิก ในรายวิชาEmbryo and Genetic มีความสัมพันธ์กับการเลือกเรียนต่อสาขาสูตินรีเวชศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ ผลการเรียนรู้ที่ดีและนิสิตมีความมั่นใจในชั้นคลินิกของภาควิชาอายุรศาสตร์และ ภาควิชาสูตินรีเวชศาสตร์รวมถึงการฝึกปฏิบัติทางคลินิกของภาควิชาอายุรศาสตร์และสูตินรีเวชศาสตร์มีความสัมพันธ์กับการเลือกเรียนต่อสาขาสูตินรีเวชศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

และเมื่อใช้ Mann Whitney U test เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในด้านองค์ประกอบบุคลิกภาพกับการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางด้านสูตินรีเวชศาสตร์ พบว่านิสิตที่เลือกเรียนต่อสาขาสูตินรีเวชศาสตร์จะมีลักษณะบุคลิกภาพที่แสดงออกถึงการมีลักษณะที่สงบ ผ่อนคลายไม่มีความคับข้องใจทำอะไรตามสบาย ต่างจากนิสิตที่เลือกเรียนสาขาอื่น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

4. สาขาอายุรศาสตร์ ได้แก่ ผลการเรียนรู้ที่ดีและนิสิตมีความมั่นใจในชั้นปรีคลินิกในรายวิชาMusculoskeletal system and Neuroscience มีความสัมพันธ์กับการเลือกเรียนต่อสาขาอายุรศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ ผลการเรียนรู้ที่ดีและนิสิตมีความมั่นใจในชั้นคลินิกรวมถึงการฝึกปฏิบัติทางคลินิกของภาควิชาของภาควิชาอายุรศาสตร์ ภาควิชาสูตินรีเวชศาสตร์ และภาควิชาศัลยศาสตร์ มีความสัมพันธ์กับการเลือกเรียนต่อสาขาอายุรศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

และเมื่อใช้ Mann Whitney U test เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในด้านองค์ประกอบบุคลิกภาพกับการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางด้านอายุรศาสตร์ พบว่านิสิตที่เลือกเรียนต่อสาขาอายุรศาสตร์จะมีลักษณะบุคลิกภาพที่แสดงออกถึงการมีทักษะทางสังคมดี มีปฏิภาณไหวพริบเก่งด้านสังคม ฉลาดมองการณ์ไกล คล่องแคล่วในการติดต่อกับผู้อื่น เข้าใจตนเองและผู้อื่นรวมทั้งมีความทะเยอทะยาน และมีความคิดสร้างสรรค์ ต่างจากนิสิตที่เลือกเรียนสาขาอื่น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5. **สาขาจิตเวชศาสตร์** ได้แก่ ผลการเรียนรู้ที่ดีและนิสิตมีความมั่นใจในชั้นคลินิกของภาควิชาจิตเวชศาสตร์รวมถึงการฝึกปฏิบัติทางคลินิกด้านจิตเวชศาสตร์มีความสัมพันธ์กับการเลือกเรียนต่อสาขาจิตเวชศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

และเมื่อใช้ Mann Whitney U test เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในด้านองค์ประกอบบุคลิกภาพกับการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางด้านจิตเวชศาสตร์ พบว่านิสิตที่เลือกเรียนต่อสาขาจิตเวชศาสตร์จะมีลักษณะบุคลิกภาพที่แสดงออกถึงลักษณะของการพึ่งตนเองพอใจในตนเอง ตัดสินใจและปฏิบัติตามแบบแผนของตนเอง ต่างจากนิสิตที่เลือกเรียนสาขาอื่น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

6. **สาขาออร์โธปิดิกส์** ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคลทางด้านเพศ(ชาย)และ ผลการเรียนรู้ที่ดีและนิสิตมีความมั่นใจในชั้นคลินิกของภาควิชาออร์โธปิดิกส์ รวมถึงการฝึกปฏิบัติทางคลินิกด้านออร์โธปิดิกส์ มีความสัมพันธ์กับการเลือกเรียนต่อสาขาออร์โธปิดิกส์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

และเมื่อใช้ Mann Whitney U test เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในด้านองค์ประกอบบุคลิกภาพกับการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางด้าน ออร์โธปิดิกส์ พบว่านิสิตที่เลือกเรียนต่อสาขาออร์โธปิดิกส์ จะมีลักษณะบุคลิกภาพที่แสดงออกถึงลักษณะการกล้าแสดงออกมั่นใจและเป็นตัวของตัวเองชอบแข่งขัน กล้าแข่งขัน ต่างจากนิสิตที่เลือกเรียนสาขาอื่น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

7. **สาขาโสต ศอ นาสิก** ได้แก่ ผลการเรียนรู้ที่ดีและนิสิตมีความมั่นใจในชั้นปรีคลินิกในรายวิชาAlimentary system มีความสัมพันธ์กับการเลือกเรียนต่อสาขา สาขาโสต ศอ นาสิก อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ ผลการเรียนรู้ที่ดีและนิสิตมีความมั่นใจในชั้นคลินิก รวมถึงการฝึกปฏิบัติทางคลินิกของภาควิชาโสต ศอ นาสิก มีความสัมพันธ์กับการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางสาขาโสต ศอ นาสิก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

และเมื่อใช้ Mann Whitney U test เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในด้านองค์ประกอบบุคลิกภาพกับการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางด้านโสต ศอ นาสิก พบว่านิสิตที่เลือกเรียนต่อสาขาโสต ศอ นาสิก จะมีลักษณะบุคลิกภาพที่แสดงออกถึงลักษณะการทำตัวตามสบาย ช่างพูด จิตใจแจ่มใสร่าเริง กระตือรือร้น คล่องแคล่วว่องไว ตื่นตัวอยู่เสมอ แสดงออก

ตรงไปตรงมา เปิดเผยและไว้วางใจ ต่างจากนิสิตที่เลือกเรียนสาขาอื่น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

8. สาขารังสีวิทยา ได้แก่ ผลการเรียนรู้ที่ดีและนิสิตมีความมั่นใจในชั้นคลินิก รวมถึงการฝึกปฏิบัติทางคลินิกของภาควิชารังสีวิทยามีความสัมพันธ์กับการเลือกเรียนต่อสาขา รังสีวิทยา อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

และเมื่อใช้ Mann Whitney U test เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในด้านองค์ประกอบบุคลิกภาพกับการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางด้านรังสีวิทยา พบว่านิสิตที่เลือกเรียนต่อสาขารังสีวิทยา จะมีลักษณะบุคลิกภาพที่แสดงออกถึง การมีอารมณ์ดี เครียด หงุดหงิดง่าย มีความขัดแย้งและมีความคับข้องใจ มีความวิตกกังวลสูงและการปรับตัวไม่ค่อยดี ต่างจากนิสิตที่เลือกเรียนสาขาอื่น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

9. สาขาจักษุวิทยา ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคลทางด้านเพศ(หญิง)มีความสัมพันธ์กับการเลือกเรียนต่อสาขาจักษุวิทยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 และผลการเรียนรู้ที่ดีและนิสิตมีความมั่นใจในชั้นปรีคลินิกในรายวิชา Musculoskeletal system มีความสัมพันธ์กับการเลือกเรียนต่อสาขาจักษุวิทยาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

และเมื่อใช้ Mann Whitney U test เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในด้านองค์ประกอบบุคลิกภาพกับการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางด้านจักษุวิทยา พบว่านิสิตที่เลือกเรียนต่อสาขาจักษุวิทยาจะมีลักษณะบุคลิกภาพที่แสดงออกไม่แตกต่างจากนิสิตที่เลือกเรียนสาขาอื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

10. สาขาวิสัญญีวิทยา ได้แก่ ปัจจัยส่วนบุคคลด้านค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือนมีความสัมพันธ์กับการเลือกเรียนต่อสาขาวิสัญญีวิทยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และผลการเรียนรู้ที่ดีและนิสิตมีความมั่นใจในชั้นคลินิก รวมถึงการฝึกปฏิบัติทางคลินิกของภาควิชา

วิสัญญีวิทยามีความสัมพันธ์กับการเลือกเรียนต่อสาขา วิสัญญีวิทยาอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

และเมื่อใช้ Mann Whitney U test เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในด้านองค์ประกอบบุคลิกภาพกับการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางด้านวิสัญญีวิทยา พบว่านิสิตที่เลือก

เรียนต่อสาขาวิชาสัตววิทยาจะมีลักษณะบุคลิกภาพที่แสดงออกไม่แตกต่างจากนิสิตที่เลือกเรียนสาขาอื่นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

11. สาขา ตจวิทยา ได้แก่ ผลการเรียนรู้ที่ดีและนิสิตมีความมั่นใจในชั้นปรีคลินิกในรายวิชา Embryo and Genetic มีความสัมพันธ์กับการเลือกเรียนต่อสาขาทจวิทยา อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

และเมื่อใช้ Mann Whitney U test เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในด้านองค์ประกอบบุคลิกภาพกับการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางด้านตจวิทยา พบว่านิสิตที่เลือกเรียนต่อสาขาทจวิทยา จะมีลักษณะบุคลิกภาพที่แสดงออกถึง การมีอารมณ์ไม่มั่นคงเปลี่ยนแปลงง่าย เมื่อรู้สึกขัดแย้งหรือคับข้องใจ เปลี่ยนแปลงทัศนคติและความสนใจง่าย หงุดหงิดและ วิตกกังวลง่าย ต่างจากนิสิตที่เลือกเรียนสาขาอื่น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

12. สาขานิติเวชศาสตร์ไม่มีปัจจัยใดๆที่สัมพันธ์กับการเลือกเรียนต่อสาขานิติเวชศาสตร์

และเมื่อใช้ Mann Whitney U test เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยในด้านองค์ประกอบบุคลิกภาพกับการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางด้านนิติเวชศาสตร์ พบว่านิสิตที่เลือกเรียนต่อสาขานิติเวชศาสตร์ จะมีลักษณะบุคลิกภาพที่แสดงออกถึง ลักษณะพึ่งพิงกลุ่ม เป็นผู้ร่วมงานและผู้ตามที่ดี ต้องการยอมรับและการสนับสนุนจากกลุ่มและสังคม ต่างจากนิสิตที่เลือกเรียนสาขาอื่น มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

และนอกจากปัจจัยที่เกี่ยวข้องและมีความสัมพันธ์กันกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ และองค์ประกอบบุคลิกภาพของนิสิตที่แตกต่างกันในแต่ละสาขา ผู้วิจัยจึงสนใจภาพรวมทั้งหมดของปัจจัยที่เกี่ยวข้องและลักษณะบุคลิกภาพดังนั้นในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยจึงได้แบ่งลักษณะความสนใจของนิสิตในการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางโดยยึดตามรูปแบบการให้บริการผู้ป่วยเป็นหลักโดยแบ่งออกเป็นดังนี้คือ

1. Major ward ได้แก่นิสิตที่มีความสนใจในการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางตามลักษณะการให้บริการหผู้ป่วยหลักได้แก่สาขา อายุรศาสตร์ ศัลยศาสตร์ สูตินรีเวชศาสตร์ กุมารเวชศาสตร์ ออร์โธปิดิกส์ และ ตามข้อมูลของนิสิต (แสดงตารางในภาคผนวก ก)

2. **Minor ward** ได้แก่นิสิตที่มีความสนใจในการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางตามลักษณะการให้บริการของผู้ป่วยรองจากผู้ป่วยหลักได้แก่สาขา วิชาสัตววิทยา จิตเวชศาสตร์ โสต ศอ นาสิก ตจวิทยา จักษุวิทยา รังสีวิทยา และ นิติเวชศาสตร์ (แสดงตารางในภาคผนวก ก) และเมื่อศึกษาก็พบว่า

ปัจจัยส่วนบุคคล ทางด้านเพศมีความสัมพันธ์กับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในรูปแบบ Major ward อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการเรียนที่ดีและมั่นใจในชั้นคลินิกและการฝึกทักษะทางคลินิกของภาควิชา ศัลยศาสตร์ สูติรีเวชศาสตร์ กุมารเวชศาสตร์ และ รังสีวิทยา มีความสัมพันธ์กับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในรูปแบบ Major ward อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ ภาควิชา อายุรศาสตร์ มีความสัมพันธ์กับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในรูปแบบ Major ward อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

ผลการเรียนที่ดีและมั่นใจในชั้นคลินิกและการฝึกทักษะทางคลินิกของภาควิชา จิตเวชศาสตร์ วิชาสัตววิทยา และ โสต ศอ นาสิก มีความสัมพันธ์กับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในรูปแบบ Minor ward อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ปัจจัยทางด้านบุคลิกภาพ พบว่านิสิตที่มีความสนใจเลือกเรียนในสาขาที่มีการให้บริการแบบ Major ward จะมีลักษณะองค์ประกอบบุคลิกภาพแตกต่างจากนิสิตที่มีความสนใจเลือกเรียนในสาขาที่ให้บริการแบบ Minor ward อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มที่มีความสนใจเลือกเรียนในสาขาที่มีการให้บริการแบบ Major ward จะมีลักษณะองค์ประกอบบุคลิกภาพในองค์ประกอบด้านN(ด้านทักษะทางสังคม)และองค์ประกอบบุคลิกภาพด้านQ3(ด้านการควบคุมตนเอง)สูงกว่า Minor ward ซึ่งก็หมายถึง นิสิตที่มีความสนใจเลือกเรียนในสาขาที่มีการให้บริการแบบ Major ward จะมีลักษณะบุคลิกภาพที่แสดงออกถึงการมีทักษะทางสังคม มีปฏิภาณไหวพริบ ฉลาดมองการณ์ไกล เข้าใจตนเองและผู้อื่นสามารถควบคุมตนเองได้ดี มีความมุ่งมั่นสูง

ส่วนลักษณะบุคลิกภาพของนิสิตกลุ่มที่เลือกเรียนใน Minor ward มีลักษณะบุคลิกภาพที่ไม่ต่างกันในกลุ่ม

อภิปรายผลการวิจัย

ความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์บุคลิกภาพและปัจจัยที่เกี่ยวข้องของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 คณะแพทยศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยจำนวน 159 คนเป็นพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความสนใจที่จะเลือกเรียนต่อหรือฝึกอบรมต่อเป็นแพทย์เฉพาะทางเพื่อทำงานให้บริการสังคมจำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 96.9 โดยนิสิตมีความสนใจเลือกเรียนต่อเฉพาะทางด้านอายุรศาสตร์มากที่สุดร้อยละ 33.3 ซึ่งยังไม่มีผู้วิจัยความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ บุคลิกภาพและปัจจัยที่เกี่ยวข้องของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 ในประเทศไทยและในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจะขออภิปรายผลตามข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิจัยดังนี้คือ

ความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 พบว่ามีความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางเป็นจำนวนมากซึ่งก็แสดงให้เห็นว่าในสภาพสังคมปัจจุบันในวงการแพทย์ก็มีการตื่นตัวเพื่อพัฒนานาวิชาชีพให้มีความเจริญก้าวหน้าและทันสมัยให้เท่าทันกับความเจ็บป่วย ภาวะโรคต่างๆที่เกิดขึ้นจึงทำให้สังคมคาดหวังและต้องการผู้เชี่ยวชาญด้านนั้นในการเข้ามาช่วยในการบำบัดรักษาแต่อย่างไรก็ตามในการศึกษาต่อเฉพาะทางนั้นย่อมมีปัจจัยต่างๆเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยหลายอย่างซึ่งจะเห็นในงานวิจัยของชาร์ลีนไซโคตี้และคณะ (Charlene psykoty)[52] ที่พบว่าการศึกษาเรื่องการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางมีการศึกษาวิจัยไว้น้อยมากซึ่งอาจเป็นผลมาจากข้อจำกัดทางการเรียนของนักเรียนแพทย์ แพทย์ประจำบ้านในสาขาต่างๆ และไม่มีความชัดเจนว่าคนที่สนใจจะเรียนในสาขานั้นจะได้เรียนหรือไม่เพราะว่าอย่างไรก็ตามในการเลือกเรียนในสาขาเฉพาะทางนั้นย่อมมีการคัดเลือกถึงลักษณะความสนใจในสาขานั้นๆ เพศ เชื้อชาติ ความสามารถทางการเรียนรู้ ประสบการณ์ทางคลินิกที่ผ่านมา ทักษะบุคลิกภาพและ life – style ความต้องการสาขาเฉพาะทางในด้านนั้นประกอบด้วยและในการศึกษานี้ยังพบว่าในสาขาที่มีนักเรียนแพทย์สนใจศึกษาต่อเป็นอันดับต้นได้แก่สาขาอายุรศาสตร์ สูตินรีเวชศาสตร์ เวชศาสตร์ครอบครัว จิตเวชศาสตร์และสาขารังสีวิทยา

1. ปัจจัยส่วนบุคคล

เพศ จากการศึกษาพบว่าเพศชายและหญิงในจำนวนนิสิตแพทย์ทั้งหมดมีจำนวนใกล้เคียงกันจากตรงนี้ก็น่าจะแสดงให้เห็นว่าในปัจจุบันผู้หญิงนิยมเรียนแพทย์เพิ่มมากขึ้นซึ่งก็น่าจะมาจากค่านิยมของทางสังคมที่เปลี่ยนไปจากเดิมที่คาดหวังเฉพาะผู้ชายให้เรียนรู้และให้ความสำคัญกับความสำเร็จในชีวิตและการชวามขวนขวายหาความรู้แต่อดีตมีการอบรมสั่งสอนให้ผู้หญิงมีลักษณะสมยอม เรียบร้อยอ่อนหวานคอยฟังพาดูใจแต่ปัจจุบันกลายเป็นว่าครอบครัวและสังคมเริ่มสอนให้

ผู้หญิงตระหนักถึงความสำคัญของการศึกษาการประกอบอาชีพในวิชาชีพแพทย์ก็เหมือนกับสังคมให้การยอมรับและยกย่องว่าแพทย์เป็นผู้ที่มีสติปัญญาดีและเป็นที่ต้องการของสังคมทำให้ผู้หญิงมีแนวโน้มที่จะให้ความสนใจกับอาชีพแพทย์มากขึ้นและสนใจศึกษาต่อเฉพาะทางการแพทย์มากขึ้น และจากข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างปัจจัยทางด้านเพศในสาขาเฉพาะทางการแพทย์พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลทางด้านเพศของนิสิตแพทย์มีผลต่อความสนใจและความสัมพันธ์กับการเลือกเรียนต่อในสาขาเฉพาะทางในสาขาออร์โธปิดิกส์โดยเพศชายจะมีความสนใจในการเลือกเรียนต่อสาขาออร์โธปิดิกส์มากกว่าเพศหญิงและขณะเดียวกันพบว่านิสิตแพทย์หญิงมีปัจจัยทางด้านเพศที่มีผลต่อความสัมพันธ์และความสนใจในการเลือกเรียนต่อในสาขาเฉพาะทางการแพทย์โดยสาขาที่มีความสัมพันธ์กันคือแพทย์เฉพาะทางสาขาจักษุวิทยา ซึ่งแสดงให้เห็นว่าความสนใจของนิสิตในการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางการแพทย์ในบางสาขาก็พบว่าเพศของนิสิตแพทย์มีผลต่อความสนใจและการให้ความสำคัญต่อการเลือกสาขาที่จะเรียนต่อซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสตีลเวลล์ เอ็น เอ และคณะ (Stilwell N .A. et al.) [53] ที่พบว่าแพทย์ผู้หญิงให้ความสำคัญและให้ความสนใจในการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางมากขึ้นโดยเลือกที่จะฝึกอบรมต่อเป็นแพทย์เฉพาะทางในรูปแบบของ primary care specialty และ general practice หรือไม่ก็ในสาขารังสีวิทยา ซึ่งในการปฏิบัติงานก็มีลักษณะของการเก็บตัวและไม่แสดงออกทางความรู้สึกซึ่งตรงข้ามกับแพทย์ผู้ชายที่ต้องการแสดงตัว เปิดเผยตนเองกล้าตัดสินใจและชอบแข่งขันและเลือกที่จะฝึกอบรมต่อในสาขาที่สำคัญและคิดว่ามีความท้าทายความสามารถของตนเองดังที่พบก็คือสาขา ศัลยศาสตร์ และอายุรศาสตร์

ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือน จากการศึกษาจะพบว่านิสิตแพทย์ที่มีความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในสาขาวิสัญญีวิทยาก็จะมีค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือนที่สูงกว่านิสิตที่สนใจเลือกเรียนสาขาอื่น ๆ ซึ่งก็แสดงให้เห็นว่าลักษณะความสนใจของนิสิตในการเลือกเรียนต่อในบางสาขาวิชาอาจมีเรื่องของค่าใช้จ่ายส่วนตัวที่สูงเข้ามาเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องด้วยซึ่งจะพบในรายงานการวิจัยของกลอเรีย บาสโซลิ (Gloria, J. Bazzoli) [54] ที่พบว่าในการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์นั้นสิ่งหนึ่งที่แพทย์ต้องตระหนักนอกจากลักษณะทางบุคลิกภาพและทัศนคติที่ดีต่อสาขานั้นแล้วยังมีเรื่องของค่าใช้จ่าย สปอนเซอร์และแรงสนับสนุนทางการเงินเนื่องจากในส่วนของ การเรียนแล้วยังมีในเรื่องของเศรษฐกิจเข้ามาเกี่ยวข้องด้วยเพราะในบางสาขาที่ขาดแคลนหรือมีการเรียนการสอนที่ยาวนาน มีความยุ่งยากซับซ้อนแล้วนั้นก็หมายถึงรายได้และค่าใช้จ่ายที่สูงตามไปด้วยและจากการศึกษาของ ชาร์ลีน ไชโคตีและคณะ (Charlene psykoty)[52] ก็แสดงให้เห็น

เห็นว่าปัจจัยทางด้านสังคมและเศรษฐกิจในเรื่องของค่าใช้จ่ายและค่าตอบแทนของแพทย์ที่เลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางที่นักเรียนแพทย์ให้ความสำคัญมากถึง 23.5 เปอร์เซ็นต์นอกเหนือจากปัจจัยอื่นๆที่เกี่ยวข้อง

รายได้ของครอบครัว จากการศึกษาในส่วนของข้อมูลทางครอบครัวและการประกอบอาชีพของผู้ปกครองนิสิตแพทย์ถึงแม้ว่าในการศึกษานี้จะไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์แต่ก็พบว่าบิดามารดาส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำธุรกิจส่วนตัวและค่าขายรายได้ของครอบครัวโดยประมาณส่วนมากอยู่ในระดับสูงกว่า 30,000 บาทต่อเดือน ข้อมูลที่พบนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ สิริกุล จุลศิริ[55] ที่พบว่าอาชีพของบิดามารดาของนิสิตแพทย์ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพทำธุรกิจส่วนตัวและค่าขายรองลงมาคือข้าราชการและบุคลากรทางการแพทย์เศรษฐกิจฐานะทางบ้านส่วนใหญ่มีฐานะปานกลางถึงดีจึงเอื้ออำนวยต่อการศึกษาเล่าเรียนทำให้นิสิตแพทย์มีโอกาสได้เรียนในระดับอุดมศึกษาประกอบกับค่านิยมของสังคมที่ยกย่องและให้ความสำคัญกับอาชีพแพทย์นอกจากนี้ยังพบว่าครอบครัวยังมีผลต่อการปรับตัวในการเรียนของนิสิตและนิสิตที่มีการปรับตัวดีส่วนมากมาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมสูงตามการศึกษาที่พบของ นิภา นิธยา[56]และบิดามารดาของนิสิตที่มีความสามารถสูงมีแนวโน้มที่จะมีการศึกษาและรายได้สูงกว่าบิดามารดาของนิสิตที่มีความสามารถต่ำ

โรคประจำตัวของนิสิตแพทย์ จากการวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้จะพบว่านิสิตแพทย์ส่วนมากไม่มีภาวะเจ็บป่วยและการมีโรคประจำตัวและปัจจัยดังกล่าวจากในงานวิจัยนี้ก็ไม่ได้มีความสัมพันธ์กับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์แต่ก็แสดงให้เห็นได้ว่านิสิตแพทย์ส่วนมากมีความสมบูรณ์ทางด้านร่างกายและจิตใจและสติปัญญาพร้อมที่จะฝ่าฟันปัญหาอุปสรรค ความกดดันและความเครียดจากการศึกษาเล่าเรียนได้ซึ่งก็จะพบได้ในงานวิจัยที่ผ่านมาของ วิจารย์ พานิช[57]ว่านิสิตแพทย์โดยส่วนมากจะต้องเป็นผู้ที่มีสภาวะที่พร้อมสมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจและเขาวินิจฉัยที่ค่อนข้างที่จะฉลาดมีความอดทนต่อสภาวะความเครียดและกดดันหลายอย่างจากการเรียนการสอนที่หนักและการสอบที่มีบ่อยๆครั้งตลอดจนระเบียบการคัดนักเรียนเข้าเรียนแพทย์ที่ต้องผ่านกระบวนการคัดเลือกต่างๆมากมายเพื่อต้องการคนที่มีความพร้อมและสมบูรณ์ทั้งทางด้านร่างกายและจิตใจ และความสามารถทางเขาวินิจฉัยจึงมีการคัดเลือกและแข่งขันกันมากกว่านิสิตที่เรียนในคณะอื่นๆ และนอกจากนี้ยังพบได้อีกว่าในการ

คัดเลือกนักเรียนแพทย์จากการประชุมแพทยศาสตรศึกษาครั้งที่ 5 [58] ที่ให้ความสำคัญกับการคัดเลือกนักเรียนแพทย์ว่าการสอบคัดเลือกนั้นต้องอาศัยการประเมินหลายคุณลักษณะประกอบกัน ได้แก่ ความรู้พื้นฐานทางวิชาการ ความรู้เกี่ยวกับสังคม ความรู้เกี่ยวกับภาษาทั้งไทยและภาษาอังกฤษ ความถนัด บุคลิกภาพ สุขภาพจิต สุขภาพกาย ความตั้งใจที่จะเรียน วุฒิภาวะ จริยธรรมและคุณธรรม

2. ปัจจัยทางการเรียน

จากปัจจัยทางการเรียนก็พบว่า ผลการเรียนทั้งในชั้นปรีคลินิก และชั้นคลินิกพร้อมทั้งการฝึกปฏิบัติทางคลินิกในภาควิชาต่างๆพบว่านิสิตที่มีผลการเรียนดีและมีความสามารถในการฝึกปฏิบัติทักษะทางคลินิกดีจะสัมพันธ์และสอดคล้องกับความสนใจเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในสาขาต่างๆตามความถนัดและความสามารถของนิสิตซึ่งจะเห็นได้ว่านิสิตที่มีความสามารถสูงมีผลการเรียนดี เขาวินิจฉัยโรคด้วยความสนใจในอาชีพแพทย์และประสบความสำเร็จทางการเรียนเป็นส่วนใหญ่บิดามารดาที่มีความสามารถสูงก็มีแนวโน้มที่จะผลักดันและส่งเสริมความสามารถของเด็กสูงรวมถึงการปรับตัวในการเรียนที่พบว่านิสิตที่มีผลการเรียนดีมีความสามารถในการปรับตัวดีกว่านิสิตที่มีผลการเรียนต่ำซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สิริกุล จุลศิริ[55] ที่พบว่าความสามารถทางการเรียนในนิสิตที่มีผลการเรียนดีก็จะมีความสำเร็จในการประกอบวิชาชีพและส่งผลดีต่อการปรับตัวด้วยและนอกจากนี้ยังพบในงานวิจัยของ เอฟ วาย หลง(F.Y.Long)[59] ที่ศึกษาเรื่องของความสามารถทางเขาวินิจฉัยกับบุคลิกภาพของนักเรียนแพทย์ในสิงคโปร์พบว่าในนักเรียนแพทย์จะมีความสามารถทางเขาวินิจฉัยสูง อยู่ในระดับฉลาดถึงฉลาดมากก็ส่งผลทำให้นักเรียนแพทย์เหล่านี้ประสบความสำเร็จในการเรียนสูงซึ่งจะสัมพันธ์กับการประกอบอาชีพต่อไปได้แต่ลักษณะทางบุคลิกภาพของนักเรียนแพทย์ก็ไม่ได้มีความสัมพันธ์กับความสามารถทางเขาวินิจฉัยแต่จะแสดงออกในลักษณะที่มีอารมณ์มั่นคง รอบคอบและกล้าที่จะตัดสินใจด้วยตนเอง นอกจากนั้นสำหรับการศึกษาเกี่ยวกับคุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับการเรียนพบว่าผู้ที่เรียนด้าน Preclinic ได้ดีสามารถทำนายได้จากลักษณะ conscientiousness ในแบบวัดบุคลิกภาพ big-five personality ซึ่งคนที่ได้คะแนนสูงด้านนี้แสดงว่ามีลักษณะของความสามารถทางปฏิบัติ ละเอียด รอบคอบ และทำงานหนักซึ่งสอดคล้องกับที่ Peng and Khaw[60] กล่าวว่าคุณลักษณะพื้นฐานชนิด กระตือรือร้น กล้าเสี่ยง กล้าวิจารณ์ตนเอง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสามารถในการปฏิบัติงานซึ่งแตกต่างจากการศึกษาของ เพอร์กูสัน

(Ferguson)[61] และคณะที่พบว่าแม้ผลการเรียนที่ดีที่ผ่านมาของนักเรียนแพทย์จะดีก็ไม่ได้เป็นตัวทำนายที่ดีที่สุดต่อความสำเร็จในวิชาชีพแพทย์

3. ปัจจัยทางด้านสังคม

ในส่วนของปัจจัยทางด้านสังคมถึงแม้ว่าจะไม่มีความสัมพันธ์กับความสนใจและการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางการแพทย์ก็ตามแต่ก็พบลักษณะร่วมที่น่าสนใจว่าสิ่งแวดล้อมทางด้านสังคมของนิสิตแพทย์ทั้งแรงผลักดันจากครอบครัว เพื่อนสนิทในชั้นปี อาจารย์ที่ปรึกษาและคณาจารย์ของนิสิตแพทย์ก็ไม่มีผลต่อการคิดและตัดสินใจในเรื่องของความสนใจและเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางการแพทย์ซึ่งตรงนี้แสดงให้เห็นว่านิสิตแพทย์ มีลักษณะของความเป็นตัวของตัวเอง ฟังตนเอง กล้าคิดและตัดสินใจได้ด้วยตนเองโดยที่ปัจจัยทางสังคมไม่มีผลใดๆ

4. ปัจจัยด้านบุคลิกภาพ

ในส่วนของปัจจัยด้านบุคลิกภาพจะเห็นว่านิสิตแพทย์จะเห็นได้ว่าลักษณะบุคลิกภาพของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 โดยส่วนใหญ่แสดงออกถึงลักษณะค่อนข้างที่จะฉลาด เรียนรู้ได้เร็ว คิดแบบนามธรรมเก่ง มีความสุขุม รอบคอบ จริงจัง ชอบลงมือปฏิบัติและมีทักษะทางสังคม มีอิสระทางความคิดชอบการเปลี่ยนแปลง ชอบพิสูจน์ และมีลักษณะของการฟังตนเอง ตัดสินใจด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจรรยา จันตระ[39] ที่ศึกษาลักษณะบุคลิกภาพของนักศึกษาแพทย์ศิริราชพยาบาลโดยรวมมีลักษณะบุคลิกภาพที่แสดงออกถึงลักษณะที่ฉลาด คิดแบบนามธรรมเก่ง มีคุณธรรม ฟังตนเองและตัดสินใจได้ด้วยตนเอง พร้อมทั้งกล้าแสดงออกทางสังคมและงานวิจัยของกนกกรัตน์ สุชะตุงคะและคณะ[61]ที่พบว่านักศึกษาแพทย์จะมีลักษณะที่มีความมั่นคงและเชื่อมั่นในตนเองเปิดเผย กล้าแสดงออก มีกล้าคิดและตัดสินใจด้วยตนเอง คาดหวังในตนเองและการศึกษาของเอฟ วาย หลง(F.Y.Long)[59] ที่พบว่าบุคลิกภาพของนักเรียนแพทย์ในสิงคโปร์มีลักษณะที่ฉลาด รอบคอบ มีอารมณ์มั่นคงทาง กล้าคิดและตัดสินใจ ในงานวิจัยของฟิลิป เรียวเอนส์และคณะ(Filip Lievens et al)[62] ก็พบบุคลิกภาพของนักเรียนแพทย์ในเบลเยียมจะแสดงออกในลักษณะ เปิดเผยตนเอง มีเหตุมีผล ตระหนักรู้ มุ่งมั่นความสำเร็จกระตือรือร้น พร้อมทั้งมีระเบียบวินัยในตนเองมีความมั่นคงทางอารมณ์และยังพบอีกว่าในนักเรียนแพทย์ที่ประสบความสำเร็จทางการเรียนกับกลุ่มที่ไม่ประสบผลสำเร็จทางการเรียนมีลักษณะบุคลิกภาพที่แตกต่างกันในเรื่องของการตระหนักรู้ ความเป็นเหตุเป็นผล การมีระเบียบวินัย การเปิดเผยตนเองรวมถึงการเข้าสังคมและมีงานวิจัยเพิ่มเติมอีกของกนกกรัตน์ สุชะตุงคะและคณะ [63] ที่พบว่านักศึกษาแพทย์ชายพบว่า มีความสนใจเรื่องของนามธรรม ลำบากที่จะแสดงอารมณ์ออกมาอย่างเปิดเผย กังวลกับ

เรื่องที่ได้รับผิดชอบ ค่อนข้างย่ำคิดย่ำทำ หมกมุ่นกับเรื่องเกี่ยวกับสุขภาพพระวังตัวในเรื่องการสร้างสัมพันธภาพกับคนอื่น รวมทั้งมีความรู้สึก ไวต่อท่าทีของคนอื่น แต่ก็ฉลาดและมีความคิดสร้างสรรค์ และ นักศึกษาหญิงพบว่า มีความกระฉับกระเฉง ทะเยอทะยาน ต้องการการยอมรับ มีความรับผิดชอบขณะเดียวกันก็มีความสนใจสิ่งที่เป็นนามธรรม เอาตัวเองเป็นหลัก เชื่อความคิดของตัวเองมาก แต่ก็ไม่กล้าแสดงอารมณ์ออกมาอย่างเปิดเผย มักจะเก็บกดและมีลักษณะย่ำคิดย่ำทำ

ในการคัดเลือกนักศึกษาแพทย์ว่าการสอบคัดเลือกต้อง อาศัยการประเมินคุณลักษณะหลายประการประกอบกัน ได้แก่ ความรู้พื้นฐานทางวิชาการ ความรู้เกี่ยวกับสังคมไทยและภาษาไทย ภาษาอังกฤษ ความถนัด บุคลิกภาพ สุขภาพจิต สุขภาพกาย ความตั้งใจที่จะเรียน วุฒิภาวะ จริยธรรมและคุณธรรม ซึ่งก็สอดคล้องกับในต่างประเทศที่เห็นว่าการเป็นแพทย์ต้องการมาตรฐานสูงสุด ทั้งในเรื่องบุคลิกภาพและความสามารถในการปฏิบัติงานอาชีพ และเป็นไปได้ว่านักเรียนบางคนอาจจะไม่เหมาะที่จะเข้าสู่อาชีพแพทย์แม้ว่าจะ มีคุณสมบัติทางการศึกษาได้มาตรฐานถึงระดับที่จะเข้าเรียนได้กรณีนี้ได้แก่ การที่มีบุคลิกภาพแบบเย่อหยิ่งหลงตัวเอง ที่แสดงออกด้วยการ ใช้อวดตัว หลงตัวเอง ยกตนข่มท่าน แสงอำนาจ ไม่ซื่อสัตย์ เห็นแก่ตัว ถูกคนได้มีการ ทบทวน เอกสารเกี่ยวกับเกณฑ์การคัดเลือกบุคคลเข้าเรียนแพทย์ในสถาบันต่างๆทั้งในและต่างประเทศ ข้อมูลที่ได้พบว่ามีลักษณะคล้ายๆกัน เช่นพิจารณาจากความสามารถทางการเรียนที่ผ่านมาความ เข้าใจเกี่ยวกับวิชาชีพแพทย์(รวมทั้งการมีประสบการณ์)กิจกรรมพิเศษและความสนใจ บุคลิกภาพ แรงจูงใจ และทักษะการสื่อสารและความสามารถด้านภาษา นอกจากนั้นได้มีการศึกษาว่าปัจจัยใดสามารถทำนายความสำเร็จในการเรียนแพทย์ ได้ โดยพิจารณาจากทั้งปัจจัยทางเขาวนปัญญา หรือการรู้คิด (ผลการเรียนเดิม) ปัจจัยอื่น (บุคลิกภาพ, วิธีเรียน, การสัมภาษณ์, จดหมายรับรอง, สถานะการเงิน)และปัจจัยส่วนบุคคล (เพศ, เชื้อชาติ) ในส่วนของบุคลิกภาพก็มีการใช้แบบทดสอบที่หลากหลาย เช่น CPI, Rotter's locus of control scale, 16PF, EPI, MMPI, MBTI, STAและการตรวจสภาพจิตผลการทดสอบพบว่าตัวอย่างที่สัมพันธ์กับความสำเร็จใน การเรียนแพทย์ได้แก่ การ ชื่นนำคนอื่น อดทน มีสังคม ยอมรับตัวเอง สุขภาพจิตดี รับผิดชอบ สามารถประณีประนอมโดยไม่ เสียความเป็นตัวของตัวเองและนอกจากนั้นยังมีการศึกษาพบว่าแบบทดสอบบุคลิกภาพจะบอกถึง ความสามารถในการปฏิบัติงานของนักศึกษาในช่วงที่เรียนคลินิกได้มากกว่าการดูจากเขาวน ปัญญาเพียงอย่างเดียว[64]

ในส่วนของปัจจัยทางบุคลิกภาพที่แตกต่างกันของนิสิตแพทย์ที่เลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในแต่ละสาขานั้นพบว่ายังไม่มีผู้วิจัยศึกษาความแตกต่างเฉพาะในแต่ละสาขาในประเทศไทย และในการศึกษาของต่างประเทศก็ยังมีน้อยมากแต่การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยเองได้พบทงงานวิจัยที่เห็นว่าสอดคล้องหรือใกล้เคียงในลักษณะดังกล่าวจึงได้อภิปรายผลการวิจัยตามที่พบในงานวิจัยต่างๆดังนี้

1. สาขาอายุรศาสตร์

บุคลิกภาพกับการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางด้านอายุรศาสตร์ พบว่านิสิตที่มีความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาอายุรศาสตร์จะมีลักษณะบุคลิกภาพที่แสดงออกถึงการมีทักษะทางสังคมดี มีปฏิภาณไหวพริบเก่งด้านสังคม ฉลาดมองการณ์ไกล คล่องแคล่วในการติดต่อกับผู้อื่น เข้าใจตนเองและผู้อื่นรวมทั้งมีความทะเยอทะยาน และมีความคิดสร้างสรรค์ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Dutta Ray D.[43] ที่พบว่าอายุรแพทย์จะมีความฉลาด มองการณ์ไกล มีทักษะทางสังคม เข้าใจตนเองและผู้อื่น และสอดคล้องกับการศึกษา Amar A. Rathi et.al [51] ได้ศึกษาบุคลิกภาพของแพทย์ประจำบ้านที่เลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางการแพทย์จำนวน 51 คนที่มุ่งไปประกอบด้วยแพทย์ประจำบ้านสาขาอายุรศาสตร์ 25 คนและสาขาศัลยศาสตร์ 26 คน พบว่าแพทย์ทั้งสองสาขานี้มีลักษณะองค์ประกอบบุคลิกภาพอยู่ในเกณฑ์เฉลี่ยทั้ง 16 ด้านและไม่พบว่ามีองค์ประกอบทางบุคลิกภาพที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติแต่อย่างไรก็ตามคะแนนในส่วนของอายุรแพทย์ที่มีค่าคะแนนขององค์ประกอบบุคลิกภาพที่ค่อนข้างสูงกว่าศัลยแพทย์คือองค์ประกอบบุคลิกภาพด้านการมีทักษะทางสังคม การปรับตัวทางสังคมค่อนข้างสูงกว่าศัลยแพทย์

2. ศัลยศาสตร์

บุคลิกภาพกับการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางด้านศัลยศาสตร์พบว่านิสิตที่มีความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาศัลยศาสตร์มีลักษณะบุคลิกภาพที่ไม่แตกต่างกันกับนิสิตที่สนใจเลือกเรียนสาขาอื่นๆแต่จากงานวิจัยของ Amar A. Rathi et.al [51] พบว่าศัลยแพทย์มีลักษณะบุคลิกภาพที่แสดงออกถึงการมีจิตใจที่มั่นคง มีอิสระทางความคิด ชอบการพิสูจน์และอาจมีความตึงเครียดกว่าแพทย์สาขาอื่นๆที่เกี่ยวข้องและงานวิจัยของ Nicole J. Borges and William R. Osmon [48] ได้ศึกษาบุคลิกภาพและการเลือกแพทย์เฉพาะทางที่มหาวิทยาลัยแพทย์นอร์ธเวสต์เทอรัน โอไฮโอ โดยศึกษาในแพทย์ทั้งหมดจำนวน 161 คนซึ่งประกอบด้วย ศัลยแพทย์ทั่วไป 52 คน วิสัญญีแพทย์ 51คนและแพทย์เวชศาสตร์ครอบครัว 58 คนพบว่าศัลยแพทย์ทั่วไปจะมี

ลักษณะบุคลิกภาพของการชอบลงมือปฏิบัติตามความเป็นจริง และการปฏิบัติตามกฎระเบียบ และมีคุณธรรมและความเข้มแข็งทางจิตใจ

3. วิสัณฺฐีวิทยา

บุคลิกภาพกับการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางด้าน วิสัณฺฐีวิทยา พบว่านิสิตที่มีความสนใจเลือกเรียนต่อเฉพาะทางวิสัณฺฐีวิทยา มีลักษณะบุคลิกภาพที่ไม่แตกต่างกันกับนิสิตที่สนใจเลือกเรียนสาขาอื่นๆ แต่จากงานวิจัยของ Nicole J. Borges and William R. Osmon [48] ได้ศึกษาบุคลิกภาพและการเลือกแพทย์เฉพาะทางที่มหาวิทยาลัยแพทยนอร์ธเวสเทอร์น โอไฮโอ ก็พบว่าวิสัณฺฐีแพทย์มีลักษณะบุคลิกภาพที่แสดงออกถึงความระมัดระวัง รอบคอบและมีความสงสัย ชอบลงมือปฏิบัติตามความเป็นจริงและมี คุณธรรมรวมมีความเข้มแข็งทางด้านจิตใจ

และในส่วนของสาขาต่างๆดังต่อไปนี้เนื่องจากมีข้อจำกัดทางการศึกษาทั้งในไทยและต่างประเทศและยังไม่มีผู้ศึกษาวิจัยมาก่อนอีกทั้งข้อมูลที่ได้มาในบางสาขามีจำนวนตัวอย่างค่อนข้างต่ำเช่นในสาขา จิตเวชศาสตร์ โสต ศอ นาสิก ตจวิทยา นิติเวชศาสตร์ กุมารเวชศาสตร์ และ สูตินรีเวชศาสตร์ เป็นต้นซึ่งทำให้การแปลผลยังไม่ีมากและไม่มีรูปแบบที่ชัดเจนดังนั้นผู้วิจัยจึงขอเสนอในรูปแบบเฉพาะผลจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาต่อไป โดยที่ยังไม่สามารถนำไปอ้างอิงในภาพรวมได้ดังผลสรุปในสาขาต่างๆดังนี้

สาขากุมารเวชศาสตร์

บุคลิกภาพของนิสิตแพทย์กับการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางด้านกุมารเวชศาสตร์ พบว่านิสิตที่มีความสนใจเลือกเรียนต่อสาขากุมารเวชศาสตร์จะมีลักษณะบุคลิกภาพที่แสดงออกถึงการมีคุณธรรม ศีลธรรมยึดถือความถูกต้องเหมาะสมมีระเบียบกฎเกณฑ์ยึดมั่นในวินัย มีความรับผิดชอบและมีการควบคุมตนเองสูง

สาขาสูตินรีเวชศาสตร์

บุคลิกภาพกับการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางด้านสูตินรีเวชศาสตร์ พบว่านิสิตที่มีความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาสูตินรีเวชศาสตร์จะมีลักษณะบุคลิกภาพที่แสดงออกถึงการมีลักษณะที่สงบ ผ่อนคลายไม่มีความคับข้องใจทำอะไรตามสบาย

สาขาจิตเวชศาสตร์

บุคลิกภาพกับการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางด้านจิตเวชศาสตร์ พบว่านิสิตที่มีความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาจิตเวชศาสตร์จะมีลักษณะบุคลิกภาพที่แสดงออกถึงลักษณะการพึ่งตนเอง พอใจในตนเอง ตัดสินใจและปฏิบัติตามแบบแผนของตนเอง

สาขาออร์โธปิดิกส์

บุคลิกภาพกับการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางด้าน ออร์โธปิดิกส์ พบว่านิสิตที่มีความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาออร์โธปิดิกส์ จะมีลักษณะบุคลิกภาพที่แสดงออกถึงลักษณะการกล้าแสดงออก มั่นใจและเป็นตัวของตัวเองชอบแข่งขัน กล้าแข่งขัน

สาขาสัตว ศอ นาสิก

บุคลิกภาพกับการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางด้านสัตว ศอ นาสิก พบว่านิสิตที่มีความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาสัตว ศอ นาสิก จะมีลักษณะบุคลิกภาพที่แสดงออกถึงลักษณะการทำตัวตามสบาย ช่างพูด จิตใจแจ่มใสร่าเริง กระตือรือร้น คล่องแคล่วว่องไว ตื่นตัวอยู่เสมอ แสดงออกตรงไปตรงมา เปิดเผยและไว้วางใจผู้อื่น

สาขารังสีวิทยา

บุคลิกภาพกับการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางด้านรังสีวิทยา พบว่านิสิตที่มีความสนใจเลือกเรียนต่อสาขารังสีวิทยา จะมีลักษณะบุคลิกภาพที่แสดงออกถึง การมีอารมณ์ตั้งเครียด หงุดหงิดง่าย มีความขัดแย้งและมีความคับข้องใจ มีความวิตกกังวลสูงและการปรับตัวไม่ค่อยดี

สาขา ตจวิทยา

บุคลิกภาพกับการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางด้านตจวิทยา พบว่านิสิตที่มีความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาตจวิทยา จะมีลักษณะบุคลิกภาพที่แสดงออกถึง การมีอารมณ์ไม่มั่นคง เปลี่ยนแปลงง่ายเมื่อรู้สึกขัดแย้งหรือคับข้องใจ เปลี่ยนแปลงทัศนคติและความสนใจง่าย หงุดหงิด และ วิตกกังวลง่าย

สาขานิติเวชศาสตร์

บุคลิกภาพกับการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางด้านนิติเวชศาสตร์ พบว่านิสิตที่มีความสนใจเลือกเรียนต่อสาขานิติเวชศาสตร์ จะมีลักษณะบุคลิกภาพที่แสดงออกถึง ลักษณะพึงพิงกลุ่ม เป็นผู้ร่วมงานและผู้ตามที่ดี ต้องการยอมรับและการสนับสนุนจากกลุ่มและสังคม

จะเห็นได้ว่าลักษณะบุคลิกภาพของนิสิตแพทย์ที่มีความสนใจเลือกเรียนต่อในสาขาเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์แต่ละสาขาย่อมมีความแตกต่างกันทั้งนี้ก็อาจทำนายได้ว่านิสิตแพทย์ที่เลือกเรียนสาขาเฉพาะทางที่มีความเหมาะสมทั้งในเรื่องของความสามารถทางการศึกษาและลักษณะบุคลิกภาพ และปัจจัยอื่นๆย่อมจะนำพาความสำเร็จในอาชีพ หน้าที่การงานและความสุขในงานได้สืบต่อไป

อย่างไรก็ตามในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยลักษณะทางบุคลิกภาพและปัจจัยอื่นๆที่เกี่ยวข้องเท่านั้นและเป็นเพียงการศึกษาเรื่องของการเรียนและความสนใจในสาขาเฉพาะทางการแพทย์เท่านั้นไม่ได้ไปถึงถึงลักษณะแพทย์เฉพาะทางแต่อย่างใด หรือบุคลิกภาพของแพทย์เฉพาะทางแต่อย่างใดเพราะเป็นในเรื่องของความสนใจของนิสิตแพทย์และบุคลิกภาพของนิสิตแพทย์เท่านั้น ทั้งนี้การที่นิสิตจะเรียนต่อหรือฝึกอบรมต่อเป็นแพทย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางจริงๆนั้นย่อมจะมีปัจจัยคัดสรรคอื่นๆที่เกี่ยวข้องได้เช่น การคัดเลือกของสถาบันการเรียน ความต้องการของห้องที่หรือหน่วยงานต้นสังกัด รวมถึงการขาดแคลนของแพทย์ในสาขานั้นๆด้วย และในการศึกษาในครั้งนี้มีจำนวนตัวอย่างที่เลือกเรียนในสาขาเฉพาะทางแต่ละสาขามีจำนวนน้อย อาจเป็นข้อจำกัดในข้อสรุปของสาขาเฉพาะทางต่างๆได้

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้

จากการศึกษาในครั้งนี้พบว่า นิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 ปีการศึกษา 2552 มีความสนใจที่จะเรียนหรือฝึกอบรมต่อยอดเป็นแพทย์เฉพาะทางในสาขาต่างๆอย่างมาก อีกทั้งยังพบว่านิสิตที่เลือกเรียนในสาขาเฉพาะทางในแต่ละสาขาก็มีปัจจัยและองค์ประกอบของความแตกต่างกันในด้านบุคลิกภาพและปัจจัยคัดสรรคดีอื่นๆ ดังนั้นถ้าหากว่าก่อนเข้าเรียนหรือฝึกอบรมต่อเป็นแพทย์เฉพาะทางควรมีการส่งเสริม หรือจัดอบรมในเรื่องของความถนัดและลักษณะทางบุคลิกภาพของนิสิต เพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่ตัวนิสิตเอง ผู้ป่วยและญาติรวมถึงภาพลักษณ์ความน่าเชื่อถือของแพทย์ในแต่ละสาขานั้น เพื่อความสำเร็จในวิชาชีพและความสุขในการทำงานอันจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมสืบต่อไป

ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

1. การศึกษาครั้งนี้เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลเฉพาะนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยปีการศึกษา 2552 ซึ่งไม่ครอบคลุมนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 ที่อื่นๆทั่วทั้งประเทศไทยดังนั้นควรศึกษาเปรียบเทียบหรือศึกษาจากสถาบันอื่นด้วย
2. ควรศึกษาวิจัยโดยใช้วิธีรวบรวมข้อมูลอื่นๆ ที่นอกเหนือจากการใช้แบบสอบถาม เช่น การสัมภาษณ์ การใช้แบบสอบถามปลายเปิดให้แสดงความคิดเห็นได้มากขึ้น ซึ่งจะช่วยให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์มากขึ้น
3. ควรศึกษาในกลุ่มตัวอย่างที่มีขนาดใหญ่ขึ้นเพื่อป้องกันความคลาดเคลื่อนทางสถิติ
4. ควรศึกษาตัวแปรอื่นๆและปัจจัยที่เกี่ยวข้องด้วยเพิ่มเติมเช่น ความคาดหวัง การปรับตัวขณะเรียนที่ผ่านมา ความมุ่งมั่น ความเชื่อ ค่านิยม เป็นต้น

รายการอ้างอิง

- [1] Edward Hoffman. *Ace the corporate Personality test* 9th ed. New York : McGrawHill, 2003.
- [2] ต้อย ชุมสาย. *จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน*. กรุงเทพมหานคร :ไทยวัฒนาพานิช , 2508.
- [3] ชिताพร เลี้ยงวิจิตร .*ลักษณะบุคลิกภาพที่ส่งผลต่อความพึงพอใจในงานและอัตราการขาดงานศึกษาเฉพาะบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง* .วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์การ ภาควิชาจิตวิทยา คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,2545.
- [4] ศรีเรือน แก้วกังวาล.*ลักษณะบุคลิกภาพของนักศึกษาไทย 6 สาขาอาชีพ*. กรุงเทพมหานคร :ภาควิชาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ,2544.
- [5] ทองฟู ศิริวงศ์ .*การสรรหาคัดเลือกบุคคล(พิมพ์ครั้งที่2)* .กรุงเทพมหานคร :ภาควิชาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ,2536.
- [6] กลุ่มงานจิตวิทยาสถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จพระเจ้าพระยา.สถิติผู้รับบริการ.ใน **สรุปจำนวนผู้รับบริการประจำปี2544-2546**,หน้า 2-6 ตุลาคม 2546 ณ กลุ่มงานจิตวิทยา สถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จพระเจ้าพระยากรุงเทพมหานคร,2546 .
- [7] รติยา ลอยแสงอรุณ.*การสร้างเกณฑ์ปกติแบบสำรวจบุคลิกภาพ กอร์ดอน เพอร์ซันแนลโปรไฟล์อินเวนทอรีของผู้ป่วยและคนปกติ*, วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต,สาขาจิตวิทยาคลินิก บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล, 2531.
- [8] สวณา พรพัฒน์กุล. *จิตวิทยาทั่วไป*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แสงรุ่งการพิมพ์, 2525.
- [9] วงเนตร สายสุวรรณ. *การปรับแบบทดสอบเพิ่มเติมประโยคให้สมบูรณ์ของรอตเตอร์เพื่อใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในกรุงเทพมหานครและภาคกลางของประเทศไทย*.วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, ภาควิชาจิตวิทยา คณะสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์,2539.
- [10] อุดม ศรีแสงนาม. *คู่มือจิตเวชศาสตร์*.กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์ ,2523.
- [11] สุวิทนา อารีพรรค. *คู่มือจิตเวชศาสตร์*.กรุงเทพมหานคร:โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,2527.
- [12] สมภพ เรืองตระกูล.*คู่มือจิตเวชศาสตร์*.กรุงเทพมหานคร:โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์,2542.

- [13] วัลลภ ปิยะมโนธรรม. **เทคนิคการรักษาโรคประสาทด้วยตนเอง**.กรุงเทพมหานคร:เอียร์
บุ๊คพับลิชเชอร์,2538.
- [14] วันเพ็ญ บุญประกอบ. **ตำราจิตเวชศาสตร์**. กรุงเทพมหานคร:โรงพิมพ์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์,2536.
- [15] ศรีเรือน แก้วกังวาล. **ทฤษฎีบุคลิกภาพ**. กรุงเทพมหานคร:สำนักพิมพ์หมอชาวบ้าน,2548.
- [16] Allport, M.G. **Personality and psychological interpretation** .New York: Henry and
company,1976.
- [17] Guilford ,G.P. **Personality** .New York: McGraw-Hill Inc,1995.
- [18] Cattell ,B.R. **Handbook of sixteen personality test**. Illinois: Institute for personality
and ability Testing,1979.
- [19] Anastasi, Anne. **Personality development**. New York: McGraw-Hill Inc,1968.
- [20] Mc Connelk, J.V. **Understanding Human Behavior**. New York : Holt
Rinehart&Winton,1994.
- [21] Moris,C.G. **Psychology** 3th ed .New Jersey : Prentice Hall inc,1979.
- [22] Baron, R.A. **Psychology** 4th ed. Boston: Allyn and Bacon, 1998.
- [23] อบรม สนิทपाल. **รวมทฤษฎีจิตวิทยา** .กรุงเทพมหานคร :ไอดีเอ็นเอสโตร์,2520.
- [24] กุลธิดา รงค์จิตประภัสร์. **การสร้างเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบบุคลิกภาพ 16PFฟอร์ม
A ในระดับมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร**. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต,สาขาจิตวิทยาคลินิก บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล,2535.
- [25] ดร.ณจิตร อุตระมาตย์ .**การวัดบุคลิกภาพของนายอำเภอโดยใช้แบบทดสอบบุคลิกภาพ
16PF** .วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครี
นทรวิโรฒ,2532.
- [26] ประคอง เกื้ออนการ.**การศึกษาบุคลิกภาพของศึกษานิเทศสังกัดสำนักงาน
คณะกรรมการศึกษาแห่งชาติโดยใช้แบบทดสอบบุคลิกภาพ 16PF.**
วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ ,2532.
- [27] เชิดศักดิ์ โฆวาสินธุ์.**การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ** .กรุงเทพมหานคร :สำนักทดสอบทาง
การศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ,2520.
- [28] ต้อย ชุ่มสาย.**จิตวิทยาในชีวิตประจำวัน** .กรุงเทพมหานคร :ไทยวัฒนาพานิช ,2528.

- [29] สัมพันธ์ บังผล.การศึกษาบุคลิกภาพของครูผู้สอนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการได้ยินโดยใช้แบบทดสอบบุคลิกภาพ 16PF. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒ ,2535.
- [30] กุลธิดา รังคจิตประภัสร์. การสร้างเกณฑ์ปกติของแบบทดสอบบุคลิกภาพ 16PFฟอร์ม A ในระดับมหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต,สาขาจิตวิทยาคลินิกบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล,2535.
- [31] ประภา เชื้ออภักดี.ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบบุคลิกภาพกับผลการปฏิบัติงานของพยาบาลศิริราช. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต,สาขาจิตวิทยาคลินิก บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล,2526.
- [32] อุบลรัตน์ ห่อรายเจริญ.ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบบุคลิกภาพกับความสำเร็จในการฝึกบินโดยใช้แบบทดสอบบุคลิกภาพ 16PF. วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต,สาขาจิตวิทยาคลินิก บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล,2539.
- [33] Klienmuntz,B. Personality Measurement an Introduction. Illinois: The Dorsey press,1967.
- [34] ปัตถพงษ์ เกษสมบุรณ์.บทเรียนการปฏิรูปหลักสูตรแพทย์เพื่อส่งเสริมการผลิตแพทย์เวชปฏิบัติทั่วไปเวชศาสตร์ครอบครัวของโรงเรียนแพทย์ในประเทศไทย และต่างประเทศ 5 แห่ง. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต ,ภาควิชาเวชศาสตร์ พื้นฟู คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,2542.
- [35] ธวัชชัย ภาสุรกุลและคนอื่นๆ.คิดจะเป็นหมอ .กรุงเทพมหานคร :M&M book ,2542.
- [36] อารี วัลยะเสรีและคณะ.รูปแบบบริการสุขภาพที่สอดคล้องกับสังคมไทยในสอง ศตวรรษหน้า .วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต,ภาควิชาเวชศาสตร์ฟื้นฟู คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ,2545.
- [37] อบอวล หกสุวรรณ.การเปรียบเทียบบุคลิกภาพของบุคคลในอาชีพครูกับแพทย์ . วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต,บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร วิโรฒ ,2516.
- [38] จุติมา เสรีพิทยรัตน์.บุคลิกภาพของนักเรียนพยาบาลศาสตร์ระดับต้นกองการศึกษา กรมแพทย์ทหารเรือกรุงเทพ .วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต,สาขาจิตวิทยาคลินิก บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล,2540.

- [39] จริยา จันตระ.บุคลิกภาพนักศึกษาพยาบาลศิริราช .วารสารจิตวิทยาคลินิก 27 (กรกฎาคม- ธันวาคม 2539) :1-6.
- [40] อุบลรัตน์ ห่อรายเจริญ.บุคลิกภาพกับความสำเร็จในการบิน. วารสารจิตวิทยาคลินิก 27(กรกฎาคม- ธันวาคม 2539):16-18.
- [41] สุจิตรา อูสาหะ.บุคลิกภาพของผู้ช่วยเหลือคนไข้จิตเวชสถาบันจิตเวชศาสตร์สมเด็จพระยาที่หัวหน้าประเมินว่าทำงานมีประสิทธิภาพดี. รายงานการวิจัย. กรุงเทพมหานคร:ศูนย์สุขภาพจิตที่ 9 กรมสุขภาพจิต ,2547.
- [42] พัชรินทร์ เสรี. บุคลิกภาพ16 องค์ประกอบและการอบรมเลี้ยงดูกับการติดยาเสพติดของวัยรุ่น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารจิต, ภาควิชาจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ,2542.
- [43] Datta, Ray.D.Education of personality.journal of education [online].2004.available from: [http// www.isical.ac.in/ddroy/person.html](http://www.isical.ac.in/ddroy/person.html) [7 feb 2004]
- [44] Soloman, E. Personality factor and Attitude of Mature Training College Student. The British journal of Education Psychology.37(September 1997):140-142.
- [45] Sander, F.W.The Relationship between Personality Variables and Connection of the Teacher's Role. Doctoral Dissertation Abstract International. journal of vocational [online].1983.available from: <http://www.sciencedirect.com/science> [january 2008]
- [46] Start ,K.B.Rater-Rater Personality in the Assessment to teaching Ability. The British journal of Education Psychology38(october 2005) :14-20.
- [47] Henjum , Arnold. A study of significance of student teacher personality characteristics. Journal of Teacher Education 2 (summer):143-147
- [48] Nicole J. Borges. and William, R. Osmon.Personality and Medical Specialty Choice.Technique orientation versus People orientation. Journal of Vocational Behavior 58(March 2001): 22-35.
- [49] Paul ,J. Hartung. et al.Using Person matching to predict career specialty choice. Journal of Vocational Behavior 67(July2005) :102-117.

- [50] Scott ,S. Meit. et al. Personality profile of incoming Male and Female Medical student: Result of a multi-site 9 year study. *Journal of Medical educational* [online]. 2007. available from: <http://www.med-ed-online.org>. [January,2008]
- [51] Amar, A. Rathi ect.al. Study of personality Factor in Postgraduate Medical student. *Journal of Bombay hospital* 50(feb2008):245-248.
- [52] Charlene,E.Psykoty et al. Malpractice litigation as a factor in choosing a medical specialty. *The western journal of medicine* 152(March 1990):209-312.
- [53] Stilwell ,N.A, Wallick, M.M, Thal, S.E, Burleson ,J.A. Myers-Briggs type and medical specialty choice: a new look at an old question. *Journal of medical education* 12,1(2000 Winter):14-20.
- [54] Gloria,J.Bazzoli. Does education indebtedness influence physician specialty choice? *Journal of Health Economic* 4(March1985):1-19.
- [55] สิริกุล จุลศิริ .การศึกษารูปแบบพฤติกรรมกรรมการแก้ปัญหาของนักศึกษาแพทย์ชั้นปีที่ 4 คณะแพทยศาสตร์ ศิริราชพยาบาลมหาวิทยาลัยมหิดล .วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต,สาขาจิตวิทยาคลินิก บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล,2533.
- [56] นิภา นิธยายม.การปรับตัวและบุคลิกภาพ ,พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โอเอส ปรีนติ้งเฮ้าส์,2530.
- [57] วิจารย์ พานิช.การปรับปรุงการเรียนแพทย์อย่างขนานใหญ่ในการสอนในโรงเรียนแพทย์. *แพทยสภาสาร* 16 (เมษายน 2530):198-201.
- [58] คณะกรรมการดำเนินงานจัดการประชุมอบรมแพทยศาสตร์ ศึกษาของชาติ ครั้งที่ 5 สรุปผลการประชุม. รายงานการประชุมอบรมแพทยศาสตร์ศึกษาของชาติ ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ :โรงพิมพ์ประสิทธิ์ส์เตชั่นเนรี, 2530.
- [59] Long ,F.Y. Some intelligence and personality data of Singapore medical student. *Singapore medical journal* 14(March 1973):34-36.
- [60] Peng R, Khaw, H.H. Edariah AB. Personality and performance of preclinical medical students. *Medical Education* 29(June1995):283-288.

- [61] กนกรัตน์ สุชะตุงคะ, สุชีรา ภัทรายุตวรรัตน, ปราณี่ ชาญณรงค์, มงคล หลักคำ. ลักษณะบุคลิกภาพนักศึกษาแพทย์ : ความเปลี่ยนแปลงในช่วง 3 ปีการศึกษา. **สารศิริราช** 44 (กรกฎาคม2535):597-605.
- [62] Filip, Lievens et al. Medical student's personality characteristics and academic performance; A five factor model perspective. **Medical Education**36(2002)1050-1056.
- [63] กนกรัตน์ สุชะตุงคะ และคนอื่นๆ .ลักษณะบุคลิกภาพนักศึกษาแพทย์ศิริราช ปี 5 ในระยะ 5 ปี. **วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย**34 (3 กรกฎาคม-กันยายน 2532) : 181-192.
- [64] Ferguson E, James D, Madeley L. Factors associated with success in medical school: systematic review of the literature. **BMJ** 324(2002):952-957.
- [65] Walton, H.J. Personality assessment of future doctors: discussion paper. **J R Soc Med** 80(April 1987):27-30.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย



ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

ตารางที่ 1. แสดงจำนวนร้อยละและ การทดสอบความสัมพันธ์ กับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์โดยแบ่งตามลักษณะงานตามการปฏิบัติของหอผู้ป่วย โดยใช้ chi-square และ fisher's exact test

ปัจจัยส่วนบุคคล	Major ward (n =111)		Minor ward (n =48)		p - value
	จำนวนนิสิต(คน)	ร้อยละ	จำนวนนิสิต(คน)	ร้อยละ	
เพศ					0.040*
ชาย	59	77.6	17	22.4	
หญิง	52	62.7	31	37.3	
อายุ					0.166
23	73	73.7	26	26.3	
24	38	63.3	22	36.7	
ค่าใช้จ่ายส่วนตัว					0.691
□ 7500 บาท	57	71.2	23	28.8	
□ 7501 บาท	54	68.4	25	31.6	
อาชีพของบิดา					0.883
แพทย์/ข้าราชการ	68	69.4	30	30.6	
อื่นๆ	43	70.5	18	29.5	
อาชีพของมารดา					0.128
แพทย์/ข้าราชการ	62	65.3	33	34.7	
อื่นๆ	49	76.6	15	23.4	
โรคประจำตัว					0.564
ไม่มี	90	70.9	37	29.1	
มี	21	65.6	11	34.4	

* p<0.05 ** p<0.01 b = fisher's exact test

ตารางที่ 2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางโดยแบ่งตามลักษณะงานบริการหอผู้ป่วยโดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน(n = 159) (major=111) (minor=48)	การเลือกเรียนต่อทางการแพทย์				p – value
	Major ward		Minor ward		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ผลการเรียน (GPAX)					1.000 ^b
□ 3.50	6	66.7	3	33.3	
□ 3.51	105	70.0	45	30.0	
ผลการเรียนชั้นปริคตินิก					1.000 ^b
□ 3.50	4	80	1	20.0	
□ 3.51	107	69.5	47	30.5	
รายวิชาในชั้นปริคตินิก					
Musculoskeletal system					0.604
ดี	15	65.2	8	34.8	
ไม่ดี	96	70.6	40	29.4	
Respiratory system					0.773 ^b
ดี	10	66.7	5	33.3	
ไม่ดี	101	70.1	43	29.9	
Cardiovascular system					0.778 ^b
ดี	12	75.0	4	25.0	
ไม่ดี	99	69.2	44	30.8	
Genitourinary system					0.699 ^b
ดี	5	62.5.0	3	37.5	
ไม่ดี	106	70.2	45	29.8	

* p<0.05 ** p < 0.01 b = fisher 's exact test

ตารางที่ 2 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางโดยแบ่งตามลักษณะงานบริการของผู้ป่วยโดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159) (major=111) (minor=48)	การเลือกเรียนต่อทางการแพทย์				p - value
	Major ward		Minor ward		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
รายวิชาในชั้นปรีคลินิก					
Alimentary system					0.978
ดี	16	69.6	7	30.4	
ไม่ดี	95	69.9	41	30.1	
Metabolism and Nutrition					1.000 ^b
ดี	6	75.0	2	25.0	
ไม่ดี	105	69.5	46	30.5	
Embryo and Genetic					0.638 ^b
ดี	3	60.0	2	40.0	
ไม่ดี	108	70.1	46	29.9	
Endocrine system					0.513 ^b
ดี	7	58.3	5	41.7	
ไม่ดี	104	70.7	43	29.3	
Neuroscience					0.145
ดี	16	84.2	3	15.8	
ไม่ดี	95	67.9	45	32.1	
Psychopathology					0.758
ดี	12	66.7	6	33.3	
ไม่ดี	99	70.2	42	29.8	

* p<0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

ตารางที่ 2 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางโดยแบ่งตามลักษณะงานบริการหอผู้ป่วยโดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159) (major=111) (minor=48)	การเลือกเรียนต่อทางการแพทย์				p - value
	Major ward		Minor ward		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ผลการเรียนชั้นคลินิก					0.813
□ 3.50	13	72.2	5	27.8	
□ 3.51	98	69.5	43	30.5	
ผลการเรียนภาควิชาในชั้นคลินิก					
กุมารเวชศาสตร์					0.033 ^{b*}
ผลการเรียนดี	10	100.0	0	0.0	
ผลการเรียนไม่ดี	101	67.8	48	32.2	
ศัลยศาสตร์					0.002 [*]
ผลการเรียนดี	20	100.0	0	0.0	
ผลการเรียนไม่ดี	91	65.5	48	34.5	
สูติรีเวชศาสตร์					0.033 ^{b*}
ผลการเรียนดี	10	100.0	0	0.0	
ผลการเรียนไม่ดี	101	67.8	48	32.2	
อายุรศาสตร์					0.000 ^{**}
ผลการเรียนดี	51	100.0	0	0.0	
ผลการเรียนไม่ดี	60	55.6	48	44.4	
จิตเวชศาสตร์					0.002 ^{b*}
ผลการเรียนดี	0	0.0	5	100.0	
ผลการเรียนไม่ดี	111	72.1	43	27.9	
ออร์โธปิดิกส์					0.058 ^b
ผลการเรียนดี	9	100.0	0	0.0	
ผลการเรียนไม่ดี	102	68.0	48	32.0	

* p < 0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

ตารางที่ 2 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางโดยแบ่งตามลักษณะงานบริการของผู้ป่วยโดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159) (major=111) (minor=48)	การเลือกเรียนต่อทางการแพทย์				p - value
	Major ward		Minor ward		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ผลการเรียนภาควิชาในชั้นคลินิก					
สัตวศาสตร์					0.002 ^{b*}
ผลการเรียนดี	0	0.0	5	100	
ผลการเรียนไม่ดี	111	72.1	43	27.9	
สัตวแพทย์					0.002 ^{b*}
ผลการเรียนดี	0	0.0	5	100	
ผลการเรียนไม่ดี	111	72.1	43	27.9	
รังสีวิทยา					0.033 ^{b*}
ผลการเรียนดี	10	100.0	0	0.0	
ผลการเรียนไม่ดี	101	67.8	48	32.2	
ทักษะทางด้านคลินิก					
กุมารเวชศาสตร์					0.033 ^{b*}
ดี	10	100.0	0	0.0	
ไม่ดี	101	67.8	48	32.2	
ศัลยศาสตร์					0.002 ^{b*}
ดี	20	100.0	0	0.0	
ไม่ดี	91	65.5	48	34.5	
สูติรีเวชศาสตร์					0.033 ^{b*}
ดี	10	100.0	0	0.0	
ไม่ดี	101	67.8	48	32.2	
อายุรศาสตร์					0.000 ^{**}
ดี	51	100.0	0	0.0	
ไม่ดี	60	55.6	48	44.4	

* p<0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

ตารางที่ 2 (ต่อ) แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเรียนกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางโดยแบ่งตามลักษณะงานบริการหอผู้ป่วยโดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านการเรียน (n = 159) (major=111) (minor=48)	การเลือกเรียนต่อทางการแพทย์				p - value
	Major ward		Minor ward		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ทักษะทางด้านคลินิก					
จิตเวชศาสตร์					0.002 ^{b*}
ดี	0	0.0	5	100.0	
ไม่ดี	111	72.1	43	27.9	
ออโรโธปิดิกส์					0.058 ^b
ดี	9	100.0	0	0.0	
ไม่ดี	102	68.0	48	32.0	
โสต ศอ นาสิก					0.002 ^{b*}
ดี	0	0.0	5	100	
ไม่ดี	111	72.1	43	27.9	
วิสัญญีวิทยา					0.002 ^{b*}
ดี	0	0.0	5	100	
ไม่ดี	111	72.1	43	27.9	
รังสีวิทยา					0.033 ^{b*}
ดี	10	100.0	0	0.0	
ไม่ดี	101	67.8	48	32.2	

* p<0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

ศูนย์วิจัยทางการแพทย์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านสังคมกับความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางโดยแบ่งตามลักษณะงานบริการหอผู้ป่วยโดยใช้สถิติ Chi-square และ Fisher's exact test

ปัจจัยด้านสังคม (n = 159) (major=111) (minor=48)	การเลือกเรียนต่อทางการแพทย์				p - value
	Major ward		Minor ward		
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
ความคิดเห็นของครอบครัว					0.794
เห็นด้วย	53	68.8	24	31.2	
ไม่เห็นด้วย	58	70.7	24	29.3	
ความคิดเห็นของอาจารย์					0.293
เห็นด้วย	42	75.0	14	25.0	
ไม่เห็นด้วย	69	67.0	34	33.0	
ความคิดเห็นของเพื่อน					0.068
เห็นด้วย	81	74.3	28	25.7	
ไม่เห็นด้วย	30	60.0	20	40.0	
ความคิดเห็นของคนรัก					0.449
เห็นด้วย	37	66.1	19	33.9	
ไม่เห็นด้วย	74	71.8	29	28.2	
ความคิดเห็นของคนรอบข้าง					0.032*
มีผลต่อการตัดสินใจเรียนต่อ	42	60.9	27	39.1	
ไม่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนต่อ	69	76.7	21	23.3	

* p < 0.05 ** p < 0.01 b = fisher's exact test

ตารางที่ 4 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้านองค์ประกอบ
บุคลิกภาพกับการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางโดยแบ่งตามลักษณะงานบริการหอผู้ป่วย
โดยใช้สถิติ Mann-Whitney U test

องค์ประกอบ บุคลิกภาพ (n – 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาทางการแพทย์				Mean – Whitney	Z	p-value
	Major ward***		Minor ward***				
	n	Mean rank	n	Mean rank			
A	111	80.95	48	77.81	0.002559	-0.041	0.688
B	111	76.98	48	86.99	0.002328	-1.287	0.198
C	111	81.16	48	77.37	0.002535	-0.419	0.623
E	111	77.84	48	85.00	0.002424	-0.913	0.361
F	111	79.30	48	81.62	0.002586	-0.297	0.676
G	111	79.91	48	80.22	0.002654	-0.040	0.968
H	111	78.77	48	82.85	0.002527	-0.521	0.602
I	111	82.82	48	73.47	0.002350	-1.198	0.231
L	111	78.33	48	83.85	0.002479	-0.702	0.482
M	111	82.86	48	73.40	0.002347	-1.206	0.228
N	111	86.21	48	65.65	0.001975	-2.613	0.009*
O	111	78.75	48	82.90	0.002525	-0.529	0.597
Q1	111	78.38	48	83.74	0.002484	-0.683	0.494
Q2	111	82.34	48	74.58	0.002404	-0.993	0.321
Q3	111	85.08	48	68.25	0.002100	-2.148	0.032*
Q4	111	77.74	48	85.23	0.002413	-0.954	0.340

* p<0.05 ** p < 0.01

*** (major ward n = 111) (minor ward n = 48)

ตารางที่ 4 แสดงการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้านองค์ประกอบบุคลิกภาพกับการเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางโดยแบ่งตามลักษณะงานบริการหอผู้ป่วย โดยใช้สถิติ Mann-Whitney U test

องค์ประกอบ บุคลิกภาพ (n – 159)	การเลือกเรียนต่อสาขาทางการแพทย์				Mean – Whitney	Z	p-value
	Major ward***		Minor ward***				
	n	Mean rank	n	Mean rank			
Extraversion	111	79.23	48	81.79	2578.0	-0.332	0.747
Anxiety	111	76.89	48	87.19	0.002319	-1.295	0.195
Tough poise	111	76.07	48	89.08	2228.0	-1.636	0.102
Independence	111	79.23	48	81.78	2578.0	-0.321	0.748
Control	111	82.31	48	74.66	0.002408	-0.963	0.336
Adjustment	111	79.99	48	80.03	2662.0	-0.006	0.996
Leadership	111	80.98	48	77.73	2555.0	-0.409	0.682
Creativity	111	78.65	48	83.11	0.002514	-0.561	0.575
FG	111	82.18	48	74.96	0.002422	-0.972	0.331
FB	111	82.51	48	74.19	0.002385	-1.068	0.286

* p<0.05 ** p < 0.01

*** (major ward n = 111) (minor ward n = 48)

ภาคผนวก ข



COA No. 661/2009
IRB No. 249/52

INSTITUTIONAL REVIEW BOARD
Faculty of Medicine, Chulalongkorn University

1873 Rama 4 Road, Patumwan, Bangkok 10330, Thailand, Tel 662-256-4455 ext 14, 15

Certificate of Approval

The Institutional Review Board of the Faculty of Medicine, Chulalongkorn University, Bangkok, Thailand, has approved the following study which is to be carried out in compliance with the International guidelines for human research protection as Declaration of Helsinki, The Belmont Report, CIOMS Guideline and International Conference on Harmonization in Good Clinical Practice (ICH-GCP)

Study Title : INTEREST IN MEDICAL SPECIALTIES, PERSONALITIES AND CORRELATED FACTORS IN SIXTH YEAR MEDICAL STUDENT, FACULTY OF MEDICINE, CHULALONGKORN UNIVERSITY

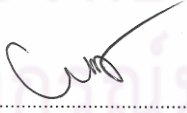
Study Code : -


Study Center : Chulalongkorn University

Principal Investigator : Tinnaphat Kaewyod

Document Reviewed :

1. Protocol Version Date 1/30-7-09
2. Questionnaire Version Date 1/30-7-09
3. Consent Form Version Date 1/30-7-09
4. Patient Information Sheet Version Date 1/30-7-09

Signature: 
(Associate Professor Unnop Jaisamrarn MD, MHS)
Vice-Chairman, Acting Chairman of
The Institutional Review Board

Signature: 
(Associate Professor Supeecha Wittayalerpanya)
Committee and Assistant Secretary, Acting
Secretary of The Institutional Review Board

Date of Approval : August 20, 2009

Approval Expire Date : August 20, 2010

Approval is granted subject to the following conditions: (see back of this Certificate)

ใบยินยอมให้ทำการวิจัยในมนุษย์

การวิจัยเรื่อง ความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ บุคลิกภาพและปัจจัยที่เกี่ยวข้องของ
นิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 คณะแพทยศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยปีการศึกษา 2552

วันที่ให้คำยินยอม วันที่.....เดือน.....พ.ศ. 2552

การที่ข้าพเจ้าจะลงนามในใบยินยอมในการวิจัยนี้ ข้าพเจ้าได้รับการอธิบายจากผู้วิจัยเกี่ยวกับ
วัตถุประสงค์ของการวิจัย เพื่อนำข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องความสนใจ บุคลิกภาพและปัจจัยที่เกี่ยวข้อง ที่มีผลต่อการ
เลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะ ทางในวิชาชีพแพทย์ ของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 คณะแพทยศาสตร์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัยปีการศึกษา 2552 ไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการวางแผนกำหนดนโยบายในการดำเนินงานเพื่อ
พัฒนา ส่งเสริมบุคลิกภาพเหมาะสมในการเลือกเรียนต่อเฉพาะทางในสาขาวิชาชีพแพทยศาสตร์ เพื่อให้เกิด
ประโยชน์ในหน่วยงานต่อไป

วิธีการวิจัยจะทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยแบบสอบถาม โดยข้าพเจ้ามีสิทธิในการปฏิเสธที่จะให้
ความร่วมมือในการวิจัยเมื่อใดก็ได้ ข้อมูลที่ได้จะนำมาวิเคราะห์ในภาพรวม ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลแต่ละบุคคลไว้
เป็นความลับ และจะเปิดเผยได้ในรูปสรุปผลรวมของการวิจัย

ผู้วิจัยรับรองว่าจะตอบคำถามต่างๆ ที่ข้าพเจ้าสงสัยด้วยความเต็มใจ ไม่ปิดบังซ่อนเร้นข้อมูลให้
ข้าพเจ้าไม่พอใจ

ข้าพเจ้าได้อ่านข้อความดังกล่าวข้างต้นแล้ว และมีความเข้าใจดีทุกประการจึงได้ลงนามในใบยินยอม
เข้าร่วมการวิจัยด้วยความเต็มใจ

ลงนาม.....ผู้ยินยอม
(.....)

ลงนาม.....พยาน
(.....)

ลงนาม.....ผู้วิจัย
(นายติณพัฒน์ แก้วยอด)

หนังสือขอความร่วมมือและตอบแบบสอบถาม

การวิจัยเรื่อง ความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะ ทางในวิชาชีพแพทย์ บุคลิกภาพและปัจจัยที่เกี่ยวข้อง
ของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 คณะแพทยศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยปีการศึกษา 2552

เรื่องขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

เรียน นิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 ทุกท่าน

ด้วยข้าพเจ้ากำลังศึกษาและรวบรวมข้อมูลเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์เรื่องความสนใจเลือกเรียนต่อสาขา
เฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์บุคลิกภาพและปัจจัยที่เกี่ยวข้องของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 คณะแพทยศาสตร์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัยปีการศึกษา 2552 อันเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาขั้นปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาสุขภาพจิต
การศึกษารุ่นนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาเรื่องความสนใจลักษณะและองค์ประกอบของบุคลิกภาพ
รวมถึงปัจจัยที่เกี่ยวข้องในการเลือกที่จะเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในวิชาชีพแพทยศาสตร์ โดยผลการศึกษาที่ได้จะ
เก็บรักษาเป็นความลับ นิสิตมีสิทธิที่จะไม่ตอบคำถามข้อใดข้อหนึ่งได้ รวมทั้งสามารถให้ข้อมูล ขอคำอธิบายจาก
ผู้วิจัยถึงวัตถุประสงค์ ขั้นตอน วิธีการ และประโยชน์ที่ได้รับ ซึ่งผลที่ได้ไม่มีการวิเคราะห์ แปรผล หรือนำเสนอ
ข้อมูลในระดับรายบุคคล ข้อมูลที่ได้จากนิสิตมีการนำเสนอเพียงภาพรวมเท่านั้น ทั้งนี้จะนำส่งข้อสรุปในรูปของ
ข้อมูลรวมแก่ผู้เกี่ยวข้องของสถาบันเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการต่อไป ในเรื่องการแนะนำการเรียนต่อ การ
พัฒนาตนเองและอื่นๆเพื่อความเหมาะสมและประสพผลสำเร็จในหน้าที่การงานในทางวิชาชีพแพทย์มากยิ่งขึ้น
รวมถึงการส่งเสริมภาวการณ์มีความสุขในการเรียนต่อในสาขาวิชาเฉพาะนั้นๆและเป็นการพัฒนาศักยภาพของ
ตนเองได้อย่างเต็มที่ต่อไปโดยแบบสอบถามนี้มีทั้งหมด 2 ชุดดังนี้คือ ชุดที่ 1 ข้อมูลทั่วไปจำนวน 19 ข้อแบบวัด
บุคลิกภาพแบบ 16 PF จำนวน 187 ข้อ ดังนั้นจึงใคร่ขอความกรุณาจากท่านในการตอบแบบสอบถามทั้ง 2 ชุด
ตามความเป็นจริง การเข้าร่วมศึกษารุ่นนี้เป็นไปโดยสมัครใจและท่านจะไม่ได้รับสิทธิประโยชน์ใดๆเป็นพิเศษ
ทั้งสิ้น

หากท่านมีปัญหาหรือข้อสงสัยประการใด กรุณาติดต่อนายคณินพัฒน์ แก้วยอด ภาควิชาจิตเวชศาสตร์
ตึกธนาคารกรุงเทพ โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ โทร 089-0504572 ซึ่งยินดีให้คำตอบแก่ท่านทุกประการ

หากท่านมีข้อร้องเรียนปัญหาจริยธรรมการวิจัย กรุณาติดต่อสำนักคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย คณะ
แพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โทร 02-2564455 ต่อ 14,15

อนึ่งวิทยานิพนธ์เรื่องนี้จะสำเร็จลุล่วงลงได้ ด้วยดี ก็ด้วยความกรุณา และความร่วมมือของท่านในการ
ตอบแบบสอบถามเท่านั้น ข้าพเจ้าจึงหวังในความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างยิ่ง และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้
ด้วย

นายคณินพัฒน์ แก้วยอด

นิสิตปริญญาโทชั้นปีที่ 2

ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค

แบบสอบถามสำหรับการวิจัย

เรื่อง ความสนใจเลือกเรียนต่อสาขาเฉพาะทางในวิชาชีพแพทย์ บุคลิกภาพและปัจจัยที่เกี่ยวข้องของนิสิตแพทย์ชั้นปีที่ 6 คณะแพทยศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยปี

การศึกษา 2552

คำชี้แจง : โปรดทำเครื่องหมายวงกลมล้อมรอบตัวเลข หน้าคำตอบและโปรดเติมข้อความลงในช่องว่างที่เว้นไว้ให้ ตามความเป็นจริงโดยเลือกเพียงคำตอบเดียวเท่านั้น เพื่อประโยชน์ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. อายุ ปี

3. ค่าใช้จ่ายส่วนตัวต่อเดือนของท่านจำนวน..... บาท

4. อาชีพของบิดา

1. แพทย์ / วิชาชีพทางด้านการแพทย์

2. พนักงานบริษัทเอกชน

3. ค้าขาย หรือธุรกิจส่วนตัว

4. ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ

5. รับจ้าง

6. เกษียณอายุ / พ่อบ้าน /ว่างงาน

7. อื่นๆ ระบุ.....

5. อาชีพของมารดา

1. แพทย์ / วิชาชีพทางด้านการแพทย์

2. พนักงานบริษัทเอกชน

3. ค้าขาย หรือธุรกิจส่วนตัว

4. ข้าราชการ / พนักงานรัฐวิสาหกิจ

5. รับจ้าง

6. เกษียณอายุ /แม่บ้าน /ว่างงาน

7. อื่นๆ ระบุ.....

6. ท่านคิดว่าฐานะทางเศรษฐกิจและรายได้ของครอบครัวท่านต่อเดือน

- | | |
|---|---|
| <input type="checkbox"/> 1. ต่ำกว่า 10,000 บาท | <input type="checkbox"/> 2. 10,001 – 15,000 บาท |
| <input type="checkbox"/> 3. 15,001 – 20,000 บาท | <input type="checkbox"/> 4. 20,001 – 25,000 บาท |
| <input type="checkbox"/> 5. 25,001 – 30,000 บาท | <input type="checkbox"/> 6. มากกว่า 30,000 บาท |

7. โรคประจำตัวของท่านที่วินิจฉัยโดยแพทย์

- | | |
|-----------------------------------|---|
| <input type="checkbox"/> 1. ไม่มี | <input type="checkbox"/> 2. มีโปรดระบุ..... |
|-----------------------------------|---|

ตอนที่ 2 ปัจจัยทางการเรียนและความสนใจในด้านการปฏิบัติงาน

8. ผลการเรียนโดยเฉลี่ยที่ผ่านมา (GPAX) ได้

9. การเรียนชั้นปริคินิก

9.1 ผลการเรียนในกลุ่มวิทยาศาสตร์ชั้นปริคินิกโดยภาพรวมเกรด.....

9.2 ผลการเรียนที่ดี / มีความมั่นใจมากที่สุดของรายวิชาในชั้นปริคินิกคือ
(โปรดเลือกเพียงข้อเดียว)

- | | |
|---|---|
| <input type="checkbox"/> 1 Musculoskeletal system | <input type="checkbox"/> 2 Respiratory system |
| <input type="checkbox"/> 3 Cardiovascular system | <input type="checkbox"/> 4 Genitourinary system |
| <input type="checkbox"/> 5 Alimentary system | <input type="checkbox"/> 6 Metabolism and Nutrition |
| <input type="checkbox"/> 7 Embryo and Genetic | <input type="checkbox"/> 8 Endocrine system |
| <input type="checkbox"/> 9 Neuroscience | <input type="checkbox"/> 10 Psychopathology |
| <input type="checkbox"/> 11 อื่นๆระบุ..... | |

10. การเรียนชั้นคลินิก

10.1 ผลการเรียนในกลุ่มวิทยาศาสตร์ชั้นคลินิกของท่านโดยภาพรวมเกรด.....

10.2 ผลการเรียนที่ดีที่สุด /ชอบ / หรือมั่นใจมากที่สุดของภาควิชาชั้นคลินิกคือ

(โปรดเลือกเพียงข้อเดียว)

- | | |
|--|---|
| <input type="checkbox"/> 1. กุมารเวชศาสตร์ | <input type="checkbox"/> 2. ศัลยศาสตร์ |
| <input type="checkbox"/> 3. สูตินรีเวชวิทยา | <input type="checkbox"/> 4. อายุรศาสตร์ |
| <input type="checkbox"/> 5. จิตเวชศาสตร์ | <input type="checkbox"/> 6. ออร์โธปิดิกส์ |
| <input type="checkbox"/> 7. โสต ศอ นาสิก ลาริงซ์ | <input type="checkbox"/> 8. วิสัญญีวิทยา |
| <input type="checkbox"/> 9. รังสีวิทยา | <input type="checkbox"/> 10. จักษุวิทยา |
| <input type="checkbox"/> 11. อื่นๆระบุ..... | |

11. ทักษะในด้านคลินิกที่ท่านมั่นใจมากที่สุดอยู่ในภาควิชาใด (โปรดเลือกเพียงข้อเดียว)

- | | |
|--|---|
| <input type="checkbox"/> 1. กุมารเวชศาสตร์ | <input type="checkbox"/> 2. ศัลยศาสตร์ |
| <input type="checkbox"/> 3. สูตินรีเวชวิทยา | <input type="checkbox"/> 4. อายุรศาสตร์ |
| <input type="checkbox"/> 5. จิตเวชศาสตร์ | <input type="checkbox"/> 6. ออร์โธปิดิกส์ |
| <input type="checkbox"/> 7. โสต ศอ นาสิก ลาริงซ์ | <input type="checkbox"/> 8. วิสัญญีวิทยา |
| <input type="checkbox"/> 9. รังสีวิทยา | <input type="checkbox"/> 10. จักษุวิทยา |
| <input type="checkbox"/> 11. อื่นๆระบุ..... | |

12. รูปแบบงานที่ท่านสนใจหลังสำเร็จการศึกษาแพทยศาสตร์แล้วคือ

(โปรดเลือกเพียงข้อเดียว)

1. งานบริการผู้ป่วย → แพทย์เฉพาะทาง
 แพทย์เวชศาสตร์ทั่วไป
2. งานด้านการบริหาร
3. งานวิจัย → ทาง Basic sciences
 Clinical sciences
4. งานสอน → Pre-clinic
 Clinic
5. อื่นๆ ระบุ.....

ตอนที่ 3 ปัจจัยทางด้านสังคม

13. สาขาเฉพาะทางที่ท่านสนใจมากที่สุดคือสาขาใด (โปรดเลือกเพียงข้อเดียว)

- | | |
|--|--|
| <input type="checkbox"/> 1. กุมารเวชศาสตร์ | <input type="checkbox"/> 2. ศัลยศาสตร์ |
| <input type="checkbox"/> 3. สูติรีเวชวิทยา | <input type="checkbox"/> 4. อายุรศาสตร์ |
| <input type="checkbox"/> 5. จิตเวชศาสตร์ | <input type="checkbox"/> 6. ออร์โธปิดิกส์ |
| <input type="checkbox"/> 7. โสต ศอ นาสิก ลาริงซ์ | <input type="checkbox"/> 8. วิสัญญีวิทยา |
| <input type="checkbox"/> 9. รังสีวิทยา | <input type="checkbox"/> 10. นิติเวชศาสตร์ |
| <input type="checkbox"/> 11. จักษุวิทยา | <input type="checkbox"/> 12. อื่นๆ ระบุ..... |

14. ท่านมีแผนการที่จะเรียนต่อเป็นแพทย์ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางหรือไม่

1. คิดว่าจะเรียนต่อ / ฝึกอบรมต่อ
2. คิดว่าไม่เรียนต่อ(เป็น GP)
3. คิดว่าประกอบอาชีพอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกับทางแพทย์เช่น ทำธุรกิจส่วนตัว
4. อื่นๆ ระบุ.....

15. ครอบครัวของท่าน (บิดามารดา) มีความคิดเห็นอยาก让您เรียนต่อเฉพาะทางหรือไม่

1. ไม่อยาก让您เรียนต่ออยาก让您เป็นแพทย์ทั่วไป
2. อยาก让您เรียนต่อ/ เหมาะสมน่าจะเป็นแพทย์สาขามากที่สุด
3. ไม่มีความคิดเห็นใดๆ
4. อื่นระบุ.....

16. ความคิดเห็นของอาจารย์ที่ท่านเคารพนับถือมากที่สุดต่อการเรียนต่อเฉพาะทางของท่าน

1. ไม่น่าจะเรียนต่อ เหมาะสมจะเป็นแพทย์ทั่วไป
2. อยาก让您เรียนต่อ / เหมาะสมน่าจะเป็นแพทย์สาขามากที่สุด
3. ไม่มีความคิดเห็นใดๆ
4. อื่นระบุ.....

17. ความคิดเห็นเกี่ยวกับเพื่อนสนิทของท่านต่อการเรียนต่อเฉพาะทางเป็นอย่างไร

1. ท่านไม่น่าจะเรียนต่อเฉพาะทาง
2. น่าจะเรียนต่อ / เหมาะสมน่าจะเป็นแพทย์สาขา..... มากที่สุด
3. ไม่มีความคิดเห็นใดๆ
4. อื่นๆโปรดระบุ.....

18. ความคิดเห็นของคนรักของท่านต่อการเรียนต่อเฉพาะทางของท่านเป็นอย่างไร

1. ไม่อยาก让您เรียนต่อ
2. อยาก让您เรียนต่อ / เหมาะสมน่าจะเป็นแพทย์.....มากที่สุด
3. ไม่มีความคิดเห็นใดๆ
4. อื่นๆโปรดระบุ.....

19. ท่านคิดว่าความเห็นของคนรอบข้างมีผลต่อการตัดสินใจของท่านหรือไม่

1. ไม่มี
2. มี โดยเฉพาะอย่างยิ่งความคิดเห็นของ (เลือกเพียงข้อเดียว)
- ครอบครัว
- อาจารย์
- เพื่อน
- คนรัก

ชุดที่ 2 แบบวัดบุคลิกภาพแบบ 16 PF

คำแนะนำในการตอบ : คำถามในแบบทดสอบฉบับนี้เป็นคำถามเพื่อความเข้าใจเกี่ยวกับความสนใจและความคิดเห็นของท่านต่อเรื่องต่างๆ คำถามส่วนใหญ่ไม่มีคำตอบที่ผิดหรือถูกเพราะแต่ละคนมีความคิดเห็นเป็นของตนเองดังนั้นจึงขอให้ตอบคำถามเป็นจริงสำหรับท่าน

ในแต่ละคำถามมีคำตอบอยู่ 3 ข้อ โปรดเลือกคำตอบที่ท่านต้องการเพียงข้อเดียวจากข้อ ก ข ค ที่กำหนดให้แล้วทำเครื่องหมาย X ทับลงในตัวเลือกที่ท่านเลือก

ในการตอบแบบทดสอบนี้โปรดคำนึงถึงหลัก 4 ประการคือ

1. ตอบตามความเป็นจริงสำหรับท่าน
2. อย่าใช้เวลาในการตอบแต่ละคำถามนานเกินไป พยายามตอบทันทีที่ท่านอ่านคำถามและคำตอบเสร็จ คำถามบางข้ออาจจะสั้น หรือให้ข้อมูลน้อยเกินไปขอให้เลือกคำตอบที่ใกล้เคียงหรือตรงกับความคิดของท่านให้มากที่สุด
3. โปรดตอบทุกข้อโดยไม่เว้นข้อใดข้อหนึ่ง
4. ท่านควรจะตอบข้อ ก หรือ ค ให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้และตอบข้อ ข เฉพาะเมื่อคำตอบในข้อ ก และข้อ ค เป็นคำตอบที่เป็นไปไม่ได้จริงๆ สำหรับท่าน

ตัวอย่าง

1. ฉันชอบดูกีฬาที่เล่นเป็นทีม
ก. ใช่ ข. เป็นบางครั้งบางคราว ค. ไม่ใช่
2. ฉันชอบคนที่
ก. เกือบตัว ข. อยู่ระหว่าง ก กับ ค ค. เป็นมิตรกับคนง่าย
3. เงินไม่สามารถบันดาลความสุข
ก. จริง ข. อยู่ระหว่าง ก กับ ค ค. ไม่จริง
4. “ผู้ใหญ่” คู่กับ “เด็ก” เช่นเดียวกับ “แมว” คู่กับ
ก. ลูกแมว ข. สุนัข ค. ทารก

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นายดิณพัฒน์ แก้วยอด เกิดเมื่อวันที่ 8 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2524 ที่จังหวัดนครราชสีมา สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรี วิทยาศาสตร์บัณฑิตสาขาจิตวิทยาคลินิก จากมหาวิทยาลัยรามคำแหงเมื่อ พ.ศ.2545 และเข้ารับราชการในตำแหน่งนักจิตวิทยาคลินิก ที่โรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์ ปัจจุบันทำงานในตำแหน่ง นักจิตวิทยาคลินิกระดับปฏิบัติการ(ท5) โรงพยาบาลจิตเวชสงขลาราชนครินทร์ กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข และเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาสุขภาพจิต ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2551



ศูนย์วิทยพักร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย